

REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 94, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Številka: 450-03/25-26/
Datum: 11. februar 2026

EPA 2644-IX

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 11. 2. 2026 SPREJEL ZAKON O BANČNIŠTVU (ZBan-4) V NASLEDNJEM BESEDILU:

Z A K O N

O BANČNIŠTVU (ZBan-4)

1. POGLAVJE: **SPLOŠNE DOLOČBE**

1.1 VSEBINA ZAKONA

1. člen **(predmet zakona)**

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
2. pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;
3. pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;
4. ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon se ne uporablja za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali drugim aktom, ki ureja pristojnosti in naloge Banke Slovenije.

2. člen **(prenos aktov Evropske unije)**

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij,

- spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2025/791 z dne 23. aprila 2025 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev splošnih pogojev za delovanje kolegijev nadzornikov in o razveljavitvi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/98 (UL L št. 2025/791 z dne 8. 8. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L št. 2025/1 z dne 8. 1. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU);
 3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. 12. 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. 8. 2006, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 86/635/EGS);
 4. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznostih podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. 2. 1989, str. 40);
 5. Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1640 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2024 o mehanizmi, ki jih morajo vzpostaviti države članice za preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Direktive (EU) 2019/1937 ter spremembi in razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849 (UL L št. 2024/1640 z dne 19. 6. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849/EU).

1.2 OPREDELITVE KRATIC IN IZRAZOV

3. člen

(kratice drugih zakonov in aktov Evropske unije)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je Zakon o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06, 87/11 in 56/13);
2. ZGD-1 je Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15,

- 15/17, 22/19 – ZPosS, 158/20 – ZIntPK-C, 18/21, 18/23 – ZDU-1O, 75/23, 102/24 in 77/25;
3. ZIN je Zakon o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14);
 4. ZRPPB-1 je Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21, 133/23 in 102/24);
 5. ZPre-1 je Zakon o prevzemih (Uradni list RS, št. 79/06, 67/07 – ZTFI, 1/08, 68/08, 35/11 – ORZPre75, 105/11 – odl. US, 10/12, 38/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 25/14 in 75/15);
 6. ZSDU je Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju (Uradni list RS, št. 42/07 – uradno prečiščeno besedilo in 45/08 – ZArbit);
 7. ZTFI-1 je Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr., 66/19, 123/21, 45/24 in 77/25);
 8. ZUP je Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE, 3/22 – ZDeb in 85/25);
 9. ZUS-1 je Zakon o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12, 10/17 – ZPP-E in 49/23).

(2) V tem zakonu so za akte Evropske unije uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (prenovitev) (UL L št. 302 z dne 17. 11. 2009, str. 32), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2024/911 z dne 15. decembra 2023 o dopolnitvi Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o določitvi podatkov, ki jih je treba predložiti v zvezi s čezmejnimi dejavnostmi družb za upravljanje in kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 2024/911 z dne 25. 3. 2024);
2. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17. 12. 2009, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2025/2 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnostnosti ter nadzora skupin in čezmejnega nadzora ter spremembi direktiv 2002/87/ES in 2013/34/EU (UL L št. 2025/2 z dne 8. 1. 2025);
3. Direktiva 2013/34/EU je Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L št. 182 z dne 29. 6. 2013, str. 19), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2025/2 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi Direktive 2009/138/ES glede sorazmernosti, kakovosti nadzora, poročanja, dolgoročnih jamstvenih ukrepov, makrobonitetnih orodij, tveganj glede trajnostnosti ter nadzora skupin in čezmejnega nadzora ter spremembi direktiv 2002/87/ES in 2013/34/EU (UL L št. 2025/2 z dne 8. 1. 2025);
4. Direktiva 2014/65/EU je Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (prenovitev) (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/2811 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2024 o spremembi Direktive 2014/65/EU za povečanje privlačnosti javnih kapitalskih trgov v Uniji za podjetja in olajšanje dostopa do

- kapitala za mala in srednja podjetja ter razveljavitvi Direktive 2001/34/ES (UL L št. 2024/2811 z dne 14. 11. 2024);
5. Direktiva 2019/2034/EU je Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 64), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/2994 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2013/36/EU in (EU) 2019/2034 glede obravnave tveganja koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, in tveganja nasprotne stranke pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti s centralnim kliringom (UL L št. 2024/2994 z dne 4. 12. 2024);
 6. MSRP so mednarodni standardi računovodskega poročanja in mednarodni računovodski standardi, ki jih je sprejela Evropska komisija na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L št. 243 z dne 11. 9. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 297/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembah Uredbe (ES) št. 1606/2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov, glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L št. 97 z dne 9. 4. 2008, str. 62), in Uredbe Komisije (EU) 2023/1803 z dne 13. avgusta 2023 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 237 z dne 26. 9. 2023, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2025/1331 z dne 9. julija 2025 o spremembi Uredbe (EU) 2023/1803 glede mednarodnih standardov računovodskega poročanja 1, 7, 9 in 10 ter Mednarodnega računovodskega standarda 7 (UL L št. 2025/1331 z dne 10. 7. 2025);
 7. Uredba 1092/2010/EU je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2025/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. oktobra 2025 o spremembi uredb (EU) št. 1092/2010, (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 806/2014, (EU) 2021/523 in (EU) 2024/1620 v zvezi z nekaterimi zahtevami glede poročanja na področju finančnih storitev in podpore za naložbe (UL L št. 2025/2088 z dne 21. 10. 2025);
 8. Uredba 1093/2010/EU je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2025/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. oktobra 2025 o spremembi uredb (EU) št. 1092/2010, (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 806/2014, (EU) 2021/523 in (EU) 2024/1620 v zvezi z nekaterimi zahtevami glede poročanja na področju finančnih storitev in podpore za naložbe (UL L št. 2025/2088 z dne 21. 10. 2025);
 9. Uredba 648/2012/EU je Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. 7. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L št. 2025/1 z dne 8. 1. 2025);
 10. Uredba 575/2013/EU je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013,

- str. 1), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2025/1496 z dne 12. junija 2025 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z datumom začetka uporabe kapitalskih zahtev za tržno tveganje (UL L št. 2025/1496 z dne 19. 9. 2025);
11. Uredba 1024/2013/EU je Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63);
 12. Uredba 806/2014/EU je Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2025/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. oktobra 2025 o spremembi uredb (EU) št. 1092/2010, (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 806/2014, (EU) 2021/523 in (EU) 2024/1620 v zvezi z nekaterimi zahtevami glede poročanja na področju finančnih storitev in podpore za naložbe (UL L št. 2025/2088 z dne 21. 10. 2025);
 13. Uredba 468/2014/EU je Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (UL L št. 141 z dne 14. 5. 2014, str. 1);
 14. Uredba 2016/679/EU je Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2);
 15. Uredba 2017/1129/EU je Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L št. 168 z dne 30. 6. 2017, str. 12), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L št. 2025/1 z dne 8. 1. 2025);
 16. Uredba 2017/2402/EU je Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L št. 347 z dne 28. 12. 2017, str. 35), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2021/557 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2017/2402 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje kot pomoč pri okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L št. 116 z dne 6. 4. 2021);
 17. Uredba 2019/876/EU je Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotnne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876

- glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. 6. 2020, str. 4);
18. Uredba 2021/1119/EU je Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L št. 243 z dne 9. 7. 2021, str. 1);
 19. Uredba 2023/1114/EU je Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L št. 150 z dne 9. 6. 2023, str. 40), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2025/1264 z dne 27. junija 2025 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev minimalne vsebine politike in postopkov za upravljanje likvidnosti za določene izdajatelje žetonov, vezanih na sredstva, in e-denarnih žetonov (UL L št. 2025/1264 z dne 3. 10. 2025);
 20. Uredba 2023/2859/EU je Uredba (EU) 2023/2859 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o vzpostavitvi evropske enotne točke dostopa, ki zagotavlja centraliziran dostop do javno dostopnih informacij, pomembnih za finančne storitve, kapitalske trge in trajnostnost (UL L št. 2023/2859 z dne 20. 12. 2023), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/3005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o preglednosti in celovitosti dejavnosti ocenjevanja okoljskih, socialnih in upravljaljskih (ESG) dejavnikov ter spremembi uredb (EU) 2019/2088 in (EU) 2023/2859 (UL L št. 2024/3005 z dne 12. 12. 2024).

4. člen

(banka, hranilnica, kreditna družba in bančno interesno združenje)

(1) Kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se lahko ustanovi kot banka, hranilnica ali kreditna družba v skladu s tem zakonom.

(2) Izraz »banka« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Izraz »hranilnica« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in ni banka.

(4) Izraz »kreditna družba« se v tem zakonu uporablja za družbo iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1 kot kreditna institucija v skladu s tem zakonom.

(5) Izraz »banka države članice« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države članice.

(6) Izraz »banka tretje države« je v tem zakonu uporabljen za kreditno institucijo s sedežem v državi, ki ni država članica, in ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države.

(7) Izraz »podrejena banka« je za namen nadzora na konsolidirani podlagi v skladu z oddelkom 12.3 tega zakona uporabljen za banko, hranilnico, kreditno družbo,

banko države članice in banko tretje države, ki ima položaj podrejene kreditne institucije.

(8) Določbe tega zakona se za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d. d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka) uporabljajo v obsegu, kot ga določa zakon, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ali drug zakon. SID banka je pooblaščen specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka po zakonu, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ki ne sme sprejemati depozitov od javnosti, razen s ponudbo javnosti, ki se glasi na vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je SID banka. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se SID banka za namene iz 164. člena tega zakona šteje kot posebna finančna institucija in za namene iz oddelka 12.3 tega zakona kot finančna institucija.

(9) Banke se lahko združujejo v bančno interesno združenje, ki je ustanovljeno kot gospodarsko interesno združenje po ZGD-1. Bančno interesno združenje lahko izvaja izobraževanja in izdaja potrdila o opravljenem izobraževanju, organizira za svoje članice izvensodno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem bančnih storitev ter opravlja tudi druge naloge iz pogodbe o ustanovitvi.

5. člen (bančne in finančne storitve)

(1) Bančne storitve so storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

(2) Finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev;
2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:
 - potrošniške kredite,
 - hipotekarne kredite,
 - odkup terjatev z regresom ali brez njega (faktoring),
 - financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfetiranje);
3. finančni zakup (lizing, najem), ki pomeni dajanje sredstev v zakup, pri katerem se na zakupnika prenesejo vsa bistvena tveganja in koristi, ki izhajajo iz lastninske pravice nad sredstvom zakupa, pri čemer je prenos lastninske pravice na zakupnika mogoč, ne pa nujen;
4. plačilne storitve;
5. izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov (na primer potovalnih čekov in bančnih menic) v delu, v katerem ta storitev ni vključena v storitev iz prejšnje točke;
6. izdajanje garancij in drugih jamstev;
7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank:
 - z instrumenti denarnega trga,
 - z menjalniškimi posli,
 - s standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami,
 - z valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,
 - s prenosljivimi vrednostnimi papirji;
8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem;
9. svetovanje podjetjem glede kapitalske strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij;
10. denarno posredništvo na medbančnih trgih;
11. upravljanje naložb in svetovanje v zvezi s tem;
12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo;

13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in pošiljanje informacij o kreditni sposobnosti;
14. oddajanje sefov;
15. investicijske storitve in posli ter pomožne investicijske storitve po ZTFI-1;
16. izdajanje elektronskega denarja, vključno z žetoni elektronskega denarja, kakor so opredeljeni v 7. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114/EU;
17. izdajanje žetonov, vezanih na sredstva, kakor so opredeljeni v 6. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114/EU;
18. storitve v zvezi s kriptosredstvi, kakor so opredeljene v 16. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114/EU.

(3) Vzajemno priznane storitve po tem zakonu so bančne in finančne storitve.

6. člen (dodatne in druge finančne storitve)

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. dejavnost zavarovalnega zastopanja po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
2. storitve upravljanja plačilnih sistemov;
3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami;
5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih;
6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 5. točke tega odstavka.

(2) Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
3. upravljanje investicijskih skladov po zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov.

7. člen (drugi izrazi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »bančna skupina« pomeni skupino, v kateri ima vsaj ena družba položaj:
 - kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji;
 - kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo povezana s skupnim vodenjem;
 - nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija; ali
 - nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija;
2. »dejanski stroški« so stroški, katerih višina ne presega stroškov, ki nastanejo oziroma za katere je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali zaradi opravljanja storitve ali dejavnosti;

3. »država članica« je država članica EU ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);
4. »Enotni odbor za reševanje« je organ za reševanje, ustanovljen z 42. členom Uredbe 806/2014/EU;
5. »EU nadrejena družba« je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
6. »Evropski odbor za bančništvo« je Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. 1. 2004, str. 36);
7. »Evropski odbor za sistemska tveganja« je Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo 1092/2010/EU;
8. »Evropski bančni organ« je Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo 1093/2010/EU;
9. »Evropski organ za vrednostne papirje in trge« je Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo 1095/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2024/2987 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o spremembi uredb (EU) št. 648/2012, (EU) št. 575/2013 in (EU) 2017/1131 v zvezi z ukrepi za zmanjšanje prekomerne izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav in izboljšanje učinkovitosti klirinških trgov Unije (UL L št. 2024/2987 z dne 4. 12. 2024);
10. »Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine« je Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ki je bil ustanovljen z Uredbo 1094/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2025/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje zavarovalnic in pozavarovalnic ter spremembi direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 ter uredb (EU) št. 1094/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2017/1129 (UL L št. 2025/1 z dne 8. 1. 2025);
11. »evropski nadzorni organ« je Evropski bančni organ, Evropski organ za vrednostne papirje in trge ali Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine;
12. »finančni direktor« je oseba, ki je splošno odgovorna za upravljanje finančnih virov, finančno načrtovanje in finančno poročanje banke;
13. »finančna pogodba« je katera koli od naslednjih pogodb ali sporazumov:
 - pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojilo vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje ali začasnega odkupa takega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa,
 - pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojilo blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje oziroma začasnega odkupa takega blaga, skupine ali indeksa,
 - terminske pogodbe in terminski dogovori, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz prejšnje alineje) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,
 - sporazumi o zamenjavah, vključno z zamenjavami in opcijami v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju,

- valuto, delniškim indeksom ali lastniškim instrumentom, dolžniškim indeksom ali dolžniškim instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, izpusti ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerim se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,
- sporazumi o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,
 - okvirni sporazumi za pogodbe ali sporazumi iz prve do pete alineje te točke;
14. »funkcije notranje kontrole« so funkcije upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije;
 15. »izredna javnofinančna pomoč« je državna pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali drugo javnofinančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
 16. »Komisija« je Evropska komisija;
 17. »kriptosredstvo« je kriptosredstvo, kakor je opredeljeno v 5. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1114/EU, ki ni centralnobačna digitalna valuta;
 18. »nadzorni organ« je nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, in ni pristojni organ ter na območju Republike Slovenije pomeni agencijo, pristojno za zavarovalni nadzor, ter agencijo, pristojno za finančne trge;
 19. »nosilci ključnih funkcij« so osebe, ki imajo pomemben vpliv na vodenje banke, vendar niso člani ali članice upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa), vključno z vodji funkcije notranje kontrole in finančnim direktorjem, kadar te vodje ali ta direktor niso člani upravljalnega organa;
 20. »notranji pristop« je pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz prvega odstavka 143. člena Uredbe 575/2013/EU, pristop na podlagi notranjega modela iz 221. člena Uredbe 575/2013/EU, metodo notranjega modela iz 283. člena Uredbe 575/2013/EU, alternativni pristop notranjega modela iz 325.az člena Uredbe 575/2013/EU in pristop notranjega ocenjevanja iz drugega odstavka 265. člena Uredbe 575/2013/EU;
 21. »Odbor za finančno stabilnost« je Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
 22. »organ nadzora« je upravljalni organ v nadzorni funkciji in pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke;
 23. »organ vodenja« je upravljalni organ v upravljavski funkciji in pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za vodenje poslov banke;
 24. »ožji družinski član« je oseba, ki je v razmerju do druge osebe:
 - njen zakonec ali oseba, s katero posameznik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza,
 - otrok te osebe ali osebe iz prejšnje alineje,
 - varovanec ali
 - starš te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;
 25. »periodična denarna kazen« je periodični denarni izvršilni ukrep, katerega cilj je končati trajajoče kršitve tega zakona, kršitve Uredbe 575/2013/EU ali kršitve odločitev pristojnega organa na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ter

- pravno ali fizično osebo prisiliti, da začne znova izpolnjevati kršene določbe ali odločitve;
26. »podnebna nevtrálnost« je splošni cilj, da se do leta 2050 doseže podnebna nevtrálnost, kakor je navedeno v prvem odstavku 2. člena Uredbe 2021/1119/EU;
 27. »politika prejemkov, nevtrálna glede na spol« je politika prejemkov, ki temelji na načelu enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za zaposlene moške in ženske;
 28. »pomembna banka« je banka, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom v zvezi z uveljavljanjem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU;
 29. »samostojna banka v EU« je banka, za katero v EU ne velja bonitetna konsolidacija na podlagi 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU in ki nima EU nadrejene družbe, za katero velja taka bonitetna konsolidacija;
 30. »skupina iz tretje države« je skupina, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi;
 31. »sistemsko pomembna banka« je banka, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje in ima položaj:
 - EU nadrejene banke,
 - podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
 - banke, ki ni podrejena subjektu iz prve in druge alineje te točke;
 32. »subjekt v skupini« je pravna oseba, ki je del skupine;
 33. »tretja država« je država, ki ni država članica;
 34. »vodje funkcij notranje kontrole« so osebe na najvišji hierarhični ravni, ki so odgovorne za dejansko upravljanje vsakodnevnih operacij funkcij notranje kontrole banke;
 35. »zunanje izvajanje« je kakršen koli dogovor med banko in ponudnikom storitev, v skladu s katerim ponudnik storitev izvaja naloge, postopke, storitve ali dejavnost, ki bi jo sicer banka izvajala sama.

(2) Izrazi elektronski denar, plačilna storitev in storitve upravljanja plačilnih sistemov imajo enak pomen, kakor je določen v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 28. točke prvega odstavka tega člena v zvezi z uveljavljanjem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja,
3. pomen banke za lokalni trg.

8. člen

(pomen izrazov, ki so opredeljeni v Uredbi 575/2013/EU)

(1) V tem zakonu navedeni izrazi, ki so opredeljeni v 4. členu Uredbe 575/2013/EU, z upoštevanjem drugega odstavka tega člena pomenijo enako, kakor je določeno v navedeni uredbi.

(2) Za potrebe tega zakona se naslednji izrazi iz Uredbe 575/2013/EU uporabljajo tako, da pomenijo:

1. »družba za upravljanje« je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v 19. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni družbo za upravljanje iz 6. točke 2. člena ZFK ali drugega upravitelja investicijskih skladov, vključno s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje

tretje države, v kateri veljajo zahteve glede nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v EU;

2. »finančna družba« je:
 - institucija s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državi članici,
 - finančna institucija s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družba kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz tretje ali četrte alineje te točke ter je vključena v nadzor nad nadrejeno družbo na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe 575/2013/EU,
 - finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici,
 - nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,
 - podružnica iz tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, kakor je opredeljene v tem zakonu oziroma Direktivi 2013/36/EU;
3. »finančni instrument« je finančni instrument, kakor je opredeljen v 50. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni kar koli od naslednjega:
 - pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument,
 - finančni instrument v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov,
 - izvedeni finančni instrument,
 - primarni finančni instrument,
 - denarni instrument, pri čemer so instrumenti iz prve, druge in tretje alineje te točke finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;
4. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v 1. točki prvega odstavka 4. člena Direktive 2014/65/EU, in pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen kreditne institucije;
5. »majhna in nekompleksna banka« je banka, kakor je opredeljena v 145. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in za katero velja, da je skupna vrednost sredstev enaka 5 milijardam eurov ali manjša;
6. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni mešani finančni holding iz 7. člena ZFK;
7. »okoljsko, socialno in upravljavsko tveganje« ali »tveganje ESG« pomeni tveganje, kakor je opredeljeno v 52.d točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: ESG tveganje);
8. »organ za reševanje« je organ za reševanje, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Enotni odbor za reševanje;
9. »pozavarovalnica« je pozavarovalnica, kakor je opredeljena v 6. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni pozavarovalnico iz prve in druge alineje 3. točke 2. člena ZFK;
10. »pristojni organ« je pristojni organ, kakor je opredeljen v 40. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter Evropska centralna banka, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU;
11. »regulirani trg« je regulirani trg, kakor je opredeljen v 92. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni organizirani trg iz ZTFI-1;
12. »sistemsko tveganje« je tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;

13. »skupina« pomeni skupino, kakor je opredeljena v 138. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni skupino podjetij:
 - med katerimi je vsaj eno podjetje kreditna institucija, ki opravlja bančne storitve, in
 - ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe ali podjetja, ki so medsebojno povezana, kakor je navedeno v 56. členu ZGD-1;
14. »subjekt finančnega sektorja« je subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v 27. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni:
 - institucijo,
 - finančno institucijo,
 - zavarovalnico,
 - zavarovalnico iz tretje države,
 - pozavarovalnico,
 - pozavarovalnico iz tretje države,
 - zavarovalni holding, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
 - družbo, ki je v državi članici sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo v skladu s predpisi te države, ki prenašajo 4. člen Direktive 2009/138/ES, ne uporabljajo zahteve navedene direktive,
 - družbo iz tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerim koli subjektom iz prejšnjih alinej;
15. »udeležba« je udeležba, kakor je opredeljena v 35. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni udeležbo iz druge alineje 12. točke 2. člena ZFK ali neposredno ali posredno imetništvo 20 odstotkov ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;
16. »upravljalni organ« je organ vodenja ali nadzora banke;
17. »višje vodstvo« so fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršne funkcije in neposredno odgovarjajo upravljalnemu organu za vsakodnevno upravljanje banke pod vodstvom upravljalnega organa;
18. »zavarovalnica« je zavarovalnica, kakor je opredeljena v 5. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni zavarovalnico iz prve in druge alineje 2. točke 2. člena ZFK.

(3) Kadar se zahteve ali nadzorniška pooblastila iz tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, zajemajo izrazi »institucija«, »nadrejena institucija v državi članici«, »EU nadrejena institucija« in »nadrejena oseba«, kakor so opredeljeni v 4. členu Uredbe 575/2013/EU, in izrazi »banka«, »nadrejena banka« in »EU nadrejena banka«, kakor so uporabljeni v tem zakonu, tudi:

- finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s 108. členom tega zakona oziroma 21.a členom Direktive 2013/36/EU,
- podrejeno kreditno institucijo, ki je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, kadar jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding,
- podrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki je imenovan kot odgovorni za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, če ta nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu s 113. členom tega zakona oziroma četrtem odstavkom 21.a člena Direktive 2013/36/EU, in
- finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, ki so v skladu s 377. členom tega zakona oziroma točko (d) šestega odstavka 21.a člena Direktive 2013/36/EU začasno imenovane za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

2. POGLAVJE: PRISTOJNI ORGAN IN SPLOŠNA NAČELA IZVAJANJA NADZORA

2.1 PRISTOJNI ORGANI

9. člen (pristojni organ v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna in odgovorna Evropska centralna banka.

(2) Kadar je glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna in odgovorna Evropska centralna banka, se namesto besedne zveze »Banka Slovenije« uporablja besedna zveza »Evropska centralna banka«, razen če ta zakon ali Uredba 1024/2013/EU izrecno določa drugače.

(3) Banka Slovenije pri opravljanju nalog in pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU zagotavlja, da subjekti nadzora ravnaajo v skladu z:

1. določbami tega zakona in Uredbe 575/2013/EU ter predpisov, izdanih na njuni podlagi;
2. določbami regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija v skladu z 10. do 15. členom Uredbe 1093/2010/EU;
3. smernicami, priporočili, uredbami in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropska centralna banka v skladu z Uredbo 1024/2013/EU;
4. smernicami, priporočili in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu z Uredbo 1093/2010/EU;
5. opozorili in priporočili, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja v skladu z Uredbo 1092/2010/EU;
6. drugimi veljavnimi pravnimi akti, vključno z akti, ki jih izda Komisija ali drug organ EU na podlagi Direktive 2013/36/EU ali Direktive 2014/59/EU, ter mednarodnimi standardi in priporočili glede poslovanja kreditnih institucij in bonitetnega nadzora kreditnih institucij;
7. usmeritvami, ki jih izda Banka Slovenije glede izvajanja pravil iz 1. do 6. točke tega odstavka v skladu z 10. členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije vsaj enkrat letno sprejme in na svoji spletni strani objavi cilje glede izvajanja nadzora iz prvega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije za namen izvajanja nalog in pristojnosti nadzora iz prejšnjega odstavka izda podzakonski akt, v katerem podrobneje opredeli posamezne zahteve, če je opredelitev v podzakonskem aktu potrebna za učinkovito izvajanje nadzora.

(6) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona upošteva načelo sorazmernosti glede na naravo, obseg ter zapletenost dejavnosti banke in skladno z regulativnim okvirom EU.

10. člen (izdajanje usmeritev)

(1) Banka Slovenije izdaja usmeritve za splošno in podrobnejšo enotno razlago in uporabo predpisov iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter za oblikovanje dobre prakse.

(2) Usmeritve se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

11. člen

(pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor)

(1) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 458. člena Uredbe 575/2013/EU in s tem pristojna za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi z bankami, za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določena v 7. poglavju tega zakona, ter za ocenjevanje sistemske pomembnosti podružnic iz tretjih držav iz 321. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 124. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 164. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije pri sprejemanju odločitev iz 124. in 164. člena Uredbe 575/2013/EU tesno sodeluje z Evropsko centralno banko, kadar je ta pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, zlasti z izmenjavo vseh potrebnih informacij in ob upoštevanju medsebojnega vpliva z drugimi ukrepi. V ta namen Banka Slovenije uradno obvestilo o načinu in obsegu uporabe diskrecijskih pravic Evropskemu bančnemu organu in Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz 124. in 164. člena Uredbe 575/2013/EU pošlje tudi Evropski centralni banki.

(5) Banka Slovenije za namen spremljanja, prepoznavanja in ocenjevanja sistemskih tveganj in podpore odločanju o makrobonitetnih ukrepih v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema ali drugim zakonom zbira in obdeluje informacije in podatke o poslovanju finančnih družb, vključno s podatki o posameznih poslih, ki jih finančne družbe sklepajo pri opravljanju finančnih storitev s pravnimi in fizičnimi osebami.

(6) Pri zbiranju in obdelavi podatkov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na posle s fizičnimi osebami, lahko Banka Slovenije zbira in obdeluje podatke oziroma informacije o:

1. poslu (enolična oznaka, znesek, obresti, valuta, vrsta, namen, zaključek posla);
2. zavarovanju;
3. kreditojemalcu (vrsta, starost, status, lokacija, panoga zaposlitve, država kreditojemalca, namen uporabe nepremičnine, ki se financira s kreditom, skupni dohodki, celotni dolg);
4. izvajanju makrobonitetnih ukrepov;
5. postopku sklenitve (vložitev vloge, trajanje obravnave, datum sklenitve);
6. izvrševanju posla (ročnost ob sklenitvi, način amortizacije);
7. o predmetu zavarovanja (namen uporabe, lokacija, vrsta, energetska učinkovitost);
8. pogodbenem znesku posla, ki je predmet financiranja;
9. odplačevanju in predvidenem odplačevanju;
10. pričakovani vrednosti zavarovanj;
11. donosnosti posla in izpostavljenosti do fizične osebe;
12. spremembah pogojev odplačevanja in restrukturiranju;

13. neodplačanjem dolgu.

(7) Banka Slovenije osebne podatke iz prejšnjega odstavka zbira in obdeluje v psevdonimizirani obliki tako, da ni mogoča neposredna identifikacija posameznikov, ki so sklenile posamezni posel. Banka Slovenije osebne podatke obdeluje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(8) Osebni podatki iz šestega odstavka tega člena v zvezi s posameznim poslom, ki ga sklene fizična oseba, se hranijo 20 let po zaključku posla, po tem roku pa se ti podatki izbrišejo.

(9) Banka Slovenije v podzakonskem aktu podrobneje predpiše način, obliko in roke poročanja podatkov iz šestega odstavka tega člena.

12. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 139. členu tega zakona, opravljajo storitve sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Nadzor nad osebami iz prejšnjega odstavka se opravlja v obsegu, določenem v oddelku 12.4 tega zakona.

13. člen

(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Banka Slovenije si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi EU, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje:

1. kot članica Evropskega sistema finančnega nadzora ter zlasti zagotavlja pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,
2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,
3. z Evropskim odborom za sistemska tveganja.

(3) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadevajo subjekte, za nadzor nad katerimi je pristojna Banka Slovenije, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Pristojnosti Banke Slovenije po tem zakonu in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz prejšnjega odstavka.

2.2 SPLOŠNA NAČELA V ZVEZI Z IZVAJANJEM NADZORA

2.2.1 Zaupne informacije

14. člen

(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije o posamezni banki, ki jih pri opravljanju nadzora nad banko pridobi Banka Slovenije od banke ali drugih oseb oziroma jih izdela Banka Slovenije za namene izvajanja nadzora nad posamezno banko, vključno z internimi ocenami in poročili Banke Slovenije o poslovanju posamezne banke.

(2) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije ne sme razkriti zaupnih informacij o posamezni banki drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega, predkazenskega ali davčnega postopka;
2. v primeru stečaja banke ali prisilne likvidacije banke za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen za informacije, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih reorganizacije banke;
3. za rezultate stresnih testov, ki jih izvede Banka Slovenije v skladu z 233. členom tega zakona ali 32. členom Uredbe 1093/2010/EU, kadar te rezultate objavi Banka Slovenije ali jih z namenom objave pošlje Evropskemu bančnemu organu;
4. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, o odločbah za pridobitev kvalificiranega deleža ter o dovoljenjih za opravljanje funkcije člana ali članice uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave) in dovoljenjih za opravljanje funkcije člana ali članice nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta);
5. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz prejšnjega odstavka zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar ta izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 575/2013/EU in Uredbo (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2023/2869 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih uredb glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2869 z dne 20. 12. 2023); (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/2033/EU), ter organi držav članic, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU, in v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

15. člen (uporaba in pošiljanje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in drugih zakonov, ter da zagotovi učinkovito spremljanje poslovanja bank na posamični in konsolidirani podlagi;
2. da izreka ukrepe nadzora in odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščen v skladu s tem ali drugim zakonom;
3. da izreka administrativne sankcije, periodične denarne kazni, sankcije za prekrške in vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov EU.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije v zvezi s posamezno banko razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v zakonu.

(3) Določbe prejšnjega in tega člena ne preprečujejo razkritja zaupnih informacij Evropskemu parlamentu, kadar ta izvaja preiskovalne pristojnosti na podlagi 226. člena PDEU.

(4) Ne glede na določbe tega člena se za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

16. člen (razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije nadzornim organom Republike Slovenije ali pristojnim organom drugih držav članic v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti nadzora ter Evropski centralni banki, kadar ta izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

(2) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali EU v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom, pristojnim za nadzor nad drugimi subjekti finančnega sektorja in za nadzor nad finančnimi trgi;
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;
3. organom, pristojnim za reševanje institucij, in organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;
4. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
6. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;

7. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog;
8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank (v nadaljnjem besedilu: ESCB), Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili in nad delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov ter zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
9. pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
10. organom, pristojnim za pregled nad delovanjem plačilnih sistemov;
11. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1093/2010/EU, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1092/2010/EU, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1094/2010/EU, in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1095/2010/EU;
12. organom, pristojnim za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
13. organom, pristojnim za nadzor nad pogodbenimi ali institucionalnimi shemami za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
14. organom, pristojnim za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;
15. organom, pristojnim za odkrivanje ali pregon dejanj, ki pomenijo kršitev predpisov o poslovanju gospodarskih družb, če jih potrebujejo v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti;
16. centralni klirinško-depotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov;
17. pritožbenemu organu ali sodišču, ki v zvezi s posamezno informacijo vodi postopek na področju dostopa do informacij javnega značaja;
18. državnemu organu, ki opravlja nadzor nad varstvom osebnih podatkov;
19. finančnim obveščevalnim enotam, kakor so določene v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter drugim organom, ki opravljajo nadzor nad kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo 2015/849/EU;
20. organom, pristojnim in odgovornim za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini;
21. davčnim organom v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek.

(3) Banka Slovenije lahko subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki pošljejo subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega ali tretjega odstavka 175. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od banke.

(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, ki so

imenovane za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam. Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije samo, če te osebe predložijo sklep organa iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena o imenovanju za izvajanje posameznih nalog ali če Banko Slovenije o imenovanju teh oseb in posameznih nalogah, za katere so bile imenovane, obvesti organ iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 12.2 tega zakona, razkriti subjektom iz 12. do 21. točke drugega odstavka tega člena le z izrecnim soglasjem pristojnega organa druge države članice, od katerega jih je pridobila.

17. člen

(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Vladi Republike Slovenije oziroma drugemu državnemu organu Republike Slovenije, ki je odgovoren za pripravo zakonodaje o nadzoru nad bankami, investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami in zavarovalnicami, kadar je tako razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru Republike Slovenije, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je pošiljanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(3) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, morajo te informacije varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 12.2 tega zakona, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice in za namen, za katerega je bilo to soglasje dano.

18. člen

(razkritje informacij mednarodnim organom)

(1) Banka Slovenije lahko na podlagi pisne zahteve razkrije ali pošlje zaupne informacije Mednarodnemu denarnemu skladu, Svetovni banki, Banki za mednarodne poravnave in Odboru za finančno stabilnost (mednarodni).

(2) Razkritje ali pošiljanje zaupnih informacij iz prejšnjega odstavka je dopustno, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- mednarodni organ iz prejšnjega odstavka informacije pridobiva za namen iz tretjega odstavka tega člena;
- pisna zahteva je upravičena zaradi posamičnih nalog, ki jih mednarodni organ opravlja v skladu s svojimi pooblastili, in obsega vse podatke iz četrtega odstavka tega člena;
- zahtevane informacije so potrebne zgolj za opravljanje posamičnih nalog mednarodnega organa in ne presegajo nalog, ki jih v skladu z aktom o delovanju organa ta opravlja;
- za navedene mednarodne organe in osebe, ki bodo prejele informacije, se uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
- mednarodni organ in osebe, ki bodo prejele informacije, pri obdelavi osebnih podatkov upoštevajo zahteve iz Uredbe 2016/679/EU.

(3) Mednarodni organi iz prvega odstavka tega člena lahko zaupne informacije pridobijo samo za naslednje namene:

- Mednarodni denarni sklad in Svetovna banka za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev;
- Banka za mednarodne povezave za namene kvantitativnih ocen učinka;
- Odbor za finančno stabilnost za namene nadzora.

(4) Zahteva iz prvega odstavka tega člena mora vključevati vsaj:

- natančno opredeljeno naravo, obseg in obliko zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali pošiljanja,
- navedbo oseb, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge.

(5) Zahtevane informacije se lahko pošljejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem posamične naloge iz druge alineje drugega odstavka tega člena.

(6) Informacije iz tega člena, ki niso zbirne ali anonimizirane, se organom iz prvega odstavka tega člena ne smejo poslati, razkrijejo pa se lahko le v prostorih Banke Slovenije.

19. člen

(obveščanje v primeru kriznih razmer)

(1) Banka Slovenije v primeru kriznih razmer v Republiki Sloveniji, ki vključujejo tudi primere, določene v 18. členu Uredbe 1093/2010/EU, ali ob drugih neugodnih gibanjih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v drugi državi članici, zlasti v primerih, ko so te razmere povezane s poslovanjem pomembne podružnice banke ali subjektov v skupini v drugi državi članici, o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, Evropski bančni organ, centralne banke ESCB ter Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Kadar Banka Slovenije pridobi zaupne informacije v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države članice ali drugega organa iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti ministrstvo, pristojno za finance, kadar je tako razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor ter izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje kreditnih institucij.

(3) Ne glede na četrty odstavek 17. člena tega zakona sme Banka Slovenije razkriti zaupne informacije, ki jih pridobi v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena, ministrstvu, pristojnemu za finance, tudi brez soglasja pristojnega organa države članice, če je razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

20. člen

(razkritje zaupnih informacij osebam iz tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa ali subjekta iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je tretja država evidentirana v javnem registru tretjih držav in organov tretjih držav, ki ga na podlagi četrtega odstavka 48.b člena Direktive 2013/36/EU objavi Evropski bančni organ;
2. če se za navedene osebe iz tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi iz tretje države, namenjena samo za potrebe izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog subjektov iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom, razkriti osebam iz prejšnjega odstavka samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

2.2.2 Odgovornost za izvajanje nadzora

21. člen

(odgovornost v zvezi z izvajanjem nadzora)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona ravna s profesionalno skrbnostjo.

(2) Šteje se, da je Banka Slovenije pri izrekanju ukrepov nadzora in izvajanju drugih pristojnosti na podlagi tega zakona ravnala s profesionalno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času odločanja, lahko upravičeno štela, da so izpolnjeni pogoji za izrekanje ukrepov nadzora ali za izvajanje drugih pristojnosti v skladu s tem zakonom in da so izrečeni ukrepi zakoniti.

(3) Banka Slovenije je odgovorna za ravnanje oseb, ki so pri izvajanju nadzora in drugih pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije, nastane škoda, lahko oškodovanec ne glede na določbe drugih zakonov zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Šteje se, da je oseba, ki je delovala v imenu Banke Slovenije pri izvajanju pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom, ravnala s profesionalno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času svojega delovanja, ravnala kot dober strokovnjak.

(5) Zaposleni v Banki Slovenije so neodvisni in imajo strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila v skladu s tem ali drugim zakonom za opravljanje funkcij in nalog v zvezi z bonitetnim nadzorom, pregledi poslovanja, nalaganjem

periodičnih denarnih kazni in administrativnih sankcij iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU.

2.2.3 Nadzorniška neodvisnost Banke Slovenije

22. člen (funkcionalna neodvisnost)

(1) Banka Slovenije, člani Sveta Banke Slovenije in njeni zaposleni so pri izvajanju nadzora neodvisni ter pri opravljanju nalog po tem zakonu ravnajo objektivno in niso vezani na, niti jih ne smejo zaprositi za sklepe, stališča in navodila nadzorovanih institucij, Vlade Republike Slovenije, katerega koli organa EU, katere koli vlade države članice in državnih organov ali katerega koli drugega javnega ali zasebnega subjekta, državnih ali katerih koli organov, ali od njih prejeti sklepov, stališč in navodil, ter se nanje ne smejo obračati po navodila za svoje delo ali usmeritve.

(2) Zahteve iz tega pododdelka se uresničujejo glede na vlogo in odgovornosti članov Sveta Banke Slovenije in zaposlenih (načelo sorazmernosti).

(3) Določbe tega poglavja ne posegajo v zahteve glede obravnave nasprotja interesov (vključno s poročanjem o osebnih interesih), prepovedi o zasebnih finančnih poslih ter glede mirovanja, ki za člane Sveta Banke Slovenije in zaposlene veljajo na podlagi drugih predpisov in na njihovi podlagi sprejetih notranjih aktov.

23. člen (preprečevanje nasprotja interesov)

Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije, določi zahteve, postopke in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov pri članih Sveta Banke Slovenije in drugih zaposlenih v zvezi z opravljanjem njihovih poklicnih zadolžitev v Banki Slovenije, z upoštevanjem načela sorazmernosti glede na vlogo in odgovornosti pri izvajanju pristojnosti in nalog Banke Slovenije na podlagi zakona.

24. člen (prepoved trgovanja s finančnimi instrumenti)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni v Banki Slovenije ne smejo trgovati s finančnimi instrumenti, ki so jih izdale institucije ali ki se nanašajo na institucije, vključno z neposredno ali posredno nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi družbami, razen z:

1. instrumenti, s katerimi upravljajo tretje osebe, pod pogojem, da je lastniku teh instrumentov prepovedano posegati v upravljanje portfelja in tretja oseba ne vloga pretežno v instrumente, ki so jih izdale institucije ali se nanašajo nanje, ali
2. enotami kolektivnih naložbenih podjemov, pod pogojem, da zadevni kolektivni naložbeni podjemi ne vlagajo pretežno v instrumente, ki so jih izdale institucije ali se nanašajo nanje.

(2) Banka Slovenije v notranjem aktu, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije, določi podrobnejše zahteve, postopke poročanja in ukrepe glede imetništva finančnih instrumentov iz prejšnjega odstavka in razpolaganja z njimi.

25. člen
(obdobje mirovanja)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni, ki so neposredno vključeni v odločanje ali izvajanje nalog nadzora po tem zakonu, se v obdobju mirovanja ne smejo zaposliti ali skleniti katere koli pogodbe za opravljanje poklicnih storitev, vsaj v katerem koli od naslednjih subjektov:

- institucijah s sedežem v Republiki Sloveniji, vključno z neposredno ali posredno nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi družbami navedenih institucij,
- institucijah s sedežem v drugih državah članicah, s katerimi je zaposleni neposredno sodeloval za namene nadzora oziroma odločanja, vključno z neposredno ali posredno nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi družbami navedenih institucij,
- subjektih, ki opravljajo storitve za katere koli subjekte iz prve ali druge alineje tega odstavka, razen če je nekdanjemu članu Sveta Banke Slovenije in nekdanjemu zaposlenemu pri subjektu, ki opravlja storitve za subjekte iz prve ali druge alineje tega odstavka, v obdobju mirovanja strogo prepovedano sodelovati pri opravljanju teh storitev,
- subjektih, ki izvajajo dejavnosti lobiranja in zastopanja interesov pri Banki Slovenije v zvezi z zadevami, za katere je bil med svojo zaposlitvijo v Banki Slovenije odgovoren zaposleni ali član Sveta Banke Slovenije.

(2) Obdobje mirovanja se začne z dnem, ko članu Sveta Banke Slovenije preneha funkcija člana Sveta Banke Slovenije oziroma ko zaposleni preneha neposredno sodelovati pri odločanju ali izvajanju nalog nadzora nad subjekti iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka, in traja vsaj:

- za člane Sveta Banke Slovenije: 12 mesecev za zaposlitev v subjektih iz prve, druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka in tri mesece za zaposlitev v subjektih iz četrte alineje prejšnjega odstavka;
- za druge zaposlene, ki so neposredno vključeni v izvajanje nalog nadzora: šest mesecev za zaposlitev v subjektih iz prve, druge ali tretje alineje prejšnjega odstavka ter tri mesece za zaposlitev v subjektih iz četrte alineje prejšnjega odstavka.

(3) Članom Sveta Banke Slovenije in zaposlenim iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije v obdobju mirovanja onemogoči dostop do zaupnih ali občutljivih informacij v zvezi s subjekti iz prvega odstavka tega člena.

26. člen
(nadomestilo za mirovanje)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni, za katere velja obdobje mirovanja iz prejšnjega člena, so po prenehanju zaposlitve v Banki Slovenije upravičeni do ustreznega denarnega nadomestila za spoštovanje omejitev pri novi zaposlitvi in v zvezi z opravljanjem dela ali storitev v obdobju mirovanja (nadomestilo za mirovanje).

(2) Če član Sveta Banke Slovenije ali zaposleni v obdobju mirovanju krši omejitve iz prejšnjega člena, Banki Slovenije vrne sorazmerni del nadomestila.

(3) Banka Slovenije v notranjem aktu, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije, določi višino nadomestila za mirovanje, postopke za uveljavitev in izplačevanje nadomestila, poročanje o spoštovanju omejitev glede mirovanja ter vračilo nadomestila v primeru ugotovljenih kršitev v obdobju mirovanja.

27. člen
(izjava o osebnih interesih)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije in zaposleni v Banki Slovenije morajo pred nastopom funkcije oziroma pred zaposlitvijo in nato enkrat letno predložiti izjavo o osebnih interesih.

(2) Podrobnejšo vsebino in način predložitve izjave iz prejšnjega odstavka določi Banka Slovenije v notranjem aktu, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije. Izjava vsebuje vsaj informacije o deležih v obliki delnic, lastniških finančnih instrumentov, obveznic, vzajemnih skladov, investicijskih skladov, mešanih skladov, hedge skladov in investicijskih skladov, s katerimi se trguje na borzi, ki bi lahko pomenili nasprotje interesov za Banko Slovenije.

(3) Kadar imajo člani Sveta Banke Slovenije ali drugi zaposleni ob zaposlitvi ali kadar koli pozneje v lasti finančne instrumente, ki bi lahko pomenili nasprotje interesov, lahko Banka Slovenije za vsak primer posebej določi ukrepe, ki jih mora glede imetništva finančnih instrumentov ali razpolaganja z njimi upoštevati član Sveta Banke Slovenije ali zaposleni, vključno z zahtevo, da se ti instrumenti v razumnem roku prodajo ali odsvojijo in da imetnik pred razpolaganjem pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

2.2.4 Sodelovanje med nadzornimi organi

28. člen
(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si skupno prizadevajo za učinkovit nadzor na ravni finančnega sistema.

(2) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks ter v tem okviru tudi za primerljivost metodologij pri nadzoru nad upravljanjem tveganj.

(3) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa poslati temu organu vse podatke glede nadzorovanega subjekta, ki jih organ potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu z zakonom.

(4) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije se morajo medsebojno na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če te ugotovitve vplivajo ali bi lahko vplivale na izvajanje nalog tega nadzornega organa pri opravljanju nadzora, zlasti informacije o:

1. ugotovljenih neugodnih trendih v poslovanju nadzorovanega subjekta, zlasti glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev, ki bi lahko resno vplivali na druge nadzorovane subjekte;
2. pomembnejših kaznih in ukrepov nadzora, ki jih izreče nadzorni organ v okviru svojih pristojnosti.

(5) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije določi minister, pristojen za finance

(v nadaljnjem besedilu: minister), po predhodnem mnenju Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije.

29. člen

(sodelovanje s pristojnimi in drugimi organi držav članic in tretjih držav)

(1) Banka Slovenije sodeluje z organi držav članic, ki so pristojni za nadzor nad kreditnimi institucijami, glede nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij, ki poslujejo v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža, zlasti prek podružnice.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad kreditnimi institucijami, vključno s preverjanjem pogojev za izdajo dovoljenj, spremljanjem izpolnjevanja bonitetnih zahtev ter presojo ugleda in izkušenj članov upravljalnih organov ter primernosti imetnikov kvalificiranih deležev.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu v državi članici:

1. na njegovo zahtevo predloži informacije iz prejšnjega odstavka;
2. na lastno pobudo pošlje vse informacije, ki so po mnenju Banke Slovenije bistvene za izvajanje nalog nadzora tega pristojnega organa.

(4) Informacija se šteje za bistveno po prejšnjem odstavku, če bi lahko imela pomemben vpliv na oceno finančne trdnosti banke države članice.

(5) Kadar je Banka Slovenije pristojna za nadzor podružnice banke tretje države ali za nadzor banke, ki je del iste skupine kot podružnica banke tretje države, tesno sodeluje s pristojnimi organi držav članic za podružnice banke ali institucije, ki so del iste skupine iz tretje države, z namenom da:

- se zagotovi, da so vse dejavnosti te skupine iz tretje države v EU predmet celovitega nadzora,
- se prepreči izogibanje zahtevam, ki se uporabljajo za skupine iz tretjih držav na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU, ter
- se preprečijo škodljive posledice za finančno stabilnost EU.

(6) Banka Slovenije sklepa sporazume o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav glede opravljanja nalog nadzora nad bankami, ki opravljajo storitve v tretji državi v skladu s tem zakonom, ter glede opravljanja nalog nadzora nad podružnicami iz tretje države, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom.

(7) Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s finančnimi obveščevalnimi enotami in drugimi organi držav članic, pristojnimi za nadzor nad kreditnimi institucijami ali finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo 2015/849/EU, če:

- je to potrebno za opravljanje nalog v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, Direktivo 2013/36/EU, Uredbo 575/2013/EU ali Direktivo 2015/849/EU in
- če tako sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom Republike Slovenije.

(8) Kadar so za reševanje pooblaščen organi, ki niso pristojni organi, Banka Slovenije tesno sodeluje in se posvetuje tudi z organi, pooblaščenimi za reševanje, zlasti glede priprave načrtov sodelovanja ter v drugih primerih, kadar tako sodelovanje

zahteva ta zakon, zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, Uredba 575/2013/EU ali Direktiva 2014/59/EU.

30. člen (sodelovanje z Evropskim bančnim organom)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog nadzora nad bankami sodeluje z Evropskim bančnim organom in mu predloži vse informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog v skladu s 35. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(2) Banka Slovenije v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU obvesti Evropski bančni organ, če pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne predloži bistvenih informacij za izvajanje nadzora nad bankami in glede poslovanja bank držav članic v Republiki Sloveniji ali če zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, zlasti glede izmenjave pomembnih informacij v zvezi z opravljanjem nadzora, oziroma če se na tako zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku.

31. člen (obveščanje organov EU)

Banka Slovenije obvešča Komisijo, Evropski odbor za bančništvo, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko in druge organe EU v skladu s predpisi EU.

3. POGLAVJE: STATUSNI USTROJ BANKE

3.1 SPLOŠNE DOLOČBE

32. člen (organiziranost kot delniška družba)

(1) Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

(2) Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe ali evropske delniške družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

33. člen (uporaba imena)

(1) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega organa za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(2) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besedi »kreditna družba« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega organa za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba.

(3) Če uporaba firme ali druge oznake banke države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki,

lahko Banka Slovenije od te banke zahteva, da uporabi dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

3.2 USTANOVNI KAPITAL IN DELNICE BANKE

34. člen (ustanovni kapital banke)

(1) Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

(2) Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

35. člen (delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja v primeru:

1. ustanovitve banke ali povečanja osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve;
2. povečanja osnovnega kapitala banke iz sredstev banke;
3. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
4. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov za reševanje banke v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank.

(4) Kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke se za namene tega zakona ne štejejo:

1. izročitev zamenljivih kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala banka in ki izpolnjujejo pogoje v skladu z Uredbo 575/2013/EU, če so bili kapitalski instrumenti vplačani v denarju;
2. denarne terjatve, ki pripadajo zaposlenim iz naslova izplačila variabilnega dela prejemkov, ki jim jih zagotavlja banka v skladu s tem zakonom.

(5) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(6) Za delnice banke, ki so delnice z nominalnim zneskom, se ne uporablja določba drugega odstavka 172. člena ZGD-1, v delu, v katerem določa, da se morajo delnice z nominalnim zneskom glasiti najmanj na en euro ali njegov večkratnik, za kosovne delnice banke pa se ne uporablja določba tretjega odstavka 172. člena ZGD-1, v delu, v katerem določa, da znesek v osnovnem kapitalu, ki pripada posamezni kosovni delnici, ne sme biti nižji od enega eura.

(7) Banka Slovenije lahko predpiše merila za stvarne vloške, ki se upoštevajo pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s 3. točko tretjega odstavka tega člena.

(8) Statut banke lahko določi pooblastilo upravi za povečanje osnovnega kapitala banke (odobreni kapital), pri čemer se ne uporabljata zahtevi iz ZGD-1, da znesek odobrenega kapitala ne sme preseči polovice osnovnega kapitala, ki je obstajal

v času, ko je bil statut spremenjen. Statut banke lahko določi tudi pogoje povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom.

(9) Ne glede na ZGD-1 sme pri pogojnem povečanju osnovnega kapitala banke najmanjši emisijski znesek delnic, izdanih v postopku pogojnega povečanja osnovnega kapitala, preseči polovico osnovnega kapitala, ki obstaja med sklepanjem o pogojnem povečanju kapitala.

36. člen (ničnost skupščinskih sklepov)

(1) Poleg primerov, določenih v ZGD-1, je sklep skupščine ničen, če je v nasprotju z ukrepom, ki ga na podlagi tega zakona ali Uredbe 1024/2013/EU banki izreče Banka Slovenije ali Evropska centralna banka kot pristojni organ, ali če se s skupščinskim sklepom zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takega ukrepa.

(2) Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka lahko v šestih mesecih od vpisa sklepa skupščine v sodni register uveljavlja Banka Slovenije v zvezi z ukrepi nadzora na podlagi tega zakona ali Evropska centralna banka, kadar je izrekla ukrepe nadzora na podlagi Uredbe 1024/2013/EU.

(3) Za banke, nadrejene finančne holdinge Republike Slovenije, nadrejene mešane finančne holdinge Republike Slovenije, EU nadrejene finančne holdinge s sedežem v Republiki Sloveniji in EU nadrejene mešane finančne holdinge s sedežem v Republiki Sloveniji se ne uporablja 399. člen ZGD-1.

3.3 DEJAVNOST BANKE

37. člen (opravljanje storitev)

(1) Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Banka lahko začne opravljati storitve iz prejšnjega odstavka, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Banka lahko za družbe, ki so del skupine in za druge kreditne institucije, opravlja tudi storitve, iz podtočke (b) 18. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: pomožne storitve).

(4) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

38. člen (prepoved kreditiranja in fiktivnih poslov)

(1) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je udeležena z najmanj 20 odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah.

(2) Za kreditiranje iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah, in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

(4) Za terjatve delničarja do banke iz naslova vloge na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa, hranilne vloge, denarnega depozita ali drugih pozitivnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij in na podlagi katerih mora banka delničarju vrniti denarna sredstva, ki jih je pri banki vplačal delničar banke ali tretja oseba za račun delničarja, se ne uporablja četrti odstavek 227. člena ZGD-1.

39. člen

(sodelovanje banke pri finančnem prestrukturiranju)

(1) Banka, ki v okviru finančnega prestrukturiranja z dolžnikom, ki je pravna oseba, sklene dogovor o delnem odpustu dolga, lahko v postopku zaradi insolventnosti, ki je začel zoper tega dolžnika v 12 mesecih po sklenitvi dogovora o odpustu dolga, uveljavlja poplačilo celotnega dolga, kot da dogovor o odpustu dolga ne bi bil sklenjen.

(2) Posojilo, ki ga banka zagotovi dolžniku, v katerem je pridobila delež v kapitalu z namenom finančnega prestrukturiranja, se v poznejšem stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave nad tem dolžnikom ne šteje kot premoženje družbe.

3.4 SISTEM UPRAVLJANJA BANKE

3.4.1 Skupne določbe za upravljalni organ banke

40. člen

(sistem upravljanja banke)

(1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:

1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja izmed članov upravnega odbora, pri čemer se izvršni direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) lahko imenuje samo izmed članov upravnega odbora;
2. za izvršne direktorje je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke;
3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov banke;
4. predsednik oziroma predsednica upravljalnega organa v nadzorniški funkciji ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki.

41. člen

(sestava upravljalnega organa)

(1) Banka je odgovorna, da je njen upravljalni organ sestavljen tako, da imajo člani upravljalnega organa kot celota ves čas dober ugled, ravna jo odkrito, pošteno in neodvisno ter imajo ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko poglobljeno razumejo dejavnosti banke in tveganja, ki jim je izpostavljena, ter izpolnjujejo pogoje iz 47. oziroma 62. člena tega zakona.

(2) Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki zagotavlja:

1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanja, spretnosti in izkušenj ter odlik in sposobnosti članov upravljalnega organa banke, ki omogoča poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je banka izpostavljena;
2. sorazmerne spodbude za doseganje raznolikosti v okviru upravljalnega organa, vključno z uravnoteženo zastopanostjo spolov v upravljalnem organu, vključno s politikami, da se za doseg teh ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanege spola v upravljalnem organu;
3. opredelitev pogojev za opravljanje posamezne funkcije, vključno z zahtevanim profilom članov upravljalnega organa, še preden so ti imenovani.

(3) Banka mora politiko izbora primernih kandidatov in njeno izvajanje v skladu s prejšnjim odstavkom ustrezno dokumentirati ter objaviti v skladu s točko (c) drugega odstavka 435. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije zbira informacije iz prejšnjega odstavka z namenom primerjave praks glede raznolikosti v upravljalnih organih bank in te podatke pošlje Evropskemu bančnemu organu.

(5) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa, tudi v zvezi z učinki in ESG tveganji, kakor so opredeljena v 52.d točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU ter učinki in tveganji, povezani z informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (v nadaljnjem besedilu: IKT), kakor so opredeljena v 52.c točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

(6) Za izpolnjevanje zahtev glede dobrega ugleda, odkritosti in poštenosti iz prvega odstavka tega člena ne zadošča, da član upravljalnega organa ni bil obsojen za kaznivo dejanje ali da ni v kazenskem postopku.

(7) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja za posebne pooblaščenice, ki jih imenuje pristojni organ na podlagi tega zakona oziroma Direktive 2014/59/EU, ali člane izredne uprave, ki jih imenuje organ za reševanje na podlagi zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, oziroma Direktive 2014/59/EU.

42. člen

(posamične izjave o vlogah in nalogah)

(1) Brez poseganja v splošno kolektivno odgovornost upravljalnega organa banka pripravi, vzdržuje in posodablja:

- posamične izjave o vlogah in nalogah vsakega člana uprave, višjega vodstva in nosilca ključnih funkcij,
- razporeditev nalog med osebami iz prejšnje alineje, vključno s podrobnostmi o sistemih poročanja in sistemih odgovornosti, ter seznam oseb, ki so del stabilne ureditve notranjega upravljanja, kakor je opredeljena v 177. členu tega zakona, in njihovih nalog.

(2) Banka zagotovi, da so izjave, razporeditev nalog in seznam oseb iz prejšnjega odstavka ves čas na voljo, ter jih na zahtevo pošlje Banki Slovenije.

43. člen

(predstavniki delavcev v upravljalnem organu)

(1) Določbe tega zakona, ki se uporabljajo za člane upravljalnih organov, se uporabljajo tudi za člane, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb.

(2) Drugi in tretji odstavek 41. člena tega zakona se smiselno uporabljata tudi za imenovanje predstavnikov delavcev v upravljalne organe. Organ, pristojen za izbiro in imenovanje predstavnikov delavcev, mora v poslovniku opredeliti ključne zahteve za posamezne člane upravljalnega organa ter postopke v zvezi z ocenjevanjem primernosti, imenovanjem in predčasno razrešitvijo predstavnikov delavcev v upravljalnem organu banke ter v dogovoru s pristojnimi organi banke način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljalnega organa kot celote. Svet delavcev mora pri tem upoštevati tudi podzakonske akte, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi 78. in 184. člena tega zakona.

(3) Banka in svet delavcev sporazumno opredelita način nepretrganega zagotavljanja primernosti upravljalnega organa kot celote v skladu s prvim odstavkom 41. člena tega zakona.

(4) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa, ki so predstavniki delavcev.

(5) Ne glede na določbe drugih zakonov imajo predstavniki delavcev, ki so člani upravljalnega organa banke, dolžnost varovati zaupne informacije in poslovne skrivnosti banke, za katere izvejo pri opravljanju funkcije člana upravljalnega organa ali v povezavi z opravljanjem te funkcije in po prenehanju opravljanja funkcije člana upravljalnega organa. Dolžnost varovanja zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti predstavnikov delavcev velja tudi v odnosu do sveta delavcev in morebitnih drugih zainteresiranih deležnikov. Svet delavcev v soglasju z banko sprejme politiko o izmenjavi različnih vrst informacij med predstavniki delavcev v upravljalnem organu in svetom delavcev ter med drugimi zainteresiranimi deležniki in postopke v zvezi s tem.

44. člen

(ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati postopek ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa pred imenovanjem in nato redno izvajati ponovno ocenjevanje primernosti, kakor je določeno v tem zakonu, predpisih, sprejetih na njegovi podlagi, in notranjih politikah banke glede primernosti, najmanj pa enkrat letno (v nadaljnjem besedilu: notranja ocena primernosti).

(2) Banka izvede ponovno notranje ocenjevanje primernosti, takoj ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost članov upravljalnega organa. Banka o ponovni notranji oceni primernosti nemudoma obvesti Banko Slovenije.

(3) V primeru ocenjevanja primernosti člana upravljalnega organa, ki je predstavnik delavcev v upravljalnem organu, se mora svet delavcev opredeliti do

notranje ocene primernosti člana upravljalnega organa, ki jo je v skladu s prvim odstavkom tega člena pripravila banka.

(4) Kadar pri izvedbi ocenjevanja iz prvega odstavka tega člena sodeluje posameznik, ki je zaposlen v banki, mora banka zagotoviti ustrezno zaščito te osebe pred morebitnimi povračilnimi ukrepi.

(5) Če iz notranje ocene primernosti izhaja, da kandidat za člana upravljalnega organa ali član upravljalnega organa ne izpolnjuje meril in pogojev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, banka:

- če kandidat še ni nastopil funkcije člana upravljalnega organa, zagotovi, da funkcije ne nastopi,
- pravočasno razreši člana upravljalnega organa, ki ne izpolnjuje pogojev, ali
- pravočasno sprejme dodatne ukrepe, s katerimi zagotovi primernost člana upravljanega organa oziroma kandidata za člana upravljalnega organa.

(6) Banka zagotavlja, da so informacije o primernosti članov upravljalnega organa in notranja ocena primernosti vedno posodobljene. Banka te informacije in notranjo oceno primernosti na zahtevo predloži Banki Slovenije.

(7) Banka mora v petih dneh po sprejetju sklepa nadzornega sveta o imenovanju ali razrešitvi članov uprave oziroma o potrditvi ustreznosti kandidatov za člane nadzornega sveta obvestiti Banko Slovenije. V zvezi z imenovanjem člana uprave ali nadzornega sveta mora banka predložiti oceno primernosti kandidatov, ki jo je izvedla.

45. člen

(nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij)

(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član upravljalnega organa v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Kot direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji se za namene tega člena šteje:

1. funkcija vodenja, v okviru katere je oseba pooblaščen za vodenje poslov in zastopanje družbe, vključno s samostojnim podjetnikom posameznikom (v nadaljnjem besedilu: izvršna direktorska funkcija);
2. funkcija nadzora, v okviru katere je oseba pooblaščen in odgovorna za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov družbe (v nadaljnjem besedilu: neizvršna direktorska funkcija).

(3) Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah z upoštevanjem zahteve iz prvega odstavka tega člena, če gre vključno s funkcijo v banki, za eno od naslednjih kombinacij:

1. izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali
2. največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka se kot ena sama direktorska funkcija štejejo:

1. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v družbah znotraj iste skupine;
2. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v:
 - kreditnih institucijah, finančnih holdingih ali mešanih finančnih holdingih, ki so pridobili odobritev v skladu s 111. členom tega zakona ali prvega odstavka 21. a člena Direktive 2013/36/EU, ki so člani iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ali subjektih, v katerih ima ista institucionalna shema za zaščito vlog kvalificirani delež, ali
 - družbah, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima banka kvalificirani delež.

(5) Za namene iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo direktorske funkcije, ki jih posamezni član upravljalnega organa banke opravlja v družbah in organizacijah, katerih prevladujoča dejavnost je nepridobitne narave.

(6) Za namene 1. točke četrtega odstavka tega člena skupina pomeni skupino podjetij, ki so medsebojno povezana, kakor je določeno v 56. členu ZGD-1 oziroma 22. členu Direktive 2013/34/EU ali skupino podjetij, ki so podrejene družbe istega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(7) Ne glede na 1. točko drugega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije na zahtevo banke dovoli, da samostojno opravljanje pridobitne dejavnosti v okviru organiziranega podjetja (samostojni podjetnik posameznik) ne šteje kot direktorska funkcija. Banka Slovenije pri presoji upošteva zlasti obseg poslovanja podjetja, funkcijo člana upravljanega organa v podjetju in čas, ki ga član upravljalnega organa nameni tej funkciji.

(8) Na podlagi zahteve banke lahko Banka Slovenije z upoštevanjem prvega odstavka tega člena posameznemu članu dovoli opravljati dodatno neizvršno direktorsko funkcijo.

(9) Član upravljalnega organa mora pred imenovanjem in ves čas trajanja opravljanja funkcije člana upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja oziroma jih je začel opravljati v drugih družbah in organizacijah, ter o prenehanju opravljanja teh funkcij.

3.4.2 Uprava banke

46. člen (sestava uprave)

(1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.

(2) Uprava mora imeti ustrezno kolektivno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnosti banke in povezana tveganja, ki jim je banka izpostavljena ob upoštevanju ESG dejavnikov, ter kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne učinke, ki jih to povzroča. Uprava je sestavljena dovolj raznoliko, da ima ustrezno širok nabor izkušenj.

(3) Posamezni član uprave ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celotni obseg poslov iz dejavnosti banke.

(4) Člani uprave morajo opravljati posle vodenja banke na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za polni delovni čas.

(5) Najmanj en član uprave mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave.

(6) Uprava banke mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

47. člen

(pogoji za imenovanje člana uprave)

(1) Za člana uprave je lahko imenovana oseba, ki:

1. ima znanje, veščine in izkušnje za vodenje poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;
2. ima dober ugled in lastnosti za vodenje poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotja interesov;
3. ravna odkrito, pošteno in neodvisno ter lahko po potrebi učinkovito oceni in izpodbija odločitve uprave ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem;
4. ne krši 45. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 52. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima dobrega ugleda in lastnosti za vodenje poslov banke, če je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana.

48. člen

(opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Funkcijo člana uprave lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja glede primernosti te osebe za člana uprave.

(3) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije, in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:
 - če banka v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali
 - če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavržena ali zavrnjena.

(4) Član uprave se lahko vpiše v sodni register, potem ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu uprave preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana uprave skupno več kakor dva meseca in uprava banke zato deluje ali bo delovala le z enim članom uprave, mora nadzorni svet nemudoma imenovati novega člana uprave ali osebo, ki pri vodenju in zastopanju banke nadomesti manjkajočega člana oziroma članico uprave banke (v nadaljnjem besedilu: nadomestni član uprave). Pri imenovanju nadomestnega člana uprave mora nadzorni svet upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član uprave opravlja funkcijo člana uprave brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana uprave, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

49. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave v imenu in za račun kandidata vloži banka. Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave mora banka priložiti:

1. osebne podatke kandidata, vključno z:
 - a) izpolnjenim vprašalnikom za ocenjevanje sposobnosti in primernosti, ki ga določi Banka Slovenije s podzakonskim aktom;
 - b) kopijo osebnega dokumenta;
 - c) življenjepisom;
 - d) kopijo dokazil o pridobljeni strokovni izobrazbi;
 - e) kopijo morebitnih priporočil delodajalcev;
 - f) sklepom nadzornega sveta oziroma skupščine o imenovanju za člana uprave iz tretjega odstavka prejšnjega člena;
 - g) izpisom iz sistema izmenjave informacij o boniteti strank (SISBON) ali druge ustrezne zbirke osebnih podatkov iz tujine, če ta obstaja;
 - h) izpisom iz kazenske evidence ali druge ustrezne zbirke osebnih podatkov iz tujine, če ta obstaja;
 - i) dokazilom, da zoper to osebo ni bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katerega se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več;
2. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 47. člena tega zakona;
3. strategijo kandidata glede vodenja poslov banke.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu z navedeno uredbo.

(3) Banka Slovenije lahko po uradni dolžnosti pridobi informacije glede izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave neposredno od drugih pristojnih organov, nadzornih organov, organov, pristojnih za nadzor na podlagi Direktive 2015/849/EU, in drugih organov, ki bi upoštevaje preteklo delovanje kandidata lahko razpolagali z informacijami, pomembnimi za oceno primernosti, ter vpogleda oziroma zahteva izpis ali predložitev izpisa iz kazenske evidence oziroma primerljive evidence v tujini, evidence o prekrških, sistema izmenjave informacij Evropskega bančnega organa na podlagi Uredbe 1093/2010/EU, osrednje podatkovne zbirke na področju pranja denarja in financiranja terorizma iz Uredbe 2024/1620/EU ali druge primerljive zbirke.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave od banke zahteva, da ji v določenem roku predloži oceno primernosti kandidata.

50. člen

(ustni razgovor s kandidatom za člana uprave)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave opravi ustni razgovor, na katerem kandidata za člana uprave povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Razgovor se zvočno snema. Pred začetkom razgovora komisija kandidata seznani, da se razgovor zvočno snema. Posnetek mora vsebovati podatke o uradni osebi, ki vodi postopek (ime in priimek ter delovno mesto), sestavi komisije, kraju, datumu in uri razgovora, zadevi ter podatke o drugih osebah (ime in priimek ter delovno mesto), ki so prisotne na razgovoru. Iz posnetka se mora jasno prepoznati, kdo je dal posamezno izjavo.

(3) Na podlagi zvočnega posnetka uradna oseba, ki vodi postopek, sestavi zapisnik, ki vsebuje prepis razgovora. V zapisniku je treba zapisati, da je bil razgovor posnet z napravo za zvočno snemanje, da so bili kandidat in drugi udeleženci obveščeni o snemanju, da je bil posnetek na zahtevo kandidata reproduciran, in kraj hrambe posnetka, če ni priložen zapisniku.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka sestavi zapisnik v osmih dneh po razgovoru. Ne glede na tretji odstavek 446. člena tega zakona se zapisnik o razgovoru vroči kandidatu. Kandidat ima v nadaljnjih treh dneh pravico do poslušanja zvočnega posnetka razgovora in pravico do pisnega ugovora zoper morebitno nepravilnost zapisa.

(5) O ugovoru kandidata zoper zapisnik odloči uradna oseba, ki vodi postopek, s sklepom. Zoper sklep o ugovoru ni posebnega sodnega varstva, lahko pa kandidat odločitev o ugovoru izpodbija s pravnim sredstvom zoper odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

(6) Banka Slovenije hrani zvočne posnetke razgovora do pravnomočnosti odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave. Banka Slovenije nato posnetke uniči.

51. člen

(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 41. člena, prvega odstavka 45. člena in 47. člena tega zakona, zlasti glede ustreznosti postopka izbora in imenovanja kandidata, ki ga je izvedla banka, ter glede strategije vodenja poslov banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in

izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede preteklega delovanja kandidata.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

(4) Banka Slovenije lahko pri odločanju o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave:

- upošteva tudi informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma,
- o kandidatu za člana uprave pridobi informacije od Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja oziroma pristojnega organa na podlagi Direktive 2015/849/EU ali
- zahteva dostop do osrednje podatkovne zbirke na področju pranja denarja in financiranja terorizma iz Uredbe 2024/1620/EU. O dostopu do navedene podatkovne zbirke odloči Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ustanovljen z navedeno uredbo.

(5) Če Banka Slovenije na podlagi obvestila banke iz sedmega odstavka 44. člena tega zakona v zvezi z imenovanjem člana uprave ugotovi, da banka v postopku izbora in ocenjevanja primernosti kandidata ni ravnala v skladu s tem zakonom ali pravili banke, Banka Slovenije zavrže zahtevo kandidata za člana uprave in odredi banki, da ponovi postopek izbora kandidata za člana uprave.

52. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave iz 47. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, obstajajo pa razlogi za nezdržljivost z opravljanjem funkcije člana uprave iz 45. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti z zahtevami iz 45. člena tega zakona.

(3) Član uprave lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana uprave, ko se uskladi z zahtevami iz 45. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

53. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana uprave, na katero se dovoljenje nanaša, ali
2. se član uprave v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ne uskladi z zahtevami iz 45. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

54. člen (dolžnosti in odgovornost člana uprave)

(1) Član uprave mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje iz 47. člena tega zakona in:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da uprava banke deluje v skladu s 185. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;
3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 45. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član organov vodenja ali nadzora povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka.

(3) Član uprave mora zagotoviti, da banka posluje v skladu z:

1. akti iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona;
2. drugimi akti, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi;
3. profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov.

(4) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslov banke.

55. člen (obveščanje nadzornega sveta in uprave)

(1) Član uprave mora nadzorni svet in Banko Slovenije za namene preverjanja pogojev iz 45. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan na direktorsko funkcijo v drugih družbah in organizacijah, ali da mu je ta prenehala.

(2) Član uprave mora upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

56. člen

(preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije lahko kadar koli v času trajanja funkcije člana uprave izvede ponovno ocenjevanje primernosti, in sicer preveri, ali član uprave izpolnjuje pogoje iz 47. člena in dolžnosti iz 54. člena tega zakona, ter v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: ponovna ocena primernosti).

(2) Ponovno ocenjevanje primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana uprave iz 47. člena ali dolžnosti člana uprave iz 54. člena tega zakona, zlasti pa, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma ali kadar obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovnega ocenjevanja primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

(4) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 50. člen tega zakona.

3.4.3 Nadzorni svet

57. člen

(pristojnosti in sestava nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet ima poleg pristojnosti, ki jih ima v skladu z ZGD-1, tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke;
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke;
3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol;
4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije;
5. nadzira primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije;
6. daje soglasje k imenovanju in razrešitvi vodje službe notranje revizije;
7. sprejema in nadzira izvajanje splošnih načel politik prejemkov;
8. obravnava ugotovitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, ugotovitve drugih organov, kadar se te ugotovitve nanašajo na banko, ugotovitve davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
9. preverja letna in druga finančna poročila ter o tem izdela pisno poročilo skupščini delničarjev banke;
10. obrazloži skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave;
11. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora imeti ustrezno kolektivno znanje, spretnosti in izkušnje, da lahko razume dejavnosti banke in povezana tveganja, ki jim je banka izpostavljena ob upoštevanju ESG dejavnikov, ter kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne učinke, ki jih to povzroča. Nadzorni svet je sestavljen dovolj raznoliko, da ima ustrezno širok nabor izkušenj.

58. člen
(komisije nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, veščine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja.

(3) Komisija za tveganja mora imeti predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik komisije za tveganja) in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik komisije za tveganja in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, veščine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

(4) Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja.

(5) Komisije nadzornega sveta morajo imeti predsednika oziroma predsednico in najmanj dva člana. Ne glede na določbe ZGD-1 in ZSDU so člani komisij nadzornega sveta le člani nadzornega sveta.

(6) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo komisije nadzornega sveta zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev.

59. člen
(naloge komisije za imenovanja)

(1) Komisija za imenovanja je posvetovalno telo nadzornega sveta in izvaja naslednje naloge:

1. opredeli kandidate za člane uprave in jih priporoči nadzornemu svetu ter opredeli kandidate za člane nadzornega sveta in jih priporoči skupščini banke z upoštevanjem politik glede izbora primernih kandidatov iz drugega odstavka 41. člena tega zakona;
2. opredeli naloge in zahtevane pogoje za posamezno imenovanje, vključno z oceno časa, ki se predvidoma zahteva za opravljanje funkcije;
3. določi cilj zastopanosti spola, ki je v upravi in nadzornem svetu premalo zastopan, ter pripravi politiko, kako za doseg tega cilja povečati število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravi in nadzornem svetu;
4. vsaj enkrat na leto oceni strukturo, velikost, sestavo in uspešnost delovanja uprave in nadzornega sveta ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
5. vsaj enkrat na leto oceni znanje, veščine in izkušnje posameznih članov uprave in nadzornega sveta ter organa kot celote ter o tem ustrezno poroča nadzornemu svetu in upravi;
6. redno pregleduje politiko uprave glede izbire in imenovanja primernih kandidatov za člane višjega vodstva banke ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
7. dejavno prispeva k izpolnjevanju odgovornosti banke za sprejetje ustreznih politik o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa.

(2) Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke.

(3) V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

60. člen (naloge komisije za tveganja)

(1) Komisija za tveganja je posvetovalno telo nadzornega sveta in izvaja naslednje naloge:

1. svetuje glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj;
2. pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj;
3. brez poseganja v naloge komisije za prejemke preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevana tveganja, vključno s tistimi, ki izhajajo iz učinkov ESG dejavnikov, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prejemkov, vse z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov;
4. preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke, ter v primeru ugotovljenih neskladij oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi in nadzornemu svetu banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja določita naravo, obseg, obliko in pogostost informacij o tveganjih, ki jih prejmeta.

61. člen (naloge komisije za prejemke)

(1) Komisija za prejemke je posvetovalno telo nadzornega sveta in izvaja naslednje naloge:

1. izvaja strokovne in neodvisne ocene politik in praks prejemkov ter na tej podlagi oblikuje pobude za ukrepe v zvezi z izboljšanjem upravljanja tveganj banke, kapitala in likvidnosti banke;
2. pripravlja predloge odločitev upravljalnega organa v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj banke;
3. nadzoruje prejemke vodij funkcij notranje kontrole.

(2) Pri pripravi odločitev iz prejšnjega odstavka komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani.

(3) V banki, ki nima komisije za prejemke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

62. člen (pogoji za imenovanje člana nadzornega sveta)

(1) Za člana nadzornega sveta je lahko imenovana oseba, ki:

1. ima znanje, veščine in izkušnje za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;

2. ima dober ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanjem nasprotja interesov;
3. ravna odkrito, pošteno in neodvisno ter lahko po potrebi učinkovito oceni in izpodbija odločitve upravljalnega organa ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem;
4. ne krši tretjega odstavka 45. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kot kandidat za funkcijo uskladi s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 67. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke, če je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana.

63. člen

(opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Funkcijo člana nadzornega sveta lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Skupščina mora odločiti o imenovanju posamezne osebe za člana nadzornega sveta pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja o primernosti te osebe za člana nadzornega sveta.

(3) Sklep o imenovanju posamezne osebe za člana nadzornega sveta učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije, in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:
 - če banka v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana nadzornega sveta ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali
 - če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član nadzornega sveta se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, razen če je imenovan kot nadomestni član nadzornega sveta v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu nadzornega sveta preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana nadzornega sveta skupno več kakor dva meseca, in zato nadzorni svet banke nima zadostnega števila članov, mora skupščina, takoj ko je mogoče, imenovati novega člana nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: nadomestni član nadzornega sveta). Pri imenovanju nadomestnega člana nadzornega sveta mora skupščina upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član nadzornega sveta opravlja funkcijo člana nadzornega sveta brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana nadzornega sveta, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

64. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta v imenu in za račun kandidata vloži banka. Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta mora banka priložiti:

1. osebne podatke kandidata, vključno z:
 - a) izpolnjenim vprašalnikom za ocenjevanje sposobnosti in primernosti, ki ga določi Banka Slovenije s podzakonskim aktom;
 - b) kopijo osebnega dokumenta;
 - c) življenjepisom;
 - d) kopijo dokazil o pridobljeni strokovni izobrazbi;
 - e) sklepom skupščine banke o imenovanju člana nadzornega sveta;
 - f) izpisom iz sistema izmenjave informacij o boniteti strank (SISBON) ali druge ustrezne zbirke osebnih podatkov iz tujine, če ta obstaja;
 - g) izpisom iz kazenske evidence ali druge ustrezne zbirke osebnih podatkov iz tujine, če ta obstaja;
 - h) dokazilom, da zoper to osebo ni bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katerega se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več;
2. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 62. člena tega zakona;
3. strategijo kandidata glede nadziranja poslov banke in
4. druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za oceno primernosti kandidata in jih opredeli v podzakonskem aktu iz 78. člena tega zakona.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu z navedeno uredbo.

(3) Banka Slovenije lahko po uradni dolžnosti pridobi informacije glede izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave neposredno od drugih pristojnih organov, nadzornih organov, organov, pristojnih za nadzor na podlagi Direktive 2015/849/EU in drugih organov, ki bi upoštevalje preteklo delovanje kandidata lahko razpolagali z informacijami, pomembnimi za oceno primernosti ter vpogleda oziroma zahteva izpis ali predložitev izpisa iz kazenske evidence oziroma primerljive evidence v tujini, evidence o prekrških, sistema izmenjave informacij Evropskega bančnega organa na podlagi Uredbe 1093/2010/EU, osrednje podatkovne zbirke na področju pranja denarja in financiranja terorizma iz Uredbe 2024/1620/EU ali druge primerljive zbirke.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta od banke in, kadar je to ustrezno, organa, pristojnega za izbor in imenovanje predstavnika delavcev v nadzornem svetu, zahteva, da Banki Slovenije v določenem roku predloži oceno o primernosti kandidata.

65. člen

(ustni razgovor s kandidatom za člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta opravi ustni razgovor, na katerem je kandidat za člana nadzornega sveta povabljen, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Za ustni razgovor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja 50. člen tega zakona.

66. člen

(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana nadzornega sveta oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 41. člena, prvega odstavka 45. člena in 62. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor nad banko države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

(4) Banka Slovenije lahko pri odločanju o zahtevi za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta:

- upošteva tudi informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma,
- o kandidatu za člana nadzornega sveta pridobi informacije od Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja oziroma pristojnega organa na podlagi Direktive 2015/849/EU ali
- zahteva dostop do osrednje podatkovne zbirke na področju pranja denarja in financiranja terorizma iz Uredbe 2024/1620/EU. O dostopu do navedene podatkovne zbirke odloči Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ustanovljen z navedeno uredbo.

67. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta iz 62. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, obstajajo pa razlogi za nezdržljivost z opravljanjem funkcije člana nadzornega sveta iz 45. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši

od treh mesecev, v katerem se mora član nadzornega sveta uskladiti z zahtevami iz 45. člena tega zakona.

(3) Član nadzornega sveta lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana nadzornega sveta, ko se uskladi z zahtevami iz 45. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

68. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana nadzornega sveta, na katero se dovoljenje nanaša, ali
2. se član nadzornega sveta v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, ne uskladi z zahtevami iz 45. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana nadzornega sveta, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

69. člen

(dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta)

(1) Član nadzornega sveta mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje iz 62. člena tega zakona in:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da nadzorni svet deluje v skladu s 186. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;
3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana nadzornega sveta nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 45. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član organov vodenja ali nadzora povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka.

(3) Člani nadzornega sveta solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo glede izvajanja nadzora nad vodenjem poslov banke.

70. člen

(obveščanje s strani člana nadzornega sveta)

(1) Član nadzornega sveta mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije za namene preverjanja pogojev iz 45. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem,

da je bil imenovan na direktorsko funkcijo v drugih družbah in organizacijah ali da mu je ta prenehala.

(2) Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana nadzornega sveta, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana nadzornega sveta.

71. člen

(preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije lahko kadar koli med trajanjem funkcije člana nadzornega sveta izvede ponovno ocenjevanje primernosti, in sicer preveri, ali član nadzornega sveta izpolnjuje pogoje iz 62. člena in dolžnosti iz 69. člena tega zakona, ter v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: ponovna ocena primernosti člana nadzornega sveta).

(2) Ponovno ocenjevanje primernosti člana nadzornega sveta se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana nadzornega sveta iz 62. člena ali dolžnosti člana nadzornega sveta iz 69. člena tega zakona, zlasti pa, kadar obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma ali kadar obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovnega ocenjevanja primernosti člana nadzornega sveta lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v katerem člana nadzornega sveta povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo izpolnjevanja predpisanih pogojev iz 62. člena in dolžnosti iz 69. člena tega zakona.

(4) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka smiselno uporablja 50. člen tega zakona.

3.4.4 Nosilci ključnih funkcij

72. člen

(pogoji za nosilce ključnih funkcij)

(1) Banka je odgovorna, da imajo nosilci ključnih funkcij:

1. ves čas dober ugled,
2. ustrezno znanje, spretnosti in izkušnje za opravljanje svojih nalog,
3. ter da ravnajo odkrito in pošteno.

(2) Za izpolnjevanje pogojev glede dobrega ugleda, odkritosti in poštenosti ne zadošča, da nosilec ključne funkcije ni bil obsojen za kaznivo dejanje ali zoper njega ne poteka kazenski postopek.

(3) Banka sprejme vse potrebne ukrepe za ustrezno delovanje nosilcev ključnih funkcij, vključno z zamenjavo nosilca ključne funkcije, če ta ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka tega člena.

73. člen
(ocenjevanje primernosti nosilcev ključnih funkcij)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati postopek ocenjevanja primernosti nosilcev ključnih funkcij pred imenovanjem in nato redno, zlasti takoj, ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost nosilcev ključnih funkcij, najmanj pa vsaki dve leti (v nadaljnjem besedilu: notranja ocena primernosti).

(2) Če iz notranje ocene primernosti izhaja, da kandidat za nosilca ključne funkcije ali nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega člena, banka:

- če kandidat še ni imenovan za nosilca ključne funkcije, kandidata ne imenuje,
- pravočasno razreši osebo kot nosilca ključne funkcije ali
- pravočasno sprejme dodatne ukrepe, s katerimi zagotovi primernost kandidata za nosilca ključne funkcije ali nosilca ključne funkcije.

(3) Banka zagotavlja, da so informacije o primernosti nosilcev ključnih funkcij in notranja ocena primernosti vedno posodobljene. Banka te informacije in notranjo oceno primernosti na zahtevo predloži Banki Slovenije.

74. člen
(obvestilo o imenovanju nosilca ključne funkcije)

Banka najpozneje v petih dneh po imenovanju nosilca ključne funkcije o tem obvesti Banko Slovenije in obvestilu priloži notranjo oceno primernosti.

75. člen
(obveščanje s strani nosilcev ključnih funkcij)

Nosilec ključne funkcije mora banko za namene preverjanja pogojev iz 72. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za nosilca ključne funkcije.

76. člen
(preverjanje pogojev nosilcev ključnih funkcij)

(1) Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali nosilec ključne funkcije banke izpolnjuje pogoje iz 72. člena tega zakona, od banke zahteva dodatne informacije in dokumentacijo ali z nosilcem ključne funkcije opravi ustni razgovor, na katerem nosilca ključne funkcije povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo izpolnjevanja pogojev za nosilca ključne funkcije banke.

(2) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka smiselno uporablja 50. člen tega zakona.

77. člen
(dodatne zahteve za vodje funkcij notranje kontrole in finančne direktorje velikih institucij)

(1) Ta člen se uporablja za vodje funkcije notranje kontrole in finančne direktorje v naslednjih subjektih (v nadaljnjem besedilu: pomembni nosilci ključnih funkcij):

- a) EU nadrejenih bankah, ki se štejejo za velike institucije;
- b) nadrejenih bankah Republike Slovenije, ki se štejejo za velike institucije, razen kadar so povezane s centralnim organom;
- c) centralnih organih, ki se štejejo za velike institucije ali ki nadzorujejo z njimi povezane velike institucije;
- č) samostojnih bankah v EU, ki se štejejo za velike institucije;
- d) velikih podrejenih družbah, kakor so opredeljene v 147. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
- e) nadrejenih finančnih holdingih, nadrejenih mešanih finančnih holdingih, EU nadrejenih finančnih holdingih in EU nadrejenih mešanih finančnih holdingih, ki imajo sedež v Republiki Slovenije in ki imajo znotraj svoje skupine veliko institucijo, razen tistih, ki jim je bilo odobreno izvzetje v skladu s 113. členom tega zakona ali četrtem odstavkom 21.a člena Direktive 2013/36/EU.

(2) Banka za pomembne nosilce ključnih funkcij izvede njihovo ponovno ocenjevanje primernosti, takoj ko so znana nova dejstva ali druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na primernost nosilcev ključnih funkcij. Banka o izvedenem ponovnem ocenjevanju primernosti v petih delovnih dneh obvesti Banko Slovenije.

(3) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz 74. člena tega zakona in dokumentacije oceni, ali pomembni nosilec ključne funkcije izpolnjuje pogoje iz 72. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: ocena primernosti).

(4) Banka Slovenije lahko pri oceni primernosti pomembnih nosilcev ključnih funkcij:

- upošteva tudi informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma;
- o pomembnem nosilcu ključne funkcije pridobi informacije od Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja oziroma pristojnega organa na podlagi Direktive 2015/849/EU ali
- zahteva dostop do osrednje podatkovne zbirke na področju pranja denarja in financiranja terorizma iz Uredbe 2024/1620/EU. O dostopu do navedene podatkovne zbirke odloči Organ za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ustanovljen z navedeno uredbo.

(5) Če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz 72. člena tega zakona, izvede ponovno ocenjevanje primernosti in preveri, ali pomembni nosilec ključne funkcije še izpolnjuje pogoje za nosilca ključne funkcije iz 72. člena tega zakona.

(6) V okviru ponovnega ocenjevanja primernosti lahko Banka Slovenije s pomembnim nosilcem ključne funkcije opravi ustni razgovor, v okviru katerega pomembnega nosilca ključne funkcije povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo izpolnjevanja predpisanih meril in zahtev. Za ustni razgovor se smiselno uporablja 50. člen tega zakona.

(7) Banka Slovenije ocenjevanje primernosti pomembnega nosilca ključne funkcije izvede v štirih mesecih od prejema obvestila iz 74. člena tega zakona in o zaključku ocenjevanja primernosti pisno obvesti banko. Navedeni rok lahko Banka Slovenije zlasti v primeru pridobivanja dodatnih informacij in dokumentacije ter ustnega razgovora po potrebi podaljša.

3.4.5 Podzakonski predpisi v zvezi z delovanjem upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij

78. člen (predpisi o upravljalnem organu)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila glede delovanja upravljalnega organa in njegovih komisij ter ravnanja njegovih članov v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in najvišjimi etičnimi standardi ter glede preprečevanja nasprotja interesov;
2. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana uprave in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo priloži kandidat za člana uprave zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 47. člena tega zakona;
3. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 62. člena tega zakona;
4. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje nosilcev ključnih funkcij banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti obvestilu o imenovanju nosilca ključne funkcije v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 72. člena tega zakona.

3.4.6 Uporaba določb oddelka 3.4 za finančne holdinge in mešane finančne holdinge

79. člen (upravljalni organi finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov)

(1) Določbe oddelka 3.4 tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za upravljalne organe finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki so pridobili odobritev v skladu s 111. členom tega zakona, razen če ta zakon izrecno določa drugače.

(2) Za ocenjevanje nosilca ključne funkcije finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ima sedež v drugi državi članici kot institucija, je pristojen nadzorni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding.

3.5 DELNIČARSKI SPORAZUMI IN KVALIFICIRANI DELEŽI

80. člen (delničarski sporazum)

(1) Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljalnih pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi sporazuma o tem obvestiti Banko Slovenije.

(2) Kot delničarski sporazum šteje tudi, kadar neposredni ali posredni imetniki deleža sklepajo sporazume v zvezi z upravljanjem banke ali glede upravljanja banke delujejo usklajeno.

81. člen
(pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava neposredno ali posredno pridobiti kvalificirani delež v banki (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža vložiti zahtevo za oceno primernosti v skladu s 85. členom tega zakona in pridobiti odločitev o nenasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža v banki iz 91. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: odločitev o nenasprotovanju).

(2) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju kvalificiranega deleža v banki z namenom sklenitve delničarskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: bodoči skupni kvalificirani imetniki), in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti odločitev o nenasprotovanju.

(3) Imetniki deležev v banki, ki so skupno že imetniki deležev v banki, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti odločitev o nenasprotovanju.

(4) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma morajo pred vsakim nadaljnjim povečanjem deleža v banki, na podlagi katerega skupni delež udeležencev delniškega sporazuma preseže razpon iz 91. člena tega zakona, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju.

(5) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če namerava h kvalificiranemu delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec.

(6) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da delujejo kot bodoči skupni kvalificirani imetniki ali so sklenili kvalificirani delničarski sporazum:

1. člani organa vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to funkcijo;
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani;
3. osebe, ki so na skupščini banke:
 - predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov upravljalnega organa ali drugega sklepa, ki se po ZGD-1 sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in
 - z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(7) Določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za bodoče skupne kvalificirane imetnike in za delničarje, ki nameravajo skleniti kvalificirani delničarski sporazum.

(8) Oseba, ki že razpolaga s kvalificiranim deležem, za katerega je pridobila ustrezno odločitev o nenasprotovanju, in se njen položaj spremeni iz posrednega v neposrednega kvalificiranega imetnika ali obratno, o tem obvesti Banko Slovenije. Banka Slovenije v sodelovanju z Evropsko centralno banko oceni, ali je upoštevanje okoliščin take spremembe potrebna nova ocena primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža.

82. člen
(drugi primeri pridobitve kvalificiranega deleža banke)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti odločitev o nenasprotovanju, ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kolikšen delež delnic banke ima.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za osebo iz prejšnjega odstavka.

83. člen
(ugotavljanje kvalificiranega deleža)

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice banke z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno na podlagi zakona ali statuta banke v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun;
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja banke;
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic;
4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval;
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka;
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka;
7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe;
8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika;
9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in ki jih ta lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi deleža v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital banke, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

84. člen
(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo znotraj običajno kratkega poravnalnega obdobja;
2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij v delnice banke, ki jih pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, oziroma v aktu matične države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, upravlja družba za upravljanje, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje;
2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom matične države članice investicijskega podjetja, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2014/65/EU, upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice banke, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti;
2. investicijsko podjetje:
 - bodisi lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice banke z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega sredstva,
 - bodisi je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo pogoje, enakovredne pogojem, določenim v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje, in
3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje;
2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2014/65/EU, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2014/65/EU, upravičena opravljati investicijske storitve;
2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne izvršuje drugih upravljavskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov banke;
3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odtuji v enem letu po pridobitvi.

85. člen

(zahteva za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža (v nadaljnjem besedilu: ocena primernosti kvalificiranega deleža) se vloži pri Banki Slovenije in mora vsebovati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;
2. dokumentacijo in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije v desetih delovnih dneh po prejemu zahteve vložniku izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo datuma izteka roka iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni primernosti kvalificiranega deleža, ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve z navedbo, da rok za odločitev o oceni primernosti kvalificiranega deleža še ni začel teči, ter navedbo končnega datuma za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno primernosti kvalificiranega deleža.

(3) V primeru iz druge alineje prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: potrdilo o prejemu nepopolne zahteve) izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno primernosti kvalificiranega deleža v skladu s šestim odstavkom 457. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije v desetih delovnih dneh po prejemu dopolnitve zahteve, če je ta vložena pravočasno, izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo roka za odločitev o oceni primernosti kvalificiranega deleža iz drugega odstavka 88. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni primernosti kvalificiranega deleža, ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve z navedbo roka za odločitev v skladu s četrtem odstavkom 457. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente). Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do

vključno 50. delovnega dne po poteku roka za izdajo potrdila o prejemu popolne zahteve iz drugega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije vložniku zahteve v desetih delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izda potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije zahtevo za oceno primernosti kvalificiranega deleža, vključno z dodatnimi informacijami in dokumentacijo iz petega odstavka tega člena, pošlje Evropski centralni banki v skladu s 15. členom in točko (c) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU. Postopek odločanja o zahtevi se nadaljuje v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

86. člen

(posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi z oceno primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje s pristojnim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. banka, finančni holding ali mešani finančni holding te države članice;
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice;
3. nadrejena oseba osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka ali
4. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z oceno primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije ali druge države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, finančni holding, mešani finančni holding, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje Republike Slovenije;
2. nadrejena oseba osebam iz prejšnje točke ali
3. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi in nadzornimi organi posvetuje in z njimi izmenjuje informacije glede ocene primernosti kvalificiranih imetnikov ter ugleda, znanja, veščin in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(4) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovani subjekt finančnega sektorja tretje države, mora zahtevi za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega oziroma nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

87. člen

(ocena primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije ob upoštevanju vpliva, ki bi ga verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugled bodočega kvalificiranega imetnika;

2. ugled, znanje, veščine in izkušnje vseh članov organov vodenja ali nadzora, ki bodo imeli možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve;
3. finančna trdnost bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka;
4. verjetne posledice, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve v skladu s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko;
5. ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum:
 - da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet ocene primernosti kvalificiranega deleža, za pranje denarja ali financiranje terorizma, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja ali financiranje terorizma, oziroma 1. členu Direktive 2015/849/EU, ali poskus tega ali
 - da nameravana pridobitev lahko poveča tveganje pranja denarja ali financiranje terorizma, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja ali financiranje terorizma, oziroma 1. členu Direktive 2015/849/EU.

(2) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 2. točke prejšnjega odstavka Banka Slovenije smiselno upošteva določbe tega zakona o presoji primernosti članov upravljalnih organov bank in hranilnic.

(3) Banka Slovenije pri oceni primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prvega odstavka tega člena presodi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(4) Banka Slovenije se v zvezi z merilom iz 5. točke prvega odstavka tega člena posvetuje z Uradom Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja. Pri oceni primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 5. točke prvega odstavka tega člena:

- upošteva informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ter
- ustrezno upošteva negativno mnenje Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, ki ga je prejela v 30 dneh od začetka ocenjevalnega obdobja.

(5) Banka Slovenije ne sme presojati primernosti bodočega kvalificiranega imetnika z vidika gospodarskih potreb trga.

(6) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

88. člen

(rok za odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona mora biti odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža izdana v 60 delovnih dneh (ocenjevalno obdobje).

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče od izdaje potrdila o prejemu popolne zahteve v skladu s prvo alinejo drugega odstavka ali prvo alinejo četrtega odstavka 85. člena tega zakona. Če Banka Slovenije potrdila o popolni oziroma nepopolni zahtevi ne izda v roku iz drugega odstavka 85. člena tega zakona, teče rok iz prvega odstavka tega člena od poteka roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka 85. člena tega zakona.

(3) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozvala, da se izjavi glede razlogov za odločitev o nasprotovanju, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta poslana v roku, določenem s pozivom.

(4) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom 85. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga zahteva in naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim odstavkom 85. člena tega zakona ne zadržijo teka roka iz prejšnjega odstavka.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije s prvo zahtevo iz petega odstavka 85. člena tega zakona za predložitev dodatnih informacij ali dokumentov odloči, da se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba iz tretje države ali
2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(6) Če vložnik po izdaji potrdila o popolni vlogi predloži dodatno dokumentacijo, ki pomembno vpliva na oceno primernosti kvalificiranega deleža, se taka dopolnitev šteje kot nova zahteva za oceno primernosti iz prvega odstavka 81. člena tega zakona, ocenjevalno obdobje pa začne teči znova. O tem Banka Slovenije odloči s sklepom.

89. člen

(razlogi za nasprotovanje pridobitvi kvalificiranega deleža)

(1) Pridobitvi kvalificiranega deleža se nasprotuje (odločitev o nasprotovanju), če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 87. člena tega zakona;
2. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj in izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko;
3. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi in nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi in nadzornimi organi;
4. v zvezi z nameravano pridobitvijo obstajajo utemeljeni razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ali poskus tega, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali da bo zaradi pridobitve povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, upošteva tudi informacije in mnenje iz četrtega odstavka 87. člena tega zakona;
5. je verjetno, da bodo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom iz tretje države, ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te

osebe, pri uporabi in izvrševanju teh predpisov ovirani oziroma oteženi izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovita izmenjava informacij med pristojnimi in nadzornimi organi ter razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;

6. je verjetno, da bodo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom iz tretje države, ki je uvrščena med tretje države z visokim tveganjem in ima v svoji ureditvi za preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma strateške pomanjkljivosti, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, oziroma v 9. členu Direktive 2015/849/EU, te strateške pomanjkljivosti negativno vplivale na zmožnost bodočega kvalificiranega imetnika, da bi imel vzpostavljene potrebne prakse in postopke za izpolnjevanje zahtev ureditve za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
7. je verjetno, da bo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom iz tretje države, za katero veljajo omejevalni ukrepi EU, to negativno vplivalo na zmožnost bodočega kvalificiranega imetnika, da bi imel vzpostavljene potrebne prakse in postopke za izpolnjevanje zahtev ureditve za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
8. bodoči kvalificirani imetnik v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo njegove primernosti.

(2) Negativne informacije ali negativno mnenje iz četrtega odstavka 87. člena tega zakona je lahko utemeljen razlog za nasprotovanje pridobitvi kvalificiranega deleža.

90. člen

(odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Odločitev o oceni primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža se izda kot odločitev o nenasprotovanju ali odločitev o nasprotovanju in vsebuje tudi utemeljitev glede stališč in pomislekov organov iz 86. člena tega zakona.

(2) Najpozneje v dveh delovnih dneh po odločitvi o oceni primernosti in najpozneje do poteka roka iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 88. člena tega zakona, se izda in odpravi pisni odpravek odločitve o oceni primernosti kvalificiranega deleža.

(3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 88. člena ali drugem odstavku 110. člena tega zakona, ni izdan pisni odpravek odločitve o oceni primernosti v skladu s prejšnjim odstavkom, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdana odločitev o nenasprotovanju.

(4) Ne glede na druge določbe tega zakona se na podlagi zahteve vložnika na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve o nasprotovanju Evropske centralne banke s povzetkom razlogov za tako odločitev. Izvleček odločitve o nasprotovanju Evropske centralne banke ne vsebuje zaupnih informacij in zaupnih podatkov v zvezi z drugimi osebami.

91. člen

(odločitev o nenasprotovanju)

(1) V odločitvi o nenasprotovanju se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja odločitev, in sicer kot:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji kot kvalificirani delež in manjši od 20 odstotkov;
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji kot 20 odstotkov in manjši kot ena tretjina;
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji kot ena tretjina in manjši kot 50 odstotkov;
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji kot 50 odstotkov;
5. delež, na podlagi katerega banka postane podrejena oseba bodočega kvalificiranega imetnika.

(2) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža, na podlagi katere bi presegel razpon, za katerega velja že izdana odločitev o nenasprotovanju, pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju za ustrezno višji razpon iz prejšnjega odstavka.

(3) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno odločitev o nenasprotovanju, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža banke, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdana odločitev o nenasprotovanju, pridobiti novo odločitev o nenasprotovanju za ustrezno višji razpon iz prvega odstavka tega člena.

92. člen

(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša odločitev o nenasprotovanju)

(1) Z odločitvijo o nenasprotovanju ali po izdaji te odločitve se kvalificiranemu imetniku lahko naloži, da mora v roku, ki ga določi Banka Slovenije, pridobiti delež banke, na podlagi katerega doseže razpon, za katerega je izdana odločitev o nenasprotovanju.

(2) Na podlagi obrazložene zahteve bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ šest mesecev. Zahteva za podaljšanje mora biti vložena najmanj dva meseca pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.

93. člen

(prenehanje veljavnosti odločitve o nenasprotovanju)

(1) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi deleža banke, na podlagi katerega bi dosegel kvalificirani delež, odločitev o nenasprotovanju preneha veljati v celoti.

(2) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev deleža banke in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdana odločitev o nenasprotovanju, ta preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bila izdana odločitev o nenasprotovanju, odsvoji delež banke tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke ne dosega več razpona, za katerega je bila izdana odločitev o nenasprotovanju, ta preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke.

(5) Banka Slovenije informacijo o prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti odločitve o nenasprotovanju objavi na svoji spletni strani.

94. člen

(glasovalne pravice neupravičenega imetnika)

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), ker nima veljavne odločitve o nenasprotovanju, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega kvalificirani delež, ne da bi imel veljavno odločitev o nenasprotovanju: tako, da se od števila delnic, ki pomeni kvalificirani delež, odšteje ena delnica;
2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega ima veljavno odločitev o nenasprotovanju: tako, da je število enako številu delnic, ki pomeni zgornjo mejo razpona, za katerega ima imetnik veljavno odločitev o nenasprotovanju.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke.

(4) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ta člen se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke. Pri smiselni uporabi tega člena enomesečni rok za vložitev zahteve za oceno primernosti kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja banke.

95. člen

(obvestila v zvezi s kvalificiranimi deleži)

(1) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembah okoliščin, zaradi katerih se delež posameznega delničarja spremeni tako, da:

1. preseže mejo kvalificiranega deleža oziroma se je njegov delež zmanjšal tako, da ne dosega več kvalificiranega deleža;
2. preseže zgornjo mejo razpona oziroma pade pod spodnjo mejo razpona kvalificiranega deleža, za katerega je bila kvalificiranemu imetniku izdana odločitev o nenasprotovanju.

(2) Banka, z delnicami katere se trguje na organiziranem trgu, vsaj enkrat na leto obvesti Banko Slovenije o delničarjih, ki so imetniki kvalificiranega deleža, in njihovih kvalificiranih deležih.

(3) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o dogovoru ali drugih okoliščinah v zvezi z bodočimi ali obstoječimi kvalificiranimi imetniki, zaradi katerih bi bila ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj in

izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU in drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko, ter o sklenitvi delničarskega sporazuma.

(4) Če namerava kvalificirani imetnik, ki ima veljavno odločitev o nenasprotovanju, odtujiti delež banke tako, da ne bi več razpolagal s kvalificiranim deležem ali bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja odločitev o nenasprotovanju, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(5) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi in o vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 87. členu tega zakona.

(6) Nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding in mešani poslovni holding, ki ima v skladu z odločitvijo o nenasprotovanju položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov upravljalnega organa.

96. člen (predpisi o kvalificiranih imetnikih)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino meril za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika, dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za oceno primernosti kvalificiranega deleža;
2. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz prejšnjega člena.

3.6 ZDRUŽITVE IN DELITVE

97. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem oddelku, pomenijo:

1. »združitev« je kateri koli posel, s katerim:
 - a) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na drugo obstoječo družbo – prevzemna družba – v zameno za to, da se njihovim družbenikom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te prevzemne družbe, in kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega desetih odstotkov nominalne vrednosti, ali če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
 - b) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na drugo obstoječo družbo – prevzemna družba –, ne da bi prevzemna družba izdala nove vrednostne papirje ali deleže, če ima ena oseba neposredno ali posredno vse vrednostne papirje in deleže družb, ki se združujejo, ali če imajo družbeniki družb, ki se združujejo, vrednostne papirje in deleže v enakem razmerju v vseh družbah, ki se združujejo;
 - c) dve ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na družbo, ki jo ustanovijo – nova družba –, v zameno za to, da se njihovim družbenikom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te nove družbe, in kadar je ustrezno, za denarno plačilo,

- ki ne presega desetih odstotkov nominalne vrednosti, ali če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
- č) družba v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na družbo, ki ima vse vrednostne papirje ali deleže, ki predstavljajo njen kapital;
2. »delitev« je kateri koli od naslednjih poslov:
- a) posel, s katerim družba preneha brez likvidacije in prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na več kot eno družbo v zameno za razdelitev vrednostnih papirjev ali deležev družb, ki prejmejo vloške kot rezultat delitve, delničarjem razdeljene družbe, in kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega desetih odstotkov nominalne vrednosti, ali če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
 - b) posel, s katerim družba preneha brez likvidacije in prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na več kot eno novoustanovljeno družbo v zameno za razdelitev vrednostnih papirjev ali deležev družb prejemnic delničarjem razdeljene družbe, in kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega desetih odstotkov nominalne vrednosti, ali če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
 - c) posel, sestavljen iz kombinacije poslov, opisanih pod a) in b) podtočke te točke;
 - č) posel, s katerim razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za to, da se družbenikom razdeljene družbe izdajo vrednostni papirji ali deleži v družbah prejemnicah, razdeljeni družbi ali obojih, ter kadar je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega desetih odstotkov nominalne vrednosti, ali če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;
 - d) posel, s katerim razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za to, da se razdeljeni družbi izdajo vrednostni papirji ali deleži v družbah prejemnicah;
3. »finančni deležnik« je banka in finančni holding ali mešani finančni holding iz 108. člena tega zakona;
4. »nameravani posel« je združitev ali delitev, v katero je vključen finančni deležnik.

(2) Določbe tega oddelka ne posegajo v uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 in ZGD-1 oziroma Direktive 2013/1132/EU.

(3) Določbe tega oddelka se ne uporabljajo za združitve in delitve, ki izhajajo iz uporabe ZRPPB-1 oziroma Direktive 2014/59/EU.

98. člen (ocena združitve ali delitve)

(1) Finančni deležnik, ki namerava izvesti združitev, po izvedbi katere bo za nadzor nad združenim subjektom pristojna Banka Slovenije, mora po sprejetju osnutka pogojev nameravanega posla in pred izvedbo nameravanega posla pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za oceno združitve in glede izvedbe nameravanega posla pridobiti pozitivno mnenje.

(2) Finančni deležnik, ki namerava izvesti delitev in za nadzor nad katerim je pristojna Banka Slovenije, mora po sprejetju osnutka pogojev nameravanega posla in pred izvedbo nameravanega posla pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za oceno delitve ter glede izvedbe nameravanega posla pridobiti pozitivno mnenje.

(3) Finančni deležnik ne izvede nameravanega posla, dokler Banka Slovenije ne izda pozitivnega mnenja.

99. člen
(zahteva za oceno združitve ali delitve)

(1) Zahteva za oceno združitve ali delitve iz prejšnjega člena vključuje:

- informacije in dokumentacijo v zvezi s subjekti, ki so vključeni v združitev ali delitev, ter
- informacije in dokumentacijo o izpolnjevanju meril za združitev oziroma delitev, kot so predpisane s tem zakonom in podzakonskim aktom iz 107. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v desetih delovnih dneh po prejemu zahteve za oceno združitve ali delitve finančnemu deležniku izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo datuma izteka roka iz 100. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni združitve ali delitve, ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve z navedbo, da rok za odločitev o oceni združitve ali delitve še ni začel teči, in navedbo končnega datuma za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno združitve ali delitve.

(3) V primeru iz druge alineje prejšnjega odstavka (potrdilo o prejemu nepopolne zahteve) izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno združitve ali delitve v skladu s šestim odstavkom 457. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije v desetih delovnih dneh po prejemu dopolnitve zahteve, če je ta vložena pravočasno, izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo roka za odločitev o oceni združitve ali delitve iz 100. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni združitve ali delitve, ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve z navedbo roka za odločitev v skladu s četrtem odstavkom 457. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko od finančnega deležnika pisno zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za oceno združitve ali delitve.

(6) Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine, lahko Banka Slovenije zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do vključno 50. delovnega dne ocenjevalnega obdobja iz prvega odstavka 100. člena tega zakona.

(7) Banka Slovenije vložniku zahteve v desetih delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izda potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

100. člen
(rok za odločitev o oceni združitve ali delitve finančnih deležnikov iz iste skupine)

(1) Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine, mora biti odločitev o oceni združitve ali delitve izdana v 60 delovnih dneh (ocenjevalno obdobje).

(2) Ocenjevalno obdobje oziroma rok iz prejšnjega odstavka teče od izdaje potrdila o prejemu popolne zahteve v skladu s prvo alinejo drugega odstavka ali prvo alinejo četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Banka Slovenije potrdila o popolni oziroma nepopolni zahtevi ne izda v roku iz drugega ali četrtega odstavka prejšnjega člena, teče ocenjevalno obdobje oziroma rok iz prejšnjega odstavka od poteka roka za izdajo potrdila iz drugega ali četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim ali šestim odstavkom prejšnjega člena, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga zahteva in naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim ali šestim odstavkom prejšnjega člena ne zadržijo teka roka iz prejšnjega odstavka.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zadržanje roka iz prejšnjega odstavka podaljša na največ 30 delovnih dni, če:

1. je vsaj eden od subjektov, ki je udeležen v nameravanem poslu finančnega deležnika, v tretji državi ali zanj velja regulativni okvir tretje države ali
2. je izmenjava informacij z Uradom Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja oziroma organi druge države članice, odgovornimi za nadzor nad finančnimi deležniki ali subjekti, ki so udeleženi v nameravanem poslu, v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, oziroma Direktivo 2015/849/EU, nujna za izvedbo ocene združitve ali delitve po tem zakonu.

101. člen

(sodelovanje med pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi z oceno združitve ali delitve posvetuje s pristojnimi organi za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja, če nameravani posel poleg finančnih deležnikov vključuje katerega koli od naslednjih subjektov:

- a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se izvede nameravani posel;
- b) nadrejena oseba osebam iz prejšnje točke;
- c) pravna oseba, ki obvladuje osebo iz točke a) tega odstavka.

(2) Banka Slovenije drugim pristojnim organom na njihovo zahtevo ali na lastno pobudo brez odlašanja sporoči vse informacije, ki so bistvene in pomembne za oceno združitve ali delitve.

(3) Banka Slovenije lahko od drugih pristojnih organov zahteva vse informacije, ki so bistvene ali pomembne za oceno združitve ali delitve.

(4) V okviru posvetovanja iz prvega odstavka tega člena si Banka Slovenije prizadeva uskladiti svoje ocene združitve ali delitve in zagotoviti doslednost svojih mnenj z drugimi pristojnimi organi oziroma pristojnimi organi iz drugih držav članic.

(5) Banka Slovenije v oceni združitve ali delitve navede vsa stališča in pridržke, ki so jih izrazili drugi pristojni organi, ki nadzorujejo enega ali več subjektov iz prvega odstavka tega člena.

102. člen

(merila za presojo združitve ali delitve)

(1) Banka Slovenije presoja zahtevo za oceno združitve ali delitve v okviru zagotavljanja trdnosti bonitetnega profila finančnih deležnikov po izvedbi nameravanega posla in zlasti za obravnavanje tveganj, ki so jim ali bi jim lahko bili finančni deležniki izpostavljeni med nameravanim poslom, ter tveganj, ki bi jim lahko bil izpostavljen subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla.

(2) Banka Slovenije nameravani posel oceni v skladu z naslednjimi merili:

- a) ugled finančnih deležnikov, vključenih v nameravani posel;
- b) finančna trdnost finančnih deležnikov, vključenih v nameravani posel, zlasti v zvezi z vrsto načrtovanih poslov, ki so predvideni za subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla;
- c) ali bo subjekt, nastal na podlagi nameravanega posla, lahko izpolnil in še naprej izpolnjeval bonitetne zahteve iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU, ter kadar je ustrezno, drugih pravnih aktov EU, zlasti ZFK oziroma Direktive 2002/87/ES in zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma Direktive 2009/110/ES;
- č) ali je izvedbeni načrt nameravanega posla realističen in trden z bonitetnega vidika;
- d) ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravanim poslom za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, oziroma 1. členu Direktive 2015/849/EU, ali za poskus tega ali da bi nameravani posel lahko povečal tveganje takega ravnanja.

(3) Banka Slovenije se pri presoji merila iz točke d) prejšnjega odstavka posvetuje z Uradom Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma oziroma organi, odgovornimi za nadzor drugih subjektov, ki so vključeni v nameravani posel, v skladu z Direktivo 2015/849/EU, in ustrezno upošteva:

- informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma;
- negativno mnenje Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja oziroma organa, odgovornega za nadzor drugih subjektov, ki so vključeni v nameravani posel, v skladu z Direktivo 2015/849/EU, ki ga je prejela v 30 dneh od začetka ocenjevalnega obdobja.

(4) Negativne informacije ali negativno mnenje iz prejšnjega odstavka je lahko utemeljeni razlog za negativno mnenje Banke Slovenije o nameravem poslu.

(5) Banka Slovenije spremlja izvedbeni načrt iz točke č) drugega odstavka tega člena, dokler nameravani posel ni izveden.

(6) Banka Slovenije ne sme presojati ustreznosti nameravanega posla z vidika gospodarskih potreb trga.

103. člen

(razlogi za negativno mnenje)

Banka Slovenije izda negativno mnenje o združitvi ali delitvi, če:

1. glede nameravanega posla niso izpolnjena merila iz drugega odstavka prejšnjega člena;
2. finančni deležnik v roku, ki ga v skladu z 99. členom tega zakona določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za oceno združitve ali delitve, oziroma so te nepopolne.

104. člen

(odločitev o oceni združitve ali delitve)

(1) Odločitev o oceni združitve ali delitve se izda kot pozitivno ali negativno mnenje (odločba o pozitivnem ali negativnem mnenju o združitvi ali delitvi).

(2) Banka Slovenije v dveh delovnih dneh po opravljeni oceni združitve ali delitve izda in odpravi obrazloženo odločbo o pozitivnem ali negativnem mnenju.

(3) Finančni deležniki odločbo o pozitivnem mnenju pošljejo sodnemu registru.

(4) Kadar nameravani posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine in Banka Slovenije do konca ocenjevalnega obdobja oziroma do poteka roka iz prvega odstavka 100. člena tega zakona ob upoštevanju morebitnega zadržanja ali podaljšanja v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom 100. člena tega zakona ne izda odločbe o negativnem mnenju, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, finančnemu deležniku izdano pozitivno mnenje.

(5) Kadar je nameravani posel združitev, ki vključuje le finančne deležnike iz iste skupine, vključno s skupino kreditnih institucij, ki so stalno povezane s centralnim organom, in ki je nadzorovana kot skupina, lahko Banka Slovenije s sklepom odloči, da ne bo ocenila združitve. Banka Slovenije o tem pred iztekom ocenjevalnega obdobja obvesti finančne deležnike.

(6) Banka Slovenije ne opravi ocene združitve ali delitve, če je za izvedbo nameravanega posla potrebno dovoljenje za opravljanje bančnih storitev iz prvega odstavka 140. člena tega zakona ali odobritev finančnega ali mešanega finančnega holdinga iz 108. člena tega zakona.

105. člen

(vpis združitve ali delitve v sodni register)

(1) Pozitivno mnenje Banke Slovenije o združitvi ali delitvi ali sklep Banke Slovenije, da ne bo ocenila združitve, je pogoj za vpis združitve ali delitve pri finančnem deležniku v sodni register.

(2) Pozitivno mnenje ali sklep iz prejšnjega odstavka šteje kot dovoljenje oziroma soglasje pristojnega organa za vpis združitve ali delitve v sodni register v skladu z ZGD-1.

(3) Če v postopku ocene združitve ali delitve nastopi fikcija pozitivnega mnenja iz četrtega odstavka 104. člena tega zakona, finančni deležnik vpisu združitve ali delitve v sodni register priloži zadnje potrdilo o oddaji popolne vloge ali dopolnitve z navedbo dne izteka ocenjevalnega obdobja in o vložitvi predloga za vpis združitve ali delitve v sodni register obvesti Banko Slovenije. Banka Slovenije v 30 dneh po prejemu obvestila o vložitvi predloga registrskemu sodišču potrdi nastop fikcije ali utemelji, zakaj fikcija ni nastopila.

106. člen

(rok za izvedbo nameravanega posla)

(1) Banka Slovenije lahko v pozitivnem mnenju o združitvi ali delitvi določi skrajni rok za izvedbo nameravanega posla.

(2) Na podlagi obrazložene zahteve finančnega deležnika se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ dodatnih šest mesecev. Zahteva za podaljšanje roka mora biti vložena najmanj dva meseca pred potekom roka, določenega v pozitivnem mnenju o združitvi ali delitvi iz prejšnjega odstavka.

(3) Če finančni deležnik ne izvede nameravanega posla v roku iz prvega odstavka tega člena, pozitivno mnenje o združitvi ali delitvi preneha veljati, finančni deležnik pa mora pred izvedbo nameravanega posla pridobiti novo pozitivno mnenje.

107. člen

(podzakonski predpisi o združitvah in delitvah)

(1) Banka Slovenije predpiše:

1. seznam dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za oceno združitve ali delitve;
2. podrobnejšo vsebino meril za presojo ocene združitve ali delitve.

(2) Zahtevane informacije iz 1. točke prejšnjega odstavka so sorazmerne in primerne glede na naravo nameravanega posla ter ne vključujejo informacij, ki niso pomembne za oceno varnega in skrbnega poslovanja v okviru prvega odstavka 102. člena tega zakona.

3.7 ODOBRITEV FINANČNIH HOLDINGOV IN MEŠANIH FINANČNIH HOLDINGOV

108. člen

(odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding in EU nadrejeni mešani finančni holding, za nadzor nad katerimi na konsolidirani podlagi je pristojna Banka Slovenije, morajo pridobiti odobritev v skladu s tem zakonom.

(2) Drug finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora pridobiti odobritev Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, kadar mora izpolnjevati zahteve na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU na subkonsolidirani podlagi ali kadar je v skladu s 3. točko prvega odstavka 113. člena tega zakona imenovan kot odgovorni za zagotavljanje, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se določbe tega oddelka glede pristojnosti Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika smiselno uporabljajo, kadar je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora na subkonsolidirani podlagi.

(4) Banka Slovenije redno in v vsakem primeru vsaj enkrat letno pregleda nadrejene osebe banke in preveri, ali je banka, družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s prvim odstavkom 140. člena tega zakona, ali subjekt iz 3. točke prvega odstavka 113. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: imenovani subjekt) pravilno določil vse osebe, ki izpolnjujejo merila, na podlagi katerih se lahko obravnava kot nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding.

(5) V primerih, ko so nadrejene osebe banke, družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je vložila zahtevo za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s prvim odstavkom 140. člena tega zakona, ali imenovanega subjekta s sedežem v Republiki Sloveniji v drugi državi članici, Banka Slovenije pri izvajanju pregleda iz prejšnjega odstavka tesno sodeluje s pristojnimi organi teh držav članic.

(6) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in vsako leto posodobi seznam finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov v Republiki Sloveniji, ki so pridobili odobritev ali so bili izvzeti iz odobritve v skladu s tem poglavjem. Kadar je odobreno izvzetje iz odobritve iz 113. člena tega zakona, Banka Slovenije na seznamu navede tudi imenovani subjekt.

109. člen

(zahteva za odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Zahteva za odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz prejšnjega člena se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

1. organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, z jasno navedbo njegovih podrejenih družb in po potrebi nadrejenih oseb ter kraj in vrsto dejavnosti, ki jo opravlja vsak subjekt v skupini;
2. informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, vključno z informacijami o izpolnjevanju pogojev iz 47. in 62. člena tega zakona;
3. če je podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga banka, informacije v zvezi z delničarji in družbeniki glede:
 - oseb, ki bodo pridobile kvalificirani delež v banki, in višine kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik ali 20 največjih delničarjev banke, in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik;
 - primernosti delničarjev in družbenikov banke v skladu z izpolnjevanjem meril iz 87. člena tega zakona;
 - oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom teh povezanosti;
4. notranjo organiziranost in razdelitev nalog v skupini;
5. vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za oceno odobritve v skladu s 111. členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko za presojo odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz prejšnjega člena, ki ima sedež v drugi državi članici, pošlje zahtevo za odobritev skupaj z informacijami iz drugega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

110. člen

(vpliv na druge postopke)

(1) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik in postopek odobritve ali izvzetja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s postopkom izdaje dovoljenja za opravljanje bančnih storitev na podlagi prvega odstavka 140. člena tega zakona, postopkom ocene primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi 87. člena tega zakona ali postopkom ocene pridobitve ali odsvojitve pomembnega deleža na podlagi 262. člena tega zakona, se Banka Slovenije po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in kadar sta različna, s pristojnim organom države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(2) Kadar postopek odobritve ali izvzetja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s postopkom ocene primernosti kvalificiranega

imetnika na podlagi 87. člena tega zakona ali postopkom ocene pridobitve ali odsvojitve pomembnega deleža na podlagi 262. člena tega zakona, se ocenjevalno obdobje iz prvega odstavka 88. člena tega zakona ali 260. člena tega zakona začasno prekine. Prekinitev traja, dokler se ne zaključi postopek odobritve ali izvzetja iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(3) Kadar postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s postopkom ocene ustreznosti pomembnega deleža iz 262. člena tega zakona, se Banka Slovenije, ki ni konsolidacijski nadzornik, za namen presoje odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom, in kadar sta različna, s pristojnim organom države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

111. člen (pogoji za odobritev)

(1) Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. notranja ureditev in razdelitev nalog v skupini sta ustrezni za izpolnjevanje zahtev, naloženih s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, in sta zlasti učinkoviti za:
 - usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med podrejenimi institucijami, kjer je to potrebno;
 - preprečevanje ali upravljanje nasprotij v skupini in
 - uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;
2. organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi, in če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem:
 - položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini,
 - lastniška struktura in
 - vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;
3. kvalificirani delničarji ali družbeniki banke izpolnjujejo merila iz 87. člena tega zakona, oziroma če teh ni, je banka Banko Slovenije obvestila o 20 največjih delničarjih ali družbenikih;
4. razmerja tesne povezanosti ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;
5. zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je banka v razmerju tesne povezanosti, ali težave pri izvajanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;
6. osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding, izpolnjujejo vse zahteve, ki veljajo za upravljalni organ banke iz oddelka 3.4 tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka. Ob zavrnitvi lahko Banka Slovenije po potrebi odredi kateri koli ukrep iz 377. člena tega zakona, s katerim se zagotovijo kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

(3) Za postopek odločanja o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe oddelka 16.2 tega zakona.

112. člen

(zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga in izključitve iz obsega konsolidacije)

(1) Finančni holding ali mešani finančni holding lahko zaprosi za izvzetje iz odobritve na podlagi 108. člena tega zakona, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 113. člena tega zakona.

(2) Zahteva za izvzetje iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

- informacije in dokumentacijo o finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu ter skupini, katere del je,
- informacije in dokumentacijo o izpolnjevanju meril za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, kot so predpisana s podzakonskim aktom, izdanim na podlagi 118. člena tega zakona.

(3) Zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ter za izključitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz obsega konsolidacije, za nadzor, nad katerim je kot konsolidacijski nadzornik pristojna Banka Slovenije, se vloži pri Banki Slovenije.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 108. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, pošlje zahtevo za izvzetje skupaj z informacijami iz prvega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Za postopek odločanja o izvzetju finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga in postopek izključitve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz obsega konsolidacije se smiselno uporabljajo določbe oddelka 16.2 tega zakona.

113. člen

(izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga in izključitev iz obsega konsolidacije)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga tega izvzame iz odobritve, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. osnovna dejavnost finančnega holdinga je pridobivanje deležev v podrejenih družbah, pri mešanem finančnem holdingu pa je osnovna dejavnost glede na institucije ali finančne institucije pridobivanje deležev v podrejenih družbah;
2. finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo Banka Slovenije za reševanje določi na podlagi ZRPPB-1 oziroma Direktive 2014/59/EU;
3. podrejena kreditna institucija ali podrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu z drugim odstavkom 108. člena tega zakona ali prvim odstavkom 21.a člena Direktive 2013/36/EU, je imenovan kot odgovoren za zagotavljanje, da skupina izpolnjuje bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi, ter ima na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila za učinkovito izpolnjevanje teh obveznosti;

4. finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljaljskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali njene podrejene družbe, ki so banke, institucije ali finančne institucije;
5. ne obstajajo ovire za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko za presojo izvzetja iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij.

(3) Banka Slovenije zavrne izvzetje finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru finančni holding ali mešani finančni holding zaprosi za odobritev v skladu s 108. členom tega zakona.

(4) Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kakor je določena v tem zakonu, Direktivi 2013/36/EU in Uredbi 575/2013/EU.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga za vsak primer posebej dovoli, da se finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prvim odstavkom tega člena, izključijo iz obsega konsolidacije, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) izključitev ne vpliva na učinkovitost nadzora podrejene kreditne institucije ali skupine;
- b) finančni holding ali mešani finančni holding nima izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razen izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v podrejeni kreditni instituciji ali vmesni nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding, ki obvladuje podrejeno kreditno institucijo;
- c) finančni holding ali mešani finančni holding ne uporablja finančnega vzvoda v pomembnem obsegu in nima izpostavljenosti, ki niso povezane z njegovim lastništvom v podrejeni kreditni instituciji ali v vmesnem nadrejenem finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu, ki obvladuje podrejeno kreditno institucijo.

(6) Banka Slovenije lahko za presojo izključitve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz obsega konsolidacije iz prejšnjega odstavka zahteva predložitev dodatnih informacij.

114. člen (obveščanje o spremembah)

Finančni holding in mešani finančni holding morata Banko Slovenije takoj obvestiti o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine, kakor je opredeljena v 1. točki drugega odstavka 109. člena tega zakona, in o vsaki spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev iz 111. in 113. člena tega zakona.

115. člen (stalno spremljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz 111. in 113. člena tega zakona. V ta namen lahko Banka Slovenije od finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kadar koli zahteva predložitev potrebnih informacij in dokumentacije.

(2) Banka Slovenije navedene informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 108. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 111. člena tega zakona, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu z odredbo naloži, da zagotovi oziroma znova vzpostavi kontinuiteto in celovitost konsolidiranega nadzora ter zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v odredbi izreče tudi ustrezne nadzorniške ukrepe iz 377. člena tega zakona. Pri uporabi nadzorniških ukrepov v zvezi z mešanim finančnim holdingom se upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izvzetje po 113. členu tega zakona niso več izpolnjeni, o tem izda ugotovitveno odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju izvzetja iz odobritve).

(5) Banka Slovenije v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve določi rok, v katerem mora finančni holding ali mešani finančni holding zaprositi za odobritev v skladu s 108. členom tega zakona.

(6) Če finančni holding ali mešani finančni holding v roku, določenem v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve, ne zaprosi za odobritev iz 108. člena tega zakona, Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu izda odredbo za vzpostavitev skladnosti v skladu s 377. členom tega zakona.

116. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvami o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz prvega ali drugega odstavka 111. člena tega zakona, izvzetju iz odobritve iz prvega odstavka 113. člena tega zakona, izključitvi iz obsega konsolidacije iz petega odstavka 113. člena tega zakona ter o nadzorniških ukrepih iz tretjega odstavka 115. člena in 377. člena tega zakona tesno sodeluje in se posvetuje s pristojnim organom iz druge države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pripravi oceno v zvezi z odločitvami iz prvega in drugega odstavka 111. člena, prvega in petega odstavka 113. člena, tretjega odstavka 115. člena ter 377. člena tega zakona v obliki predloga skupne odločitve ter jo pošlje pristojnemu organu države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding. Banka Slovenije stori vse, kar je v njeni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih, po tem ko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pošlje oceno v zvezi z navedenimi odločitvami pristojnemu organu.

(3) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, Banka Slovenije sodeluje pri skupni odločitvi s konsolidacijskim nadzornikom glede odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, o izvzetju iz odobritve, o izključitvi iz obsega konsolidacije in o uporabi nadzorniških ukrepov. Banka Slovenije stori vse, kar je v njeni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva, ko Banka Slovenije prejme oceno navedenih odločitev konsolidacijskega nadzornika.

(4) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ države članice, v kateri ima finančni holding ali mešani finančni holding sedež, in skupne odločitve ni mogoče neposredno uporabiti v Republiki Slovenije, Banka Slovenije odloči o izvedbi skupne odločitve v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi, ki je ustrezno dokumentirana in utemeljena, obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

(6) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru nestrinjanja glede odločitve, za katero v skladu s prvim odstavkom tega člena velja dolžnost posvetovanja, ne sprejme odločitve, ampak zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu.

(7) Banka Slovenije lahko kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, v primeru nestrinjanja v okviru posvetovanja zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(8) Če je oseba iz 108. člena tega zakona mešani finančni holding ali EU mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije pri sprejemu odločitev oziroma skupnih odločitev iz prvega in drugega odstavka 111. člena, prvega in petega odstavka 113. člena, tretjega odstavka 115. člena in 377. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik pridobi soglasje koordinatorja oziroma kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, sodeluje pri pridobitvi soglasja koordinatorja, kakor je določeno v 19., 20. in 21. členu ZFK oziroma 10. členu Direktive 2002/87/ES. Če koordinater ne da soglasja iz prejšnjega stavka oziroma da nesoglasje, Banka Slovenije ali drug pristojni organ pošlje zahtevo Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU ali Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine ter pri sprejetju končne odločitve upošteva odločitev evropskega nadzornega organa. Odločitev, sprejeta na podlagi tega člena, ne posega v obveznosti mešanega finančnega holdinga iz ZFK, Direktive 2002/87/ES ali zakona, ki ureja zavarovalništvo, oziroma Direktive 2009/138/ES.

117. člen (rok za odločitve)

(1) Kadar Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi drugega odstavka 111. člena tega zakona ali tretjega odstavka 113. člena tega zakona zavrne odobritev ali izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vložnika obvesti o zavrnitvi in razlogih zanj v štirih mesecih od prejema popolne vloge.

(2) Banka Slovenije odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

118. člen (podzakonski predpis v zvezi z odobritvijo oziroma izvzetjem iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila glede:

- dokumentacije in informacij, ki se priložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 109. člena tega zakona;
- dokumentacije in informacij, ki se priložijo zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov ali njune izključitve iz obsega konsolidacije iz 113. člena tega zakona.

3.8 IZKLJUČITEV UPORABE ZPre-1

119. člen

(izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke:

1. na podlagi dodatnega ukrepa Banke Slovenije v skladu s 345. členom tega zakona ali ukrepa zgodnjega posredovanja v skladu s 348. členom tega zakona ali
2. na podlagi konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke.

(2) Imetnik lahko uveljavlja izjemo iz 1. točke prejšnjega odstavka, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije. Banka Slovenije o izdaji soglasja in konverziji iz 2. točke prejšnjega odstavka obvesti agencijo, pristojno za finančne trge.

(3) Za osebe, ki so dosegle prevzemni prag v banki, se ne uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za imetnika iz prvega odstavka tega člena ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic banke, pri kateri ni izpolnjen pogoj iz prejšnjega odstavka ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih imetnik ni zavezan dati prevzemne ponudbe, če ob pridobitvi novih delnic banke imetnik še dosega prevzemni prag.

120. člen

(izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke)

(1) Agencija, pristojna za finančne trge, v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z zahtevo za izdajo soglasja agencije, pristojne za finančne trge, iz prejšnjega stavka ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca iz šestega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(2) Agencija, pristojna za finančne trge, izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovita stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa.

(3) Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke pod pogoji iz prejšnjega člena tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred

povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla agencija, pristojna za finančne trge, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena, če še dosega prevzemni prag.

121. člen

(izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom.

(2) O pridobitvi vrednostnih papirjev iz prejšnjega odstavka in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti agencijo, pristojno za finančne trge, v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

(3) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za banko iz prvega odstavka tega člena po poteku petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, če po tem obdobju še dosega prevzemni prag v ciljni družbi.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo nastane za banko iz prvega odstavka tega člena pred potekom petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, in sicer ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic ciljne družbe, če banka še dosega prevzemni prag in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih banka ni zavezana dati prevzemne ponudbe.

3.9 REDNA LIKVIDACIJA BANKE

122. člen

(sklep skupščine o likvidaciji banke)

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije v skladu s 124. členom tega zakona.

(2) Sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je ničen.

123. člen

(likvidacijski upravitelj banke)

Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

124. člen

(načrt likvidacije)

(1) Uprava banke mora najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu

ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke ter po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu, da se zavarujeta stabilnost finančnega sistema in položaj upnikov banke.

125. člen (omejitev dovoljenja za opravljanje storitev)

Na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije banke Banka Slovenije z odločbo:

1. omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanjem teh storitev;
2. določi, v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe 575/2013/EU in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

126. člen (izvedba likvidacije)

Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v tem oddelku določeno drugače.

127. člen (ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke po izdaji odločbe iz 125. člena tega zakona odloči, da se postopek likvidacije ustavi in banka deluje dalje, lahko banka znova začne opravljati bančne, finančne in dodatne finančne storitve oziroma posle, ki so bili omejeni z odločbo iz 125. člena tega zakona, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prejšnjega odstavka v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje za opravljanje storitev.

128. člen (prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

Določbe tega oddelka se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

4. POGLAVJE: POSLOVNE KNJIGE, LETNO POROČILO IN DODATNA RAZKRITJA

129. člen (poslovne knjige in letna poročila bank)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila bank ter za revizijski pregled letnih poročil bank se uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje, če niso v tem poglavju določena posebna pravila. V zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili bank se ne uporablja 5. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke ter sestavljati poročila v skladu s tem zakonom, predpisi iz prejšnjega odstavka ter podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi 136. člena tega zakona.

130. člen

(posebna pravila za poslovne knjige, letna poročila in poročila o finančnih informacijah bank)

(1) Banka mora voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira.

(2) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki so sestavni del letnega in konsolidiranega letnega poročila banke, mora biti enako koledarskemu letu.

(3) Banka mora Banki Slovenije sporočati finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

131. člen

(posebne zahteve glede razkritij)

(1) Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom:

- od bank zahteva pogostejša razkritja informacij iz 8. dela Uredbe 575/2013;
- določi roke, v katerih morajo banke, razen majhnih in nekompleksnih bank, Evropskemu bančnemu organu predložiti informacije o razkritjih za njihovo objavo na spletni strani Evropskega bančnega organa za centralizirana razkritja;
- od bank zahteva uporabo posebnih medijev in mest za objave, ki niso spletna stran Evropskega bančnega organa za centralizirana razkritja ali računovodski izkazi bank.

(2) Banka mora na svojih uradnih spletnih straneh javno pojasniti način izpolnjevanja zahtev, ki so določene s predpisi iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona glede:

1. ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke;
2. politike izbora članov upravljalnega organa iz 41. člena tega zakona ter
3. politike prejemkov iz 220. do 222. člena tega zakona.

(3) Nadrejena banka v Republiki Sloveniji mora letno javno objaviti na svojih uradnih spletnih straneh opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, vključno z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 177. členom tega zakona, ureditve glede razmerij tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s 183. členom tega zakona, ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije.

132. člen

(predložitev letnega poročila Banki Slovenije)

(1) Banka mora v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Banki Slovenije predložiti:

1. letno poročilo,
2. revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1,
3. in kadar je to ustrezno, revizorjevo poročilo o dajanju zagotovil o trajnostnosti iz tretjega odstavka 57. člena ZGD-1.

(2) Če mora banka pripraviti konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revizijski pregled in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prejšnji odstavek ter 133. do 135. člen tega zakona.

133. člen

(dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Za revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevi poročili iz prejšnjega člena se uporabljajo prvi, drugi in tretji odstavek 57. člena ZGD-1.

(2) Za revizijski pregled letnega poročila iz prejšnjega odstavka imenuje banka revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja za banke in hranilnice, ki so v skladu z Uredbo (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES, zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2023/2869 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih uredb glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L 2023/2869 z dne 20. 12. 2023), subjekt javnega interesa.

(4) Banka ali revizijska družba lahko odpove pogodbo o revizijskem pregledu iz 57. člena ZGD-1 pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za odpoved pogodbe. Pogodba o revizijskem pregledu se odpoveduje sodno. Uprava banke lahko pogodbo o revizijskem pregledu odpove pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju z revizijsko komisijo.

(5) Banka mora pisno obvestiti Banko Slovenije o razrešitvi ali o odstopu revizijske družbe pred pogodbeno dogovorjenim rokom in ustrezno pojasniti razloge za razrešitev ali odstop.

(6) Banka Slovenije lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(7) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevi poročili nista pripravljena v skladu s 57. členom ZGD-1, lahko Banka Slovenije zahteva dopolnitev ali popravek pregleda ali poročil.

134. člen

(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona;
2. lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke ali
3. lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo poslati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Pošiljanje podatkov Banki Slovenije v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

(5) Če revizijska družba krši obveznosti iz tega člena, lahko Banka Slovenije od banke zahteva, da imenuje drugo revizijsko družbo.

135. člen

(objava revidiranega letnega poročila banke)

(1) Banka mora v štirih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti letno poročilo skupaj z revizorjevima poročiloma iz 57. člena ZGD-1.

(2) Če letnega poročila do roka iz prejšnjega odstavka še ni sprejel pristojni organ banke, mora banka v navedenem roku objaviti sestavljeno letno poročilo, ki ga mora uprava banke predložiti nadzornemu svetu po tretjem odstavku 272. člena ZGD-1 (v nadaljnjem besedilu: sestavljeno letno poročilo), in na to v objavi opozoriti.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka v petnajstih dneh po dnevu, ko letno poročilo sprejme njen pristojni organ, objaviti tudi sprejeto letno poročilo. Če pristojni organ banke pri sprejetju letnega poročila ni spremenil sestavljenega letnega poročila, lahko banka namesto ponovne objave celotnega letnega poročila objavi samo informacijo, da je pristojni organ banke sprejel letno poročilo z vsebino sestavljenega letnega poročila.

(4) Banka mora zagotoviti, da ostanejo letno poročilo in revizorjevi poročili iz 57. člena ZGD-1 dostopni na njenih uradnih spletnih straneh najmanj deset let po njihovi objavi.

(5) Banka mora v petnajstih dneh po sprejetju letnega poročila, vendar najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, letno poročilo skupaj z revizorjevima poročiloma iz 57. člena ZGD-1 predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve zaradi javne objave.

(6) Podružnica banke države članice ali banke tretje države mora na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti slovenski prevod računovodskih izkazov in konsolidiranih računovodskih izkazov banke države članice ali banke tretje države skupaj z revizorjevim poročilom ter povezavo do spletne strani, na kateri sta dostopna njeno revidirano letno poročilo in revidirano konsolidirano letno poročilo, najpozneje v

15 dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža banke. Če letno poročilo oziroma konsolidirano letno poročilo banke države članice ali banke tretje države ni bilo sestavljeno v skladu z MSRP oziroma Direktivo 2013/34/EU in Direktivo 86/635/EGS ali na enakovreden način, mora podružnica v istem roku razkriti v slovenskem jeziku računovodsko poročilo za dejavnosti podružnice v skladu s tem zakonom.

136. člen

(podzakonski predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih banke)

Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:

1. vsebino glavne knjige v okviru vodenja poslovnih knjig ter vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke;
2. podrobnejšo vsebino, obliko in način pošiljanja letnega poročila in konsolidiranega letnega poročila;
3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk;
4. podrobnejšo vsebino, obliko, način, pogostost in roke za pošiljanje finančnih informacij iz tretjega odstavka 130. člena tega zakona.

5. POGLAVJE: OPRAVLJANJE STORITEV BANK

5.1 SPLOŠNE DOLOČBE

137. člen

(sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev)

(1) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih, ter pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev, ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila vplačanih denarnih sredstev.

(2) Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti je sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od nepoučenih oseb.

(3) Nepoučena oseba je oseba, ki ni profesionalna stranka v skladu z Uredbo 2017/1129/EU.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se po tem zakonu za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev ne šteje:

1. ponudba za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija, razen če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja storitve kreditiranja;
2. ponudba, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke, kakor so opredeljene v Uredbi 2017/1129/EU.

(5) V primeru dvoma Banka Slovenije odloči, ali se ponudba ali drug posel šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

138. člen
(opravljanje bančnih storitev)

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja:

1. banka, ki je v skladu s tem zakonom pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;
2. banka države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije;
3. družba iz tretje države, ki v matični državi lahko opravlja bančne storitve, v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico iz tretje države in pridobi dovoljenje za podružnico iz tretje države v Republiki Sloveniji.

139. člen
(prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti)

(1) Nihče drug razen oseb iz prejšnjega člena ne sme na območju Republike Slovenije sprejemati depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja:

1. za sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od Banke Slovenije, Republike Slovenije ter njenih regionalnih in lokalnih oblasti ali od mednarodnih organizacij, katerih članica je ena ali več držav članic;
2. v drugih primerih, ki so predvideni s predpisi Republike Slovenije ali predpisi EU, če so te storitve predmet urejanja in nadzora, s katerimi se zagotavlja zaščita vlagateljev in investitorjev.

5.2 DOVOLJENJE ZA OPRAVLJANJE BANČNIH, FINANČNIH IN DODATNIH FINANČNIH STORITEV

140. člen
(dovoljenje za opravljanje storitev)

(1) Družba s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, potem ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(2) Banka lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve na območju Republike Slovenije, potem ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme banka opravljati dodatne finančne storitve iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožne storitve iz tretjega odstavka 37. člena tega zakona, če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije v skladu s 141. členom tega zakona.

(4) Družba iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati investicijske storitve in posle iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1 na območju Republike Slovenije kot kreditna družba, potem ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

141. člen

(obvestilo o opravljanju pomožnih storitev in kreditnega posredništva pri potrošniških in drugih kreditih)

(1) Pred začetkom opravljanja dodatnih finančnih storitev iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožnih storitev iz tretjega odstavka 37. člena tega zakona mora banka o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) Banka obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, ki mora vključevati tudi:

1. podrobnejši opis storitev, ki jih banka namerava opravljati,
2. opis ureditve notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona v zvezi s storitvami iz prejšnjega odstavka.

(3) Banka lahko začne opravljati storitve iz prvega odstavka tega člena:

- z dnem, ko prejme obvestilo Banke Slovenije, da obvestilo banke izpolnjuje zahteve iz prejšnjega odstavka in da predlagano opravljanje poslov vsebinsko spada v opredelitev storitev iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in tretjega odstavka 37. člena tega zakona;
- z iztekom enega meseca od dneva, ko je Banka Slovenije prejela obvestilo s prilogami iz prejšnjega odstavka, če do izteka tega roka ne prejme obvestila Banke Slovenije iz prejšnje alineje ali zahteve Banke Slovenije za predložitev dodatnih informacij.

142. člen

(območje opravljanja storitev)

(1) Banka sme bančne in finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v pododdelku 5.4.1 tega zakona;
2. na območju tretje države: prek podružnice, če so izpolnjeni pogoji iz pododdelka 5.4.2 tega zakona.

(2) Banka sme dodatne finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v Republiki Sloveniji, opravljati tudi v drugi državi članici ali v tretji državi pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določajo predpisi te države.

143. člen

(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register.

144. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora vključevati tudi:
 - podrobnejši opis storitev, ki jih banka namerava opravljati,
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona,
 - finančni načrt, vključno s projekcijo izpolnjevanja kapitalskih zahtev;
3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificirani delež v banki, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali če v banki ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam 20 največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi banke;
4. seznam oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav;
5. organizacijsko strukturo banke, vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine;
6. zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave v skladu z 49. členom tega zakona in funkcij članov nadzornega sveta v skladu s 64. členom tega zakona;
7. druge dokaze, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Če namerava banka poleg bančnih storitev opravljati tudi finančne ali dodatne finančne storitve, mora vložnik vložiti zahtevo in predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev.

(4) Vložnik mora zagotoviti, da hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev osebe, ki bodo z ustanovitvijo banke pridobile kvalificirani delež v banki, vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev v banki v skladu s 85. členom tega zakona.

145. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje s pristojnim organom države članice, če bo:

1. banka podrejena banki države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi banke države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje banko države članice.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje z organom države članice, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnicami ter za nadzor nad investicijskimi podjetji, če bo:

1. banka podrejena investicijskemu podjetju ali zavarovalnici države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi investicijskega podjetja ali zavarovalnice države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko podjetje ali zavarovalnico države članice.

(3) Banka Slovenije v okviru posvetovanja na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena pridobi mnenje pristojnega ali nadzornega organa države članice predvsem glede okoliščin, ki so pomembne za presojo primernosti imetnikov kvalificiranih deležev ter za presojo ugleda in izkušenj članov organov upravljanja banke, ki sodelujejo pri upravljanju drugih družb v skupini, ki so pomembne.

146. člen

(združitev odločitev o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka Slovenije pri odločanju o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev odloči tudi o:

- zahtevi za oceno primernosti za pridobitev kvalificiranega deleža,
- zahtevah za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave,
- zahtevah za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta,
- zahtevi banke za opravljanje finančnih storitev.

147. člen

(odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. statusnega ustroja banke v skladu z določbami oddelkov 3.1 do 3.5 tega zakona, vključno s pogoji za nenasprotovanje pridobitvi kvalificiranih deležev kvalificiranim imetnikom ter pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov upravljalnih organov te banke, ali
2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 177. členom tega zakona, ki omogoča preudarno in učinkovito upravljanje tveganj, ali
3. pogojev za izvajanje učinkovitega nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, zlasti če bo zaradi tesnih povezav banke z drugimi osebami oteženo izvajanje takega nadzora, ali
4. zagotavljanja ustreznega kapitala, kakor je opredeljen v poslovnem načrtu iz 2. točke drugega odstavka 144. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več oseb, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, ali težave pri izvajanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzora nad banko.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da razlogi iz prvega ali drugega odstavka tega člena za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso podani, zahtevo za izdajo dovoljenja pošlje Evropski centralni banki v skladu s 14. členom in točko (a) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU ter o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se nadaljuje pred Evropsko centralno banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

(4) V dovoljenju za opravljanje bančnih storitev se lahko, z namenom da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

148. člen

(dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka, ki namerava po ustanovitvi začeti opravljati finančne storitve iz 5. člena tega zakona ali dodatne finančne storitve iz 6. člena tega zakona, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, razen za storitve iz tretjega odstavka 140. člena tega zakona.

(2) Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev iz prejšnjega odstavka pred začetkom opravljanja teh storitev.

149. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora banka priložiti:

1. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora vključevati tudi:
 - podrobnejši opis dejavnosti, ki jih banka namerava opravljati, in
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona;
2. druge informacije in dokazila, iz katerih izhaja, da bo banka v zvezi z izvajanjem načrtovanih storitev zagotavljala varno in skrbno upravljanje banke;
3. dokaze o izpolnjevanju pogojev, ki jih za opravljanje storitev iz prejšnjega odstavka določajo drugi predpisi;
4. finančni načrt, vključno s projekcijo izpolnjevanja kapitalskih zahtev.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev banke, če:

1. načrtovana ureditev notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona ni ustrezna in primerna za upravljanje tveganj, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih storitev izpostavljena, ali
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki jih za opravljanje teh storitev določajo drugi predpisi, ali
3. ne zagotavlja ustreznega kapitala, kakor je opredeljen v poslovnem načrtu iz 2. točke drugega odstavka 144. člena tega zakona.

(4) Kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU vse pristojnosti in naloge nadzora iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se Banka Slovenije v zvezi z okoliščinami iz 1. točke prejšnjega odstavka posvetuje z Evropsko centralno banko.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev ter navede storitve, za katere se dovoljenje izdaja, če pri banki niso podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije lahko, z namenom da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, v odločbi o izdaji dovoljenja določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

(7) Banka Slovenije agencijo, pristojno za finančne trge, obvešča o izdaji ali odvzemu dovoljenj iz 17. in 18. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona.

150. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje posameznih storitev preneha, če banka:

1. v enem letu od izdaje dovoljenja ne začne opravljati storitev, za katere je bilo izdano dovoljenje;
2. za več kot šest mesecev preneha opravljati storitve;
3. poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Če nastopijo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev banke, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je banka prenehala sprejemati depozite.

(3) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za opravljanje določenih storitev, pri katerih obstajajo okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če razlog iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena nastopi v zvezi z opravljanjem bančnih storitev, preneha dovoljenje za opravljanje vseh storitev, ki jih opravlja banka.

(5) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izteka roka, od katerega dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

151. člen

(podzakonski predpis v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede:

1. dokumentacije in informacij, ki se priložijo zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vključno z zahtevami glede poslovnega načrta iz 2. točke drugega odstavka 144. člena tega zakona;
2. dokumentacije in informacij, ki se priložijo zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev, ter glede statusnih sprememb, kadar se zahteva za izdajo dovoljenja v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU vloži pri Banki Slovenije.

5.3 DOVOLJENJE ZA OPRAVLJANJE INVESTICIJSKIH STORITEV IN POSLOV KOT KREDITNA DRUŽBA

152. člen

(dovoljenje kreditnim družbam za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1)

(1) Kreditna družba, ki namerava začeti opravljati katere koli investicijske storitve in posle iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Evropske centralne banke (dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba).

(2) Kreditna družba mora pridobiti dovoljenje za opravljanje poslov in storitev iz prejšnjega odstavka pred začetkom opravljanja teh poslov in storitev.

(3) Za zahtevo za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja 149. člen tega zakona.

(4) Glede prenehanja dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja 150. člen tega zakona.

153. člen

(dovoljenje kreditnim družbam, ki že imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov na podlagi ZTFI-1)

(1) Družba iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ki je že pridobila dovoljenje za opravljanje katere od dejavnosti iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, vloži vlogo za izdajo dovoljenja v skladu s 140. členom tega zakona najpozneje na dan, ko se zgodi kaj od naslednjega:

- a) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je enaka ali več kot 30 milijard eurov ali
- b) povprečna mesečna bilančna vsota, izračunana v obdobju 12 zaporednih mesecev, je nižja od 30 milijard eurov, družba pa je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb v skupini s sedežem v EU, vključno z vsemi njihovimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v tretjih državah, ki imajo posamezno bilančno vsoto nižjo od 30 milijard eurov in opravljajo katero od dejavnosti iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, enaka ali več kot 30 milijard eurov, oboje izračunano kot povprečje v obdobju 12 zaporednih mesecev.

(2) Ne glede na četrty odstavek 140. člena tega zakona lahko družbe iz prejšnjega odstavka še naprej opravljajo dejavnosti iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, dokler ne pridobijo dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba.

(3) Banka Slovenije v primeru ponovne izdaje dovoljenja zagotovi, da je postopek čim bolj racionalen in da se upoštevajo informacije iz veljavnih dovoljenj.

(4) Ob izdaji dovoljenja za opravljanje poslov in storitev kot kreditna družba iz prvega odstavka tega člena pridobijo predhodno izdana dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov na podlagi ZTFI-1 status mirovanja do:

- izdaje odločbe o prenehanju dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba v skladu s 150. členom tega zakona ali
- izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba na podlagi 362. člena tega zakona.

154. člen

(zahteva za opustitev izdaje dovoljenja kreditnim družbam, ki že imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov na podlagi ZTFI-1)

(1) Družba iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ki je že pridobila dovoljenje za opravljanje katere od dejavnosti iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, lahko skupaj z vlogo za izdajo dovoljenja v skladu s 140. členom tega zakona vloži zahtevo za opustitev pridobitve dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: zahteva za opustitev).

(2) Banka Slovenije o prejeti zahtevi za opustitev dovoljenja uradno obvesti Evropski bančni organ. Evropski bančni organ o zahtevi za opustitev izda mnenje v enem mesecu od prejema uradnega obvestila Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije pri odločanju o zahtevi za opustitev upošteva:

- a) mnenje Evropskega bančnega organa iz prejšnjega odstavka;

- b) kadar je družba del skupine, organizacijsko strukturo skupine, prevladujoče prakse knjiženja v skupini in razporeditev sredstev med subjekti v skupini;
- c) naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih izvaja družba v Republiki Sloveniji in v celotni EU;
- č) pomen dejavnosti, ki jih izvaja družba v Republiki Sloveniji in v celotni EU, ter sistemsko tveganje, ki ga te dejavnosti pomenijo.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za opustitev, če ob upoštevanju elementov prejšnjega odstavka oceni, da bi opustitev negativno vplivala na izvajanje nadzora, stabilnost družbe ali stabilnost finančnega sistema.

(5) Če Banka Slovenije pri odločanju o zahtevi za opustitev odstopa od mnenja Evropskega bančnega organa, navede razloge za to odstopanje.

(6) Banka Slovenije o svoji odločitvi uradno obvesti Evropski bančni organ.

(7) Banka Slovenije pozitivno odločitev o zahtevi za opustitev po uradni dolžnosti znova oceni vsaka tri leta.

155. člen

(prenehanje izpolnjevanja pogojev za kreditno družbo)

(1) Družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba in ki pet zaporednih let ne izpolnjuje pogojev glede povprečne bilančne vsote iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, mora o tem obvestiti Banko Slovenije.

(2) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da kreditna družba ne izpolnjuje več pogojev iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, začne postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov in storitev kot kreditna družba v skladu s 362. členom tega zakona. Banka Slovenije o začetku postopka za odvzem dovoljenja kreditni družbi na podlagi 5. točke prvega odstavka 362. člena tega zakona obvesti agencijo, pristojno za finančne trge.

(3) Kreditna družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov izključno na podlagi tega zakona, mora za nadaljnje opravljanje teh storitev in poslov vložiti vlogo za izdajo dovoljenja v skladu z ZTFI-1.

(4) Kreditna družba iz prejšnjega odstavka lahko še naprej opravlja dejavnosti, za katere je že pridobila dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov izključno na podlagi tega zakona, do odločitve agencije, pristojne za finančne trge, o vlogi za izdajo dovoljenja v skladu z ZTFI-1.

(5) Agencija, pristojna za finančne trge, v primeru ponovne izdaje dovoljenja zagotovi, da je postopek čim bolj racionaliziran in da se upoštevajo informacije iz veljavnih dovoljenj.

(6) Z izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov kot kreditna družba na podlagi 5. točke prvega odstavka 362. člena tega zakona pristojnost za nadzor nad opravljanjem investicijskih storitev preide na agencijo, pristojno za finančne trge. O prenosu nadzora z Banke Slovenije na agencijo, pristojno za finančne trge, se pripravi zapisnik, ki ga potrdita oba pristojna organa.

5.4 ČEZMEJNO OPRAVLJANJE STORITEV

156. člen
(neposredno opravljanje storitev)

(1) Za namene tega zakona se šteje, da se storitve neposredno opravljajo na območju posamezne države, če se na območju te države:

1. sklepajo pravni posli, katerih predmet so vzajemno priznane finančne storitve, ali
2. javnosti ponujajo vzajemno priznane finančne storitve po zastopnikih oziroma posrednikih.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije oglašuje vzajemno priznane storitve z reklamnimi sporočili ali drugimi sredstvi komuniciranja z javnostjo, če sta oblika in vsebina tega oglaševanja v skladu s predpisi, ki urejajo oglaševanje v zvezi z varstvom potrošnikov. Tako oglaševanje se ne šteje za neposredno opravljanje storitev.

157. člen
(opravljanje storitev prek podružnice)

(1) Dve ali več podružnic, ki jih ustanovi banka v posamezni državi članici, se za namene tega zakona štejejo kot ena sama podružnica banke v tej državi članici.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za podružnice, ki jih na območju Republike Slovenije ustanovi banka države članice ali banka tretje države.

5.4.1 Opravljanje vzajemno priznanih storitev bank na območju druge države članice

158. člen
(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v drugi državi članici)

(1) Banka, ki namerava zaradi opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev, za katere je pridobila ustrezno dovoljenje v skladu s tem zakonom, v drugi državi članici ustanoviti podružnico, mora o tem obvestiti Banko Slovenije.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:

1. navedba države članice, v kateri namerava ustanoviti podružnico;
2. poslovni načrt, ki med drugim vključuje podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijsko strukturo podružnice;
3. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;
4. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo banke o nameri ustanovitve podružnice, ki ga banka pošlje Banki Slovenije, vsebuje zahtevo za pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice).

159. člen
(pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega in vrste storitev, ki jih

namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja dvom o ustreznosti organizacije glede upravljanja podružnice oziroma o ustreznosti finančnega položaja banke.

(2) Če razlogi iz prejšnjega odstavka niso podani, Banka Slovenije najpozneje v treh mesecih po prejemu obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena pošlje obvestilo pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije pošlje pristojnemu organu države članice gostiteljice tudi podatke o višini in sestavi kapitala banke ter o kapitalskih zahtevah, kakor so določene v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(4) Če banka v treh mesecih po pošiljanju obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena Banki Slovenije ne prejme obvestila iz drugega odstavka tega člena in tudi ne prejme odločbe o zavrnitvi zahteve za pošiljanje tega obvestila, se šteje, da je zahteva za pošiljanje obvestila zavrnjena.

(5) Banka Slovenije obvešča Komisijo in Evropski bančni organ o številu primerov in o razlogih za zavrnitev zahteve za pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice.

160. člen

(začetek poslovanja podružnice banke v državi članici)

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice v državi članici:

1. z dnem, ko prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o morebitnih pogojih, ki jih mora zaradi zaščite javnih koristi upoštevati banka pri opravljanju storitev v državi članici gostiteljici, ali
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, če do izteka tega roka ne prejme obvestila pristojnega organa države članice gostiteljice iz prejšnje točke.

161. člen

(obvestilo o spremembah glede podružnice banke v državi članici)

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 158. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ter pristojni organ države članice gostiteljice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 158. do 160. člen tega zakona, le da se roki iz drugega in četrtega odstavka 159. člena ter iz 2. točke 160. člena tega zakona skrajšajo na en mesec.

162. člen

(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava v drugi državi članici začeti neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, za katere je pridobila dovoljenje v skladu s tem zakonom, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije ter navesti državo članico gostiteljico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije v enem mesecu po prejemu obvestila banke iz prejšnjega odstavka to obvestilo pošlje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici gostiteljici z dnem, ko pristojni organ države članice gostiteljice prejme obvestilo pristojnega organa iz prejšnjega odstavka.

5.4.2 Opravljanje storitev bank na območju tretje države

163. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)

(1) Banka sme z namenom opravljanja storitev, ki jih opravlja na območju Republike Slovenije, ustanoviti podružnico v tretji državi, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v tretji državi v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 158. člena ter prvi do tretji odstavek 159. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora nad banko.

5.4.3 Čezmejno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij

164. člen

(posebna finančna institucija)

(1) Posebna finančna institucija je družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ni banka;
2. njena nadrejena družba je banka samostojno ali skupaj z drugimi bankami;
3. glede na ustanovitvene akte je upravičena opravljati vzajemno priznane finančne storitve;
4. izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:
 - banke iz 2. točke tega odstavka so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom,
 - v Republiki Sloveniji dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v drugi državi članici,
 - banke iz 2. točke tega odstavka so skupaj imetnice delnic ali deležev, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,
 - banke iz 2. točke tega odstavka po oceni Banke Slovenije upravljajo družbo z ustrezno profesionalno skrbnostjo in so s soglasjem Banke Slovenije prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,
 - posebna finančna institucija je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene banke ali vseh nadrejenih

bank v skladu z oddelkom 2.3 tega zakona in 2. poglavjem II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU, zlasti za namene izračuna kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, nadzora velikih izpostavljenosti v skladu s 4. delom Uredbe 575/2013/EU in za namene omejitev kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja v skladu z 89. in 90. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) Posebna finančna institucija iz prejšnjega odstavka lahko te storitve opravlja tudi na območju druge države članice pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

(3) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev bank v drugih državah članicah se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije.

(4) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice gostiteljice, v kateri namerava posebna finančna institucija ustanoviti podružnico, z obvestilom iz drugega odstavka 159. člena tega zakona pošlje tudi:

1. potrdilo, da so v zvezi s posebno finančno institucijo izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju banke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izračunanem v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če posebna finančna institucija, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju države članice gostiteljice, preneha izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, ni več upravičena opravljati vzajemno priznanih finančnih storitev na območju druge države članice na podlagi tega člena. Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice.

(6) Ta člen se smiselno uporablja tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji.

5.4.4 Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic

165. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme vzajemno priznane finančne storitve, ki jih v skladu z dovoljenjem pristojnega organa opravlja v matični državi članici, opravljati tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, če Banka Slovenije predhodno prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o opravljanju storitev banke na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno z informacijami iz drugega odstavka 158. člena tega zakona.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije ustanovi podružnico ali začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, potem ko Banka Slovenije banki države članice pošlje obvestilo iz tretjega odstavka 166. člena tega zakona. Podružnica banke države članice se lahko vpiše v sodni register, potem ko prejme obvestilo iz prejšnjega stavka.

(3) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice v obsegu in pod pogoji, določenimi v oddelku 12.2 tega zakona.

(4) V zvezi z letnim nadomestilom za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom se smiselno uporablja 333. člen tega zakona.

(5) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katero od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 158. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(6) Podružnica banke države članice mora Banki Slovenije poročati v zvezi s poslovanjem na območju Republike Slovenije.

(7) Banka Slovenije predpiše podrobnejši obseg podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka, ki jih potrebuje za izvajanje nadzora nad poslovanjem podružnice v skladu s tem zakonom, za informativne in statistične namene ter za namene ugotavljanja pomembnosti podružnice v skladu s 405. členom tega zakona.

166. člen

(uporaba predpisov glede dejavnosti banke države članice)

(1) Banka države članice opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije v skladu s predpisi Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

(2) Banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom, ne glede na pravo, ki se uporablja med strankami, pri opravljanju poslov ne more izključiti uporabe predpisov Republike Slovenije, ki urejajo:

1. varovanje zaupnih podatkov v skladu z oddelkom 5.6 tega zakona;
2. varstvo osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
3. varstvo potrošnikov v skladu s predpisi, ki so namenjeni varstvu potrošnikov;
4. zahteve glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
5. druge zahteve, ki veljajo za banke v Republiki Sloveniji, da se zaščitijo javni interes.

(3) Banka Slovenije banko države članice, ki v skladu s tem zakonom namerava ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji ali namerava neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, v dveh mesecih po prejemu obvestila pristojnega organa iz prvega odstavka prejšnjega člena obvesti o predpisih iz prejšnjega odstavka.

5.4.5 Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic

167. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Posebna finančna institucija države članice je družba s sedežem v drugi državi članici, ki v matični državi članici izpolnjuje pogoje kot posebna finančna institucija iz prvega odstavka 164. člena tega zakona in je pridobila potrdilo pristojnega organa matične države članice o izpolnjevanju teh pogojev.

(2) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije držav članic.

(3) Obvestilo pristojnega organa države članice iz prvega odstavka 165. člena tega zakona mora vključevati tudi:

1. potrdilo pristojnega organa države članice, da posebna finančna institucija države članice izpolnjuje pogoje, kakor so določeni v prvem odstavku 164. člena tega zakona;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije države članice ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene banke države članice, izračunanem v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(4) Če pristojni organ matične države članice obvesti Banko Slovenije, da je posebna finančna institucija države članice prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, posebna finančna institucija države članice ni več upravičena upravljati vzajemno priznanih finančnih storitev v Republiki Sloveniji na podlagi tega člena.

(5) Ta člen se smiselno uporablja tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji države članice.

5.4.6 Opravljanje storitev družb iz tretjih držav prek podružnice

168. člen

(opravljanje storitev družbe iz tretje države prek podružnice)

(1) Družba iz tretje države, ki opravlja:

- a) sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti v skladu s tem zakonom ali
 - b) finančne storitve iz 2. točke ali 6. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona in bi se, če bi imela sedež v EU, štela za kreditno institucijo ali bi izpolnjevala merila iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU,
- mora pred začetkom opravljanja bančnih ali finančnih storitev na območju Republike Slovenije ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in pridobiti dovoljenje za podružnico iz tretje države v skladu z 9. poglavjem tega zakona.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka se ne uporablja, kadar družba s sedežem v tretji državi opravlja storitev ali dejavnost za stranko ali nasprotno stranko, ki ima sedež ali stalno ali začasno prebivališče v EU in je:

- a) neprofesionalna stranka, primerna nasprotna stranka ali profesionalna stranka, kakor je določeno z ZTFI-1 oziroma v smislu oddelka I in II Priloge II Direktive 2014/65/EU, ki ima sedež ali stalno ali začasno prebivališče v EU, kadar taka stranka ali nasprotna stranka izključno na lastno pobudo pristopi k družbi s sedežem v tretji državi glede opravljanja katere od storitev ali dejavnosti iz prejšnjega odstavka;
- b) kreditna institucija;
- c) družba iz iste skupine kot družba s sedežem v tretji državi.

(3) V primeru, ko družba iz tretje države poskuša pridobiti stranko ali nasprotno stranko ali potencialno stranko ali nasprotno stranko iz točke a) prejšnjega odstavka prek subjekta, ki deluje v lastnem imenu ali je s to družbo iz tretje države tesno povezan, ali prek katere koli druge osebe, ki deluje v imenu take družbe, to ne šteje za storitev, ki se opravlja izključno na lastno pobudo stranke ali nasprotnne stranke ali potencialne stranke ali nasprotnne stranke. Navedeno ne velja za stranke in nasprotnne stranke, ki so družbe iz točke c) prejšnjega odstavka.

(4) Banka Slovenije lahko od kreditnih institucij in podružnic iz tretjih držav, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, zahteva, da ji pošljejo informacije, ki jih Banka

Slovenije potrebuje za spremljanje storitev, ki jih opravljajo izključno na lastno pobudo stranke ali nasprotne stranke, ki ima sedež ali je v Republiki Sloveniji, kadar take storitve opravljajo družbe s sedežem v tretjih državah, ki so del iste skupine.

(5) Družba iz tretje države iz prvega odstavka tega člena na podlagi pobude stranke ali nasprotne stranke iz točke a) drugega odstavka tega člena kategorij produktov, dejavnosti ali storitev, po katerih stranka ali nasprotna stranka ni povpraševala, ne sme tržiti drugače kot preko podružnice iz tretje države, ustanovljene v Republiki Sloveniji. Ne glede na prejšnji stavek družbi iz tretje države ni treba ustanoviti podružnice iz tretje države za storitve, dejavnosti ali produkte, ki so potrebni ali tesno povezani z zagotavljanjem storitve, produkta ali dejavnosti, po katerih je stranka ali nasprotna stranka prvotno povpraševala, tudi kadar se take tesno povezane storitve, dejavnosti ali produkti zagotovijo pozneje kot tiste, po katerih je bilo prvotno povpraševano.

(6) Zahteva iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za družbe iz tretje države, ki opravljajo storitve in posle v zvezi s finančnimi instrumenti iz 11. člena ZTFI-1 oziroma oddelka A Priloge I Direktive 2014/65/EU, vključno s katerimi koli pomožnimi storitvami, kot je povezano sprejemanje vlog ali odobritev kreditov ali posojil, katerih namen je opravljanje storitev na podlagi navedenega zakona oziroma direktive.

169. člen

(predstavništvo banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in pošilja informacije o svojih storitvah ter opravlja raziskave trga prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo banke tretje države ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih drugih poslov, razen poslov iz prvega odstavka tega člena.

170. člen

(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)

(1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
3. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.

(3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka prejšnjega člena.

5.5 VMESNA EU NADREJENA OSEBA

171. člen
(vmesna EU nadrejena oseba)

(1) Dve ali več institucij s sedežem v EU, ki so del iste skupine iz tretje države, mora imeti eno samo vmesno EU nadrejeno osebo, če:

- je vsaj ena od teh institucij banka in
- skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v EU presega 40 milijard eurov.

(2) Banka Slovenije lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v državah članicah dovoli, da ima skupina iz tretje države dodatno vmesno EU nadrejeno osebo, če ustanovitev ene same vmesne EU nadrejene osebe:

- ne bi bila združljiva z zahtevo za ločene dejavnosti, ki jo nalagajo pravila ali nadzorni organi tretje države, v kateri ima končna nadrejena oseba skupine svoj sedež, ali
- bi bilo reševanje ene vmesne EU nadrejene osebe v skladu z oceno, ki jo je izvedel pristojni organ za njeno reševanje, manj učinkovito kot v primeru dveh vmesnih EU nadrejenih oseb.

(3) Zahteva za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije. Zahtevi morajo biti priložena dokazila, iz katerih izhaja, da je izpolnjen vsaj en pogoj iz prejšnjega odstavka.

(4) Vmesna EU nadrejena oseba je banka, banka države članice ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s 140. členom tega zakona oziroma 8. členom Direktive 2013/36/EU, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev pristojnega organa v skladu s 108. členom tega zakona ali 21.a členom Direktive 2013/36/EU.

(5) Vsaka banka, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

1. ima vmesno EU nadrejeno osebo;
2. je vmesna EU nadrejena oseba;
3. je edina institucija v EU v tej skupini;
4. je del skupine iz tretje države, katere skupna vrednost sredstev, izračunana v skladu s 172. členom tega zakona, je nižja od 40 milijard eurov.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena je, če nobena od institucij iz prvega odstavka tega člena ni banka ali če je treba v povezavi z investicijskimi dejavnostmi vzpostaviti dodatno vmesno EU nadrejeno osebo, da se zagotovi skladnost z zahtevo iz drugega odstavka tega člena, vmesna EU nadrejena oseba ali dodatna vmesna EU nadrejena oseba lahko investicijsko podjetje, ki ima dovoljenje agencije, pristojne za finančne trge, v skladu s prvim odstavkom 5. člena Direktive 2014/65/EU oziroma 197. členom ZTFI-1 in za katero velja Direktiva 2014/59/EU oziroma 293. člen ZRPPB-1. V tem primeru se zahteva za dovoljenje iz drugega odstavka tega člena vloži pri agenciji, pristojni za finančne trge.

172. člen
(izračun skupne vrednosti sredstev skupine)

(1) Skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v EU za namen prvega odstavka prejšnjega člena je vsota:

- a) zneska skupnih sredstev vsake institucije v EU, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih bilanc stanja na posamični podlagi, če institucija ni konsolidirana, in

- b) zneska skupnih sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki ima dovoljenje pristojnega organa v EU v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, ZTFI-1, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014).

(2) Za namen tega člena izraz »institucija« vključuje tudi investicijska podjetja.

173. člen (obveščanje Evropskega bančnega organa)

Banka Slovenije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v Republiki Sloveniji in katere del je tudi banka, sporoči Evropskemu bančnemu organu naslednje podatke:

1. ime in skupno vrednost sredstev institucij, ki spadajo v skupino iz tretje države;
2. ime in skupno vrednost sredstev, ki se nanašajo na podružnice bank tretje države, ki so del skupine iz tretje države, ter o vrstah dejavnosti, za opravljanje katerih imajo dovoljenje po tem zakonu;
3. ime in tip vmesne EU nadrejene osebe s sedežem v Republiki Slovenije, kakor je določen v četrtem odstavku 171. člena tega zakona, ter ime skupine iz tretje države, v katero spada ta vmesna EU nadrejena oseba.

5.6 VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

174. člen (zaupni podatki)

Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga banka.

175. člen (dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Banka mora varovati zaupne podatke iz prejšnjega člena ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila.

(2) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz prejšnjega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene.

(3) Dolžnost banke iz prvega odstavka tega člena glede varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno privoli, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;
2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali nadzorni organ za potrebe nadzora nad banko, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
3. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za pošiljanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika;

4. v primerih pošiljanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami oddelka 12.3 tega zakona ali v skladu z ZFK;
5. če te podatke pisno zahteva preiskovalna komisija, kadar v skladu z zakonom, ki ureja parlamentarno preiskavo, izvaja preiskavo;
6. če te podatke pisno zahteva Računsko sodišče Republike Slovenije pri izvrševanju svojih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja računsko sodišče;
7. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja kreditnega tveganja:
 - med člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki je vzpostavljen v skladu s predpisi za namene upravljanja kreditnega tveganja bank, ali
 - z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe;
8. v drugih primerih, kjer zakon izrecno določa dolžnost banke glede pošiljanja zaupnih podatkov o posamezni stranki.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če banka ali oseba iz drugega odstavka tega člena te podatke pošlje tožilstvu ali policiji z namenom naznaniti razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko banka razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo banka sklene v okviru običajne bančne dejavnosti, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Banka lahko za potrebe iz prejšnjega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Banka mora za vsako pošiljanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili poslani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po pošiljanju teh podatkov.

176. člen (uporaba zaupnih podatkov)

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi prejšnjega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni, in jih lahko pošljejo drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

6. POGLAVJE: UREDITEV NOTRANJEGA UPRAVLJANJA IN USTREZNI NOTRANJI KAPITAL

6.1 SPLOŠNE DOLOČBE

177. člen (stabilne ureditve notranjega upravljanja)

- (1) Banka mora imeti stabilne ureditve notranjega upravljanja, ki vključujejo:
1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
 2. učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, upravljanje, merjenje oziroma ocenjevanje in spremljanje tveganj, vključno z ESG tveganji v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju in tveganjem koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, ob upoštevanju pogojev

- iz 7.a člena Uredbe 648/2012/EU, načrtom sanacije in poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila izpostavljena;
3. primerne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki;
 4. omrežne in informacijske sisteme, ki so vzpostavljeni in upravljeni v skladu z Uredbo (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L št. 333 z dne 27. 12. 2022, str. 1), zadnjič dopolnjeno z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2025/1190 z dne 13. februarja 2025 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila, ki se uporabljajo za opredelitev finančnih subjektov, ki morajo izvajati penetracijsko testiranje na podlagi groženj, zahteve in standarde, ki urejajo uporabo notranjih preizkuševalcev, zahteve v zvezi z obsegom, metodologijo in pristopom testiranja za vsako fazo testiranja, rezultate, zaključno fazo in fazo sanacije ter vrsto sodelovanja nadzornih organov in drugega ustreznega sodelovanja, ki je potrebno za izvedbo penetracijskega testiranja na podlagi analize groženj in njegovo lažje vzajemno priznavanje (UL L št. 2025/1190 z dne 18. 6. 2025), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/2554/EU);
 5. ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj ter tako upravljanje tudi spodbujajo, tudi z upoštevanjem nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj z vidika ESG tveganj, ter so nevtralne glede na spol.

(2) Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela banke in dejavnosti, ki jih opravlja banka. Pri tem banka upošteva tehnična merila iz tega poglavja.

178. člen (kapitalska ustreznost)

(1) Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe 575/2013/EU, zahtev na podlagi 238. člena in 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona.

(2) Banka lahko vključi kapitalske instrumente iz 52. in 63. člena Uredbe 575/2013/EU v izračun kapitala, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, za vključitev posameznega kapitalskega instrumenta v izračun kapitala.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda, če kapitalski instrument izpolnjuje pogoje, določene v Uredbi 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije predpiše:

- dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena ter dovoljenja iz tretjega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU, in
- dokumentacijo, ki jo predloži banka obvestilu za naknadne izdaje oblik instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz drugega pododstavka tretjega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU, in rok za pošiljanje obvestila pred

razvrstitvijo instrumentov kot instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

179. člen (ustrezna likvidnost)

Banka mora zagotoviti, da je vedno sposobna izpolnjevati likvidnostne zahteve iz 6. dela Uredbe 575/2013/EU in predpisov, izdanih v skladu s 460. in 510. členom navedene uredbe, ter zahteve na podlagi petega odstavka 345. člena tega zakona in da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati svoje zapadle obveznosti.

180. člen (ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala)

- (1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese za:
- stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, in
 - zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnim testom iz 233. člena tega zakona.

(2) Banke pri strategijah in procesih iz prejšnjega odstavka za kritje ESG tveganj izrecno upoštevajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje.

(3) Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi iz prvega odstavka tega člena celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka, ter ustrezni notranji kapital za pokritje teh tveganj.

(4) Banka Slovenije lahko v skladu z 10. členom Uredbe 575/2013/EU odloči, da se za posamezno banko, ki je povezana s centralnim organom, v celoti ali deloma ne uporabljajo zahteve iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

181. člen (ustrezni notranji kapital za tržna tveganja)

(1) Banka mora na podlagi vzpostavljenih politik in procesov upravljanja tržnih tveganj pri ocenjevanju in zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala v skladu s prejšnjim členom upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo 575/2013/EU.

(2) Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu z 2. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali v drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani.

(3) Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi, kadar ima nasprotno pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

(4) Banka mora pri uporabi postopka iz 345. člena Uredbe 575/2013/EU zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

182. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja podrejene ali nadrejene banke, in banka, ki ni vključena v bonitetno konsolidacijo v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU, morata na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU, na konsolidirani podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona.

(3) Podrejena banka, ki je sama ali je njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejen ali udeležen v drugi instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na subkonsolidirani podlagi.

183. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja)

(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 177. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s katerimi zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor.

(3) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, vključno s tistimi, ki imajo sedež v finančnih središčih davčnih oaz, tako da so te podrejene družbe zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor. Podrejene družbe, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, izpolnjujejo svoje sektorske zahteve na posamični podlagi.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ni zavezana izpolnjevanju zahtev glede ureditev notranjega

upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporablja, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države, v kateri ima ta podrejena družba sedež.

(5) Določbe četrtega odstavka 58. člena in 61., 220. in 221. člena tega zakona o politikah prejemkov se ne uporabljajo na konsolidirani podlagi za:

- podrejene družbe s sedežem v EU, kadar zanje veljajo posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti EU;
- podrejene družbe s sedežem v tretji državi, kadar bi zanje veljale posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti EU, če bi imele sedež v EU.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 61., 220. in 221. člena tega zakona o politikah prejemkov uporabljajo na posamični podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, za katere se ta zakon, ZTFI-1 ali Direktiva 2013/36/EU ne uporablja, če:

- je podrejena družba banke družba za upravljanje ali podjetje, ki opravlja investicijske storitve in posle, navedene v 2., 3., 4., 6. in 7. točki oddelka A Priloge I Direktive 2014/65/EU, in
- so bili ti zaposleni pooblaščen za opravljanje poklicnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti ali posle na ravni skupine.

184. člen

(podzakonski predpisi glede ureditve notranjega upravljanja in ustreznosti notranjega kapitala)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila:

1. o ureditvi notranjega upravljanja, vključno s podrobnejšimi pravili glede upravljanja tveganj ter politike in praks prejemkov;
2. o ocenjevanju ustreznega notranjega kapitala;
3. v zvezi s poročanjem, podrobnejšo vsebino obvestil in poročil o okoliščinah v zvezi z izpolnjevanjem zahtev na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ter roke in načine poročanja.

6.2 ORGANIZACIJSKA STRUKTURA

6.2.1 Odgovornost uprave in nadzornega sveta

185. člen

(delovanje uprave)

(1) Uprava banke mora vzpostaviti in izvajati tako ureditev notranjega upravljanja banke iz 177. člena tega zakona, ki omogoča učinkovito in skrbno upravljanje banke na podlagi jasne opredelitve pristojnosti in odgovornosti v banki ter politik in ukrepov za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka je uprava banke v celoti odgovorna za poslovanje banke in njeno upravljanje tveganj, vključno z:

1. odobritvijo strateških ciljev banke, določanjem, sprejemanjem in rednim pregledovanjem strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter ureditvijo notranjega upravljanja banke;
2. zagotavljanjem celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja, ki vključujejo tudi finančni in operativni nadzor ter zagotavljanje skladnosti poslovanja banke z veljavnimi predpisi in standardi;

3. nadzorovanjem postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani;
4. zagotavljanjem učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

(3) Uprava banke mora spremljati in redno ocenjevati učinkovitost ureditev notranjega upravljanja ter zagotoviti ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

(4) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet:

1. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka, ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili navedeni razlogi;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 178. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 179. člena tega zakona;
3. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
4. o drugih zadevah, kadar je to treba ali je primerno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta v skladu s tem ali drugim zakonom, zlasti o okoliščinah, da so v banki nastopile ali bodo verjetno nastopile pomembnejše kršitve predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

186. člen

(delovanje nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet mora v okviru izvajanja funkcij nadzora nad delovanjem uprave ter pri sprejemanju politik in odločitev v pristojnosti nadzornega sveta zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, določati, sprejemati in redno pregledovati strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke iz 177. člena tega zakona ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter z izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke.

(3) Uprava banke mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

6.2.2 Funkcije notranje kontrole

187. člen

(funkcije notranje kontrole)

(1) Uprava banke mora organizirati funkcije notranje kontrole, ki so neposredno podrejene upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko neodvisne od operativnih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijami notranje kontrole, ter mora pri tem upoštevati naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravljajo nosilci funkcije notranje kontrole.

(2) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo funkcije notranje kontrole ustrezna pooblastila, ugled in vpliv za opravljanje te funkcije ter zadostne kadrovske in finančne vire za učinkovito izvajanje funkcij notranje kontrole.

(3) Funkcije notranje kontrole zagotavljajo:

1. da so vsa pomembna tveganja ustrezno ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča;
2. celovit pregled nad celotnim razponom tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena.

(4) Funkcije notranje kontrole imajo neposreden dostop do nadzornega sveta in mu lahko neposredno poročajo. Funkcije notranje kontrole so v ta namen neodvisni od članov uprave in višjega vodstva ter zlasti lahko izražajo pomisleke in opozarjajo nadzorni svet, kadar je to ustrezno ali kadar razvoj na področju tveganja vpliva na banko ali bi nanjo lahko vplival, brez poseganja v pristojnosti uprave na podlagi tega zakona in Uredbe 575/2013/EU.

(5) Vodje funkcij notranje kontrole so neodvisni višji vodstveni delavci z jasno odgovornostjo za funkcije upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije. Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti banke ne upravičujejo imenovanja posebne osebe za funkcijo upravljanja tveganj ali zagotavljanja skladnosti, je lahko za funkcijo zagotavljanja skladnosti ali upravljanja tveganj pristojna oseba na višjem položaju, ki v banki opravlja druge naloge, če ni nasprotja interesov, in oseba, pristojna za naloge upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti:

- a) izpolnjuje merila primernosti in zahteve po znanju, spretnostih in izkušnjah, potrebnih za različna zadevna področja, ter
- b) ima dovolj časa za ustrezno opravljanje obeh kontrolnih funkcij.

(6) Razrešitev vodij funkcij notranje kontrole predhodno odobri nadzorni svet.

188. člen

(funkcija upravljanja tveganj)

(1) Funkcija upravljanja tveganj dejavno sodeluje pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh njenih bistvenih odločitvah glede upravljanja tveganj ter ima nadzor nad učinkovitim izvajanjem strategije upravljanja tveganj banke.

(2) Vodja funkcije upravljanja tveganj mora upravi banke poročati o vseh okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na specifičen razvoj tveganj banke.

(3) Vodja funkcije upravljanja tveganj mora o vseh pomembnih tveganjih in okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, na lastno pobudo nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, obvesti vodja funkcije upravljanja tveganj o tveganjih in okoliščinah predsednika oziroma predsednico nadzornega sveta in predsednika komisije za tveganja.

189. člen

(pošiljanje informacij o tveganjih)

(1) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za ugotovitev profila tveganosti banke, ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje funkcije upravljanja tveganj.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sta uprava banke in nadzorni svet v celoti odgovorna za oblikovanje in izvajanje strategije in politike glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja ter obvladovanja tveganj banke.

190. člen (funkcija notranje revizije)

(1) Funkcija notranje revizije izvaja neodvisni pregled učinkovitega izvajanja strategije upravljanja tveganj banke.

(2) Funkcija notranje revizije ni združljiva z nobenim drugim poslovnim področjem ali kontrolno funkcijo banke.

(3) Namen, pomen in naloge funkcije notranje revizije morajo biti opredeljeni v internem aktu, ki ga sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

191. člen (naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje vključuje spremljanje, ocenjevanje in dajanje zagotovil ter svetovalnih storitev v zvezi z:

- notranjim upravljanjem,
- upravljanjem tveganj in
- notranjimi kontrolami.

(2) Izvajanje notranjega revidiranja temelji na analizi tveganj banke in vključuje zlasti:

1. spremljanje in ocenjevanje učinkovitosti ureditve notranjega upravljanja;
2. presojo procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke;
3. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami;
4. preverjanje pravnega in pravočasnega regulatornega poročanja;
5. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi.

(3) Funkcija notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu z vsakokrat veljavnim mednarodnim okvirom strokovnega ravnanja notranje revizije in Hierarhijo pravil notranjega revidiranja, ki jih izda Slovenski inštitut za revizijo.

192. člen (zaposleni, ki opravljajo funkcije notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ali primerljiv mednarodni strokovni naziv s področja notranjega revidiranja, ter ima ustrezne lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v banki v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

193. člen

(letni načrt dela funkcije notranje revizije in poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Letni načrt dela funkcije notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela funkcije notranje revizije.

(3) Letni načrt dela funkcije notranje revizije mora zajemati:

1. področja poslovanja, na katerih bo funkcija notranje revizije opravila pregled poslovanja;
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(4) Funkcija notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki vključuje:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja;
2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja tveganj;
3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol;
4. kršitve in nepravilnosti, ki jih je funkcija notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti;
5. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila funkcija notranje revizije.

(5) Funkcija notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki vključuje:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela,
2. oceno skladnosti prakse prejemkov s politiko prejemkov in
3. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(6) Polletno in letno poročilo mora funkcija notranje revizije predložiti upravi ter hkrati nadzornemu svetu in revizijski komisiji, če jo banka ima.

(7) Uprava banke mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

194. člen

(obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če funkcija notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju tveganj in je zaradi tega ogrožena likvidnost ali kapitalna ustreznost banke ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastopi možnost aktiviranja jamstva za zjamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, mora funkcija notranje revizije o tem nemudoma obvestiti nadzorni svet.

(2) Če funkcija notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

(3) Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prvega odstavka tega člena, ali če uprava in nadzorni svet ne sprejmeta ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prejšnjega odstavka, mora funkcija notranje revizije o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

195. člen

(funkcija zagotavljanja skladnosti poslovanja)

(1) Funkcija zagotavljanja skladnosti poslovanja ocenjuje in zmanjšuje tveganje neskladnosti ter zagotavlja, da strategija upravljanja tveganj banke upošteva tveganje neskladnosti in da se tveganje neskladnosti ustrezno upošteva pri vseh bistvenih odločitvah glede upravljanja tveganj.

(2) Funkcija zagotavljanja skladnosti poslovanja ugotavlja tveganje skladnosti poslovanja banke, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju iz naslova kršitev veljavnih predpisov ali zahtev Banke Slovenije, sklenjenih pogodb, predpisanih praks ali etičnih standardov, ki bi lahko vplivale na dohodke, kapital ali ugled banke.

(3) Funkcija zagotavljanja skladnosti poslovanja o svojih ugotovitvah poroča upravi in nadzornemu svetu, ter kadar je ustrezno, funkciji upravljanja tveganj.

196. člen

(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogoča zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Banka lahko za ta namen uporabi tudi sisteme, ki so vzpostavljeni v banki v okviru neodvisnega organiziranega delovanja zaposlenih v banki, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora omogočati enostaven in lahko dostopen način pošiljanja prijav zaposlenih ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejetje in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter o izvedenih aktivnostih.

(3) Banka lahko v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, za namene obravnave prijav iz prvega odstavka tega člena, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter o izvedenih aktivnostih, obdeluje osebne podatke osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev. Banka mora zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo iz prvega odstavka tega člena, obravnavajo kot zaupni, in teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja oseb, ki so podale prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujno za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov.

(4) Banka mora zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

6.3 UPRAVLJANJE TVEGANJ

6.3.1 Splošne določbe o upravljanju tveganj

197. člen (strategija in politika upravljanja)

(1) Uprava in nadzorni svet banke sta v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona odgovorna za določanje in sprejemanje strategije in politike prevzemanja, upravljanja, spremljanja ter zmanjševanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem banka posluje, z upoštevanjem vsakokratnega poslovnega cikla, ter s tveganji, ki izhajajo iz trenutnih in kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih učinkov ESG dejavnikov. Uprava in nadzorni svet banke te strategije in politike odobrita ter jih pregledata vsaj vsaki dve leti. Strategija in politika upravljanja tveganj vključujeta usmeritve za prevzemanje tveganj ter postopke in orodja za upravljanje tveganj.

(2) Uprava mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki, vključno z ugotavljanjem, merjenjem oziroma ocenjevanjem, spremljanjem in obvladovanjem tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila izpostavljena.

(3) Uprava in nadzorni svet morata nameniti dovolj časa obravnavi tveganj ter morata vzpostaviti sistem poročanja, ki zagotavlja, da sta uprava in nadzorni svet pravočasno seznanjena z vsemi pomembnimi tveganji banke, ter upošteva politiko upravljanja tveganj in njene spremembe.

(4) Uprava in nadzorni svet morata zlasti aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem zakonu in Uredbi 575/2013/EU, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji.

(5) Uprava in nadzorni svet v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona pripravita in spremljata izvajanje posebnih načrtov, ki vključujejo merljive cilje in procese ter so namenjeni spremljanju in obravnavanju finančnih tveganj, ki kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s tistimi, ki izhajajo iz procesa prilagajanja in trendov prehoda v zvezi:

- z ustreznimi regulativnimi cilji in pravnimi akti EU in Republike Slovenije ter drugih držav članic glede ESG dejavnikov, zlasti s ciljem doseganja podnebne nevtralnosti,
- ter kadar je ustrezno, za mednarodno dejavne banke, s pravnimi in regulativnimi cilji tretjih držav.

(6) Pri merljivih ciljih in procesih za obravnavanje ESG tveganj, vključenih v načrte iz prejšnjega odstavka, se upoštevajo najnovejša poročila in ukrepi, ki jih predpiše Evropski znanstveni svetovni odbor za podnebne spremembe, zlasti v zvezi z doseganjem podnebnih ciljev EU.

(7) Kadar banka v skladu z ZGD-1 pripravi poročilo o trajnostnosti ali konsolidirano poročilo o trajnostnosti, so načrti iz petega odstavka tega člena skladni z načrti iz poročila o trajnostnosti ali konsolidiranega poročila o trajnostnosti, in vključujejo zlasti ukrepe v zvezi s poslovnim modelom in strategijo banke, ki so skladni v obeh načrtih.

(8) Banka Slovenije z namenom zagotoviti sorazmerno uporabo petega in šestega odstavka tega člena za upravo in nadzorni svet majhnih in nekompleksnih bank v podzakonskem aktu določi, na katerih področjih se za majhne in nekompleksne banke lahko uporabi opustitev ali poenostavljeni postopek.

(9) Uprava in nadzorni svet banke pripravita jasne načrte in merljive cilje v skladu z zahtevami iz 7.a člena Uredbe 648/2012/EU za spremljanje in obravnavanje tveganja koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, ki ponujajo storitve znatnega systemskega pomena za EU ali Republiko Slovenijo ali več držav članic.

198. člen

(aktivnosti za upravljanje tveganj)

(1) Banka mora določiti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj v skladu s strategijami in politikami iz prejšnjega člena, ki vključuje zlasti postopke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje tveganj ter način spremljanja izvajanja teh postopkov.

(2) Banka mora v načrtu iz prejšnjega odstavka določiti postopke in aktivnosti za upravljanje vsake vrste tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri posameznih vrstah storitev, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri vseh dejavnostih, ki jih opravlja.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena sprejme uprava banke s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju s komisijo za tveganja, kadar je ta imenovana.

6.3.2 Poslovanje z osebami v posebnem razmerju z banko

199. člen

(obravnavanje tveganj pri poslovanju z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, za določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, za spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov.

(2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:

1. član uprave in njegov ožji družinski član;
2. član nadzornega sveta in njegov ožji družinski član;
3. prokurist banke in njegov ožji družinski član;
4. član višjega vodstva banke;
5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta, prokurist ali član višjega vodstva je hkrati član uprave, član nadzornega sveta ali prokurist banke ali njihov ožji družinski član;
6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificirani delež;
7. imetnik kvalificiranega deleža v banki;
8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificirani delež;
9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka;

10. druga oseba, ki jo banka opredeli kot osebo v posebnem razmerju z banko zaradi narave razmerja te osebe z banko oziroma osebami iz 1. do 9. točke tega odstavka, ker pri poslovanju banke s temi osebami lahko prihaja do nasprotja interesov.

(3) Član uprave, član nadzornega sveta in prokurist banke morajo banki ob nastopu funkcije sporočiti imena in firme oseb, ki se zaradi razmerja z njim na podlagi prejšnjega odstavka štejejo kot osebe v posebnem razmerju z banko, ter banko nemudoma obvestiti o spremembah, ki vplivajo na opredelitev posamezne osebe kot osebe v posebnem razmerju z banko.

(4) Banka mora vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko in zagotoviti ustrezno dokumentiranje podatkov o izpostavljenosti do teh oseb ter jih na zahtevo poslati Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

200. člen

(poslovanje banke z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka sklepa pravne posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, pod pogoji, ki niso ugodnejši od tistih, ki jih banka v istem obdobju običajno sklepa z drugimi osebami.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko banka izjemoma sklene pravni posel z osebo v posebnem razmerju z banko pod ugodnejšimi pogoji od običajnih, če so podani objektivno utemeljeni razlogi za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji, zlasti pa v primeru prestrukturiranja dolžnika, ki je oseba v posebnem razmerju z banko.

(3) Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti za:

1. sklenitev pravnega posla z osebo v posebnem razmerju z banko, če zaradi tega posla ali skupne vrednosti vseh poslov celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe, vključno s posredno izpostavljenostjo, doseže ali preseže 100.000 eurov, in za vsak nadaljnji posel, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe iz vseh poslov poveča za nadaljnjih 100.000 eurov, in
2. sklenitev pravnega posla v primerih iz prejšnjega odstavka.

(4) Če je oseba v posebnem razmerju z banko pravna oseba, lahko predhodno soglasje nadzornega sveta iz 1. točke prejšnjega odstavka nadzorni svet da tudi kot soglasje za sklepanje vnaprej opredeljenih vrst in ročnosti poslov znotraj določenih limitov izpostavljenosti. Tako soglasje velja omejeno časovno obdobje, vendar največ 12 mesecev.

(5) Pri določanju izpostavljenosti iz tretjega odstavka tega člena banka upošteva vrednost, ki še ni zmanjšana za popravke vrednosti in rezervacije za kreditne izgube oziroma ki še ni prilagojena zaradi vrednotenja, izvedenega po pridobitvi finančnih instrumentov, na katere se izpostavljenost nanaša. Kot posredna kreditna izpostavljenost se šteje vsaka izpostavljenost banke do posamezne stranke, ki nastane iz naslova prejetih kreditnih zavarovanj za neposredno izpostavljenost banke do druge stranke, ki je osnovni dolжник banke, in ki bi lahko postala neposredna izpostavljenost banke do zadevne stranke, če bi prišlo do neplačila osnovnega dolžnika.

(6) O sklenitvi pravnega posla iz drugega odstavka tega člena mora banka obvestiti Banko Slovenije.

6.3.3 Upravljanje kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke

201. člen

(politika in postopki upravljanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke.

(2) Banka mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter z ustrezno politiko glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

202. člen

(prevzemanje kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati primerna in natančno opredeljena merila za odločanje o odobritvi kredita.

(2) V postopku odobritve kredita oziroma v postopku sklepanja druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti do banke (v nadaljnjem besedilu: ocena kreditne sposobnosti) ter kakovost zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.

(3) V zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka mora banka pridobiti izpis bonitetnih podatkov tega dolžnika iz sistema izmenjave podatkov o boniteti strank, ki je v skladu s predpisi vzpostavljen za namene upravljanja kreditnega tveganja bank.

(4) Banka za namen upravljanja kreditnega tveganja v okviru izpisa bonitetnih podatkov dolžnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik (v nadaljnjem besedilu: dolžnik, ki je poslovni subjekt), pridobi tudi izpis podatkov o ESG tveganjih dolžnika, ki so vključeni v sistem izmenjave podatkov o boniteti strank v skladu z zakonom, ki ureja centralni kreditni register. Če o dolžniku, ki je poslovni subjekt, podatki o ESG tveganjih v sistemu izmenjavo podatkov o boniteti strank niso na voljo, banka te podatke pridobi na drug ustrezen način.

(5) Podatke dolžnika, ki je poslovni subjekt, o ESG tveganjih iz prejšnjega odstavka lahko banka uporabi tudi za namene upravljanja drugih tveganj, za namene poročanja ter za uporabo razkritij ESG tveganj.

203. člen

(obravnava kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati ustrezne procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja:

1. na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in
2. na ravni portfelja.

(2) Kreditni portfelji banke morajo biti ustrezno razpršeni glede na ciljne trge in splošno strategijo banke.

(3) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kakovost zavarovanja terjatev banke.

(4) Banka izvede predhodno oceno vsake izpostavljenosti kriptosredstvom, ki jo namerava prevzeti, in ustreznosti obstoječih procesov in postopkov za upravljanje tveganja nasprotne stranke ter o teh ocenah poroča Banki Slovenije.

204. člen

(tehnike ocenjevanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalska zahteva za kreditno tveganje temelji na zunanjih bonitetnih ocenah ali na dejstvu, da izpostavljenost ni ocenjena, banka pri oceni kreditnega tveganja in razporeditvi notranjega kapitala upošteva tudi druge ustrezne informacije.

(2) Banka mora zagotoviti sistem za stalno spremljanje in poročanje glede učinkovitosti uporabljenih tehnik za ocenjevanje kreditnega tveganja.

205. člen

(obravnavo preostalega kreditnega tveganja)

Banka mora zagotoviti ustrezno obravnavo tveganja in nadzor nad njim, če se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporablja banka, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano. V ta namen mora banka imeti pisno politiko in postopke.

6.3.4 Upravljanje tržnih tveganj in tveganj spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige

206. člen

(politika in postopki upravljanja tržnih tveganj)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko ter postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj.

(2) Banka izvede predhodno oceno vsake izpostavljenosti kriptosredstvom, ki jo namerava prevzeti, in ustreznosti procesov in postopkov za upravljanje tržnega tveganja ter o teh ocenah poroča Banki Slovenije.

207. člen

(obravnavo tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj zaradi neugodnega gibanja obrestnih mer, ki lahko zniža ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrgovalne knjige, ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo.

(2) Majhna in nekompleksna banka lahko za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj spremembe obrestne mere, ki je posledica

dejavnosti iz netrgovalne knjige, uporablja poenostavljeno standardizirano metodologijo.

(3) Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrgovalne knjige.

(4) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da uporablja standardizirano metodologijo iz prvega odstavka tega člena, če notranji sistemi, ki jih je banka vzpostavila za ovrednotenje tveganj v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso zadovoljivi.

(5) Banka Slovenije lahko od majhne in nekompleksne banke zahteva uporabo standardizirane metodologije, če oceni, da poenostavljena standardizirana metodologija ne zadostuje za zajetje obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti te banke iz netrgovalne knjige.

6.3.5 Upravljanje likvidnostnega tveganja

208. člen

(politike in postopki upravljanja likvidnostnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politike ter postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja, da ves čas zagotavlja ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov.

(2) Upravljanje likvidnostnega tveganja iz prejšnjega odstavka mora vključevati zlasti:

1. načrtovanje znanih in morebitnih likvidnostnih odlivov ter pričakovanih likvidnostnih prilivov iz naslova sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi, ob upoštevanju normalnih poslovnih razmer ter morebitnih stresnih dogodkov, vključno z morebitnim učinkom tveganja ugleda;
2. redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobij, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne;
3. razlikovanje med sredstvi, ki so zastavljena, ter sredstvi, ki so bremen prosta in razpoložljiva v vsakem trenutku, vključno v stresnih razmerah;
4. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

(3) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov, ki jih banka opravlja, in pravnim osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve likvidnostnih stroškov, koristi in tveganj.

(4) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo poslov, ki jih opravlja banka, ter morajo upoštevati obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja, kot ga določi uprava banke, z upoštevanjem pomembnosti banke. Banka mora zagotoviti, da vsa pomembna poslovna področja v banki upoštevajo obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja.

209. člen

(obravnava likvidnostnega tveganja)

(1) Profil likvidnostnega tveganja banke mora biti sorazmeren z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne postopke in orodja za:

1. ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja, pri čemer upošteva trenutne in načrtovane pomembne denarne tokove, povezane s sredstvi, obveznostmi in zunajbilančnimi postavkami, vključno s pogojnimi obveznostmi, ter morebitni učinek tveganja ugleda;
2. zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, ki povečujejo odpornost banke na likvidnostna tveganja v kriznih razmerah.

(3) Banka mora zagotoviti raznovrstno strukturo virov financiranja in dostop do virov financiranja.

(4) Banka mora najmanj enkrat na leto z uporabo različnih scenarijev pozicij likvidnosti, vključno z instrumenti zavarovanja pred likvidnostnim tveganjem, preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politike upravljanja z likvidnostjo, ter preverjati ustreznost postopkov in orodij za zmanjševanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje politike, postopkov in orodij upravljanja likvidnostnega tveganja.

210. člen

(načrt ukrepov za ponovno vzpostavitev ustrezne likvidnosti)

(1) Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke, pri čemer upošteva tudi poslovanje podružnic, ustanovljenih v drugih državah članicah.

(2) Banka mora vsaj enkrat na leto preveriti ustreznost strategij in načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja in jih posodablja na podlagi rezultatov scenarijev iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Uprava banke mora na podlagi ugotovitev preverjanja sprejeti ustrezne ukrepe za prilagoditev strategij, politike in postopkov upravljanja likvidnostnega tveganja.

(3) Banka mora na podlagi načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja zagotoviti vse operativne pogoje, da se lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začnejo predvideni ukrepi takoj uresničevati.

(4) Operativni pogoji iz prejšnjega odstavka vključujejo posedovanje zavarovanja s premoženjem, ki je takoj razpoložljivo za financiranje s strani centralnih bank. To vključuje, da je zavarovanje s premoženjem po potrebi v valuti druge države članice ali valuti tretje države, v kateri ima institucija izpostavljenosti, in kadar je potrebno za poslovanje na ozemlju države članice gostiteljice ali tretje države, valuti katere je izpostavljena.

6.3.6 Upravljanje operativnega tveganja

211. člen

(politika in postopki upravljanja operativnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno s tveganji, ki izhajajo iz dogovorov o zunanjem izvajanju, ter neposrednih in posrednih izpostavljenosti kriptosredstvom in izpostavljenosti ponudnikom storitev v zvezi s kriptosredstvi in za kritje redkih dogodkov, ki imajo za banko pomembne posledice ali velik vpliv.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti dejavnike operativnega tveganja.

212. člen (načrt neprekinjenega poslovanja)

Banka mora zagotoviti, da ima ustrezne krizne načrte ter politike in načrte neprekinjenega poslovanja, vključno s politikami in načrti neprekinjenega poslovanja na področju informacijske in komunikacijske tehnologije, ter načrte odzivanja in okrevanja na področju IKT za tehnologijo, ki jo uporabljajo za sporočanje informacij, ter da se ti načrti vzpostavijo, upravljajo in testirajo v skladu z 11. členom Uredbe 2022/2554/EU, da banka lahko še naprej ustrezno posluje v primeru resnih motenj poslovanja in omeji izgube, ki nastanejo zaradi takih motenj.

6.3.7 Upravljanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj

213. člen (okoljska, socialna in upravljavska tveganja)

(1) Banka ima kot del svojih ureditev upravljanja, vključno z okvirom upravljanja tveganj, ki se zahteva na podlagi 177. člena tega zakona, zanesljive strategije, politike, postopke in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje ESG tveganj v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju.

(2) Strategije, politike, postopki in sistemi iz prejšnjega odstavka so sorazmerni z obsegom, naravo in zapletenostjo ESG tveganj poslovnega modela in obsegom dejavnosti banke ter upoštevajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje najmanj desetih let.

(3) Banka svojo odpornost na dolgoročne negativne učinke ESG dejavnikov preizkuša, tako da:

- preizkušanje izvede v okviru osnovnega in neugodnega scenarija v danem časovnem okviru, začenši z dejavniki, povezanimi s podnebjem;
- v preizkušanje vključi številne ESG scenarije, ki odražajo možne učinke okoljskih in socialnih sprememb ter povezanih javnih politik na dolgoročno poslovno okolje;
- pri postopku preizkušanja uporabi verodostojne scenarije, ki temeljijo na scenarijih, ki jih pripravijo mednarodne organizacije.

(4) Banka Slovenije oceni in spremlja razvoj praks bank, vključno z načrti, ki zajemajo merljive cilje, v zvezi z njihovimi ESG strategijami ter upravljanjem tveganj, in pri tem:

- v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja oceni zanesljivost načrtov, ki jih banke pripravijo v skladu s petim odstavkom 197. člena tega zakona;
- upošteva ponudbe produktov bank, povezanih s trajnostnostjo, njihove politike financiranja prehoda, povezane politike dajanja posojil ter ESG cilje in omejitve.

(5) Banka Slovenije lahko pri pripravi ocene iz prejšnjega odstavka po potrebi sodeluje z organi ali javnimi subjekti, pristojnimi za podnebne spremembe in okoljski nadzor.

6.3.8 Upravljanje drugih tveganj

214. člen

(tveganje koncentracije)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasno politiko in postopke za obravnavo tveganj, ki jih prevzema v primeru koncentracije izpostavljenosti banke (tveganje koncentracije).

(2) Banka mora zlasti obravnavati koncentracije, ki so posledica:

1. izpostavljenosti do posamezne nasprotne stranke, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, in skupin povezanih nasprotnih strank;
2. izpostavljenosti do nasprotnih strank v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali v povezavi z istim blagom ali
3. uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti tveganj, povezanih z velikimi posrednimi kreditnimi izpostavljenostmi, kot v primeru izpostavljenosti do posameznega izdajatelja zavarovanja s premoženjem.

(3) Za kriptosredstva brez prepoznavnega izdajatelja se tveganje koncentracije upošteva v smislu izpostavljenosti kriptosredstvom s podobnimi značilnostmi.

(4) Banka Slovenije oceni in spremlja razvoj na področju praks bank v zvezi z upravljanjem tveganja koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank, vključno z načrti, pripravljenimi v skladu z devetim odstavkom 197. člena tega zakona, ter napredek pri prilagajanju njenih poslovnih modelov zahtevam iz 7.a člena Uredbe 648/2012/EU.

215. člen

(soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo, nastala izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega deset odstotkov temeljnega kapitala banke, je treba pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta. Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, vključno s posredno izpostavljenostjo, poveča za vsakih nadaljnjih pet odstotkov temeljnega kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju skupine povezanih strank za namen iz prejšnjega odstavka banka ne upošteva povezav s centralno ravno državo.

(3) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za popravke vrednosti in rezervacije za kreditne izgube oziroma še ni prilagojena zaradi vrednotenja, izvedenega po pridobitvi finančnih instrumentov, na katere se izpostavljenost nanaša. Kot posredna kreditna izpostavljenost se šteje vsaka izpostavljenost banke do posamezne stranke, ki nastane iz naslova prejetih kreditnih zavarovanj za neposredno izpostavljenost banke do druge stranke, ki je osnovni dolžnik banke, in ki bi lahko

postala neposredna izpostavljenost banke do zadevne stranke, če bi prišlo do neplačila osnovnega dolžnika.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko banka pridobi predhodno soglasje nadzornega sveta za sklepanje vnaprej opredeljenih vrst in ročnosti poslov znotraj določenih limitov izpostavljenosti, ki ustrezajo kreditnemu tveganju strank. Soglasja za limite izpostavljenosti do posameznih strank ali skupin povezanih strank veljajo za omejeno časovno obdobje, vendar največ 12 mesecev.

216. člen (tveganja, povezana z listinjenjem)

(1) Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda (kakršno na primer nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), na podlagi ustrezne politike in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj.

(2) Banka, ki ima vlogo originatorja v primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora vzpostaviti načrte za zagotavljanje likvidnosti za primere načrtovanega in predčasnega odplačila.

217. člen (tveganje prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati politiko in postopke za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, določen v skladu s 429. členom Uredbe 575/2013/EU, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

(3) Banka mora tveganje prevelikega finančnega vzvoda obravnavati tako, da ustrezno upošteva morebitno povečanje tega tveganja, ki je posledica zmanjšanja kapitala banke, zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub banke. Za ta namen mora biti banka sposobna prestat različne stresne scenarije, ki upoštevajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

6.4 MEHANIZMI NOTRANJIH KONTROL

218. člen (mehanizmi notranjih kontrol)

Banka mora zagotoviti, da mehanizmi notranjih kontrol iz 3. točke prvega odstavka 177. člena tega zakona vključujejo postopke za preverjanje ustreznosti upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila izpostavljena, zlasti v zvezi z:

1. ocenjevanjem in zagotavljanjem notranjega kapitala za ta tveganja;
2. skladnostjo praks pri prevzemanju tveganj s politiko banke glede upravljanja teh tveganj;

3. ustreznostjo izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke.

219. člen
(vodenje poslovnih evidenc)

Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadar koli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

6.5 POLITIKA PREJEMKOV

220. člen
(politike prejemkov)

(1) Banka mora oblikovati politike prejemkov, ki zajemajo celotne prejeme in upoštevajo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti banke.

(2) Politike prejemkov iz prejšnjega odstavka vključujejo tudi plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti za kategorije zaposlenih, ki v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti lahko pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti za:

1. vse člane upravljalnega organa in višje vodstvo;
2. vodstvo funkcij notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki ter vodstvo pomembnih poslovnih enot banke;
3. druge zaposlene, ki so bili v preteklem finančnem letu upravičeni do znatnega prejemka, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - prejemek zaposlenega je 500.000 eurov ali višji in je enak povprečnemu prejemku, izplačanemu osebam iz 1. točke tega odstavka, ali višji od njega,
 - zaposleni poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti banke in v okviru svojih pristojnosti pomembno vpliva na profil tveganosti te poslovne enote.

(3) Prejemki za namene iz prvega odstavka tega člena vključujejo vse oblike neposrednih ali posrednih finančnih in nefinančnih plačil ter ugodnosti, do katerih so zaposleni upravičeni na podlagi sklenjenih pogodb z banko ali drugo osebo v isti skupini.

(4) Nadzorni svet banke mora sprejeti in redno preverjati ustreznost sprejete politike in praks glede prejemkov, uprava banke pa mora najmanj enkrat na leto zagotoviti celovit in neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s to politiko in praksami.

(5) Banka Slovenije zbira informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) prvega odstavka 450. člena Uredbe 575/2013/EU, in informacije, ki jih banka pošlje o razliki v plačilu med spoloma, ter te informacije uporablja za primerjavo gibanj in praks prejemkov. Zbrane informacije Banka Slovenije pošlje Evropskemu bančnemu organu.

(6) Poleg informacij iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije na podlagi poročil, ki jih pošljejo banke v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 184. člena tega zakona, zbira informacije o številu fizičnih oseb v posamezni banki, ki imajo 1.000.000

eurov prejemkov ali več na poslovno leto, z upoštevanjem plačilnih razredov v razponih po 1.000.000 eurov, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki, ter te informacije pošlje Evropskemu bančnemu organu zaradi objave zbirnih podatkov na ravni Republike Slovenije glede prejemkov, ki jih izplačujejo banke.

221. člen

(temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov)

(1) Banka pri določanju politike in praks glede celotnih prejemkov iz prvega odstavka prejšnjega člena upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presegajo raven sprejemljivega tveganja za banko;
2. politika prejemkov je nevtralna glede na spol;
3. politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
4. zaposleni, ki opravljajo funkcije notranje kontrole, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, ki jih nadzirajo;
5. politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:
 - fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kakor je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter
 - variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kakor je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev.

(2) Banka pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih poleg načel iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

1. variabilni del prejemka mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke, pri čemer se pri ocenjevanju uspešnosti posameznika upoštevajo finančna in nefinančna merila, vključno z obravnavo tveganj iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona;
2. variabilni prejemek vsakega posameznika ne sme presegati 100 odstotkov fiksnega prejemka tega posameznika;
3. najmanj 50 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika mora biti sestavljenega iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke ali z delnicami povezanih instrumentov ali iz enakovrednih nadenarnih instrumentov, pri čemer lahko pridobitelj te delnice oziroma instrumente prenese le z dovoljenjem banke, ki se lahko izda šele po poteku najmanj dveh let od pridobitve;
4. znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika mora banka odložiti za obdobje od štirih do petih let. Za člane upravljalnega organa in višje vodstvo pomembne banke obdobje odložitve ne sme biti krajše od petih let;
5. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne banke, poslovne enote in posameznika;
6. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo, ki v zvezi s posameznikom vključujejo zlasti presojo okoliščin glede:
 - sodelovanja ali odgovornosti posameznika za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali

- izpolnjevanja standardov primernosti;
- 7. posameznik se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemi in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejema tveganjem;
- 8. plačilo vsakemu posamezniku v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki;
- 9. politika pokojnin banke je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. Če zaposleni prekine delovno razmerje z banko pred upokojitvijo, banka zadrži izplačilo diskrecijskih pokojninskih ugodnosti v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka za pet let, šteto od datuma prekinitve delovnega razmerja. Če zaposleni v času rednega delovnega razmerja z banko izpolni pogoje za upokožitev, banka diskrecijske pokojninske ugodnosti izplača v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka, pri čemer zanje velja obdobje zadržanja petih let, šteto od datuma upokožitve.

(3) Banka mora upoštevati zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena na način in v obsegu, ki ustrezata njeni velikosti, notranji organiziranosti ter naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja.

(4) Prejemki, za katere velja odlog iz 4. točke drugega odstavka tega člena, dospejo v plačilo v sorazmernem deležu. Če je znesek variabilne sestavine prejema izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 odstotkov zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

(5) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(6) Prejemki, ki se izplačajo posameznikom iz drugega odstavka prejšnjega člena v banki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, šteje za banko v večinski lasti Republike Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti, ne smejo preseči prejemkov, ki jih določa zakon, ki ureja prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti. Pri izplačilu teh prejemkov se ne uporablja določba zakona, ki ureja prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki prepoveduje plačila direktorjev z delnicami ali njihovo sodelovanje v delniških shemah.

(7) Posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 3. točko drugega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico manjšinskega delničarja iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic.

(8) Določbe 3. in 4. točke ter del 9. točke drugega odstavka tega člena, ki se nanaša na zadržana izplačila v primeru prekinitve delovnega razmerja ali upokožitve, se ne uporabljajo za:

- a) banko, ki se ne šteje za veliko institucijo in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU enaka 5 milijard evrov ali nižja, ali
- b) zaposlenega banke, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50.000 evrov in ne obsegajo več kot tretjine njegovih celotnih letnih prejemkov.

222. člen

(prejemki v bankah, ki jim je dodeljena izredna javnofinančna pomoč)

(1) Banke, ki so prejele izredno javnofinančno pomoč v skladu s pravili EU o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi tako, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

(2) Prilagoditve iz prejšnjega odstavka, vključno z omejitvami variabilnih prejemkov z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, morajo prispevati k pravočasnemu povračilu izredne javnofinančne pomoči s ciljem, da se zagotovijo pogoji za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja in vključujejo zlasti ustrezne omejitve za prejemke članov upravljalnega organa.

(3) Banka lahko članom upravljalnega organa v banki, ki je prejela izredno javnofinančno pomoč, zagotovi in izplača variabilne prejemke le, če je to upravičeno glede na okoliščine posamičnega primera in položaj banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena zahteva od banke, da spremeni politiko prejemkov tako, da ustreza preudarnemu upravljanju tveganj in zagotavljanju dolgoročne rasti, ter po potrebi določi omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije.

6.6 PROCES NADZORNIŠKEGA PREGLEDOVANJA IN OVREDNOTENJA TVEGANJ

6.6.1 Splošne določbe

223. člen

(namen in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, z izvajanjem nadzora nad banko preverja, ali ureditev notranjega upravljanja ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila. Pri tem v skladu s 182. in 183. členom tega zakona upošteva raven izpolnjevanja obveznosti, kakor so določene za banko na podlagi Uredbe 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, z namenom zagotavljanja učinkovitega in skrbnega upravljanja banke ocenjuje:

1. tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
2. tveganja, ki so ugotovljena v okviru stresnih testov, z upoštevanjem narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka;
3. tveganja, ki so jih razkrila testiranja digitalne operativne odpornosti v skladu s poglavjem IV Uredbe 2022/2554/EU.

(3) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja, in pri tem upošteva načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi 3. točke prvega odstavka 382. člena tega zakona. Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja banke preuči, ali so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) banka ni določena kot GSPB, GSPB zunaj EU ali subjekt, ki je GSPB, v skladu z Uredbo 575/2013/EU;
- b) banka ni bila določena kot DSPB v skladu z 284. členom tega zakona;
- c) banka je del skupine, v kateri so nadrejena institucija in velika večina podrejenih institucij medsebojno povezane, v smislu obvladujočega položaja, kot ga določa zakon, ki ureja gospodarske družbe;
- č) podrejene institucije iz prejšnje točke izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - podrejene institucije oziroma velika večina podrejenih institucij se štejejo za vzajemne institucije, združne institucije ali hranilnice v skladu točko (a) prvega odstavka 27. člena Uredbe 575/2013/EU, veljavno notranje pravo pa vključuje zgornjo mejo ali omejitev najvišje ravni razdelitev;
 - njihova skupna sredstva na posamični ali subkonsolidirani podlagi ne presegajo 30 milijard eurov.

(4) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko prilagodi metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz drugega odstavka tega člena, da se upoštevajo banke s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Take prilagojene metodologije lahko vključujejo referenčne vrednosti na podlagi tveganj in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna banka, in ne vplivajo na posebno naravo ukrepov, ki so naloženi posamezni banki v skladu s 345. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, preverjanje in oceno iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede najmanj enkrat na leto.

(6) Banka Slovenije pošlje Evropskemu bančnemu organu informacije glede:

1. izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom;
2. metodologije, ki se uporablja za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;
3. uporabe prilagojene metodologije v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(7) Kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti banke, ugotovi utemeljene razloge za sum, da v povezavi s to banko poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma ali kadar obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, takoj uradno obvesti Evropski bančni organ in Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, in če je ustrezno, organe iz drugih držav članic, ki so pristojni za zagotavljanje skladnosti z Direktivo 2015/849/EU. V primeru morebitnega večjega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma se Banka Slovenije v funkciji pristojnega organa nad izvajanjem določb tega zakona in v funkciji

pristojnega organa nad izvajanjem določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja povežeta z Evropskim bančnim organom in ga takoj uradno obvestita o svoji skupni oceni, Banka Slovenije pa sprejme ustrezne ukrepe v skladu s tem zakonom.

224. člen

(tehnična merila nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)

Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju v skladu s prejšnjim členom poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi:

1. rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s 177. členom Uredbe 575/2013/EU izvede banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen;
2. izpostavljenost banke tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja v banki, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz 4. dela Uredbe 575/2013/EU in 214. člena tega zakona;
3. stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvaja banka za upravljanje preostalega kreditnega tveganja iz 205. člena tega zakona v povezavi z uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;
4. ustreznost obsega kapitala, ki ga zagotavlja banka, glede na sredstva, ki jih je banka olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;
5. izpostavljenost banke likvidnostnemu tveganju ter merjenje in obvladovanje tega tveganja v banki, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;
6. vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;
7. rezultate stresnih testov, ki jih izvede banka, ki uporablja notranji model za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s 5. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU;
8. geografsko lokacijo izpostavljenosti banke;
9. poslovni model banke;
10. v kolikšni meri je banka vzpostavila ustrezne politike in operativne ukrepe, povezane z merljivimi cilji in mejniki, določenimi v načrtih iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona.

225. člen

(ocena likvidnostnega tveganja)

Banka Slovenije v okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja banke redno in celovito preverja strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki ter spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij v banki, ki upoštevajo pomen in vlogo banke za finančni sistem.

226. člen

(ocena tveganj, povezanih z listinjenjem)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tveganj, povezanih z listinjenjem, redno preverja in ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka od banke zahteva ustrezne spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev, povezanih z listinjenjem, zlasti če je banka zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru listinjenja in

je verjetno, da bo banka tudi v prihodnje zagotavljala podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja.

227. člen

(ocena tržnega tveganja in tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, kakor so določeni v 105. členu Uredbe 575/2013/EU, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

(2) Banka Slovenije v okviru nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige. Banka Slovenije banki naloži sprejetje ustreznih ukrepov pri upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, zlasti če:

1. se ekonomska vrednost lastniškega kapitala banke iz prvega odstavka 207. člena tega zakona zmanjša za več kot 15 odstotkov njenega temeljnega kapitala zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kakor je opredeljeno v katerem koli od šestih nadzorniških šok scenarijev, ki veljajo za obrestne mere;
2. se neto prihodki od obresti iz dejavnosti iz netrgovalne knjige banke znatno zmanjšajo zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kakor je opredeljeno v enem od dveh nadzorniških šok scenarijev, ki veljata za obrestne mere.

(3) Kot ustrezni ukrepi iz prejšnjega odstavka se štejejo kateri koli dodatni ukrepi iz 345. člena tega zakona ali določitev predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki jih banka upošteva pri izračunu neto prihodkov od obresti in ki niso predpostavke, ki jih je določil Evropski bančni organ.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije banki ne naloži sprejetja ustreznih ukrepov iz prejšnjega odstavka, če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in ni čezmerno izpostavljena temu tveganju.

228. člen

(ocenjevanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja izpostavljenosti banke tveganju prevelikega finančnega vzvoda preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in zlasti količnika finančnega vzvoda, določenega v skladu s 429. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja iz prejšnjega odstavka pri oceni ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij in oceni ustreznosti ureditev, strategij, postopkov in mehanizmov, ki jih je vzpostavila banka glede upravljanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ustrezno upošteva poslovni model banke.

229. člen

(ocenjevanje ustreznosti ureditve notranjega upravljanja banke)

(1) Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

(2) Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja iz prejšnjega odstavka kadar koli zahteva od banke predložitev dnevnega reda in druge dokumentacije, ki se obravnava na sestankih upravljalnega organa oziroma njegovih komisij, zapisnike teh sestankov ter rezultate morebitne notranjega ali zunanjega ocenjevanja uspešnosti delovanja upravljalnega organa banke.

230. člen

(ugotovitve, zahteve in priporočila na podlagi postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije o ugotovitvah procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj, ki niso vključene v odločbo o dodatni kapitalski zahtevi in odločbo o napotku o dodatno potrebnem kapitalu na podlagi 240. člena tega zakona, banki izda nadzorniško pismo.

(2) Za nadzorniško pismo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tretji odstavek 331. člena tega zakona.

231. člen

(ocenjevanje ESG tveganj)

(1) Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti procese upravljanja banke in upravljanja njenih tveganj za obravnavanje ESG tveganj ter izpostavljenosti banke ESG tveganjem. Pri določitvi ustreznosti procesov in izpostavljenosti banke Banka Slovenije upošteva poslovni model banke. Izpostavljenosti banke ESG tveganjem se ocenijo tudi na podlagi načrtov banke iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona. Postopki upravljanja banke in upravljanje njenih tveganj v zvezi z ESG tveganji se uskladijo s cilji iz teh načrtov.

(2) Pregledovanje in ovrednotenje iz prejšnjega odstavka vključujeta ocenjevanje načrtov banke iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona ter napredka banke pri obravnavanju ESG tveganj, ki izhajajo iz procesa prilagajanja podnebni nevtralnosti, in pri doseganju drugih ustreznih regulativnih ciljev EU v zvezi z ESG dejavniki.

232. člen

(ocenjevanje tveganj za izpostavljenosti kriptosredstvom)

Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti ocenjevanje procesov upravljanja banke in upravljanja njenih tveganj za izpostavljenosti kriptosredstvom in opravljanje storitev v zvezi s kriptosredstvi, vključno z upoštevanjem politik in postopkov banke za opredelitev tveganj, ter ustreznost rezultatov ocen iz četrtega odstavka 203. in drugega odstavka 206. člena tega zakona.

233. člen

(nadzorniško stresno testiranje)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, vsaj enkrat na leto izvede stresne teste, s katerimi se dopolnjuje proces pregledovanja in ovrednotenja tveganj iz prvega in drugega odstavka 223. člena tega zakona.

(2) Banke in tretje osebe, ki svetujejo bankam v okviru nadzorniškega stresnega testiranja, se vzdržijo dejavnosti, ki lahko zmanjšajo zanesljivost stresnega testa, kot so primerjanje, medsebojna izmenjava informacij, sporazumi o skupnem ravnanju ali optimizacija njihovih informacij, predloženih za stresne teste.

(3) Banka Slovenije lahko za odkrivanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka do banke ali tretje osebe uporabi vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih ima v skladu s tem zakonom.

6.6.2 Pregled in ovrednotenje uporabe pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev

234. člen

(poročanje o pristopih za izračunavanje kapitalskih zahtev)

(1) Banke vsaj enkrat letno Banki Slovenije predložijo rezultate izračunov iz točk a), b) in c) tega odstavka, skupaj z razlago metodologij, ki so jih uporabile za njihovo pripravo, ter vsemi kvalitativnimi informacijami, ki jih zahteva Evropski bančni organ in ki lahko pojasnijo učinek teh izračunov na kapitalске zahteve, in sicer:

- a) banke, ki jim je dovoljeno uporabljati notranje pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, poročajo o rezultatih izračunov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje;
- b) banke, ki uporabljajo alternativni standardizirani pristop iz 1a poglavja IV. naslova dela 3 Uredbe 575/2013/EU, poročajo o rezultatih izračunov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje, če je obseg bilančnih in zunajbilančnih poslov banke, ki so izpostavljeni tržnemu tveganju, 500 milijonov eurov ali več v skladu s točko (b) prvega odstavka 325.a člena navedene uredbe;
- c) banke, ki imajo dovoljenje za uporabo notranjih pristopov na podlagi 3. poglavja II. naslova dela 3 Uredbe 575/2013/EU, in zadevne banke, ki uporabljajo standardizirani pristop na podlagi 2. poglavja II. naslova dela 3 navedene uredbe, poročajo o rezultatih izračunov pristopov, uporabljenih za določitev zneska pričakovanih kreditnih izgub za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje.

(2) Banka pošlje poročilo iz prejšnjega odstavka glede referenčnih portfeljev, ki jih določi Komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka 78. člena Direktive 2013/36/EU.

(3) Banka Slovenije lahko poleg referenčnih portfeljev iz prejšnjega odstavka določi dodatne referenčne portfelje, za katere mora banka predložiti poročilo o rezultatih izračunov svojih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v te dodatne referenčne portfelje, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila. Banka Slovenije se o določitvi dodatnih referenčnih portfeljev za namene poročanja predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom.

(4) Banka poroča o rezultatih izračunov za referenčne portfelje iz prvega odstavka tega člena ločeno od rezultatov za referenčne portfelje iz prejšnjega odstavka.

235. člen
(presoja notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije na podlagi informacij iz poročil, določenih v prejšnjem členu, spremlja in analizira razpon tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev za izpostavljenosti ali transakcije v referenčnem portfelju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka vsaj tako pogosto kot Evropski bančni organ izvaja postopek nadzorniškega primerjanja in oceni kakovost pristopov bank, zlasti:

1. pristopov, pri katerih so pri enaki izpostavljenosti velike razlike v kapitalskih zahtevah, določenih v skladu z Uredbo 575/2013/EU;
2. pristopov, pri katerih je spremenljivost izjemno velika ali izjemno majhna in pri katerih so kapitalске zahteve, določene v skladu z Uredbo 575/2013/EU, znatno in sistematično podcenjene.

(3) Če se rezultati izračunov posameznih bank znatno razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank ali če pristopi dajejo veliko število različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

(4) Če z upoštevanjem ugotovitev iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije oceni, da rezultati na podlagi pristopov, ki jih uporablja banka, vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev za banko, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih posameznih izpostavljenosti ali pozicij, Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne popravke v metodologiji, ki jo uporablja banka.

(5) Banka Slovenije v zvezi z ocenjevanjem pristopov in pri določanju zahtev glede popravkov metodologije, ki jo uporablja banka, podpira cilje pristopov s področja uporabe prejšnjega člena in zagotovi, da ne:

1. spodbuja standardizacije notranjih pristopov bank ali uporabe posameznih notranjih pristopov pred drugimi;
2. ustvarja napačnih spodbud za uporabo notranjih pristopov;
3. spodbuja nekritičnega posnemanja uporabe notranjih pristopov.

236. člen
(uporaba notranjih pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev)

(1) Banka Slovenije spodbuja banke, ki pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta uporabljajo zunanje bonitetne ocene, da teh ocen ne uporabljajo kot izključno ali samodejno merilo za oceno kreditne sposobnosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva velikost in notranjo organiziranost banke ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(2) Banka Slovenije spodbuja banke, da glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravljajo, ter ob upoštevanju meril iz 1. oddelka 3. poglavja I. naslova dela 3 oziroma 1b poglavja IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU razvijejo:

1. notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank;
2. notranje zmogljivosti za ocenjevanje tržnega tveganja in pogosteje uporabljajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za portfelje pozicij iz trgovalne knjige skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila,

kadar je njihova izpostavljenost tveganju neplačila pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških ali lastniških instrumentih različnih izdajateljev, ki kotirajo na borzi.

237. člen

(redno preverjanje pogojev za uporabo notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, redno, vendar najmanj vsaka tri leta preverja, ali banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev v skladu s 3. delom Uredbe 575/2013/EU, izpolnjujejo pogoje in zahteve, ki so s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU določene za pridobitev tega dovoljenja.

(2) Banka Slovenije pri presoji iz prejšnjega odstavka pregleduje in ocenjuje, ali banka pri notranjih pristopih uporablja dobro razvite in sodobne tehnike ter prakse ter pri tem zlasti upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporabi navedenih pristopov pri novih produktih banke.

(3) Če Banka Slovenije na podlagi pregleda in ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj z notranjim pristopom, od banke zahteva ustrezne spremembe v zvezi z notranjim pristopom tako, da se pomanjkljivosti odpravijo ali ublažijo njihove posledice. Banka Slovenije lahko v teh primerih zahteva od banke zlasti uvedbo višjih multiplikatorjev, določi kapitalске prebitke ali izreče druge ustrezne ukrepe.

(4) Če za trgovalno enoto, ki uporablja notranji model za tržno tveganje, rezultati testiranja za nazaj ali testa opredelitve dobičkov in izgub pokažejo, da model ni več dovolj točen, Banka Slovenije pregleda pogoje za dovoljenje za uporabo notranjega modela ali uvede ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi takojšnje izboljšanje modela.

(5) Če Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev v skladu s 3. delom Uredbe 575/2013/EU, lahko od banke zahteva, da:

1. dokaže, da učinek neskladnosti z zahtevami za uporabo pristopa ni pomemben za izračun kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo 575/2013/EU, ali
2. predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta.

(6) Banka Slovenije lahko v primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka zahteva od banke ustrezne spremembe načrta, če iz načrta, ki ga je predložila banka, ni razvidno, da bo banka zagotovila popolno skladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa, ali če rok, ki ga je predlagala banka, ni ustrezen.

(7) Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena banki odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka:

1. z načrtovanimi ukrepi verjetno ne bo sposobna zagotoviti skladnosti z zahtevami za uporabo notranjega pristopa v ustreznem roku ali
2. ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

6.6.3 Dodatna kapitalska zahteva in napotek o dodatno potrebnem kapitalu

238. člen
(dodatna kapitalska zahteva)

(1) Banka Slovenije banki naloži dodatno kapitalsko zahtevo za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke, če na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1 tega zakona in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu s prejšnjim členom ugotovi, da:

1. je banka izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti, kakor je določeno v drugem odstavku tega člena, s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU;
2. banka ne izpolnjuje zahtev glede ureditve, procesov in mehanizmov notranjega upravljanja banke iz 177. člena tega zakona ter zahtev glede kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 180. člena tega zakona ali zahtev iz 393. člena Uredbe 575/2013/EU ter drugi nadzorniški ukrepi Banke Slovenije verjetno ne bi zadostovali za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami;
3. prilagoditve vrednotenja iz prvega odstavka 227. člena tega zakona niso zadostne, da bi banki omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanja brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih;
4. preverjanje ustreznosti notranjega pristopa banke za izračun kapitalskih zahtev v skladu s prejšnjim členom pokaže, da bo neskladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa verjetno vodila do neustreznih kapitalskih zahtev;
5. banka večkrat zapored ni vzpostavila ali vzdrževala ustreznih ravni dodatno potrebnega kapitala za kritje napotka, določenega z odločbo iz 240. člena tega zakona, ali
6. obstajajo druge posebne okoliščine, povezane z banko, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da obstajajo pomembni pomisleki z vidika nadzora.

(2) Za namene 1. točke prejšnjega odstavka se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, le, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere Banka Slovenije oceni, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki jo je opravila banka v skladu s prvim odstavkom 180. člena tega zakona, višji kot kapitalske zahteve iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(3) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ob upoštevanju profila tveganosti posamezne banke oceni tveganja, ki jim je banka izpostavljena, vključno s:

1. tveganji ali elementi takih tveganj, ki so specifični za banko in so izrecno izključeni ali niso izrecno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU;
2. tveganji ali elementi takih tveganj, ki so specifični za posamezno banko in so verjetno podcenjeni kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, pri čemer se tveganja ali elementi tveganja, za katere veljajo predhodno veljavne določbe v skladu s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU, ne štejejo za podcenjena;
3. pomembnim tveganjem spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige v skladu s petim odstavkom tega člena.

(4) Za namene drugega odstavka tega člena kapital, ki se šteje za ustreznega, krije vsa tveganja ali elemente tveganj, ki štejejo za pomembne na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ter niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(5) Tveganje spremembe obrestne mere iz 3. točke tretjega odstavka tega člena se lahko šteje za pomembno vsaj v primerih iz drugega odstavka 227. člena tega zakona, razen če Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da banka temu tveganju ni čezmerno izpostavljena.

(6) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki se zahteva na podlagi 1. točke prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz 3. in 4. dela Uredbe 575/2013/EU in 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(7) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki se zahteva na podlagi 1. točke prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz 3. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU.

(8) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi z odločbo iz 240. člena tega zakona, s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krijejo s temeljnim kapitalom;
2. najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz prejšnje točke sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

(9) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo odredi Banka Slovenije v skladu s tem členom, za obravnavo tveganj prevelikega finančnega vzvoda, s temeljnim kapitalom.

(10) Banka Slovenije lahko, kadar oceni, da je to potrebno, in ob upoštevanju posebnih okoliščin banke od nje zahteva, da izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(11) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi v skladu z odločbo iz 240. člena tega zakona, za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 271. člena tega zakona;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 239. člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

(12) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu z odločbo iz 240. člena tega zakona, za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalske zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

2. zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz 1a odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 239. člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(13) Kadar banka postane zavezana spoštovati izstopni prag iz tretjega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: izstopni prag), Banka Slovenije:

- a) ne poveča nominalnega zneska dodatno potrebnega kapitala, ki ga zahteva v skladu s 1. točko prvega odstavka tega člena, za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ker postane banka zavezana spoštovati izstopni prag;
- b) brez odlašanja in v vsakem primeru najpozneje do konca naslednjega postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja pregleda dodatno potrebnega kapitala, ki ga je zahtevala od banke v skladu s 1. točko prvega odstavka tega člena, in odstrani vse njegove dele, ki bi dvojno upoštevali tveganja, ki so že v celoti krita, ker je banka zavezana spoštovati izstopni prag.

(14) Takoj ko Banka Slovenije zaključi pregledovanje iz točke b) prejšnjega odstavka, se točka a) prejšnjega odstavka ne uporablja več.

(15) Dokler je banka zavezana spoštovati izstopni prag, Banka Slovenije za namene drugega odstavka tega člena ne uvede dodatne kapitalske zahteve, ki bi dvojno upoštevala tveganja, ki so že v celoti krita, ker je banka zavezana spoštovati izstopni prag.

(16) Za namene tega člena ter 286. in 289. člena tega zakona se šteje, da je banka zavezana spoštovati izstopni prag, kadar znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke, izračunan v skladu s prvim pododstavkom tretjega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, presega njen znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunanega v skladu s četrtem odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

239. člen

(napotek o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka v skladu s strategijami in postopki iz 180. člena tega zakona določi svoj notranji kapital na ustrezno raven kapitala, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testom v skladu z 233. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1 tega zakona in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu z 237. členom tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov iz 233. člena tega zakona, redno pregleduje raven notranjega kapitala, ki jo določi banka v skladu s prejšnjim odstavkom, in na tej podlagi za vsako banko določi primerno skupno raven kapitala.

(3) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu predstavlja kapital, ki je enak razliki med:

- a) primerno skupno ravno kapitala, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, in
- b) relevantnim zneskom kapitala, zahtevanim na podlagi 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU, 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, prejšnjega člena, 1. točke

drugega odstavka 345. člena tega zakona, 6. točke 271. člena tega zakona ali na podlagi 1a odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije v odločbi iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona opredeli tudi sestavo kapitala, s katerim banka izpolnjuje napotek o dodatno potrebnem kapitalu.

(5) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu je posebej prilagojen banki in lahko obravnava tveganja, ki se pokrijejo z dodatno kapitalsko zahtevo v skladu s prejšnjim členom, vendar le v obsegu, v katerem napotek obravnava vidike tveganj, ki še niso pokriti s to zahtevo.

(6) Kadar banka postane zavezana spoštovati izstopni prag, lahko Banka Slovenije pregleda svoj napotek o dodatno potrebnem kapitalu, sporočen banki, da zagotovi, da ostane njegova umerjenost ustrezna.

(7) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganj, ki ni tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

- a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
- b) dodatne kapitalске zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ter
- c) zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 271. člena tega zakona.

(8) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

- a) kapitalске zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
- b) dodatne kapitalске zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ter
- c) zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz 1a odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(9) Dokler banka izpolnjuje kapitalске zahteve iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU ter 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona, in če je ustrezno, zahtevo glede blažilnika iz 1a odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, neizpolnjevanje napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tega člena ne sproži omejitev razdelitev iz 296. ali 300. člena tega zakona.

240. člen

(odločba o dodatni kapitalski zahtevi in odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka Slovenije pod pogoji iz 238. člena tega zakona banki z odločbo naloži, da zagotovi dodatno potrebni kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: odločba o dodatni kapitalski zahtevi).

(2) Odločba o dodatni kapitalski zahtevi mora vključevati jasno obrazložitev celotne ocene elementov iz 238. člena tega zakona. V primeru iz 5. točke prvega odstavka 238. člena tega zakona utemeljitev vključuje navedbo razlogov, zaradi katerih uporaba napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne velja več za zadostno.

(3) Banka Slovenije pod pogoji iz prejšnjega člena banki z odločbo sporoči napotek o dodatno potrebnem kapitalu (v nadaljnjem besedilu: odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu).

(4) Banka Slovenije lahko o dodatni kapitalski zahtevi in o napotku o dodatno potrebnem kapitalu odloči z eno odločbo.

(5) Odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu ni mogoče izpodbijati v postopku sodnega varstva.

241. člen (sodelovanje z organi za reševanje)

Banka Slovenije obvesti organ za reševanje o:

1. dodatni kapitalski zahtevi, ki jo banki naloži Banka Slovenije v skladu z 238. členom ali 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona;
2. napotku o dodatno potrebnem kapitalu, ki ga je Banka Slovenije sporočila banki v skladu z 239. členom tega zakona.

6.7 NAČRTOVANJE SANACIJE IN ZNOTRAJSKUPINSKA FINANČNA PODPORA

6.7.1 Načrt sanacije

242. člen (načrt sanacije)

(1) Banka, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, mora sprejeti načrt ukrepov (v nadaljnjem besedilu: načrt sanacije), s katerimi se v primeru znatnega poslabšanja finančnega položaja banke omogoči prestrukturiranje banke tako, da se ohrani ali znova vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke.

(2) Banka, ki je del skupine, nad katero Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, in ni EU nadrejena banka, mora sprejeti individualni načrt sanacije z upoštevanjem okoliščin in ukrepov na ravni te banke, če je sprejeta odločitev iz 3. točke tretjega odstavka 257. člena tega zakona.

243. člen (vsebina načrta sanacije banke)

(1) Banka mora v načrtu sanacije upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja banke in njene finančne trdnosti glede na različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj banke, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter s posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine. Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči in ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(2) Načrt sanacije banke mora vključevati zlasti naslednje informacije:

1. povzetek glavnih vsebin načrta sanacije in povzetek splošne sposobnosti za sanacijo ter navedbo bistvenih sprememb glede na predhodni načrt sanacije;
2. strateško analizo banke, ki mora vsebovati opis organizacijske strukture in poslovni model banke ter glavne poslovne dejavnosti in kritične funkcije;
3. opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, da se zagotovita ali znova vzpostavita uspešno poslovanje in finančna trdnost banke, vključno z vrsto kapitalskih in likvidnostnih ukrepov s časovnim okvirom za njihovo izvedbo ter časovnim okvirom za izvedbo drugih bistvenih vidikov načrta;
4. analizo učinkov vsake od možnosti, ki je obravnavana v načrtu, vključno z učinki, ki jih ima posamezna možnost za nadaljnje izvajanje kritičnih funkcij, in vplivom na druge udeležence na trgu, upnike, delničarje banke ter za zaposlene;
5. analizo izvedljivosti posameznih možnosti, ki so obravnavane v načrtu, vključno z navedbo morebitnih ovir za njihovo izvajanje, ter opis postopkov in ukrepov, s katerimi se te ovire odpravijo;
6. podrobni opis postopkov za določitev vrednosti in tržljivosti glavnih poslovnih področij, dejavnosti in sredstev banke;
7. podrobni opis vključitve načrtovanja sanacije v strukturo upravljanja banke ter politike in postopke, ki urejajo odobritev načrta sanacije in določanje oseb v organizaciji, odgovornih za pripravo in izvajanje načrta;
8. ureditve in ukrepe za ohranitev ali obnovitev kapitala;
9. opis ureditev, ki zagotavljajo vire financiranja banke v izrednih razmerah, vključno z opredelitvijo možnih virov, ki bi bili na razpolago, oceno razpoložljivega zavarovanja, oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji ter analizo izpolnjevanja pogojev za dostop banke do posojila v skrajni sili pri Banki Slovenije;
10. ureditve in ukrepe za zmanjšanje tveganja in zadolženosti;
11. ureditve in ukrepe za prestrukturiranje obveznosti;
12. ureditve in ukrepe za prestrukturiranje poslovnih področij;
13. ureditve in ukrepe za ohranitev nemotenega dostopa do infrastruktur finančnih trgov;
14. ureditve in ukrepe, potrebne za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov banke, vključno z omrežnimi in informacijskimi sistemi, ki se vzpostavijo in upravljajo v skladu z Uredbo 2022/2554/EU;
15. predhodne ureditve, da se olajša prodaja sredstev ali poslovnih področij v časovnem okviru, primernem za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti;
16. druge ukrepe ali strategije upravljanja za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti in predvideni finančni učinek teh ukrepov ali strategij;
17. opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki zagotavljajo pravočasno izvedbo ukrepov za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančne trdnosti banke z lastnimi prizadevanji banke, vključno z opredelitvijo postopkov stopnjevanja ukrepov, ki zagotavljajo, da je uprava pravočasno obveščena o stopnjevanju ukrepov in vključena v postopke odločanja o teh ukrepih ter da se zagotovi pravočasno obveščanje Banke Slovenije o stopnjevanju ukrepov ter o doseganju ali preseganju mejnih vrednosti kazalnikov poslabšanja;
18. opis stresnih scenarijev, ki so upoštevani v načrtu, ter oceno učinkovitosti in izvedljivosti izvajanja načrta sanacije v pogojih posameznega stresnega scenarija;
19. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
20. načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, vključno z razkritji, ki jih izvede banka v zvezi z izvajanjem ukrepov sanacije, da se glede na posebne značilnosti, ki veljajo za posamezne možnosti sanacije, preprečijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki na trgu;
21. seznam pripravljalnih ukrepov, ki jih je sprejela banka ali jih bo sprejela, da se olajša izvajanje načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije banke.

(3) Banka Slovenije lahko za posamezno banko:

1. določi dodatne informacije, ki jih mora banka vključiti v načrt sanacije;
2. zahteva, da banka za namene ocenjevanja in izvajanja načrta sanacije vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah.

244. člen

(kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke)

(1) Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja, ki na podlagi načrta sanacije sprožijo posamezne ukrepe sanacije ali pripravljalne aktivnosti za uporabo posameznih ukrepov sanacije, omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov iz prejšnjega odstavka.

(3) Če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, nastopijo okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, banka ni zavezana uporabiti ukrepov sanacije, ki so za te primere predvideni v načrtu sanacije, če upravljalni organ banke meni, da glede na dejanske razmere uporaba teh ukrepov ni primerna.

(4) Banka lahko uporabi ukrepe sanacije, predvidene v načrtu sanacije, tudi če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, niso nastopile okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, če upravljalni organ banke meni, da je glede na razmere to primerno.

(5) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o odločitvi iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

245. člen

(interna potrditev in preverjanje ustreznosti načrta sanacije)

(1) Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta sprejme upravljalni organ banke, preden ga predloži Banki Slovenije. Banka hkrati predloži dokazila, da:

1. se bosta z izvajanjem ukrepov, določenih v načrtu sanacije, z ustrezno verjetnostjo ohranila ali znova vzpostavila uspešno poslovanje in trden finančni položaj banke, pri čemer se upoštevajo pripravljalni ukrepi, ki jih je banka sprejela ali jih bo sprejela;
2. se bodo načrt sanacije in v njem predvideni posebni ukrepi z ustrezno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajali tudi v primeru stresnih okoliščin, tako da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, tudi po stresnih scenarijih, v katerih bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem obdobju.

(2) Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije. Na podlagi ugotovitev rednega preverjanja mora banka načrt sanacije posodobiti najmanj enkrat letno. Ne glede na prejšnji stavek mora banka načrt sanacije posodobiti ob vsakokratni spremembi njene pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi njenega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje predvidenih ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije za stabilizacijo poslovanja banke. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za

izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko določi, da mora banka načrt sanacije redno posodabljanjati v obdobjih, ki so krajša od enega leta.

246. člen (poenostavljene obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se za posamezno banko glede načrta sanacije ne uporabljajo obveznosti iz 243. do 245. člena tega zakona, če oceni, da prenehanje ali stečaj banke ali nadrejene družbe verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Banka Slovenije pri oceni iz prejšnjega odstavka upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenosti v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ter opravljanje investicijskih storitev in poslov. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, se v zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka posvetuje z Odborom za finančno stabilnost.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije določi obseg obveznosti ter vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja tega načrta.

(4) Banka Slovenije lahko kadar koli prekliče poenostavljene obveznosti iz prvega odstavka tega člena in zahteva, da banka ali njena nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena izdela in sprejme načrt sanacije v skladu z 243. do 245. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko za posamezno banko glede načrta sanacije v celoti ali delno opusti uporabo zahtev iz tega oddelka, tudi če:

1. je za to banko v skladu z 10. členom Uredbe 575/2013/EU v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve iz tega oddelka uporabljajo na konsolidirani podlagi za centralni organ in z njim povezane institucije v smislu 10. člena Uredbe 575/2013/EU ali
2. je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, in shema izpolnjuje zahteve iz tega oddelka v sodelovanju z vsemi članicami sheme, za katere velja taka opustitev.

(6) Za namen iz prejšnjega odstavka se šteje, da vsa sklicevanja na:

1. ta oddelek vključujejo centralni organ in z njim povezane institucije v smislu 10. člena Uredbe 575/2013/EU ter njihove podrejene družbe in
2. nadrejene družbe ali institucije, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s 411. členom tega zakona, vključujejo centralni organ.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena mora banka pripraviti načrt sanacije v skladu z 243. do 245. členom tega zakona:

1. če je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU Evropska centralna banka odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe ali
2. če banka pomeni pomembni delež finančnega sistema Republike Slovenije.

(8) Za namene iz prejšnjega odstavka se šteje, da dejavnosti banke pomenijo pomembni delež finančnega sistema Republike Slovenije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. skupna vrednost njenih sredstev presega 30.000.000.000 eurov ali
2. delež njenih skupnih sredstev presega 20 odstotkov bruto domačega proizvoda Republike Slovenije, razen če skupna vrednost njenih sredstev ne dosega 5.000.000.000 eurov.

(9) Banka Slovenije o svoji odločitvi, ki jo sprejme na podlagi prvega, petega ali sedmega odstavka tega člena, obvesti Evropski bančni organ.

247. člen (načrt sanacije skupine)

(1) EU nadrejena družba, ki je v skladu s 411. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije, mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katere koli institucije v skupini, če je v težavah, da se razrešijo ali odpravijo razlogi za težave in izboljša finančni položaj zadevne skupine ali posamezne institucije, pri čemer se upošteva tudi finančni položaj drugih subjektov v skupini.

(2) Načrt sanacije skupine mora vključevati:

1. opis različnih možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev pogojev za stabilno poslovanje skupine kot celote, nadrejene družbe in vseh podrejenih družb v skupini in za izboljšanje finančnega položaja vsake od njih, pri čemer mora upoštevati različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj skupine kot celote in vseh družb v njej, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine;
2. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz 244. člena tega zakona;
3. opis postopkov in pogojev za pravočasno in učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije, vključno z oceno pogojev za dostop katere koli družbe v skupini do posojila v skrajni sili pri pristojni centralni banki, zlasti glede zavarovanja, ki ga bo subjekt zagotovil v zvezi s tem posojilom v okoliščinah, ki so predvidene v načrtu sanacije;
4. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom.

(3) Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(4) EU nadrejena družba mora v načrtu sanacije skupine opredeliti tudi dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni:

1. EU nadrejene družbe;
2. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici;
3. nadrejenega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji in EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. vsake posamezne družbe, ki je podrejena subjektu iz 1. do 3. točke tega odstavka, in pomembne podružnice.

(5) Načrt sanacije skupine mora za vsakega od stresnih scenarijev, ki so obravnavani v načrtu sanacije skupine, ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v

skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšnji prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

(6) Načrt sanacije skupine in vsak individualni načrt sanacije na ravni posamezne podrejene družbe v skupini mora vključevati tudi opis ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore iz 248. člena tega zakona.

(7) Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe iz prvega odstavka tega člena, preden ga predloži Banki Slovenije kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 411. člena tega zakona.

(8) Če ni v tem členu določeno drugače, se za načrt sanacije skupine uporabljajo 243. do 246. člen tega zakona.

6.7.2 Sporazum o finančni podpori v skupini

248. člen

(sporazum o finančni podpori v skupini)

(1) Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga sklenejo nadrejena banka v Republiki Sloveniji, EU nadrejena banka ali subjekt iz 2. ali 3. točke četrtega odstavka prejšnjega člena ter njene podrejene družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so institucije ali finančne institucije in so vključene v konsolidirani nadzor, ki ga v skladu s 411. členom tega zakona opravlja Banka Slovenije, in na podlagi katerega stranke sporazuma zagotovijo finančno podporo kateri koli instituciji, ki je stranka sporazuma in izpolnjuje pogoje za zgodnje posredovanje iz prvega odstavka 348. člena tega zakona.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini lahko zajema eno ali več podrejenih družb v skupini in lahko določa zagotavljanje finančne podpore nadrejene družbe podrejenim družbam, finančno podporo podrejenih družb nadrejeni družbi, finančno podporo med podrejenimi družbami skupine, ki so stranke sporazuma, ali kombinacijo navedenih subjektov.

(3) Sporazum o finančni podpori lahko določa finančno podporo v obliki posojila, zagotovitve jamstev, zagotovitve sredstev za zavarovanje s premoženjem ali s kombinacijo teh oblik v eni ali več transakcijah, vključno s transakcijami med prejemnikom podpore in tretjo osebo. Sporazum o finančni podpori v skupini lahko vključuje zavezo o vzajemnosti, v skladu s katero bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, zagotovil finančno podporo subjektu v skupini, ki zagotavlja podporo. Banka lahko sklene sporazum o finančni podpori le, če v trenutku, ko je bil predlog sporazuma predložen Banki Slovenije, banka ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 348. člena tega zakona.

(4) Tretje osebe, ki niso stranke sporazuma o finančni podpori, niso upravičene uveljavljati zahtevkov v razmerju do strank sporazuma glede izvajanja pravic, terjatev ali ukrepov na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini.

(5) Sporazum o finančni podpori v skupini ni predpogoj za:

1. zagotavljanje finančne podpore subjektom v skupini, ki so v finančnih težavah, če se banka tako odloči za vsak primer posebej in v skladu s politikami skupine, če to ne pomeni tveganja za vso skupino, ali
2. delovanje subjekta, ki je del skupine, v Republiki Sloveniji.

249. člen

(načela in pogoji za sklenitev sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) Pri sklepanju sporazuma o finančni podpori v skupini morajo stranke upoštevati naslednja načela:

1. vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno;
2. vsaka stranka, ki pristopa k sporazumu in določa nadomestilo, mora delovati v svojo najboljšo korist, pri čemer se lahko upoštevajo vse neposredne ali posredne koristi, ki jih stranka lahko pridobi z zagotovitvijo finančne podpore;
3. vsaka stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije o stranki, ki finančno podporo prejme, preden določi nadomestilo za zagotovitev finančne podpore in preden se odloči, da jo bo zagotovila;
4. za vsako transakcijo, izvedeno v skladu s sporazumom, se opredelijo pravila za določanje nadomestila, pri čemer:
 - se nadomestilo določi, ko se zagotovi finančna podpora,
 - se lahko za namene določanja nadomestila upoštevajo informacije, ki jih ima stranka, ki zagotovi finančno podporo, ker je v isti skupini kot stranka, ki finančno podporo prejme, niso pa na voljo trgu,
 - ni treba upoštevati pričakovanega začasnega učinka na tržne cene zaradi dogodkov zunaj skupine.

(2) Sporazum o finančni podpori mora zagotavljati, da se finančna podpora na podlagi sporazuma lahko zagotovi le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. upravičeno je pričakovati, da bo zagotovljena podpora bistveno ublažila finančne težave subjekta v skupini, ki bo prejel podporo;
2. zagotovitev finančne podpore je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini in je v interesu subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
3. finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, v skladu s prejšnjim odstavkom;
4. na podlagi informacij, ki so v času sprejetja odločitve o odobritvi finančne podpore na voljo upravljalnemu organu subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, je upravičeno pričakovati, da bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, plačal nadomestilo za podporo, in če se finančna podpora zagotovi v obliki posojila, povrnil posojilo, če pa se podpora zagotovi v obliki jamstva ali kakršnega koli poroštva, pa bo izpolnil obveznost, ki izhaja iz uveljavljanja jamstva ali poroštva;
5. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila likvidnosti ali solventnosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
6. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila finančne stabilnosti, zlasti ne v državi članici subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
7. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve v zvezi s kapitalom ali likvidnostjo na podlagi veljavnih predpisov v državi sedeža ter zahteve pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, v zvezi s kapitalsko zahtevo na podlagi 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ter zagotovitev finančne podpore ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri ta pristojni organ;
8. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve glede velikih izpostavljenosti iz Uredbe 575/2013/EU in predpisov, ki veljajo v državi sedeža, zagotovitev finančne podpore pa ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom v skupini, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi;
9. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila rešljivosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo.

250. člen

(pregled skladnosti sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) EU nadrejena družba mora Banki Slovenije kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 411. člena tega zakona pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini iz 248. člena tega zakona predložiti zahtevo za odobritev sporazuma, zahtevi priložiti predlog besedila sporazuma in navesti stranke predlaganega sporazuma.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 411. člena tega zakona zahtevo iz prejšnjega odstavka nemudoma pošlje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma, da se sprejme skupna odločitev.

(3) V zvezi s predlaganim sporazumom o finančni podpori v skupini si mora Banka Slovenije, skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati, da je v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom pošlje vlogo za pregled predlaganega sporazuma o finančni podpori v skupini, sprejeta skupna odločitev sodelujočih pristojnih organov glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena. Pri skupni odločitvi sodelujoči pristojni organi upoštevajo možni učinek izvajanja sporazuma v vseh državah članicah, v katerih skupina deluje, vključno s finančnimi posledicami. Skupna odločitev se navede v pisni obliki ter obrazloži in predloži konsolidacijskemu nadzorniku, ki jo pošlje vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 411. člena tega zakona:

1. odobri predlog sporazuma, če so z upoštevanjem skupne odločitve iz prejšnjega odstavka načela in pogoji sporazuma v skladu s prejšnjim členom in če vsi pristojni organi iz drugega odstavka tega člena ocenijo, da v trenutku, ko je bil sporazum predložen, nobena od strank ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 348. člena tega zakona, ali
2. prepove sklenitev predlaganega sporazuma, če pogoji iz prejšnje točke niso izpolnjeni.

(5) Kateri koli pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena do izteka štirimesečnega roka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem dokončne odločitve predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. skupna odločitev iz tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v štirih mesecih ali
2. Evropski bančni organ o zahtevi iz prejšnjega odstavka ne odloči v enem mesecu.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru iz prejšnjega odstavka pri odločitvi po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če ta na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to odločitev upošteva in ravna v skladu s četrtem odstavkom tega člena. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pošlje sodelujočim pristojnim organom in vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva odločitve konsolidacijskega nadzornika, kadar je to pristojni organ druge države članice, kot dokončno.

(9) Banka Slovenije pošlje sporazum o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, in morebitne spremembe tega sporazuma organu, ki je v zvezi z banko v skupini odgovoren za reševanje.

251. člen

(odobritev sporazuma o finančni podpori v skupini s strani delničarjev)

(1) Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili, da:

1. subjekt pristopi kot stranka k sporazumu o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik;
2. je upravljalni organ tega subjekta pooblaščen za sprejetje odločitve, da kot stranka sporazuma zagotovi ali prejme finančno podporo v skladu s pogoji sporazuma.

(3) Sporazum o finančni podpori v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev tega subjekta prekliče pooblastilo iz prejšnjega odstavka.

252. člen

(razkritja v zvezi s pristopom k sporazumu o finančni podpori v skupini)

(1) Vsak subjekt v skupini, ki je vključen v konsolidirani nadzor, ki ga v skladu s 411. členom tega zakona in 4. členom Uredbe 1024/2013/EU nad banko izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, mora javno objaviti, ali je bil med vsemi ali posameznimi subjekti iz prvega odstavka 248. člena tega zakona sklenjen sporazum o finančni podpori v skupini, vključno z informacijo, ali je pristopil kot stranka sporazuma. Če je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka, ki so predmet objave, mora subjekt v skupini posodobiti vsaj enkrat letno.

(3) Za objavo informacij iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo 431. do 434. člen Uredbe 575/2013/EU.

(4) Subjekt v skupini mora informacije iz prvega odstavka tega člena predložiti na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena institucije, na katero se informacije nanašajo;
- identifikator pravnih subjektov institucije, kakor je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- velikost institucije po kategorijah, kakor so določene na podlagi točke (d) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;

- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

253. člen

(odločitev o zagotovitvi ali prejemu finančne podpore)

(1) Odločitev o zagotovitvi finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 251. člena tega zakona.

(2) Upravljalni organ mora odločitev iz prejšnjega odstavka obrazložiti in pri tem navesti zlasti cilj predlagane finančne podpore in okoliščine, iz katerih izhaja, da zagotovitev finančne podpore izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 249. člena tega zakona.

(3) Odločitev o prejemu finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki prejme finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 251. člena tega zakona.

(4) Upravljalni organ vsakega subjekta, ki je stranka sporazuma o finančni podpori v skupini, mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

254. člen

(presoja pogojev za zagotovitev finančne podpore v skupini)

(1) Upravljalni organ subjekta v skupini, ki namerava zagotoviti finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti:

1. Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe;
2. konsolidacijskega nadzornika;
3. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropski bančni organ.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje obrazloženo odločitev iz prvega odstavka prejšnjega člena in podrobnosti predlagane finančne podpore, vključno s fotokopijo veljavnega sporazuma o finančni podpori v skupini.

(3) Če namerava finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini zagotoviti banka, lahko Banka Slovenije v petih delovnih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji iz drugega odstavka 249. člena tega zakona za zagotovitev finančne podpore v skupini niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore subjekta v skupini nemudoma obvesti:

1. konsolidacijskega nadzornika;

2. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
3. Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 411. člena tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo v skupini, pristojen za nadzor na posamični podlagi, glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore, ki jo namerava zagotoviti subjekt v skupini.

(6) Če ima konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, ugovore v zvezi z odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena o prepovedi ali omejitvi finančne podpore, lahko zadevo v dveh dneh predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 31. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(7) Če Banka Slovenije v zvezi z namero banke iz prvega odstavka tega člena ali drug pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, v zvezi z namero subjekta o zagotovitvi finančne podpore v obdobju iz tretjega odstavka tega člena ne prepove ali omeji nameravane finančne podpore ali jo pred iztekom tega obdobja odobri, se finančna podpora lahko zagotovi pod pogoji, navedenimi v obvestilu iz drugega odstavka tega člena.

(8) Banka sporoči odločitev upravljalnega organa o zagotovitvi finančne podpore:

1. Banki Slovenije;
2. konsolidacijskemu nadzorniku, ki o tem nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje;
3. pristojnemu organu, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropskemu bančnemu organu.

(9) Če je sporazum o finančni podpori v skupini vključen v načrt sanacije skupine in pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, omeji ali prepove finančno podporo banki, lahko Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, zahteva, da pristojni konsolidacijski nadzornik v skladu z 255. členom tega zakona in po postopku iz 257. člena tega zakona znova oceni načrt sanacije skupine ali da banka predloži popravljen individualni načrt sanacije.

6.7.3 Pregled in ocena načrta sanacije

255. člen

(ocenjevanje načrta sanacije)

(1) Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja iz 223. člena tega zakona preverja, ali načrt sanacije, ki ga je v skladu z 242. členom tega zakona predložila banka, vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve iz 243. do 245. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva zlasti:

1. ali je struktura kapitala banke ter virov financiranja ustrezna glede na kompleksnost organizacijske strukture in glede na profil tveganosti banke;
2. ali se bosta z izvajanjem ukrepov, predlaganih v načrtu, verjetno ohranila ali znova vzpostavila uspešno poslovanje in stabilni finančni položaj institucije ali skupine, pri čemer upošteva pripravljalne ukrepe, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti;
3. ali se bodo načrt in posamezne aktivnosti v načrtu z ustrezno verjetnostjo lahko izvajali dovolj hitro in učinkovito tudi v primeru znatnih finančnih težav na način, da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, pri čemer upošteva tudi scenarije, ko bi v istem obdobju tudi druge institucije izvajale načrte sanacije;
4. ali imajo lahko ukrepi in aktivnosti, ki so predvideni v načrtu sanacije, negativen vpliv na rešljivost banke.

(3) Banka Slovenije lahko za namene ocenjevanja načrta sanacije v skladu s prvim odstavkom tega člena od banke zahteva, da:

1. v določenem roku predloži dodatna pojasnila in dokaze v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka;
2. v določenem roku načrt sanacije uskladi z zahtevami iz 243. do 245. člena tega zakona;
3. vzpostavi in vzdržuje evidenco podatkov o finančnih pogodbah, ki jih je sklenila banka.

(4) Banka Slovenije načrt sanacije iz prvega odstavka tega člena pošlje organu, ki je pristojen za reševanje, in pridobi njegovo oceno glede okoliščin iz 4. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije izdela oceno iz prvega odstavka tega člena v šestih mesecih od predložitve načrta in pri tem upošteva oceno in priporočila organa, pristojnega za reševanje.

256. člen

(odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir)

(1) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ima načrt sanacije banke bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, o svoji oceni pisno obvesti banko ali nadrejeno družbo v skupini in jo pozove, da v določenem roku predloži poročilo o okoliščinah in razlogih, ki utemeljeno vplivajo na drugačno oceno ustreznosti načrta sanacije, ali pa v dveh mesecih predloži popravljeni načrt sanacije, v katerem je prikazano, kako je banka odpravila ugotovljene pomanjkljivosti oziroma ovire. Banka Slovenije lahko rok iz prejšnjega stavka na predlog banke podaljša za največ en mesec.

(2) Če banka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva, da v določenem roku uveljavi določene spremembe v načrtu sanacije.

(3) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, od banke zahteva, da v določenem roku sprejme ustrezne spremembe v poslovanju, s katerimi bo odpravila ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije, in pri tem upošteva nujnost in sorazmernost zahtevanih sprememb glede na resnost ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir ter učinek zahtevanih sprememb na poslovanje banke.

(4) Banka Slovenije lahko poleg drugih ukrepov nadzora, določenih v tem zakonu, v primeru iz prejšnjega odstavka od banke zahteva zlasti, da:

1. zmanjša profil tveganosti, vključno z likvidnostnim tveganjem;
2. zagotovi pogoje in izvede potrebne aktivnosti za pravočasno dokapitalizacijo;
3. oceni ustreznost strategij in organizacijske strukture banke;
4. spremeni strategijo financiranja, da se izboljša stabilnost izvajanja osnovnih poslovnih dejavnosti in ključnih funkcij;
5. spremeni strukturo upravljanja banke.

257. člen

(ocena načrta sanacije skupine)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine, ki ga je predložila EU nadrejena družba, ki je v skladu s 411. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU, ter oceni, ali načrt sanacije skupine vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve ter merila iz 245. člena tega zakona.

(2) Za oceno iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 255. člena tega zakona in prejšnji člen. Pri tem Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik upošteva tudi možni učinek ukrepov sanacije na finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.

(3) Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejetje skupne odločitve:

1. o izvedbi pregleda in o oceni načrta sanacije skupine;
2. o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti tega načrta in o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvesti na ravni nadrejene družbe v skupini;
3. o zahtevi, da posamezna institucija, ki je del skupine, pripravi individualni načrt sanacije, ter o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti načrta sanacije skupine ali o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvesti na ravni podrejene družbe.

(4) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev iz prejšnjega odstavka sprejeta v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom pošlje načrt sanacije skupine.

(5) Banka Slovenije ali kateri koli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena do izteka roka iz prejšnjega odstavka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz prejšnjega odstavka in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(7) Pristojni organ sam sprejme odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(8) Če skupna odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena, lahko posamezni sodelujoči pristojni organi, ki si pri sprejemanju odločitve iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejmejo skupno odločitev za skupino, v katero so zajeti le subjekti pod njihovo pristojnostjo.

(9) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvijo iz šestega odstavka tega člena po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je v zvezi z odločitvijo iz 1. ali 2. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če ta na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pošlje EU nadrejeni družbi in sodelujočim pristojnim organom.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva skupno odločitev iz tretjega ali osmega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika, ki je sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, kot dokončno.

(11) Če je v zvezi z odločitvijo iz 3. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ prekine postopek odločanja na podlagi sedmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če ta na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije pri odločitvi iz sedmega odstavka tega člena njegovo odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije pošlje banki in konsolidacijskemu nadzorniku.

6.8 PRIDOBITEV ALI ODSVOJITEV POMEMBNEGA DELEŽA

258. člen

(pridobitev pomembnega deleža)

(1) Banka, finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev iz 108. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: nameravani pridobitelj) pred vsako neposredno ali posredno pridobitvijo pomembnega deleža (v nadaljnjem besedilu: nameravana pridobitev) vloži zahtevo za oceno ustreznosti pomembnega deleža in pridobi odločitev Banke Slovenije o nenasprotovanju za pridobitev pomembnega deleža.

(2) Pomembni delež po tem zakonu je neposredni ali posredni delež v kapitalu ali glasovalnih pravicah, ki je enak 15 odstotkom sprejemljivega kapitala nameravanega pridobitelja ali večji. Kot sprejemljivi kapital šteje kapital, kakor je opredeljen v podtočki (a) 71. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Kadar je nameravani pridobitelj pomembnega deleža banka in:

- je prag presežen samo na posamični podlagi, banka zahtevo za oceno ustreznosti pomembnega deleža vloži pri Banki Slovenije;
- je prag presežen na posamični podlagi banke in na podlagi konsolidiranega položaja njene skupine, banka zahtevo za oceno ustreznosti pomembnega deleža vloži pri Banki Slovenije in konsolidacijskem nadzorniku.

(4) Kadar je nameravani pridobitelj pomembnega deleža finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 108. členom tega zakona, se prag uporablja na podlagi njegovega konsolidiranega položaja. Finančni holding ali mešani finančni holding zahtevo za oceno ustreznosti pomembnega deleža vloži pri konsolidacijskem nadzorniku.

259. člen

(zahteva za oceno ustreznosti pomembnega deleža)

(1) Zahteva za oceno ustreznosti iz tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena vključuje:

1. velikost nameravane pridobitve pomembnega deleža,
2. dokumentacijo in informacije o tem, da pridobitev pomembnega deleža ustreza merilom iz tega zakona, kot je podrobneje predpisano s podzakonskim aktom iz 267. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v desetih delovnih dneh po prejemu zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža vložniku izda:

- potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo datuma izteka roka iz 260. člena tega zakona, v katerem mora biti izdana odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža, ali
- potrdilo o prejemu nepopolne zahteve z navedbo, da rok za odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža še ni začel teči, in navedbo končnega datuma za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža.

(3) V primeru iz druge alineje prejšnjega odstavka (potrdilo o prejemu nepopolne zahteve) izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za oceno ustreznosti.

(4) Banka Slovenije najpozneje v desetih delovnih dneh po prejemu dopolnitve zahteve, če je ta vložena pravočasno, izda:

1. potrdilo o prejemu popolne zahteve z navedbo roka za odločitev o zahtevi za oceno ustreznosti pomembnega deleža iz 260. člena tega zakona, ali
2. potrdilo o prejemu nepopolne zahteve z navedbo roka za odločitev v skladu s četrtem odstavkom 457. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za oceno ustreznosti pomembnega deleža. Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do vključno 50. delovnega dne ocenjevalnega obdobja iz prvega odstavka 260. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije vložniku zahteve v desetih delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izda potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije oceni ustreznost pomembnega deleža v skladu s tem oddelkom.

260. člen

(rok za odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža)

(1) Odločitev o oceni ustreznosti pomembnega deleža mora biti izdana pisno v 60 delovnih dneh (ocenjevalno obdobje).

(2) Ocenjevalno obdobje oziroma rok iz prejšnjega odstavka teče od izdaje potrdila o prejemu popolne zahteve v skladu s prvo alinejo drugega odstavka ali prvo alinejo četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Banka Slovenije potrdila o popolni oziroma nepopolni zahtevi ne izda v roku iz drugega ali četrtega odstavka prejšnjega člena, teče rok iz prejšnjega odstavka od poteka roka za izdajo potrdila iz drugega ali četrtega odstavka prejšnjega člena.

(3) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom prejšnjega člena, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga zahteva in naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim odstavkom prejšnjega člena ne zadržijo teka roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zadržanje roka iz prejšnjega odstavka podaljša za največ 30 delovnih dni, če:

1. ima subjekt, ki je predmet pridobitve pomembnega deleža, sedež v tretji državi ali zanj velja regulativni okvir tretje države ali
2. je izmenjava informacij z organi, odgovornimi za nadzor nad nameravanim pridobiteljem v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, oziroma Direktivo 2015/849/EU, nujna za izvedbo ocene ustreznosti pomembnega deleža.

(5) Če Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozove, da se izjavi glede razlogov za odločitev o nasprotovanju, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta poslana v roku, določenem s pozivom.

(6) Če vložnik po izdaji potrdila o popolni vlogi predloži dodatno dokumentacijo, ki pomembno vpliva na oceno ustreznosti, se taka dopolnitev šteje kot nova zahteva iz prvega odstavka 258. člena tega zakona, ocenjevalno obdobje pa začne teči znova. O tem Banka Slovenije odloči s sklepom.

(7) Če pridobitev pomembnega deleža pomeni pridobitev kvalificiranega deleža v skladu z 81. členom tega zakona, mora nameravani pridobitelj vložiti zahtevo in pridobiti odločitev o nenasprotovanju tudi za pridobitev kvalificiranega deleža. V tem primeru se ocenjevalno obdobje izteče šele, ko se izteče zadnje od zadevnih ocenjevalnih obdobj.

(8) Kadar postopek ocene ustreznosti pomembnega deleža poteka hkrati s postopkom odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 108. člena tega zakona, se ocenjevalno obdobje začasno prekine, dokler ni končan postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 108. člena tega zakona.

261. člen

(sodelovanje med pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi z oceno ustreznosti pomembnega deleža posvetuje s pristojnimi organi drugih subjektov finančnega sektorja, če nameravana pridobitev zadeva nekaj od naslednjega:

- a) kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor nameravanega pridobitelja;
- b) nadrejeno osebo osebam iz prejšnje točke;
- c) pravno osebo, ki obvladuje osebo iz točke a) tega odstavka.

(2) Če je nameravani pridobitelj pomembnega deleža banka, ki je del skupine, in Banka Slovenije ni hkrati tudi konsolidacijski nadzornik, ter je prag iz drugega odstavka 258. člena tega zakona presežen le na posamični podlagi banke, Banka Slovenije o vloženi zahtevi banke za oceno ustreznosti pomembnega deleža uradno obvesti konsolidacijskega nadzornika v desetih delovnih dneh od prejema zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža s strani banke.

(3) Če je nameravani pridobitelj pomembnega deleža finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev oziroma je v postopku odobritve v skladu s 108. členom tega zakona, in je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik, ki ocenjuje ustreznost pomembnega deleža, o vloženi zahtevi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga za oceno ustreznosti pomembnega deleža uradno obvesti pristojni organ v državi članici, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, v desetih delovnih dneh od prejema zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža.

(4) Banka Slovenije konsolidacijskemu nadzorniku oziroma pristojnemu organu v drugi državi članici na njegovo zahtevo ali na lastno pobudo brez odlašanja sporoči vse informacije, ki so bistvene in pomembne za oceno ustreznosti pomembnega deleža. V primeru iz drugega in tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije konsolidacijskemu nadzorniku oziroma pristojnemu organu v državi članici pošlje tudi svojo oceno.

(5) Banka Slovenije in konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice si prizadevajo uskladiti ocene in zagotoviti doslednost svojih odločitev. Za ta namen Banka Slovenije, kadar je pristojna za oceno ustreznosti pomembnega deleža, v tej oceni navede vsa stališča ali pridržke, ki so jih izrazili drugi zadevni pristojni organi.

(6) Kadar je nameravani pridobitelj pomembnega deleža banka in je prag iz prvega odstavka 258. člena tega zakona presežen tako na posamični podlagi kot na podlagi konsolidiranega položaja skupine, si Banka Slovenije in pristojni organ ali konsolidacijski nadzornik iz druge države članice, ki ocenjujeta nameravano pridobitev pomembnega deleža, prizadevata za uskladitev svojih ocen, zlasti kar zadeva njuno posvetovanje s pristojnimi organi druge države članice iz prvega odstavka tega člena.

(7) Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik in ima nameravani pridobitelj pomembnega deleža sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije s pristojnim organom v državi članici sodeluje in se z njim posvetuje v zvezi z oceno nameravane pridobitve. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pripravi oceno ustreznosti nameravane pridobitve pomembnega deleža iz prvega odstavka 264. člena tega zakona in jo v obliki predloga skupne odločitve pošlje pristojnemu organu države članice, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež. Banka Slovenije stori vse, kar je v njeni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva predložitve navedene ocene pristojnemu organu države članice.

(8) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi iz prejšnjega odstavka, ki je ustrezno dokumentirana in utemeljena, obvesti nameravanega pridobitelja.

(9) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, Banka Slovenije sodeluje pri skupni odločitvi s konsolidacijskim nadzornikom glede ocene ustreznosti nameravane pridobitve. Banka Slovenije stori vse, kar je v njeni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva, ko Banka Slovenije prejme oceno ustreznosti nameravane pridobitve konsolidacijskega nadzornika.

(10) Če se skupna odločitev iz sedmega ali devetega odstavka tega člena ne sprejme v dveh mesecih po prejetju ocene konsolidacijskega nadzornika, konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ države članice, v kateri ima nameravani pridobitelj sedež, ne sprejme odločitve iz sedmega ali devetega odstavka tega člena in zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Evropski bančni organ sprejme odločitev v enem mesecu po tem, ko mu je bila zadeva predložena. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa.

262. člen

(ocena ustreznosti pomembnega deleža)

(1) Banka Slovenije pri oceni ustreznosti pomembnega deleža oceni verjetnost, da bo upravljanje s strani nameravanega pridobitelja preudarno in skrbno, ter zlasti tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bil izpostavljen nameravani pridobitelj po nameravani pridobitvi na podlagi naslednjih meril:

1. ali bo nameravani pridobitelj lahko izpolnil in še naprej izpolnjeval bonitetne zahteve iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU, ter kadar je ustrezno, drugih pravnih aktov EU;
2. ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ali za poskus tega ali da bi lahko nameravana pridobitev povečala tveganje takega ravnanja.

(2) Banka Slovenije se pri presoji merila iz 2. točke prejšnjega odstavka posvetuje z Uradom Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja oziroma organom, odgovornim za nadzor nad nameravanim pridobiteljem v skladu z Direktivo 2015/849/EU v drugi državi članici, in ustrezno upošteva:

1. informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma;
2. negativno mnenje Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja oziroma organa, odgovornega za nadzor nad nameravanim pridobiteljem v skladu z Direktivo 2015/849/EU v drugi državi članici, ki ga je prejela v 30 dneh od začetka ocenjevalnega obdobja.

(3) Negativne informacije ali negativno mnenje iz prejšnjega odstavka je lahko utemeljeni razlog za nasprotovanje pridobitvi pomembnega deleža.

(4) Banka Slovenije ne sme presojati ustreznosti pridobitve pomembnega deleža z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev pomembnega deleža v istem subjektu, mora vse nameravane pridobitelje obravnavati nediskriminatorno.

263. člen

(razlogi za nasprotovanje pridobitvi pomembnega deleža)

Banka Slovenije nasprotuje nameravani pridobitvi pomembnega deleža (odločitev o nasprotovanju), če:

1. nameravani pridobitelj ne izpolnjuje meril iz prejšnjega člena;
2. nameravani pridobitelj v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za oceno ustreznosti.

264. člen

(odločitev o oceni ustreznosti pridobitve pomembnega deleža)

(1) Odločitev o oceni ustreznosti pridobitve pomembnega deleža se izda kot odločitev o nenasprotovanju ali odločitev o nasprotovanju.

(2) V primeru nasprotovanja Banka Slovenije v dveh delovnih dneh po opravljeni ocenitvi ustreznosti in pred iztekom ocenjevalnega obdobja iz 260. člena tega zakona nameravanemu pridobitelju izda in odpošlje pisni odpravek odločitve o nasprotovanju, ki vključuje tudi utemeljitev razlogov za nasprotovanje.

(3) Če Banka Slovenije do poteka roka iz prvega odstavka 260. člena tega zakona ob upoštevanju morebitnega zadržanja ali podaljšanja v skladu s tretjim, četrtim, petim, sedmim ali osmim odstavkom 260. člena tega zakona ne izda pisnega odpravka odločitve o oceni ustreznosti, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdana odločitev o nenasprotovanju.

(4) Kadar se nameravana pridobitev pomembnega deleža izvede med subjekti iste skupine, kakor je navedeno v šestem odstavku 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ali med subjekti iste institucionalne sheme za zaščito vlog, kakor je navedeno v sedmem odstavku 113. člena Uredbe 575/2013/EU, lahko Banka Slovenije s sklepom odloči, da ne bo opravila ocene ustreznosti pomembnega deleža. Banka Slovenije o tem pred iztekom ocenjevalnega obdobja obvesti nameravanega pridobitelja.

265. člen

(rok za pridobitev pomembnega deleža)

(1) Banka Slovenije lahko v odločitvi o nenasprotovanju določi skrajni rok za izvedbo nameravane pridobitve, za katero je izdana odločitev o nenasprotovanju.

(2) Na podlagi obrazložene zahteve nameravanega pridobitelja se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ šest mesecev. Zahteva za podaljšanje roka mora biti vložena najmanj dva meseca pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.

(3) Če nameravani pridobitelj ne izvede nameravane pridobitve v postavljenem roku, odločitev o nenasprotovanju preneha veljati.

266. člen
(obvestila v zvezi z odsvojitvijo pomembnega deleža)

(1) Banka pisno obvesti Banko Slovenije o svoji nameri, da bo neposredno ali posredno odsvojila pomembni delež.

(2) Finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev iz 108. člena tega zakona, predhodno pisno obvesti konsolidacijskega nadzornika o svoji nameri, da bo neposredno ali posredno odsvojil pomembni delež.

(3) Obvestilo vključuje tudi velikost nameravane odsvojitve pomembnega deleža, in sicer znesek in njegov delež glede na sprejemljivi kapital nameravanega pridobitelja.

267. člen
(podzakonski predpisi o pomembnih deležih)

(1) Banka Slovenije predpiše:

1. seznam dokumentacije in informacij, ki jih nameravani pridobitelj priloži zahtevi za oceno ustreznosti v skladu s prvim odstavkom 259. člena tega zakona;
2. podrobnejšo vsebino meril za presojo ustreznosti pomembnega deleža;
3. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz tega oddelka.

(2) Zahtevane informacije iz 1. točke prejšnjega odstavka so sorazmerne in primerne glede na naravo nameravane pridobitve ter ne vključujejo informacij, ki niso pomembne za oceno varnega in skrbnega poslovanja v okviru prvega odstavka 262. člena tega zakona.

6.9 POMEMBNI PRENOSI SREDSTEV ALI OBVEZNOSTI

268. člen
(pomembni prenos sredstev ali obveznosti)

(1) Banka in finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev iz 108. člena tega zakona, morajo pred izvršitvijo pomembnega prenosa sredstev ali obveznosti, ki ga izvršijo s prodajo ali drugo vrsto transakcije (v nadaljnjem besedilu: nameravani posel) o tem pisno uradno obvestiti Banko Slovenije v skladu z 269. členom tega zakona.

(2) Dolžnost uradnega obveščanja iz prejšnjega odstavka velja posamično za vsak subjekt, ki je vključen v isti nameravani posel, vključno za nameravane posle med subjekti iste skupine.

(3) Za pomembni prenos sredstev ali obveznosti po tem zakonu se šteje posel, ki predstavlja vsaj deset odstotkov skupnih sredstev ali obveznosti subjekta, razen če se posel izvrši med subjekti iste skupine; v tem primeru se za pomembni posel šteje posel, ki predstavlja vsaj petnajst odstotkov skupnih sredstev ali obveznosti tega subjekta.

(4) Za nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev iz 108. člena tega zakona, se odstotki iz prejšnjega odstavka uporabljajo na podlagi njegovega konsolidiranega položaja.

(5) Pri izračunu odstotkov iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo:

- a) prenosi nedonosnih sredstev;
- b) prenosi sredstev za namene vključitve v kritno premoženje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja hipotekarno in komunalno obveznico, oziroma 3. točki 3. člena Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019), zadnjič spremenjene z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanje evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20. 12. 2023);
- c) prenosi sredstev za namene listinjenja;
- č) prenosi sredstev ali obveznosti v okviru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje, kakor so določeni v zakonu, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, oziroma naslovu IV Direktive 2014/59/EU.

269. člen

(uradno obvestilo o pomembnem prenosu sredstev ali obveznosti)

(1) Uradno obvestilo iz prvega odstavka prejšnjega člena vključuje:

1. informacije in dokumentacijo v zvezi s pomembnim prenosom sredstev in obveznosti, zlasti višino sredstev ali obveznosti, subjekt, na katerega se prenaša, oceno vpliva prenosa na izpolnjevanje bonitetnih zahtev;
2. druge informacije in dokumentacijo v zvezi s pomembnim prenosom sredstev ali obveznosti, kot so predpisane s podzakonskim aktom iz 184. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije prejem uradnega obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena potrdi subjektu iz prvega odstavka prejšnjega člena v desetih delovnih dneh po prejemu.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi z nameravanim poslom o pomembnem prenosu sredstev ali obveznosti od subjekta iz prvega odstavka prejšnjega člena zahteva predložitev dodatnih informacij.

(4) Če Banka Slovenije oceni, da bi nameravani posel lahko negativno vplival na izpolnjevanje bonitetnih zahtev iz tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, o tem obvesti subjekt nadzora, ki je poslal uradno obvestilo. Negativni vpliv nameravanega posla je lahko razlog za nadzorniško ukrepanje Banke Slovenije v skladu z 10. poglavjem tega zakona.

(5) Če banka, finančni holding in mešani finančni holding, odobren v skladu s 108. členom tega zakona, ni predhodno pisno obvestil Banke Slovenije o pomembnem prenosu sredstev ali obveznosti v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, lahko Banka Slovenije določi rok, v katerem ji mora subjekt poslati uradno pisno obvestilo, in mu izreče administrativno sankcijo.

6.10 POROČANJE O POMEMBNIH OKOLIŠČINAH

270. člen

(poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora Banko Slovenije obveščati o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
2. sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini;
3. imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;

4. pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic v pravnih osebah;
5. prenehanju opravljanja posameznih storitev, ki jih opravlja banka;
6. drugih dejstvih in okoliščinah, ki jih določi Banka Slovenije v podzakonskem predpisu iz 184. člena tega zakona in so pomembni za presojo, ali banka posluje v skladu s predpisi iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti:

1. če banka na zahtevo vlagatelja ni sposobna izplačati njegove dospele vloge;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 178. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 179. člena tega zakona;
3. če je banka začela obširnejšo prenovo informacijskih sistemov ali razvoj nove ponudbe storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo;
4. o drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

7. POGLAVJE: KAPITALSKI BLAŽILNIKI

7.1 SPLOŠNE DOLOČBE

271. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. »varovalni kapitalski blažilnik« je kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 273. členom tega zakona;
2. »posamezni banki lastni proticiklični kapitalski blažilnik« je kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 274. členom tega zakona;
3. »blažilnik za GSPB« je kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 285. členom tega zakona;
4. »blažilnik za DSPB« je kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 286. členom tega zakona;
5. »blažilnik sistemskih tveganj« je kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 288. členom tega zakona;
6. »zahteva po skupnem blažilniku« je celotni navadni lastniški temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev v zvezi z:
 - varovalnim kapitalskim blažilnikom,
 - posamezni banki lastnim proticikličnim kapitalskim blažilnikom,
 - blažilnikom za GSPB,
 - blažilnikom za DSPB,
 - blažilnikom sistemskih tveganj;
7. »stopnja proticikličnega blažilnika« je stopnja, ki jo mora uporabljati banka za izračun banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika in ki je določena v skladu z 275. do 278. členom tega zakona ali jo določi ustrezni organ tretje države;
8. »vodilo za blažilnik« je referenčna stopnja blažilnika, izračunana v skladu z 275. členom tega zakona;
9. »blažilnik količnika finančnega vzvoda« je temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, ki so določene z 1a odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
10. »znesek skupne izpostavljenosti tveganjem« je znesek izpostavljenosti tveganjem, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

11. »GSPB« je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU;
12. »DSPB« je druga sistemsko pomembna banka, ki jo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi kot drugo sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU;
13. »imenovani organ druge države« je organ druge države članice ali tretje države, ki je po pravu te države ali v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojen za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov, ki jih mora vzdrževati banka države članice ali tretje države, oziroma za opredelitev banke države članice ali tretje države kot GSPB ali DSPB.

272. člen (pristojnosti Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi zahteve po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi zahteve po vzdrževanju enega ali več kapitalskih blažilnikov:

1. proticikličnega blažilnika iz 274. člena tega zakona;
2. blažilnika za GSPB iz 285. člena tega zakona;
3. blažilnika za DSPB iz 286. člena tega zakona;
4. blažilnika sistemskih tveganj iz 288. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:

1. določitve banke kot GSPB ali DSPB;
2. zahteve v zvezi s proticikličnim kapitalskim blažilnikom;
3. zahteve v zvezi z blažilnikom sistemskih tveganj in
4. zahteve v zvezi z blažilnikom za DSPB.

(4) Odbor za finančno stabilnost v roku, ki ga določi Banka Slovenije in ki ni krajši od osmih dni, da mnenje v zvezi s predlagano odločitvijo Banke Slovenije v zadevah iz prejšnjega odstavka. Če Odbor za finančno stabilnost v določenem roku da mnenje o predlogu odločitve, Banka Slovenije pri odločitvi to mnenje upošteva ali pisno pojasni razloge, zaradi katerih tega mnenja ni upoštevala.

7.2 VRSTE KAPITALSKIH BLAŽILNIKOV

7.2.1 Varovalni kapitalski blažilnik

273. člen (zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po varovalnem kapitalskem blažilniku, ne sme uporabiti za

izpolnitev katere koli kapitalske zahteve iz točk (a), (b) ali (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

7.2.2 Proticiklični kapitalski blažilnik

274. člen

(zahteva po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati lastni proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s podzakonskim aktom iz tretjega odstavka tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo za države, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za izračun stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

275. člen

(določanje stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije četrtno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in bruto domačim proizvodom (v nadaljnjem besedilu: BDP) od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer upošteva:

1. kazalnik rasti ravni kreditov v Republiki Sloveniji in zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v Republiki Sloveniji, in BDP;
2. smernice Evropskega odbora za sistemska tveganja glede izračuna vodila za blažilnik.

(2) Banka Slovenije četrtno oceni intenzivnost cikličnega sistemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika v Republiki Sloveniji ter določi ali prilagodi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).

(3) Banka Slovenije pri določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo upošteva:

1. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom tega člena;
2. smernice in priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja glede določanja stopnje blažilnika;
3. druge spremenljivke, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

276. člen

(višina stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu od 0 odstotkov do 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če je to utemeljeno na podlagi ocene iz prejšnjega člena.

277. člen

(začetek uporabe proticikličnega blažilnika)

(1) Ko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je višja od 0 odstotkov, ali poviša že uveljavljeno stopnjo, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 280. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izjemnih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je objavljena v skladu z 280. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

(3) Če Banka Slovenije zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo ali jo zniža na 0 odstotkov, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Tako določeno okvirno obdobje Banke Slovenije ne zavezuje.

278. člen

(priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 odstotka)

(1) Kadar imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, lahko Banka Slovenije prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar Banka Slovenije prizna stopnjo proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banka pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika upošteva to stopnjo v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi.

(3) Kadar Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 odstotka.

279. člen

(odločitev o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah)

(1) Če imenovani organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi stopnjo

proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, ki jo banke upoštevajo pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar je imenovani organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi drugačno stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito bank pred tveganji čezmerne kreditne rasti v tej državi.

(3) Stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi prejšnjega odstavka, ne sme biti nižja od stopnje, ki jo določi imenovani organ tretje države, razen če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Banka Slovenije lahko obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, da stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo, ki jo je določil imenovani organ tretje države, za to tretjo državo ni zadostna.

(5) Če Evropski odbor za sistemska tveganja na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ali obvestila imenovanega organa države članice ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zaradi česar se zviša stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 281. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izjemnih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki je objavljena v skladu z 281. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

280. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo)

(1) Banka Slovenije četrtletno na svoji spletni strani objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, določenega v skladu z 275. členom tega zakona, in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov.

(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prejšnjega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;
3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 275. člena tega zakona;
4. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
5. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
6. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom;

7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka.

281. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo je določila v skladu s prvim in drugim odstavkom 279. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v objavo iz prejšnjega odstavka vključi naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
2. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
3. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
4. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

282. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 odstotka)

Kadar Banka Slovenije v skladu z 278. členom tega zakona prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, to objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
3. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
4. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

7.2.3 Blažilnik za GSPB in blažilnik za DSPB

283. člen

(določanje globalnih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot GSPB določi:

1. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je EU nadrejena banka, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, ali
2. banko, ki ni podrejena družba EU nadrejene kreditne institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije določi banko ali skupino kot GSPB, če bi njen propad ali slabo poslovanje lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke ali skupine na sistemsko tveganje globalnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine;
2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;
3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;
4. zapletenost skupine;
5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno od petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 285. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo, z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot GSPB, jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB in ji določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 285. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin in ob upoštevanju podkategorij in presečnih vrednosti rezultatov iz 285. člena tega zakona:

1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kakor je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena;
2. kot GSPB opredeli banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena;
3. prerazvrsti GSPB na podlagi dodatne določitvene metodologije iz višje podkategorije v nižjo ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz sedmega odstavka tega člena.

(6) Za podkategorije iz 1. točke prejšnjega odstavka so kazalniki enaki kot ustrezni kazalniki, določeni na podlagi drugega odstavka tega člena.

(7) Banka Slovenije za banko ali skupino izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko sprejme ukrep iz 3. točke petega odstavka tega člena. Pri izračunu uporabi dodatno določitevno metodologijo, ki temelji na naslednjih enakovrednih kategorijah merljivih kazalnikov:

1. kategorijah iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena;
2. čezmejni dejavnosti skupine, razen dejavnosti skupine v sodelujočih državah članicah iz 4. člena Uredbe 806/2014/EU.

(8) Banka Slovenije najmanj enkrat letno preveri določitev GSPB in razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. Če Banka Slovenije ob ponovnem pregledu ugotovi, da se GSPB z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ali skupina ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči, da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega in petega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju

blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB, v skladu z 285. členom tega zakona, ali

2. banka ali skupina ni več opredeljena kot GSPB.

(9) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o rezultatih pregleda in določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je razvrščena posamezna GSPB, vključno z utemeljitvijo presoje posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena. Banka Slovenije informacijo o podkategoriji, v katero je razvrščena posamezna GSPB, objavi na svoji spletni strani.

(10) Banka Slovenije informacije iz sedmega in osmega odstavka tega člena predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena institucij, na katere se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije, kakor je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

284. člen

(določanje drugih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot DSPB določi:

1. banko ali
2. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je ena od naslednjih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji:
 - EU nadrejena banka;
 - EU nadrejeni finančni holding;
 - EU nadrejeni mešani finančni holding;
 - nadrejena banka;
 - nadrejeni finančni holding ali
 - nadrejeni mešani finančni holding.

(2) Banka Slovenije banko ali skupino iz prejšnjega odstavka opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost,
2. pomen za gospodarstvo EU ali Republike Slovenije,
3. pomen čezmejnih dejavnosti,
4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ob ponovnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da z upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki ali skupini ne obstajajo več okoliščine za obravnavo kot DSPB, odloči, da:

1. se za banko ali skupino uporablja nova stopnja blažilnika za DSPB, in določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju tega blažilnika ali

2. banka ali skupina ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o bankah in skupinah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje meril za DSPB in ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o rezultatih to DSPB in Evropski odbor za sistemska tveganja ter na svoji spletni strani objavi posodobljeni seznam DSPB.

(7) Banka Slovenije informacije iz petega in šestega odstavka tega člena predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena institucije, na katero se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije, kakor je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

285. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB)

(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB na konsolidirani podlagi, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi 283. člena tega zakona, v naslednji višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. za drugo podkategorijo: 1,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
3. za tretjo podkategorijo: 2 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
4. za četrto podkategorijo: 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
5. za peto podkategorijo: 3,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) GSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

286. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB)

(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi v višini, ki ga določi Banka Slovenije. DSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do treh odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 284. člena tega zakona na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni EU, ki bi ovirali delovanje notranjega trga.

(3) Ko DSPB postane zavezana spoštovati izstopni prag, Banka Slovenije najpozneje do datuma letnega pregleda iz šestega odstavka 284. člena tega zakona

pregleda stopnjo blažilnika za DSPB in jo po potrebi prilagodi tako, da ostane njegova umerjenost ustrezna.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije določi blažilnik za DSPB, višji od treh odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če Komisija v treh mesecih po prejemu obvestila Evropskega odbora za sistemska tveganja iz šestega odstavka tega člena sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za zahtevo po vzdrževanju blažilnika za DSPB, višjega od treh odstotkov skupne izpostavljenosti tveganjem.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena in zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj se v primeru, ko je DSPB podrejena globalni sistemsko pomembni instituciji (v nadaljnjem besedilu: GSPI) ali drugi sistemsko pomembni instituciji (v nadaljnjem besedilu: DSPI), ki je institucija ali skupina, na vrhu katere je EU nadrejena institucija in za katero se na konsolidirani podlagi zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPI, za to podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje od vrednosti:

1. vsote višjega od blažilnikov za GSPI ali DSPI, ki se uporabljata za skupino na konsolidirani podlagi, in enega odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali
2. treh odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali stopnje, višje od treh odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se na podlagi izvedbenega akta Komisije uporablja za skupino na konsolidirani podlagi v skladu s prejšnjim odstavkom.

(6) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo blažilnika za DSPB o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja vsaj en mesec pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen v višini do treh odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, oziroma vsaj tri mesece pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen s stopnjo, višjo od treh odstotkov.

(7) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;
2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so na voljo Banki Slovenije;
3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

287. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB in DSPB)

Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB kot zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB, se uporabi višja od obeh zahtev.

7.2.4 Blažilnik sistemskih tveganj

288. člen

(zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti iz prvega odstavka 289. člena tega zakona, da se preprečijo ali zmanjšajo sistemska ali makrobonitetna tveganja, vključno z makrobonitetnimi ali sistemskimi tveganji, ki izhajajo iz podnebnih

sprememb, ki jih Uredba 575/2013/EU ter 274., 285. in 286. člen tega zakona ne zajemajo, zlasti tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da morajo vse banke ali določene skupine bank vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, izračunan v skladu z 290. členom tega zakona, in sicer na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, kot to velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Zahteva se izpolnjuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(3) Pri določanju blažilnika iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta v zahtevah iz 274., 285. in 286. člena tega zakona ter Uredbe 575/2013/EU, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

289. člen

(določanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določene skupine bank v zvezi z vsemi izpostavljenostmi oziroma za eno ali več naslednjih podskupin izpostavljenosti:

1. vse izpostavljenosti v Republiki Sloveniji;
2. vse izpostavljenosti v drugi državi članici ob upoštevanju 291. člena tega zakona;
3. izpostavljenosti v tretjih državah;
4. sektorske izpostavljenosti v Republiki Sloveniji:
 - vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;
 - vse druge izpostavljenosti do fizičnih oseb, razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje;
 - vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine;
 - vse druge izpostavljenosti do pravnih oseb, razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje;
5. sektorske izpostavljenosti iz prejšnje točke v drugi državi članici zgolj zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu z 293. členom tega zakona;
6. podskupine vseh kategorij sektorskih izpostavljenosti iz 4. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije blažilnik sistemskih tveganj določi s stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke ali večkratnikom te vrednosti. Za različne skupine bank in izpostavljenosti lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(3) Blažilnik sistemskih tveganj se ne uporablja za obravnavo:

- tveganj iz 274., 285. in 286. člena tega zakona;
- tveganj, ki jih v celoti zajema izračun iz tretjega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije pri določanju zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(5) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri ustreznost zahtev po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj.

(6) Kadar blažilnik sistemskih tveganj velja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke in ko ta banka postane zavezana spoštovati izstopni prag, Banka Slovenije najpozneje do datuma dveletnega pregleda iz prejšnjega odstavka pregleda zahtevo banke glede blažilnika sistemskih tveganj in jo po potrebi prilagodi, da ostane umerjenost ustrezna.

(7) Ko Banka Slovenije določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem pododdelkom, zaprosi Evropski odbor za sistemska tveganja, da v skladu s 16. členom Uredbe 1092/2010/EU izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za podskupine izpostavljenosti v skladu z 293. členom tega zakona.

290. člen (izračun blažilnika sistemskih tveganj)

Banka izračuna blažilnik sistemskih tveganj na naslednji način:

$$B_{SR} = r_T \times E_T + \sum_i r_i \times E_i,$$

pri čemer je:

- B_{SR} = blažilnik sistemskih tveganj;
- r_T = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke;
- E_T = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
- i = indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti iz prejšnjega člena;
- r_i = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i ;
- E_i = znesek izpostavljenosti tveganjem banke za podskupino izpostavljenosti i , izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

291. člen (postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi stopenj blažilnika sistemskih tveganj na podlagi 292. člena tega zakona obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. Če se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije obvesti tudi organe te države članice. Kadar se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na izpostavljenosti v tretjih državah, Banka Slovenije prav tako obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, kar upravičuje stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj nujna ter pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;

5. če se stopnja blažilnika uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev Banke Slovenije, zakaj blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPB iz 286. člena tega zakona;
6. stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih Banka Slovenije namerava določiti, izpostavljenosti, za katere se bodo uporabljale te stopnje, in banke, za katere bodo veljale te stopnje.

(3) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do povečanja predhodno določene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije o tem zgolj obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja in druge pristojne organe v skladu s tem členom.

(4) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, višje od treh odstotkov, Banka Slovenije pošlje obvestilo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu odboru za sistemska tveganja vsaj en mesec pred objavo odločitve na podlagi 292. člena tega zakona. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnja blažilnika sistemskih tveganj, priznana v skladu z 293. členom tega zakona, ki jo določi druga država članica.

(5) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, ki je višja od treh odstotkov, vendar ne presega pet odstotkov, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za mnenji Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnja blažilnika sistemskih tveganj, priznana v skladu z 293. členom tega zakona, ki jo določi druga država članica.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka Evropski odbor za sistemska tveganja v enem mesecu po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena predloži Komisiji mnenje o tem, ali se stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj štejejo za primerne. Komisija v dveh mesecih po prejemu tega uradnega obvestila in ob upoštevanju mnenja Evropskega odbora za sistemska tveganja da svoje mnenje. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(7) Če se določitev ali sprememba ene ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj iz petega odstavka tega člena nanaša na eno ali več bank, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Evropski odbor za sistemska tveganja in Komisija v svojih mnenjih preučita tudi, ali se šteje, da je uporaba stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te banke primerna. Če organ nadrejene osebe izrazi nestrinjanje s predlagano stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj iz petega odstavka tega člena za podrejeno banko ali sta mnenji Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja negativni, Banka Slovenije:

1. lahko prekine postopek in zaprosi za pomoč Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali
2. ustavi postopek določitve predlagane stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj.

(8) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistema tveganja za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, višje od petih odstotkov, Banka Slovenije zaprosi za dovoljenje Komisijo. Zaposilo vključuje vse informacije iz drugega odstavka tega člena. Če Komisija v treh mesecih sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki

Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnja blažilnika sistemskih tveganj, priznana v skladu z 293. členom tega zakona, ki jo določi druga država članica.

(9) Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj EU, razen če se prizna stopnja blažilnika sistemskih tveganj v skladu z 293. členom tega zakona.

292. člen

(objava stopenj blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi odločitve o stopnjah blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje naslednje podatke:

1. stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
3. izpostavljenosti, za katere veljajo stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
4. utemeljitev za določitev stopenj blažilnika sistemskih tveganj;
5. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj;
6. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

(2) Če bi objava iz 4. točke prejšnjega odstavka lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh podatkov ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi odločitve o odpravi katere koli od stopenj blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva podatke iz prvega odstavka tega člena.

293. člen

(priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in so določene v skladu s tem pododdelkom, ter lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika.

(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu z devetim in trinajstim odstavkom 133. člena Direktive 2013/36/EU ter jih javno objavila na spletni strani.

(4) Če Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, se lahko ta blažilnik sistemskega tveganja prišteje k blažilniku sistemskega tveganja, ki se uporablja v skladu z 288. členom tega zakona, pod pogojem, da

blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik.

7.3 KOMBINIRANA UPORABA BLAŽILNIKOV ZA GSPB IN DSPB TER BLAŽILNIKA SISTEMSKIH TVEGANJ

294. člen

(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, določen v skladu s pododdelkom 7.2.4 tega zakona, se prišteje blažilniku za GSPB ali blažilniku za DSPB, kot sta določena v pododdelku 7.2.3 tega zakona.

(2) Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namene četrtega, petega ali osmega odstavka 291. člena tega zakona, in stopnje blažilnika za GSPB oziroma DSPB višja od petih odstotkov, je treba predhodno pridobiti pooblastilo Komisije iz četrtega odstavka 286. člena tega zakona. Za ta namen Banka Slovenije tri mesece pred objavo odločitve predloži obvestilo Evropskemu odboru za sistemska tveganja.

(3) Kadar odločitev o določitvi blažilnika sistemskih tveganj, blažilnika za DSPB ali blažilnika za GSPB privede do znižanja predhodno določene stopnje ali se le-ta ne spremeni, se postopek iz prejšnjega odstavka ne uporablja.

7.4 UKREPI ZA OHRANITEV KAPITALA

7.4.1 Zahteva po skupnem blažilniku

295. člen

(zahteva po skupnem blažilniku)

(1) Banka mora stalno izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Če te zahteve ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz 296. člena tega zakona.

(2) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 238. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. napotka, sporočenega v skladu z 240. členom tega zakona, za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda;

5. komponent, ki temeljijo na tveganjih in so določene v 92.a in 92.b členu Uredbe 575/2013/EU ter pri določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z ZRPPB-1.

(4) Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar nima kapitala v zadostnem obsegu in kakovosti, da bi hkrati izpolnila vse naslednje zahteve:

1. zahtevo po skupnem blažilniku;
2. zahteve iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. dodatno kapitalsko zahtevo na podlagi 238. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. zahtevo glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

296. člen

(omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po skupnem blažilniku)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora izračunati najvišji znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z 297. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po skupnem blažilniku in izračunanem MDA ter poslati načrt za ohranitev kapitala iz 303. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena šteje:

1. plačilo dividend v denarju;
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini MDA, izračunanega v skladu z 297. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

(7) Če uporaba omejitev iz tega člena ne omogoča ustreznega izboljšanja obsega navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke glede na zadevno sistemsko tveganje iz 288. člena tega zakona, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom.

297. člen (izračun MDA)

(1) Banka izračuna MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter davek, ki bi ga banka morala plačati, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku, in sicer se, če je višina tega deleža:

1. enaka 25 odstotkov ali nižja, uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja od 50 odstotkov ali enaka 50 odstotkov, uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja od 75 odstotkov ali enaka 75 odstotkov, uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja od 100 odstotkov ali enaka 100 odstotkov, uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz točk (a), (b), in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 238. člena ali odredbe iz 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

298. člen (obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, najpozneje en mesec pred nameravanim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz

tretjega odstavka 296. člena tega zakona o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek kapitala, razčlenjen na:
 - navadni lastniški temeljni kapital,
 - dodatni temeljni kapital,
 - dodatni kapital;
2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;
3. MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;
4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
 - izplačila dividend,
 - (re)odkupi delnic,
 - izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
 - izplačila variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvedejo z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančni izračun zneska razpoložljivega dobička in MDA, ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.2 Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda

299. člen

(zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kadar nima zadostnega obsega temeljnega kapitala, da bi hkrati izpolnila:

1. zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz 1a odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. zahtevo na podlagi 238. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito z zahtevo iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
4. zahtevo glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

300. člen

(omejitev razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda na podlagi 1a odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati najvišji znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (v nadaljnjem besedilu: L-MDA) v skladu s 301. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in izračunanem L-MDA ter poslati načrt za ohranitev kapitala iz 303. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom L-MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena šteje:

1. plačilo dividend v denarju;
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini L-MDA, izračunanega v skladu s 301. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitve ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

301. člen (izračun L-MDA)

(1) Banka izračuna L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek L-MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s četrtem odstavkom 429. člena Uredbe 575/2013/EU, v zahtevi po blažilniku količnika finančnega vzvoda, in sicer se, če je višina tega deleža:

1. enaka 25 odstotkov ali nižja, uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja od 50 odstotkov ali enaka 50 odstotkov, uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja od 75 odstotkov ali enaka 75 odstotkov, uporabi faktor 0,4;

4. višja od 75 odstotkov in nižja od 100 odstotkov ali enaka 100 odstotkov, uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahteve na podlagi 238. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito z zahtevo iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

302. člen (obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 300. člena tega zakona o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek temeljnega kapitala, razčlenjen na:
 - navadni lastniški temeljni kapital in
 - dodatni temeljni kapital;
2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;
3. L-MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;
4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
 - izplačila dividend,
 - (re)odkupi delnic,
 - izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
 - izplačila variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvedejo z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančni izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA, ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.3 Načrt za ohranitev kapitala

303. člen (načrt za ohranitev kapitala)

(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh, potem ko ugotovi, da ji navedenih zahtev ne bo uspelo izpolniti. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

1. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;
2. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke;

3. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(3) Banka Slovenije lahko od banke zahteva tudi druge informacije za izvedbo ocene iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije v enem mesecu po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda v primernem roku. Če v času izvajanja odobrenega načrta za ohranitev kapitala nastanejo pomembnejša odstopanja, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev novega načrta za ohranitev kapitala.

(5) Če Banka Slovenije ne odobri načrta iz prejšnjega odstavka, zahteva predložitev spremembe načrta za ohranitev kapitala ali banki naloži enega ali več dodatnih ukrepov, s katerimi:

1. zahteva povečanje kapitala banke v določenem roku ali
2. strožje omeji razdelitve, kakor so opredeljene v 296. in 300. členu tega zakona.

7.5 POROČANJE V ZVEZI Z ZAHTEVAMI PO KAPITALSKIH BLAŽILNIKIH

304. člen (poročanje)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih iz tega poglavja.

8. POGLAVJE: MAJHNA IN NEKOMPLEKSNA BANKA

305. člen (opredelitev majhne in nekompleksne banke)

(1) Banka Slovenije z odločbo opredeli banko kot majhno in nekompleksno, če izpolnjuje vse pogoje iz 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se za namen podtočke (h) upošteva izjava banke, ki jo predloži na podlagi 445. člena tega zakona pred izdajo odločbe po tem členu.

(2) Banka Slovenije redno oziroma najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne.

(3) Če Banka Slovenije pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da banka ne izpolnjuje več vseh pogojev iz prvega odstavka tega člena, o tem izda odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem se mora banka uskladiti z vsemi zahtevami tega zakona in Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za banke.

(4) Banka Slovenije izda odločbo o prenehanju opredelitve banke kot majhne in nekompleksne tudi, če banka vloži ugovor iz podtočke (h) 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

9. POGLAVJE: BONITETNI NADZOR NAD PODRUŽNICAMI IZ TRETJIH DRŽAV IN ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

9.1 SPLOŠNE DOLOČBE

306. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. »podružnica iz tretje države« je podružnica, ki jo v Republiki Sloveniji ustanovi:
 - a) družba s sedežem v tretji državi, za namene izvajanja katere koli dejavnosti iz 1., 2. in 6. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona oziroma 1., 2. in 6. točke Priloge I Direktive 2013/36/EU; ali
 - b) kreditna institucija s sedežem v tretji državi;
2. »matična družba« je družba, ki ima sedež v tretji državi in je ustanovila podružnico iz tretje države v Republiki Sloveniji, ter vmesne oziroma končne nadrejene osebe te družbe, kot je ustrezno.

307. člen (prepoved diskriminacije)

Banka Slovenije pri izvajanju nadzora po tem zakonu ne uporablja določb, ki podružnice iz tretjih držav obravnavajo ugodneje od podružnic institucij s sedežem v drugi državi članici.

308. člen (razvrstitev podružnic iz tretjih držav)

(1) Banka Slovenije podružnico iz tretje države razvrsti:

1. v razred 1, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
 - a) skupna vrednost knjiženih sredstev podružnice iz tretje države ali sredstev, ki iz te podružnice izvirajo, v Republiki Sloveniji, kot je sporočena za neposredno predhodno letno poročevalsko obdobje v skladu s 323. in 324. členom tega zakona, je enaka kot 5 milijard eurov ali višja;
 - b) dejavnosti, za katere ima podružnica iz tretje države dovoljenje, vključuje sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev neprofesionalnih strank, če je znesek takih vlog in drugih vračljivih sredstev pet odstotkov ali večji od petih odstotkov skupnih obveznosti podružnice iz tretje države ali znesek takih vlog in drugih vračljivih sredstev presega 50 milijonov eurov;
 - c) podružnica iz tretje države ni kvalificirana podružnica iz tretje države iz 309. člena tega zakona;
2. v razred 2, če ni izpolnjen noben pogoj iz 1. točke tega odstavka.

(2) Če podružnica iz tretje države razreda 1 preneha izpolnjevati pogoje iz 1. točke prejšnjega odstavka, Banka Slovenije po uradni dolžnosti začne postopek za prerazvrstitev podružnice iz tretje države v razred 2.

(3) Če podružnica iz tretje države iz razreda 2 začne izpolnjevati katerega od pogojev iz 1. točke prvega odstavka tega člena, o tem nemudoma obvesti Banko Slovenije, ki po uradni dolžnosti začne postopek za prerazvrstitev podružnice iz tretje države v razred 1. Banka Slovenije podružnico iz tretje države prerazvrsti najprej po preteku štirih mesecev od datuma, na katerega je ta začela izpolnjevati te pogoje.

(4) Banka Slovenije podružnico razvrsti v razred 1 ali 2 ob izdaji dovoljenja za podružnico iz tretje države oziroma prerazvrsti v primerih iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

309. člen

(kvalificirane podružnice iz tretjih držav)

(1) Podružnica iz tretje države se za namene tega poglavja obravnava kot kvalificirana podružnica, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) matična družba ima sedež v državi, ki uporablja bonitetne standarde in izvaja nadzor v skladu z bančnim regulativnim okvirom tretje države, ki so vsaj enakovredni temu zakonu oziroma Direktivi 2013/36/EU in Uredbi 575/2013/EU;
- b) za nadzorne organe matične družbe veljajo zahteve glede zaupnosti, ki so vsaj enakovredne zahtevam iz tega zakona oziroma zahtevam iz Direktive 2013/36/EU;
- c) matična družba ima sedež v državi, ki ni uvrščena na seznam tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma strateške pomanjkljivosti v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, oziroma Direktivo 2015/849/EU.

(2) Banka Slovenije pri presoji izpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka upošteva javni register tretjih držav in organov tretjih držav, ki ga na podlagi četrtega odstavka 48.b člena Direktive 2013/36/EU objavi Evropski bančni organ.

(3) Če zadevna tretja država ni evidentirana v javnem registru iz prejšnjega odstavka in ni uvrščena na seznam iz točke c) prvega odstavka tega člena, Banka Slovenije od Komisije zahteva, da za namene iz prvega odstavka tega člena oceni bančni regulativni okvir in zahteve glede zaupnosti tretje države. Dokler Komisija ne sprejme odločitve, Banka Slovenije podružnico iz tretje države razvrsti v razred 1.

310. člen

(upravni in drugi dogovori)

(1) Banka Slovenije si prizadeva, da preden začne podružnica iz tretje države poslovati v Republiki Sloveniji, s pristojnimi organi zadevne tretje države sklene upravni ali drug dogovor, ki temelji na modelu za upravne dogovore, ki ga pripravi Evropski bančni organ v skladu s petim odstavkom 33. člena Uredbe 1093/2010/EU.

(2) Banka Slovenije Evropskemu bančnemu organu brez odlašanja pošlje informacije o vseh upravnih in drugih dogovorih, sklenjenih s pristojnimi organi tretjih držav.

9.2 ZAHTEVE GLEDE DOVOLJENJA IN REGULATIVNE ZAHTEVE

9.2.1 Zahteve glede dovoljenja

311. člen

(dovoljenje za opravljanje storitev podružnic tretjih držav)

(1) Družba iz tretje države iz 168. člena tega zakona, ki želi na območju Republike Slovenije ustanoviti podružnico iz tretje države, mora pred ustanovitvijo pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za podružnico iz tretje države.

(2) Podružnica iz tretje države, ki je pridobila dovoljenje za podružnico iz tretje države, lahko na območju Republike Slovenije opravlja tiste bančne in finančne storitve, ki so navedene v dovoljenju za podružnico iz tretje države.

(3) Če namerava podružnica iz tretje države na območju Republike Slovenije začeti opravljati tudi druge storitve, ki niso navedene v dovoljenju za podružnico iz tretje države, mora za te storitve predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za podružnico iz tretje države za opravljanje tudi teh storitev. Za dodatno dovoljenje se smiselno uporabljajo določbe tega pododdelka.

312. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično družbo,
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične družbe,
3. podatke o članih oziroma članicah poslovnih in nadzornih organov matične družbe iz 49. člena in 64. člena tega zakona,
4. revidirana letna poročila matične družbe za zadnja tri leta poslovanja,
5. podatke o imetnikih kvalificiranih deležev, oziroma če ni takih imetnikov, podatke o 20 največjih delničarjih oziroma družbenikih banke tretje države ter ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike teh delnic oziroma deležev,
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki,
7. dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, ki ga je matični družbi izdal pristojni organ države njenega sedeža,
8. dovoljenje pristojnega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno,
9. poslovni načrt za prva tri leta, v katerem je opisano predvideno poslovanje,
10. opis storitev, ki jih bo podružnica opravljala na območju Republike Slovenije,
11. organizacijsko strukturo podružnice in matične družbe oziroma skupine, katere del je podružnica,
12. opis upravljanja tveganj podružnice na območju Republike Slovenije v skladu z zahtevami iz 318. člena tega zakona,
13. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter da bo vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
14. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke,
15. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(3) Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom podrobneje določi dokumentacijo in informacije, ki jih mora vložnik predložiti k zahtevi za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države.

313. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za podružnico iz tretje države, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- a) podružnica iz tretje države izpolnjuje minimalne regulativne zahteve iz pododdelka 9.2.2 tega zakona;
- b) dejavnosti, za katere matična družba prosi za dovoljenje v Republiki Sloveniji, so zajete v dovoljenju, ki ga ima taka matična družba v tretji državi, v kateri ima sedež in v kateri se nadzirajo;
- c) nadzorni organ matične družbe v tretji državi je bil uradno obveščen o vlogi za ustanovitev podružnice v Republiki Slovenije in o zahtevi iz prejšnjega člena, ta zahteva in dokumenti pa so mu bili tudi predloženi;
- č) Banka Slovenije ima za namene opravljanja svojih nadzorniških funkcij možnost dostopati do vseh potrebnih informacij o matični družbi, ki jih imajo njeni nadzorni organi, in učinkovito usklajevati svoje nadzorniške dejavnosti z dejavnostmi nadzornih organov tretje države, zlasti v obdobjih kriz ali finančnih težav, ki vplivajo na matično družbo, njeno skupino ali finančni sistem tretje države;
- d) ni utemeljenih razlogov za sum, da bi se podružnica iz tretje države uporabljala za pranje denarja ali financiranje terorizma ali njuno omogočanje v smislu zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, oziroma 1. člena Direktive 2015/849/EU.

(2) Banka Slovenije pri presoji merila iz točke d) prejšnjega odstavka:

- upošteva informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma;
- se posvetuje z Uradom Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja ter pred izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države pridobi njegovo pisno potrditev, da je pogoj izpolnjen.

(3) Banka Slovenije lahko v dovoljenju za podružnico iz tretje države, da se preprečijo kršitve tega zakona, določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev, za katere podružnici iz tretje države izdaja dovoljenje.

(4) Banka Slovenije v dovoljenju za podružnico iz tretje države izrecno določi, da podružnica iz tretje države lahko dovoljene dejavnosti opravlja samo v Republiki Sloveniji, in podružnici iz tretje države izrecno prepove ponujati ali opravljati storitve čezmejno v drugih državah članicah, razen v primeru finančnih transakcij znotraj skupine, opravljenih z drugimi podružnicami iz tretjih držav iste matične družbe, in v primeru transakcij, ki se opravijo na podlagi povpraševanja po storitvah na lastno pobudo v skladu s 168. členom tega zakona.

314. člen

(zavrnitev zahteve za dovoljenje za podružnico iz tretje države)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države, če je podan kateri koli od navedenih razlogov:

- a) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena,
- b) matična družba ali njena skupina ne izpolnjuje bonitetnih zahtev, ki se uporabljajo zanj na podlagi prava tretje države, ali pa obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da ne izpolnjuje teh zahtev ali da jih bo prekršila v naslednjih 12 mesecih.

(2) Podružnica iz tretje države mora o nastanku okoliščin iz točke b) prejšnjega odstavka takoj uradno obvestiti Banko Slovenije.

315. člen
(prenehanje za dovoljenja za podružnico iz tretje države)

(1) Dovoljenje za podružnico iz tretje države preneha, če podružnica iz tretje države:

1. v obdobju 12 mesecev po izdaji dovoljenja ne začne opravljati storitev, za katere je bilo dovoljenje izdano,
2. za več kot šest mesecev preneha opravljati storitve na območju Republike Slovenije ali
3. poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Če nastopijo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev podružnice iz tretje države, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je podružnica iz tretje države prenehala sprejemati depozite.

(3) Če nastopijo razlogi iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih storitev, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za podružnico iz tretje države za opravljanje določenih storitev, pri katerih obstajajo okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Podružnica iz tretje države ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih ali finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: z dnem izteka roka, na katerega dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: z dnem, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

9.2.2 Minimalne regulativne zahteve

316. člen (zahteva glede jamstvenega kapitala)

(1) Podružnica iz tretje države ves čas ohranja minimalni jamstveni kapital, ki je vsaj:

- a) za podružnice iz tretjih držav iz razreda 1 v višini 2,5 odstotka povprečnih obveznosti podružnice za tri neposredna predhodna letna poročevalska obdobja oziroma za podružnice iz tretjih držav, ki so šele pridobile dovoljenje, v višini 2,5 odstotka obveznosti podružnice ob pridobitvi dovoljenja, kot so sporočene v skladu z 9.2.3 pododdelkom tega zakona, in v višini najmanj 10 milijonov eurov;
- b) za podružnice iz tretjih držav iz razreda 2 v višini 0,5 odstotka povprečnih obveznosti podružnice za tri neposredna predhodna letna poročevalska obdobja oziroma za podružnice iz tretjih držav, ki so šele pridobile dovoljenje v višini 0,5 odstotka obveznosti podružnice ob pridobitvi dovoljenja, kot so sporočene v skladu z 9.2.3 pododdelkom tega zakona, in v višini najmanj 5 milijonov eurov.

(2) Minimalni jamstveni kapital iz prejšnjega odstavka ne posega v morebitne druge veljavne kapitalske zahteve, ki jih za podružnice zahteva drug zakon.

(3) Podružnice iz tretjih držav zahtevo glede minimalnega jamstvenega kapitala iz prvega odstavka tega člena izpolnijo s sredstvi v eni od naslednjih oblik:

- a) denar ali denarju podobni instrumenti, kakor so opredeljeni v 60. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
- b) dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo enote centralne ravni držav članic ali centralne banke držav članic, ali
- c) kateri koli drug instrument, ki je podružnici iz tretje države na voljo za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub, takoj ko ta tveganja ali izgube nastanejo.

(4) Podružnice iz tretjih držav instrumente jamstvenega kapitala iz prejšnjega odstavka položijo na posebni račun v Republiki Sloveniji, pri banki, ki ni del skupine matične družbe, ali Banki Slovenije. Instrumenti jamstvenega kapitala, položeni na posebni račun, so na voljo za namene reševanja podružnice iz tretje države v skladu z ZRPPB-1 in za namene prenehanja podružnice iz tretje države v skladu s tem ali drugim zakonom.

317. člen (likvidnostne zahteve)

(1) Podružnice iz tretjih držav ne glede na druge likvidnostne zahteve v skladu s tem ali drugim zakonom ves čas ohranjajo neobremenjena in likvidna sredstva v višini, ki zadošča za kritje likvidnostnih odlivov v obdobju najmanj 30 dni.

(2) Šteje se, da podružnice iz tretjih držav razreda 1 izpolnjujejo zahtevo glede likvidnostnega kritja iz prejšnjega odstavka, če izpolnjujejo likvidnostno zahtevo iz I. naslova 6 dela Uredbe 575/2013/EU in Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L št. 11 z dne 17. 1. 2015, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 2015/61/EU).

(3) Podružnice iz tretjih držav likvidna sredstva, ki jih imajo za namene izpolnjevanja zahtev iz tega člena, položijo na račun v Republiki Sloveniji, pri kreditni instituciji, ki ni del skupine matične družbe, ali pri Banki Slovenije.

(4) Če na računu ostanejo likvidna sredstva, potem ko so bila uporabljena za kritje likvidnostnih odlivov v skladu s prvim odstavkom tega člena, so ta preostala likvidna sredstva na voljo za uporabo za namene reševanja podružnice iz tretje države v skladu z ZRPPB-1 ter za namene prenehanja podružnice iz tretje države v skladu s tem ali drugim zakonom.

(5) Banka Slovenije lahko odloči, da za kvalificirano podružnico iz tretje države likvidnostna zahteva iz tega člena ne velja.

318. člen (notranje upravljanje in upravljanje tveganj)

(1) Podružnica iz tretje države ima v Republiki Sloveniji vsaj dve osebi, ki dejansko vodita njeno poslovanje (v nadaljnjem besedilu: poslovodstvo podružnice).

(2) Član poslovodstva podružnice mora pred začetkom vodenja poslov podružnice pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za člana poslovodstva podružnice. Za izdajo dovoljenja za člana poslovodstva podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za člana uprave.

(3) Za podružnice iz tretjih držav razreda 1 se smiselno uporabljajo četrti odstavek 58. člena, 61. člen, 177. člen, 6.2.2 pododdelek, 220. člen, 221. člen tega zakona ter določbe podzakonskega akta, izdanega na podlagi 184. člena tega zakona o ureditvi notranjega upravljanja glede politik in praks prejemkov.

(4) Banka Slovenije lahko od podružnice iz tretje države razreda 1 zahteva, da ustanovi lokalni upravljalni odbor, da se zagotovi ustrezno upravljanje podružnice.

(5) Za podružnice iz tretjih držav razreda 2 se smiselno uporabljajo četrti odstavek 58. člena, 61. člen, 177. člen, 220. člen, 221. člen tega zakona ter določbe podzakonskega akta, izdanega na podlagi 184. člena tega zakona o ureditvi notranjega upravljanja glede politik in praks prejemkov. Podružnice iz tretjih držav razreda 2 imajo vzpostavljene funkcije notranje kontrole, kakor je določeno v 6.2.2 pododdelku tega zakona, razen petega in šestega odstavka 187. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko od podružnice iz tretje države razreda 2 glede na njeno velikost, notranjo organiziranost in naravo ter obseg in zapletenost njenih dejavnosti zahteva, da imenuje vodje funkcij notranje kontrole, kakor je določeno v petem in šestem odstavku 187. člena tega zakona.

(7) Podružnice iz tretjih držav:

- vzpostavijo sistem poročanja upravljalnemu organu matične družbe, ki zajema vsa pomembna tveganja ter politike upravljanja tveganj in njihove spremembe, ter imajo ustrezne sisteme informacijske in komunikacijske tehnologije in kontrole za zagotavljanje ustreznega upoštevanja politik in
- spremljajo in upravljajo svoje ureditve o zunanjem izvajanju.

(8) Podružnice iz tretjih držav, ki izvajajo vzajemne posle ali posle znotraj skupine, imajo ustrezne vire za prepoznavanje in ustrezno upravljanje kreditnega tveganja nasprotna stranke, kadar se pomembna tveganja, povezana s sredstvi, ki jih knjiži podružnica iz tretje države, prenesejo na nasprotno stranko.

(9) Kadar kritične funkcije ali pomembne funkcije podružnice iz tretje države izvaja njena matična družba, se te funkcije izvajajo v skladu z notranjo ureditvijo ali sporazumi znotraj skupine.

(10) Banka Slovenije zahteva, da neodvisna tretja oseba redno in vsaj enkrat letno ocenjuje, ali podružnica iz tretje države izvaja in stalno izpolnjuje zahteve iz tega člena, ter Banki Slovenije predloži poročilo z ugotovitvami in sklepi.

(11) Banka Slovenije in drugi pristojni organi imajo popoln dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje svoje nadzorniške funkcije. Podružnica iz tretje države mora Banki Slovenije na zahtevo poslati vse zahtevane informacije. Za pošiljanje informacij Banki Slovenije se smiselno uporablja 336. člen tega zakona.

319. člen (zahteve glede knjiženja)

(1) Podružnice iz tretjih držav vodijo register, ki jim omogoča spremljanje in vodenje celovite in natančne evidence vseh sredstev in obveznosti v Republiki Sloveniji, ki jih podružnica iz tretje države knjiži ali ki iz te podružnice izvirajo, ter samostojno upravljanje teh sredstev in obveznosti znotraj podružnice iz tretje države. Register vsebuje vse potrebne in zadostne informacije o tveganjih, ki jih ustvari podružnica iz tretje države, in o tem, kako se upravljajo.

(2) Podružnice iz tretjih držav oblikujejo ter redno pregledujejo in posodablajo politiko o ureditvah knjiženja za upravljanje registra iz prejšnjega odstavka. Politika vsebuje jasno utemeljitev ureditev knjiženja in določa, kako so te ureditve usklajene s poslovno strategijo podružnice iz tretje države. Politiko dokumentira in odobri organ upravljanja matične družbe.

(3) Podružnice iz tretjih držav redno in vsaj enkrat letno zagotovijo, da neodvisna tretja oseba pripravi neodvisno pisno in obrazloženo mnenje o izvajanju in stalnem izpolnjevanju zahtev iz tega člena, ki se nato z ugotovitvami in sklepi pošlje Banki Slovenije.

9.2.3 Zahteva za ustanovitev podrejene družbe in sistemsko pomembne podružnice

320. člen

(zahteva za ustanovitev podrejene družbe)

(1) Banka Slovenije od podružnice iz tretje države zahteva, da se preoblikuje v gospodarsko družbo s sedežem v Republiki Sloveniji in vloži vlogo za dovoljenje za opravljanje bančnih in finančnih ter dodatnih finančnih storitev, kadar:

- a) je podružnica iz tretje države v preteklosti izvajala dejavnosti iz 168. člena tega zakona ali jih trenutno izvaja, brez poseganja v izjeme iz četrtega odstavka 313. člena tega zakona, s strankami ali nasprotnimi strankami v drugih državah članicah;
- b) podružnica iz tretje države izpolnjuje merila za sistemsko pomembnost iz drugega odstavka 284. člena tega zakona ali je ocenjena, kot da je sistemsko pomembna v skladu s 321. členom tega zakona, in pomeni pomembno tveganje za finančno stabilnost EU ali Republike Slovenije ali
- c) je skupni znesek sredstev vseh podružnic iz tretjih držav, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, v EU enak 40 milijard eurov ali višji ali če je znesek sredstev, ki jih ima podružnica iz tretje države v svoji knjigi v Republiki Sloveniji, enak 10 milijard eurov ali višji.

(2) Banka Slovenije lahko preoblikovanje v podrejeno družbo zahteva tudi iz drugih razlogov, na podlagi katerih oceni, da zahteve in ukrepi iz 322. in 380. člena tega zakona ne bi zadostovali za odpravo pomembnih pomislekov z vidika nadzora.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za ustanovitev podrejene družbe predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom in pristojnimi organi držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije.

(4) Banka Slovenije pri točkah b) in c) prvega odstavka tega člena in pri izvedbi ocene iz 321. člena tega zakona upošteva kazalnike za oceno sistemske pomembnosti podružnic iz tretjih držav, ki vključujejo zlasti:

- a) velikost podružnice iz tretje države;
- b) zapletenost strukture, organiziranosti in poslovnega modela podružnice iz tretje države;
- c) stopnjo medsebojne povezanosti podružnice iz tretje države s finančnim sistemom EU in Republike Slovenije;
- č) zamenljivost dejavnosti, storitev ali poslov, ki se opravljajo, ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja podružnica iz tretje države;
- d) tržni delež podružnice iz tretje države v EU in Republiki Sloveniji z vidika skupnih bančnih sredstev ter v zvezi z dejavnostmi in storitvami, ki jih zagotavlja, ter posli, ki jih opravlja;

- e) verjetni vpliv prenehanja ali opustitve poslov ali poslovanja podružnice iz tretje države na likvidnost finančnega sistema Republike Slovenije ali na plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v EU in Republiki Sloveniji;
- f) vlogo in pomembnost podružnice iz tretje države za dejavnosti, storitve in posle skupine iz tretje države v EU in Republiki Sloveniji;
- g) vlogo in pomembnost podružnice iz tretje države v okviru reševanja ali prenehanja na podlagi informacij organa za reševanje;
- h) obseg poslovanja skupine iz tretje države, ki se izvaja prek podružnic iz tretjih držav, glede na poslovanje te skupine, ki se izvaja prek podrejenih institucij z dovoljenjem v EU in v državah članicah, v katerih so ustanovljene podružnice iz tretjih držav.

321. člen

(ocenjevanje sistemske pomembnosti podružnic iz tretjih držav)

(1) Kadar je Banka Slovenije pristojna za nadzor podružnice iz tretje države, ki pripada skupini iz tretje države, in imajo vse podružnice iz tretjih držav, ki pripadajo tej skupini, skupni znesek sredstev v EU, kot je sporočen v skladu s 323. in 324. členom tega zakona, enak 40 milijard eurov ali višji, in sicer:

- a) v povprečju za tri neposredna predhodna letna poročevalska obdobja ali
- b) v absolutnem smislu za najmanj tri letna poročevalska obdobja v petih neposrednih predhodnih letnih poročevalskih obdobjih,

Banka Slovenije oceni, ali je podružnica iz tretje države, ki jo nadzoruje, sistemske pomembna in ali pomeni znatno tveganje za finančno stabilnost EU ali Republike Slovenije.

(2) Prag sredstev iz prejšnjega odstavka ne vključuje sredstev, ki jih imajo podružnice iz tretjih držav v zvezi s posli na trgu centralnih bank, sklenjenimi s centralnimi bankami ESCB.

(3) Banka Slovenije pri ocenjevanju iz prvega odstavka tega člena upošteva zlasti merila za sistemske pomembnosti iz četrtega odstavka prejšnjega člena in drugega odstavka 284. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije se pri ocenjevanju iz prvega odstavka tega člena posvetuje z Evropskim bančnim organom in pristojnimi organi držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije, da bi ocenila tveganja za finančno stabilnost, ki jih zadevna podružnica iz tretje države pomeni za druge države članice.

(5) Banka Slovenije obrazloženo oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države za EU in Republiko Slovenijo, predloži Evropskemu bančnemu organu in pristojnim organom držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije.

(6) Kadar se pristojni organi, s katerimi je bilo opravljeno posvetovanje, ne strinjajo z oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države, o tem v desetih delovnih dneh od prejema ocene obvestijo Banko Slovenije. Banka Slovenije in pristojni organi si s pomočjo Evropskega bančnega organa po najboljših močeh prizadevajo, da bi najpozneje v treh mesecih od dne, ko je pristojni organ, ali kadar je to ustrezno, imenovani organ izrazil nasprotovanje, dosegli soglasje glede ocene, in kadar je to ustrezno, glede ciljno usmerjenih zahtev iz 322. člena tega zakona. Po izteku tega obdobja Banka Slovenije odloči o oceni sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države in ciljno usmerjenih zahtevah iz 322. člena tega zakona.

(7) Pristojni organ države članice podružnice iz tretje države, ki je del skupine iz tretje države, ki je ustanovila podružnico ali podrejeno institucijo tudi na območju Republike Slovenije, se pri ocenjevanju sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države posvetuje z Banko Slovenije in ji v ta namen pošlje obrazloženo oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države za EU in to državo članico. Če se Banka Slovenije ne strinja z oceno sistemske pomembnosti podružnice iz tretje države, o tem v desetih delovnih dneh od prejema ocene obvesti pristojni organ države članice. Banka Slovenije in pristojni organi si s pomočjo Evropskega bančnega organa po najboljših močeh prizadevajo, da bi najpozneje v treh mesecih od dne, ko je Banka Slovenije izrazila nasprotovanje, dosegli soglasje glede ocene, in kadar je to ustrezno, glede ciljno usmerjenih zahtev iz 322. člena tega zakona oziroma četrtega odstavka 48.j člena Direktive 2013/36/EU.

322. člen

(zahteve za podružnice iz tretjih držav, ki so sistemske pomembne)

(1) Banka Slovenije lahko, kadar je to primerno za obravnavo ugotovljenih tveganj, za sistemske pomembne podružnice iz tretje države uvede ciljno usmerjene zahteve, in sicer:

- a) da zadevna podružnica iz tretje države svoja sredstva ali dejavnosti prestrukturira tako, da se preneha šteti, da je sistemske pomembna v skladu s prejšnjim členom, ali da ne pomeni več nepotrebnega tveganja za finančno stabilnost EU ali Republike Slovenije, ali
- b) dodatne bonitetne zahteve.

(2) Če Banka Slovenije odloči, da zoper sistemske pomembne podružnice iz tretje države ne bo uveljavljala nobene od zahtev iz točke a) prejšnjega odstavka ali 320. člena tega zakona, predloži Evropskemu bančnemu organu in pristojnim organom držav članic, v katerih je zadevna skupina iz tretje države ustanovila druge podružnice iz tretjih držav ali podrejene institucije, utemeljeno uradno obvestilo o razlogih, zakaj teh zahtev ne bo uveljavljala.

9.2.3 Zahteve glede poročanja podružnic iz tretjih držav

323. člen

(regulativne in finančne informacije o podružnicah iz tretjih držav in matični družbi)

(1) Podružnice iz tretjih držav Banki Slovenije redno poročajo o:

- a) sredstvih in obveznostih, ki jih imajo v svojih knjigah v skladu s 319. členom tega zakona, ter sredstvih in obveznostih, ki izvirajo iz podružnic iz tretjih držav, z razčlenitvijo, ki prikazuje:
 - največja evidentirana sredstva in obveznosti, razvrščene po sektorjih in vrstah nasprotne stranke, vključno zlasti z izpostavljenostmi finančnemu sektorju;
 - znatno koncentracijo izpostavljenosti in virov financiranja v zvezi z določenimi vrstami nasprotnih strank;
 - pomembne notranje transakcije z matično družbo in člani skupine matične družbe;
- b) skladnosti podružnic iz tretjih držav z zahtevami, ki veljajo zanje na podlagi tega zakona;
- c) o ureditvah v zvezi z jamstvi za vloge, ki so na voljo vlagateljem v podružnicah iz tretjih držav v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, in o vsaki spremembi v zvezi s tem;
- č) dodatnih regulativnih zahtevah, ki veljajo za podružnice iz tretjih držav v skladu s tem zakonom.

(2) Za namene poročanja o sredstvih in obveznostih v svojih knjigah v skladu s točko a) prejšnjega odstavka podružnice iz tretjih držav uporabljajo MSRP.

(3) Podružnice iz tretjih držav Banki Slovenije redno sporočajo naslednje informacije o svoji matični družbi:

- a) zbirne informacije o sredstvih in obveznostih, ki jih imajo ali jih knjižijo podrejene družbe oziroma druge podružnice iz tretjih držav skupine te matične družbe v EU;
- b) informacije o skladnosti matične družbe z veljavnimi bonitetnimi zahtevami na posamični in konsolidirani podlagi;
- c) informacije o pomembnih nadzorniških pregledih in ocenah, kadar se ti izvajajo v zvezi z matično družbo, in nadzorniške odločitve;
- č) načrte sanacije matične družbe in informacije o posebnih ukrepih, ki bi lahko bili sprejeti za podružnice iz tretjih držav v skladu z navedenimi načrti, ter o vseh poznejših posodobitvah in spremembah teh načrtov;
- d) poslovno strategijo matične družbe v zvezi s podružnicami iz tretjih držav in vse naknadne spremembe te strategije;
- e) informacije o storitvah, ki jih matična družba opravlja za stranke, ki imajo sedež ali so v EU, na podlagi povpraševanja po storitvah na lastno pobudo v skladu s točko a) drugega odstavka 168. člena tega zakona.

(4) Ne glede na obveznost rednega poročanja v skladu s tem členom lahko Banka Slovenije uvede dodatne zahteve glede poročanja za podružnice iz tretjih držav, če meni, da so dodatne informacije potrebne za celoviti pregled poslovanja, dejavnosti ali finančne trdnosti podružnic iz tretjih držav ali njihove matične družbe, za preverjanje skladnosti podružnic iz tretjih držav in njihove matične družbe z veljavnim pravom ter za zagotavljanje skladnosti podružnic iz tretjih držav z navedenim pravom.

324. člen (pogostost poročanja)

(1) Regulativne in finančne informacije iz prejšnjega člena podružnice iz tretjih držav razreda 1 sporočajo Banki Slovenije vsaj dvakrat letno, podružnice iz tretjih držav razreda 2 pa vsaj enkrat letno.

(2) Banka Slovenije lahko opusti vse zahteve ali del zahtev za sporočanje informacij o matični družbi iz tretjega odstavka prejšnjega člena za kvalificirane podružnice iz tretjih držav, če lahko pridobi ustrezne informacije neposredno od nadzornih organov zadevne tretje države.

(3) Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejša pravila glede pogostosti, načina in oblike poročanja podružnic iz tretjih držav v skladu s tem členom. Pri tem upošteva, da so zahteve glede poročanja iz prejšnjega člena sorazmerne z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v razred 1 ali 2.

9.3 NADZOR NAD PODRUŽNICAMI IZ TRETJIH DRŽAV

325. člen (nadzor nad podružnicami iz tretjih držav in načrt nadzorniških pregledov)

(1) Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad podružnicami iz tretjih držav ravna v skladu s tem oddelkom in smiselno uporablja določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Banka Slovenije vključi podružnice iz tretjih držav v načrt nadzorniških pregledov iz 330. člena tega zakona.

326. člen

(proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)

(1) Banka Slovenije pregleda ureditve, strategije, postopke in mehanizme, ki jih izvajajo podružnice iz tretjih držav za izpolnjevanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter neposredno uporabljivih predpisov EU.

(2) Banka Slovenije na podlagi pregleda iz prejšnjega odstavka ovrednoti, ali ureditve, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih izvajajo podružnice iz tretjih držav, ter jamstveni kapital in likvidnost teh podružnic zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih pomembnih tveganj ter uspešno poslovanje podružnic iz tretjih držav.

(3) Banka Slovenije izvede pregled in ovrednotenje iz prvega in drugega odstavka tega člena v skladu z merili za uporabo načela sorazmernosti, objavljenimi v skladu s 3. točko prvega odstavka 382. člena tega zakona. Banka Slovenije pri določanju pogostosti in intenzivnosti pregleda iz prvega odstavka tega člena upošteva sorazmernost z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v razred 1 in razred 2 ter druga ustrezna merila, kot so narava, obseg in zapletenost dejavnosti podružnic iz tretjih držav.

(4) Kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja, zlasti ureditve upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti podružnice iz tretje države, ugotovi utemeljene razloge za sum, da gre ali je šlo v zvezi z zadevno podružnico iz tretje države za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ali za poskus tega ali da obstaja povečano tveganje za to, o tem takoj uradno obvesti Evropski bančni organ. Banka Slovenije sprejme potrebne ukrepe v skladu s tem zakonom, ki lahko vključujejo odvzem dovoljenja podružnici iz tretje države na podlagi 381. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije in Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja v okviru svojih pristojnosti tesno sodelujeta in si izmenjujeta informacije, pomembne za ta zakon, pod pogojem, da tako sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali kazenski ali upravni postopek, ki poteka. Evropski bančni organ lahko Banki Slovenije v primeru nestrinjanja v zvezi z usklajevanjem nadzorniških dejavnosti pomaga na podlagi tega člena na lastno pobudo. V takem primeru Evropski bančni organ ukrepa v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

327. člen

(sodelovanje med pristojnimi organi in kolegij nadzornikov)

(1) Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s pristojnimi organi držav članic, ki nadzorujejo podružnice iz tretjih držav in podrejene institucije iste skupine iz tretje države. Banka Slovenije s temi pristojnimi organi v skladu s 418. členom tega zakona oziroma 115. členom Direktive 2013/36/EU sklene pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Kadar Banka Slovenije nadzira podružnico iz tretje države razreda 1 in za namene prejšnjega odstavka podružnice iz tretjih držav razreda 1 v skladu s 415. členom tega zakona celovito nadzira kolegij nadzornikov, je Banka Slovenije članica kolegija nadzornikov, ob upoštevanju naslednjega:

- a) kadar je bil v zvezi s podrejenimi institucijami skupine tretje države že ustanovljen kolegij nadzornikov, so podružnice iz tretjih držav razreda 1, ki so del iste skupine, vključene v obseg pristojnosti tega kolegija nadzornikov;
- b) kadar ima skupina iz tretje države podružnice iz tretjih držav razreda 1 v več kot eni državi članici, vendar nima podrejenih institucij v EU, za katere velja 415. člen tega zakona oziroma 116. člen Direktive 2013/36/EU, se v zvezi s temi podružnicami iz tretjih držav razreda 1 ustanovi kolegij nadzornikov;
- c) kadar ima skupina iz tretje države podružnice iz tretjih držav razreda 1 v več kot eni državi članici ali vsaj eno podružnico iz tretje države razreda 1 in eno ali več podrejenih institucij v EU, za katere ne velja 415. člen tega zakona oziroma 116. člen Direktive 2013/36/EU, se v zvezi s temi podružnicami iz tretjih držav in podrejenimi institucijami ustanovi kolegij nadzornikov.

(3) Banka Slovenije je glavni pristojni organ, če je nadzorni organ največje podružnice iz tretje države v EU glede na skupno vrednost knjiženih sredstev. Glavni pristojni organ v primeru iz točke b) ali c) prejšnjega odstavka opravlja enako vlogo kot konsolidacijski nadzornik v skladu s 415. členom tega zakona.

(4) Poleg nalog iz 415. člena tega zakona kolegij nadzornikov:

- a) pripravi poročilo o strukturi in dejavnostih skupine iz tretje države v EU in ga vsako leto posodobi;
- b) izmenjuje informacije o rezultatih postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz 326. člena tega zakona;
- c) si prizadeva za uskladitev uporabe nadzorniških ukrepov in pooblastil iz 380. člena tega zakona.

(5) Kolegij nadzornikov po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi iz tretjih držav.

(6) Kadar Banka Slovenije ni glavni nadzorni organ, je pa članica kolegija nadzornikov, sodeluje pri opravljanju nalog kolegija nadzornikov, kakor so navedene v tem členu.

328. člen

(uradno obveščanje Evropskega bančnega organa)

Banka Slovenije uradno obvesti Evropski bančni organ o:

- a) vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam iz tretjih držav, in vseh naknadnih spremembah teh dovoljenj;
- b) skupnih sredstvih in obveznostih, ki jih knjižijo podružnice iz tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje za podružnico iz tretje države, kot se redno sporočajo;
- c) imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica iz tretje države, ki je pridobila dovoljenje za podružnico iz tretje države.

10. POGLAVJE: UKREPI NADZORA

10.1 SPLOŠNE DOLOČBE

329. člen

(opravljanje nadzora)

(1) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora v skladu s tem zakonom izvaja naloge in pristojnosti ter izreka ukrepe nadzora, določene v tem zakonu in Uredbi

1024/2013/EU, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom s ciljem, da se:

1. preprečijo ali odpravijo kršitve predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona ter preprečijo ali odpravijo nepravilnosti, ki ogrožajo ali bi lahko ogrozile varnost sredstev, ki so bila zaupana banki;
2. zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije opravlja nadzor po tem zakonu:

1. z izdajanjem dovoljenj in soglasij;
2. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij od bank ter drugih oseb, ki imajo po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžnost poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
3. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in drugih oseb, za katere tako določa ta zakon;
4. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(4) V zvezi z izrekanjem ukrepov pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona mora Banka Slovenije glede na informacije, s katerimi razpolaga v času odločanja in zlasti v primeru kriznih razmer, ustrezno upoštevati možni vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic.

(5) Kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko za izvajanje vseh ali posameznih nalog iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe odgovorna Evropska centralna banka, ta izvaja naloge in pooblastila ter izreka tudi ukrepe nadzora, kakor so določeni v tem zakonu za izvajanje nalog in pooblastil Banke Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog Evropske centralne banke v Uredbi 1024/2013/EU ali Uredbi 468/2014/EU izrecno določeno drugače.

(6) Kadar subjekt nadzora vloži pri Banki Slovenije vlogo na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, za reševanje katere je na podlagi Uredbe 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije to vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo 1024/2013/EU vložiti pri Banki Slovenije. Zoper sklep Banke Slovenije o zavrženju vloge iz prejšnjega stavka ni sodnega varstva.

330. člen

(načrt nadzorniških pregledov)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU vsaj enkrat letno sprejme načrt nadzorniških pregledov.

(2) Banka Slovenije v načrtu iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. banke, za katere je na podlagi rezultatov pregledovanja in ovrednotenja poslovanja banke v skladu z oddelkom 6.6 tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov, izvedenih v skladu z 233. členom tega zakona, ugotovila obstoj morebitnih pomembnih tveganj za njihovo finančno trdnost ali morebitnih kršitev določb tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU;
2. druge banke, v katerih je po njeni oceni upravičen okrepljeni nadzor zaradi drugih okoliščin.

(3) Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6 tega zakona v načrtu nadzorniških pregledov za banke iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. aktivnosti, ki jih bo izvajala v posamezni banki, in pogoje za njihovo izvedbo;
2. banke, za katere se bo izvajal okrepljeni nadzor na način iz četrtega odstavka tega člena;
3. načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih banke, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah.

(4) Kadar Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6 tega zakona odloči, da se v banki izvaja okrepljeni nadzor, v načrtu nadzorniških pregledov opredeli zlasti naslednje aktivnosti oziroma ukrepe:

1. dodatno ali pogostejše izvajanje pregledov poslovanja banke;
2. odreditev stalne prisotnosti inšpektorjev ali drugih pooblaščenih oseb Banke Slovenije v banki;
3. dodatno ali pogostejše poročanje banke;
4. dodatne ali pogostejše preglede operativnih, strateških ali poslovnih načrtov banke;
5. tematske preglede za preverjanje izpostavljenosti banke specifičnim tveganjem, za katera je verjetno, da se bodo uresničila.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na načrte nadzorniških pregledov pristojnih organov matične države članice izvaja pristojnosti in naloge nadzora, vključno s pregledom poslovanja, v podružnicah bank držav članic v Republiki Sloveniji.

331. člen

(ukrepi Banke Slovenije in nadzorniško pismo)

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

(2) Banka Slovenije pri določanju ukrepov nadzora upošteva vse okoliščine glede kršitve, da se z izrečenimi ukrepi nadzora zagotovi učinkovita odprava kršitev in prepreči nadaljnje ravnanje ali opustitve, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, zlasti pa:

1. resnost in trajanje kršitve ter stopnjo odgovornosti kršitelja;
2. finančni položaj kršitelja in pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;
3. izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
4. sodelovanje kršitelja v postopku ugotavljanja kršitve;
5. predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

(3) Kadar Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi pomembna dejstva in okoliščine, ki lahko pripomorejo k zagotavljanju skladnosti delovanja in poslovanja subjektov nadzora s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU ali drugimi predpisi, ali bi bila izdaja odredbe ali odločbe ob upoštevanju prejšnjega odstavka očitno nesorazmeren ukrep, lahko Banka Slovenije o ugotovitvah pri opravljanju nadzora subjekt nadzora pisno obvesti in subjektu nadzora izrazi pričakovanje sprejetja ustreznih sprememb in aktivnosti ali mu jih priporoča (v nadaljnjem besedilu: nadzorniško pismo).

332. člen
(pooblaščne osebe Banke Slovenije)

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Če bi v postopku oddaje javnega naročila, v katerem bi bil izbran pooblaščen revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, zaradi česar bi bili interesi države bistveno ogroženi, sklene Banka Slovenije z upoštevanjem točke (a) prvega odstavka 346. člena PDEU pogodbo neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o oddanih naročilih v preteklem letu.

(4) Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi tega člena, in o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

333. člen
(letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank)

(1) Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.

(4) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Ta člen se smiselno uporablja tudi za nadomestilo za nadzor nad bankami, ki ga Banka Slovenije izvaja na podlagi drugih zakonov.

(7) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

10.2 POROČANJE IN PREGLED POSLOVANJA BANKE

334. člen

(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti od zaposlenih v bankah, da pošljejo Banki Slovenije prijave o okoliščinah v zvezi z banko, ki pomenijo možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotoviti:

1. enostaven in lahko dostopen način pošiljanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejetje in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter o izvedenih aktivnostih.

(3) Banka Slovenije mora zagotoviti:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so vložile prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
2. da se vsi podatki o osebah, ki so vložile prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni.

(4) Podatkov iz prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja osebe, ki je vložila prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujno za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov. Banka Slovenije banki, na katero se prijava glasi, ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je vložila prijavo zoper banko, in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe.

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka tega člena razkrita, mora banka zagotoviti ustrezne razmere, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so vložili prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se odpravijo njihove posledice.

335. člen

(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem ali drugim zakonom.

(2) Državni organi in nosilci javnih pooblastil morajo Banki Slovenije na njeno zahtevo poslati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje svojih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije iz prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti informacije o:

1. pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona;
2. članih uprave in nadzornih svetov bank v zvezi s presojo pogojev za opravljanje funkcije člana uprave ali nadzornega sveta;
3. poslovanju banke v drugih državah članicah in poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji;

4. poslovanju bank v tretjih državah in poslovanju bank tretjih držav v Republiki Sloveniji;
5. finančnem položaju in poslovanju bank, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor;
6. okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža;
7. okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar so razlogi za sum glede opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti v nasprotju s tem zakonom.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s pošiljanjem teh podatkov.

(5) Pooblaščen oseba Banke Slovenije lahko za namen izvajanja pristojnosti na podlagi tega zakona prek elektronskega sistema pridobiva naslednje informacije o posameznikih iz centralnega registra prebivalstva:

1. ime in priimek,
2. kraj rojstva,
3. EMŠO,
4. državljanstvo,
5. prebivališče, vrsta prebivališča in naslove za vročanje,
6. datumi in podatki o dogodkih, spremembah in popravkih podatkov iz tega odstavka.

(6) Banka Slovenije pri pridobivanju podatkov iz prejšnjega odstavka, pridobi samo tiste podatke, ki jih potrebuje v posamičnem primeru (načelo sorazmernosti).

(7) Kadar Banka Slovenije pri izvajanju pristojnosti na podlagi tega zakona presoja ugled posamezne osebe, pridobi informacije o delovanju te osebe tudi iz centralizirane zbirke, ki jo glede izrečenih administrativnih ukrepov vodi Evropski bančni organ, z upoštevanjem predpisov, ki urejajo izmenjavo informacij iz kazenske evidence med državami članicami.

336. člen (poročila banke)

(1) Banka mora Banki Slovenije na njeno zahtevo poslati vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Banka mora poročila in informacije iz prejšnjega stavka poslati v obliki in na način, ki ju določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki so pomembni za nadzor nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah dajo ustno izjavo.

337. člen
(pregled poslovanja)

(1) Banka omogoči pooblaščenim osebam Banke Slovenije, da v skladu z zahtevo iz 338. člena tega zakona opravi pregled poslovanja banke na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke v skladu z zahtevo iz 338. člena tega zakona.

338. člen
(zahteva za pregled poslovanja)

(1) Banka Slovenije pošlje banki zahtevo za pregled poslovanja najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži banki šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ni mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora vključevati navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda, vključno z navedbo dokumentacije, ki jo mora banka v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij izročiti za izvedbo pregleda, ter rok za predložitev te dokumentacije.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora vključevati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 339. do 342. členu tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljajo prvi do četrti odstavek tega člena.

339. člen
(način opravljanja pregleda)

(1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije ali druga pooblaščen oseba Banke Slovenije, ki jo za opravljanje pregleda poslovanja banke pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Pregled poslovanja opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma ob dnevih, ki niso delavniki.

(3) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kolikor je nujno za doseg namena nadzora.

(4) Inšpektor Banke Slovenije o preliminarnih ugotovitvah pregleda poslovanja lahko pripravi poročilo, ki se pošlje banki. Poročilo ne prejudicira končnih

ugotovitev in morebitnih ukrepov nadzora, ki jih Banka Slovenije na podlagi ugotovitev pregleda lahko izreče v skladu s tem zakonom. Banka lahko v zvezi s preliminarnimi ugotovitvami v poročilu da dodatna pojasnila. Poročilo je informativne narave in namenjeno razjasnitvi posameznih okoliščin, ugotovljenih v pregledu.

(5) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

340. člen (obseg pregleda)

(1) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo inšpektorju Banke Slovenije poslati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja, v skladu z zahtevo.

341. člen (pogoji za opravljanje pregleda)

(1) Banka mora inšpektorjem Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih, kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščen osebe banke, ki lahko na zahtevo inšpektorja Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

342. člen (posebni pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popoln opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

343. člen (poročanje in pregled poslovanja drugih oseb)

(1) Če je to potrebno za doseg namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev poslovne dokumentacije, ustrezna poročila in informacije tudi od naslednjih oseb:

1. oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti;
2. oseb, na katere je banka prenesla del svojih poslovnih postopkov ali so za banke prevzele zunanje izvajanje funkcij ali dejavnosti, vključno s tretjimi ponudniki storitev IKT iz poglavja V Uredbe 2022/2554/EU;
3. imetnikov kvalificiranih deležev v banki;
4. oseb, v katerih ima banka kvalificirano naložbo;
5. nadrejenega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga;
6. drugih oseb, ki so vključene v konsolidirani nadzor nad banko;
7. družbe, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali mešanemu poslovnemu holdingu.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva poročila in informacije iz prejšnjega odstavka tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah.

(3) Kadar je to potrebno, da se preveri dokumentacija, poročila in informacije, prejete na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pri pravnih osebah iz prvega odstavka tega člena opravi pregled poslovanja. Za pregled poslovanja se v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pregledu poslovanja banke.

(4) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom v skladu z določbami tega zakona.

10.3 UKREPI NADZORA ZOPER BANKO

10.3.1 Odredba za odpravo kršitev banke

344. člen (odredba)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da banka krši ali bo v naslednjih 12 mesecih verjetno kršila predpise iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha s takim ravnanjem in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila.

(2) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da banka krši ali bo v naslednjih 12 mesecih verjetno kršila predpise iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona, in te kršitve imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke, Banka Slovenije banki poleg zahtev iz prejšnjega odstavka odredi,

da izvede določene ukrepe iz 345. člena tega zakona, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev (v nadaljnjem besedilu: dodatni ukrepi).

(3) Šteje se, da obstajajo oziroma so mogoči pomembni učinki na varno in skrbno upravljanje banke, če kršitev ima ali bi lahko imela pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za obravnavo tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena, če banka ne zagotavlja ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo zagotavljala ustrezne ureditve notranjega upravljanja, zlasti pa:

1. ustreznih kvantitativnih ali kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala,
2. izpolnjevanja zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe 575/2013/EU,
3. izpolnjevanja zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU.

345. člen (dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanje ugotovljenih kršitev v banki, če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU ali preprečil nastanek kršitev predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije lahko odredi zlasti naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži banki, da zagotovi dodatni potrebni kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, in sicer pod pogoji iz 238. člena tega zakona;
2. naloži banki, da izvede ukrepe za izboljšanje ureditve glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala banke ter glede ureditve notranjega upravljanja banke;
3. naloži banki, da predloži podroben načrt ukrepov za odpravo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ter določi rok za njihovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta ukrepov v zvezi z obsegom in rokom;
4. zahteva od banke, da uporabi posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika izračuna kapitalskih zahtev;
5. zahteva od banke, da zmanjša kratkoročna, srednjeročna in dolgoročna tveganja, ki izhajajo iz ESG dejavnikov, vključno s tistimi, ki izhajajo iz procesa prilagajanja in trendov prehoda v zvezi z ustreznimi pravnimi in regulativnimi cilji EU, Republike Slovenije in drugih držav članic ali tretjih držav, ter v ta namen prilagodi svoje poslovne strategije, upravljanje in upravljanje tveganj, vključno z okrepitevijo ciljev, ukrepov in dejavnosti, vključenih v njene načrte iz petega in šestega odstavka 197. člena tega zakona;
6. zahteva od banke, da izvede stresno testiranje in analizo scenarijev, da oceni tveganja, ki izhajajo iz izpostavljenosti kriptosredstvom in opravljanja storitev v zvezi s kriptosredstvi;
7. zahteva od banke, da kadar Banka Slovenije oceni, da obstaja čezmerno tveganje koncentracije, ki izhaja iz izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke, zmanjša izpostavljenost do te centralne nasprotne stranke ali znova uskladi izpostavljenosti na svojih klirinških računih v skladu s 7.a členom Uredbe 648/2012/EU;
8. naloži ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih prevzema banka v zvezi z določenimi posli, produkti ali sistemi, vključno s:
 - prepovedjo ali omejitvijo širjenja mreže poslovalnic banke ali zahtevo za zmanjšanje poslovne mreže banke,

- prepovedjo ali omejitvijo aktivnosti banke, ki pomeni pomembno tveganje za finančni položaj banke;
- 9. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov, vključno z dejavnostmi zunanjega izvajanja, ob upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke:
 - z osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali zaradi drugih okoliščin,
 - s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki pomenijo za banko povečano tveganje;
- 10. omeji poslovanje, tudi v zvezi s sprejemanjem depozitov ali dejavnostmi, ali zahteva odsvojitve dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za trdnost banke;
- 11. prepove ali omeji banki izplačila dobička ali plačila obresti delničarjem ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, razen če bi prepoved povzročila nastanek dogodka neplačila banke;
- 12. naloži banki, da uporabi čisti in preneseni dobiček za izboljšanje svoje kapitalske ustreznosti;
- 13. prepove ali omeji uporabo računovodskih meril, zaradi katerih banka ne izkazuje pravega finančnega položaja ali rezultata, in določi ustrezna merila;
- 14. omeji variabilne prejemke zaposlenih s primernim odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če bi izplačilo tega dela prejemkov ogrozilo izpolnjevanje obveznosti ali ciljev glede kapitalske ustreznosti banke;
- 15. določi dodatne zahteve glede zagotavljanja likvidnosti, vključno z omejitvami glede usklajenosti dospelosti terjatev in obveznosti banke;
- 16. zahteva dodatno ali pogostejše poročanje banke, vključno v zvezi s kapitalom, likvidnostjo in finančnim vzvodom;
- 17. zahteva, da nadzorni svet imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;
- 18. zahteva dodatna razkritja banke;
- 19. zahteva od nadzornega sveta, da odpokliče člana ali člane uprave, ki so neposredno odgovorni za ugotovljene kršitve v banki, in imenuje novega člana ali nove člane uprave;
- 20. zahteva od banke, da sprejme dodatne ukrepe, potrebne za zagotavljanje primernosti članov uprave ali članov nadzornega sveta, vključno s kolektivno primernostjo upravljalnega organa kot celote;
- 21. zahteva od banke, da sprejme dodatne ukrepe, potrebne za zagotavljanje primernosti nosilcev ključnih funkcij, vključno z začasno prepovedjo opravljanja funkcije;
- 22. zahteva od banke, da razreši pomembnega nosilca ključne funkcije;
- 23. zahteva od imetnikov kvalificiranega deleža, da odpokličejo člana ali člane nadzornega sveta, ki so dopustili ugotovljene kršitve v banki, čeprav so zanje vedeli ali bi morali vedeti, in imenuje novega člana ali nove člane nadzornega sveta.

(3) Dodatni ukrep iz 16. točke prejšnjega odstavka glede dodatnega ali pogostejšega poročanja banke se lahko naloži le, če:

- je ukrep primeren in sorazmeren glede na namen, zaradi katerega se zahteva dodatno ali pogostejše poročanje;
- zahtevani podatki niso enaki ali bistveno enaki, kot so že bili sporočeni Banki Slovenije, hkrati pa Banka Slovenije teh podatkov ne more pripraviti sama, in
- zahtevani podatki niso bili predloženi v drugačni obliki ali razčlenjenosti, kar bi Banki Slovenije omogočilo pripravo informacije v enaki kakovosti in zanesljivosti, kot če bi jih prejela od banke.

(4) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 15. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke;
2. ureditev upravljanja likvidnostnega tveganja;
3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6 tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju neskladja med dejanskim likvidnostnim položajem banke ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja poleg zahteve iz prejšnjega odstavka banki izreče tudi druge ukrepe nadzora.

346. člen (poročilo o odpravi kršitev)

(1) Banka mora izvesti dodatne ukrepe in odpraviti ugotovljene kršitve v roku, določenem z odredbo, ter Banki Slovenije dostaviti poročilo o izvedenih aktivnostih (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.

(3) Banka Slovenije lahko v odredbi od banke zahteva, da poročilu o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

347. člen (ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter priloženih dokazov izhaja, da je banka izvedla ukrepe in odpravila kršitve, ugotovljene z odredbo, Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev izda odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravljenih kršitvah zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja banke v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je banka izvedla navedene ukrepe in odpravila ugotovljene kršitve.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je banka kršila predpise iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona, vendar je banka kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega odstavka 344. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je banka kršila predpise iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona in da je kršitev odpravila.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če bi glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja take odločbe in objava informacij na podlagi 385. člena tega zakona pomembno prispevala k izboljšanju praks upravljanja bank ter k preprečevanju ravnanja, ki pomeni kršitev predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena banko pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter pozove banko, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

10.3.2 Ukrepi zgodnjega posredovanja

348. člen

(ukrepi zgodnjega posredovanja)

(1) Če banka krši ali bo verjetno kršila predpise iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede tudi naslednje dodatne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: ukrepi zgodnjega posredovanja):

1. zahteva od upravljalnega organa banke, da se izvedejo aktivnosti v okviru ene ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije;
2. zahteva od upravljalnega organa banke, da se ustrezno posodobi načrt sanacije, če se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk, določenih v prvotnem načrtu sanacije, in da se v določenem roku izvedejo aktivnosti za uporabo shem ali ukrepov, ki so opredeljeni v posodobljenem načrtu;
3. zahteva od upravljalnega organa banke, da predloži podroben načrt ukrepov, s katerimi se preprečijo ali odpravijo težave banke, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od upravljalnega organa banke, da v določenem roku skliče skupščino banke in ji predlaga sprejetje določenih ukrepov za namen sanacije banke, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalske rezerve;
5. zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega člana ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke;
6. zahteva od upravljalnega organa banke pripravo načrta pogajanj za prestrukturiranje dolga z nekaterimi ali vsemi upniki banke v skladu z načrtom sanacije;
7. zahteva, da se spremeni poslovna strategija banke;
8. zahteva, da se izvedejo spremembe pravnih ureditev in operativnih postopkov v banki;
9. zahteva, da banka zagotovi izpolnjevanje pogojev in informacije, ki jih potrebuje organ, pristojen za reševanje, za posodobitev načrta reševanja ali načrtovanje ukrepov reševanja banke, vključno z izvedbo vrednotenja sredstev in obveznosti banke za namene reševanja.

(2) Banka Slovenije pri oceni obstoja okoliščin hitrega slabšanja finančnega položaja banke za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva različne kazalnike in opredeli pragove poslabšanja teh kazalnikov, ki utemeljujejo uporabo teh ukrepov. Banka Slovenije lahko v zvezi z oceno iz prejšnjega stavka upošteva tudi minimalno kapitalsko zahtevo za banko, ki se ji prišteje 1,5 odstotne točke. Ko Banka Slovenije ugotovi, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje.

(3) Banka Slovenije lahko poleg ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena izreče tudi druge dodatne ukrepe iz 345. člena tega zakona.

(4) Če se v primeru uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, se zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico uresničiti finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(5) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže banka ali njena nadrejena družba ali kateri koli subjekt v skupini ali
2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(6) Če se v primeru uporabe ukrepov iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenila:
 - podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini,
 - kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(7) Določbe četrtega do šestega odstavka tega člena ne vplivajo na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno uporaba ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ampak so tudi druge okoliščine.

349. člen

(sklic skupščine banke)

(1) Če Banka Slovenije z odredbo na podlagi 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje določenih ukrepov z namenom sanacije, se sklic skupščine banke, ne glede na prvi odstavek 297. člena ZGD-1, objavi najmanj 15 dni pred skupščino. V objavi sklica skupščine mora uprava navesti, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona in v skladu z zahtevami iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Uprava banke mora najmanj osem dni pred nameranim dnem objave sklica skupščine, ki bo odločala o predlogu na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka, predlog sklepov skupščine predložiti Banki Slovenije, ki lahko do objave sklica skupščine od uprave banke zahteva popravek predloga sklepov skupščine.

(3) Če uprava banke ne skliče skupščine banke, ki bi odločala o predlogu sklepov v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije sama skliče skupščino banke ter ji predlaga povečanje osnovnega kapitala banke.

(4) Banka mora Banki Slovenije povrniti stroške, ki so nastali v zvezi s sklicem skupščine.

350. člen

(odločanje skupščine o predlogu sklepov v skladu z zahtevo)

(1) Ne glede na 300. člen ZGD-1 delničarji banke ne morejo dajati predlogov sklepov k točkam dnevnega reda, ki so vezane na predloge sklepov skupščine, določene v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona.

(2) Kadar drug zakon ali statut banke za sprejetje posamezne odločitve na skupščini določa ločeno glasovanje z izrednim sklepom, se ne glede na določbe zakona ali statuta v primeru odločanja o predlogih sklepov, določenih v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona, glasovanje izvede na skupnem zasedanju skupščine.

(3) Kadar skupščina banke odloča o predlogih ukrepov v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona, ki vključujejo ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke ali spremembe statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, je tak sklep veljavno sprejet, če je potrjen z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, pod pogojem, da je na skupščini zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Za odločanje skupščine iz prejšnjega stavka se ne uporabljajo določbe ZGD-1 ali statuta, ki določajo višje zahteve za veljavnost takega sklepa.

(4) V primeru, ko uprava banke v zvezi z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona predlaga skupščini poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi prenosa zneskov v kapitalne rezerve, se tako zmanjšanje osnovnega kapitala banke lahko izvede ne glede na pogoje iz drugega odstavka 379. člena ZGD-1.

(5) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona z namenom povečanja kapitala banke predlaga izdajo instrumenta, ki vključuje izključno opcijo banke do zamenjave imetnikovega instrumenta za delnice banke, je tak sklep na skupščini banke veljavno sprejet, če je sprejet z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico.

(6) Pooblastilo upravi za izdajo instrumentov iz prejšnjega odstavka na podlagi skupščinskega sklepa velja največ eno leto.

(7) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona skupščini predlaga povečanje osnovnega kapitala banke tako, da se nove delnice banke ponudijo izključno obstoječim delničarjem banke in znanim upnikom banke iz naslova kvalificiranih obveznosti banke, se taka ponudba ne šteje kot ponudba vrednostnih papirjev javnosti in se za tako ponudbo ne uporabljajo določbe Uredbe 2017/1129/EU glede obvezne objave prospekta.

351. člen

(povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki)

(1) Uprava banke lahko v zvezi z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona predlaga skupščini povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 334. člena ZGD-1. Banka Slovenije lahko od uprave banke zahteva, da pred sklicem skupščine povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki pregleda pooblaščen revizor, če obstaja dvom o vrednosti stvarnega vložka v času njegovega prispevanja.

(3) Predlog sklepa skupščine za povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki mora vključevati:

1. opis predmeta stvarnega vložka in osebo, od katere bo stvarni vložek pridobljen;
2. število delnic ali nominalno vrednost delnic, ki bodo izdane na podlagi vplačila stvarnega vložka;
3. izjavo imetnika predmeta stvarnega vložka, da bo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesel na banko.

(4) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, mora predlog iz prejšnjega odstavka vsebovati izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom terjatve na banko pod odložnim pogojem, če bo predlagani sklep o povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki veljavno potrjen na skupščini banke.

(5) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, ki je zavarovana s stvarno ali obligacijsko pravico, morajo biti k izjavi priložene listine, ki zagotavljajo učinke takega zavarovanja tudi v razmerju do banke, razen če ti učinki nastanejo za banko že na podlagi zakona.

(6) Če so predmet stvarnega vložka vrednostni papirji ali drugo premoženje, na katerem je z vpisom v register ustanovljena zastavna pravica ali druga stvarna pravica v korist tretjega, morajo biti k izjavi priložene ustrezne listine, ki banki brezpogojno in nemudoma dovoljujejo izbris teh pravic v ustreznem registru.

352. člen

(posebna revizija, ničnost in izpodbojnost)

(1) Sodišče v skladu s 318. členom ZGD-1 imenuje posebnega revizorja zaradi preveritve postopkov povečanja osnovnega kapitala banke, ki so bili izvedeni na podlagi zahteve v skladu s 4. točko prvega odstavka 348. člena tega zakona, če delničarji, ki predlagajo sodišču imenovanje posebnega revizorja, založijo predujem za kritje stroškov posebne revizije. V tem primeru se ne uporablja šesti odstavek 318. člena ZGD-1.

(2) V zvezi s skupščinskim sklepom, ki je bil sprejet na skupščini z upoštevanjem 349. do 351. člena tega zakona, ni mogoče uveljavljati ničnosti na podlagi prve in tretje alineje 390. člena ZGD-1.

(3) Skupščinskega sklepa iz prejšnjega odstavka, ki je bil sprejet z večino glasov iz 350. člena tega zakona, ni mogoče izpodbijati iz razloga, da sklep ni bil sprejet z večino, kakor je določena v statutu banke.

(4) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena o povečanju osnovnega kapitala banke ni mogoče izpodbijati iz razlogov iz drugega odstavka 400. člena ZGD-1.

(5) Uveljavljanje izpodbojnosti sklepa skupščine iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njegove uveljavitve. Če sodišče v postopku izpodbijanja ugotovi, da so podani izpodbojni razlogi in bi moral biti sklep razveljavljen, sklepa ne razveljavi, ampak zgolj ugotovi obstoj izpodbojnih razlogov. Delničarji, ki so uveljavljali izpodbojnost sklepa, lahko na podlagi odločitve sodišča o obstoju izpodbojnih razlogov uveljavljajo morebitne odškodninske zahteve v pravdi.

353. člen

(razrešitev članov upravljalnega organa in višjega vodstva banke)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo na podlagi 5. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega člana ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke, če te osebe z upoštevanjem meril iz 54. oziroma 69. člena tega zakona niso primerne za opravljanje nalog v zvezi z odpravo kršitev v banki.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek z odredbo zahteva razrešitev vseh ali posameznih članov upravljalnega organa banke ali višjega vodstva v banki tudi, če:

1. so v banki ugotovljene okoliščine, ki kažejo na znatno poslabšanje finančnega položaja banke ali na hude kršitve predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona ali internih ureditev v banki;
2. ukrepi zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona ne zadoščajo za izboljšanje finančnega položaja banke ali se ustrezno odpravijo kršitve.

(3) Banka mora v zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena glede razrešitve ali zamenjave članov upravljalnega organa ali višjega vodstva pred novim imenovanjem posameznega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva o predlogu za imenovanje obvestiti Banko Slovenije, ki lahko v petih delovnih dneh po prejemu obvestila ugovarja predlogu, če ob upoštevanju razlogov za zahtevo po razrešitvi ali zamenjavi članov upravljalnega organa ali višjega vodstva in položaja banke oceni, da posamezni član upravljalnega organa ali višjega vodstva oziroma upravljalni organ ali višje vodstvo kot celota ne ustreza zahtevam glede funkcije in nalog, ki naj bi jih opravljalo.

(4) V zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva lahko imenovani le, če Banka Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka ne ugovarja imenovanju.

(5) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega in drugega odstavka tega člena izreče tudi druge ukrepe nadzora iz 344. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 345. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona.

354. člen

(imenovanje posebnega pooblaščenca)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo imenuje enega ali več posebnih pooblaščenцев v banki, če so podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva na

podlagi prejšnjega člena ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka Slovenije lahko posebnega pooblaščenca pooblasti za:

1. izvajanje funkcije člana uprave ali
2. za izvajanje posameznih nalog v banki brez pooblastil za zastopanje banke.

(3) Banka Slovenije za posebnega pooblaščenca imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena za izvajanje funkcije in nalog iz prejšnjega odstavka. Če je posebni pooblaščenec imenovan za izvajanje funkcije člana uprave, mora izpolnjevati pogoje iz 47. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije imenuje posebnega pooblaščenca za izvajanje funkcije člana uprave, lahko odloči, da posebni pooblaščenec opravlja funkcijo člana uprave namesto razrešenega člana uprave ali skupaj z obstoječimi člani uprave. Banka Slovenije v imenu banke predlaga vpis imenovanja in razrešitve posebnega pooblaščenca s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave v sodni register.

(5) Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči, da se mora uprava banke pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati s posebnim pooblaščencom ali pridobiti njegovo soglasje.

(6) V odredbi o imenovanju posebnega pooblaščenca Banka Slovenije določi vlogo, pristojnosti in pooblastila posebnega pooblaščenca, vključno z morebitnimi omejitvami iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči tudi, da se mora posebni pooblaščenec pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati z Banko Slovenije. Naloge posebnega pooblaščenca lahko vključujejo zlasti preverjanje finančnega položaja banke, vodenje poslov ali dela poslov banke, da bi se ohranil ali znova vzpostavil finančni položaj institucije, ter sprejemanje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja banke. Če je posebni pooblaščenec pooblaščen za sklic skupščine banke, mora pred objavo sklica skupščine in določitvijo dnevnega reda skupščine obvezno pridobiti soglasje Banke Slovenije.

(7) Banka Slovenije lahko kadar koli z odredbo odloči o spremembi vloge, pooblastil in pristojnosti posebnega pooblaščenca.

(8) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 344. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 345. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona in iz prejšnjega člena.

(9) Banka Slovenije informacije iz prvega odstavka tega člena predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena fizične osebe ali institucije, na katero se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije, kakor je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

355. člen

(trajanje funkcije in razrešitev posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec je lahko imenovan za največ eno leto. Mandat posebnega pooblaščenca se lahko izjemoma podaljša, če so v banki še podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena. Razlogi za podaljšanje pooblastil posebnega pooblaščenca se objavijo v okviru objave informacij v skladu s 385. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kadar koli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena, ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev. Posebni pooblaščenec je lahko razrešen izključno na podlagi odločitve Banke Slovenije.

356. člen

(izvajanje nalog in pooblastil posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec mora pri opravljanju svojih nalog ravnati v skladu s pooblastili in omejitvami, določenimi v skladu s šestim odstavkom 354. člena tega zakona, in pri svojem delovanju v banki upoštevati navodila Banke Slovenije ter veljavne predpise, dobro poslovno prakso in najvišje strokovne in etične standarde.

(2) Banka mora posebnemu pooblaščenцу zagotoviti stalni in neomejeni dostop v prostore banke ter ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno opravlja svoja pooblastila v skladu z odredbo.

(3) Banka mora posebnemu pooblaščenцу omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije ter izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(4) Člani upravljalnega organa in zaposleni pri banki morajo posebnemu pooblaščenцу na njegovo zahtevo poslati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nalog posebnega pooblaščenca v skladu z odredbo o imenovanju. V primeru imenovanja pooblaščenca s pooblastili člana uprave morajo člani uprave posebnemu pooblaščenцу nemudoma predati posle, za katere je pooblaščen v skladu z odredbo.

(5) Posebni pooblaščenec mora Banki Slovenije nemudoma sporočiti vse bistvene informacije, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na presojo finančnega položaja banke ali kršitev predpisov ali internih ureditev v banki.

(6) Banka Slovenije lahko od posebnega pooblaščenca zahteva, da ji redno poroča o izvajanju svojih nalog in da ji v določenem roku, v vsakem primeru pa ob koncu mandata predloži poročilo v zvezi s finančnim položajem banke ter v zvezi z ukrepi, ki so bili v banki izvedeni v času njegovega imenovanja.

357. člen

(usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje in imenovanje začasnega upravitelja za skupine)

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik nad EU nadrejeno družbo ugotovi, da v zvezi z EU nadrejeno družbo obstajajo okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu s 354. členom tega zakona, o tem nemudoma obvesti sodelujoče pristojne organe v kolegiju in Evropski bančni organ ter se pred uporabo teh ukrepov posvetuje s pristojnimi organi v kolegiju.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi posvetovanja s sodelujočimi pristojnimi organi odloči, ali bo v zvezi z zadevno EU nadrejeno družbo izrekla katerega od ukrepov iz prejšnjega odstavka, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Banka Slovenije odločitev o uporabi ukrepov sporoči drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju in Evropskemu bančnemu organu.

(3) Če Banka Slovenije, pri izvajanju nadzora ugotovi, da pri banki, ki je podrejena EU nadrejeni družbi, nad katero izvaja nadzor drug konsolidacijski nadzornik, obstajajo okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 348. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu s 354. členom tega zakona, o tem obvesti Evropski bančni organ in konsolidacijskega nadzornika ter se pred uporabo navedenih ukrepov posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka odloči o uporabi ukrepov iz prvega odstavka tega člena v banki in pri tem upošteva oceno konsolidacijskega nadzornika, ki je predložena najpozneje v treh dneh od pošiljanja obvestila iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije pri odločitvi upošteva tudi morebitni vpliv odločitve na finančno stabilnost v drugih državah članicah. Banka Slovenije obrazloženo odločitev o uporabi ukrepov sporoči banki ter konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju ter Evropskemu bančnemu organu.

(5) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik EU nadrejene družbe v zvezi s posamezno podrejeno institucijo prejme obvestilo sodelujočega pristojnega organa iz tretjega odstavka tega člena, na podlagi obvestila oceni verjetni vpliv uvedbe ukrepov iz prvega odstavka tega člena v podrejeno družbi na skupino kot celoto ali na druge subjekte v skupini. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči sodelujočemu pristojnemu organu, ki je poslal obvestilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če okoliščine iz tretjega odstavka tega člena obstajajo pri več podrejenih institucijah v skupini, si Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadeva, da se v petih dneh od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka sprejme skupna odločitev glede:

1. imenovanja istega posebnega pooblaščenca za vse zadevne institucije ali
2. usklajevanja ukrepov iz prvega odstavka tega člena za več kot eno institucijo, da se olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančnega položaja posamezne institucije.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obrazloženo odločitev iz prejšnjega odstavka predloži EU nadrejeni družbi.

(8) Če skupna odločitev iz šestega odstavka tega člena ni sprejeta v petih dneh, lahko Banka Slovenije sama sprejme odločitev o uporabi ukrepov v zvezi z EU nadrejeno družbo oziroma banko, nad katero izvaja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, ter pri tem upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v petdnevnem obdobju posvetovanja, ter morebitni vpliv odločitve na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije pošlje EU nadrejeni družbi oziroma banki.

(9) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko pod pogoji, določenimi v desetem odstavku tega člena, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1093/2010/EU glede odločitve, ki vključuje enega ali več ukrepov:

1. iz 1. in 2. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona v zvezi s:
 - kapitalskimi in likvidnostnimi ukrepi, ki so potrebni za zagotavljanje ali obnovitev sposobnosti za uspešno delovanje in finančnega položaja institucije,
 - ureditvami in ukrepi za ohranitev ali obnovitev kapitala,
 - ureditvami in ukrepi za zagotovitev, da ima institucija ustrezní dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, vključno z možnimi viri likvidnosti, oceno razpoložljivega zavarovanja in oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji za zagotovitev, da lahko institucija še naprej opravlja svoje dejavnosti in izpolnjuje svoje obveznosti, ko te zapadejo,
 - pripravljalnimi ukrepi, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti za namen izvajanja načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije institucije;
2. iz 6. in 8. točke prvega odstavka 348. člena tega zakona.

(10) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka, če:

1. se ne strinja z odločitvijo pristojnega organa ali konsolidacijskega organa, ki je sprejeta v skladu z drugim ali četrtem odstavkom tega člena, in če vloži zahtevo pred iztekom tridnevnega roka za posvetovanje ali
2. če ni bila sprejeta skupna odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena in če vloži zahtevo pred iztekom petdnevnega roka za posvetovanje.

(11) Če je vložena zahteva iz devetega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja na podlagi drugega, četrtega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če ta na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi v treh dneh, Banka Slovenije pri odločanju njegovo odločitev upošteva. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve v treh dneh, Banka Slovenije odloči v skladu z drugim, četrtem ali osmim odstavkom tega člena.

10.3.3 Ukrepi v primeru odločitve, da banka propada ali bo verjetno propadla

358. člen

(ukrepi v primeru odločitve, da banka propada ali bo verjetno propadla)

Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da banka v skladu z ZRPPB-1 propada ali bo verjetno propadla, lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne ukrepe, vključno z dodatnimi ukrepi iz 345. člena tega zakona in ukrepi zgodnjega posredovanja, v skladu s prejšnjim pododdelkom.

359. člen

(omejitve poslovanja)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da banka v skladu z ZRPPB-1 propada ali bo verjetno propadla, lahko z odredbo določi začasne omejitve poslovanja.

(2) Če se omejitev poslovanja iz prejšnjega odstavka nanaša na zapadle obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki, mora Banka Slovenije v petih delovnih dneh po zadržanju:

1. odločiti o nerazpoložljivosti vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, ali

2. preklicati zadržanje izplačila za te obveznosti in zagotoviti pogoje za izpolnitev obveznosti banke do vlagatelja z izplačilom ali pobotom zapadlih obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki.

(3) Za začasno omejitev poslovanja se smiselno uporabljajo četrti do sedmi odstavek 348. člena tega zakona.

10.3.4 Odvzem dovoljenja za opravljanje storitev banke in kreditne družbe

360. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame v primerih iz drugega odstavka tega člena in če hkrati ne obstajajo okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom;
3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe 575/2013/EU, razen zahtev iz 92.a in 92.b člena navedene uredbe, ali dodatne kapitalske zahteve iz 238. člena ali 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 345. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
4. banka ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
5. ni več mogoče pričakovati, da bo banka izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in ne zagotavlja več ustreznega jamstva za sredstva, ki so ji jih zaupali vlagatelji, zlasti če ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog;
6. so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke;
7. obstajajo okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve;
8. so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - a) banka v skladu s 1. točko prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma točko (a) prvega odstavka 32. člena Direktive 2014/59/EU ali v skladu s točko (a) prvega odstavka 18. člena Uredbe 806/2014/EU propada ali bo verjetno propadla;
 - b) v zvezi z banko je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma točke (b) prvega odstavka 32. člena Direktive 2014/59/EU ali iz točke (b) 18. člena Uredbe 806/2014/EU;
 - c) v zvezi z banko ni izpolnjen pogoj iz 3. točke prvega odstavka 68. člena ZRPPB-1 oziroma točke (c) prvega odstavka 32. člena Direktive 2014/59/EU ali iz točke (c) prvega odstavka 18. člena Uredbe 806/2014/EU.

(3) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se banki lahko odvzame tudi, če njena nadrejena banka, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding:

- ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz 3., 4., 6. ali 7. dela Uredbe 575/2013/EU;

- ne ravna v skladu z odločbo iz 240. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna kapitalska zahteva, ali v skladu z odredbo na podlagi 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona; ali
- ne ravna v skladu z odredbo na podlagi četrtega odstavka 345. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna zahteva glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja.

(4) Za namen iz 7. točke drugega odstavka tega člena se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je banka poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki tako, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko.

(5) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju bančnih storitev, se lahko namesto odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki prepovejo opravljati ti posli.

(6) Banka Slovenije nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje, če ugotovi, da so v banki podani ali bodo v šestih mesecih verjetno podani razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ne odvzame, če organ, pristojen za reševanje, v določenem roku odloči, da se v banki izvedejo ukrepi za reševanje, s katerimi se bodo odpravile okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

361. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame banki dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom;
3. če banka ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo, ali če ne prepreči nastanka kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev;
4. če zaradi dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev obstajajo okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev.

(2) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev z odločbo banki prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

(5) S smiselno uporabo tega člena lahko Banka Slovenije banki izreče tudi pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

362. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame kreditni družbi dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, če:

1. je kreditna družba pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. kreditna družba ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom;
3. kreditna družba ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo, ali če ne prepreči nastanka kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti kreditne družbe pri opravljanju teh storitev;
4. zaradi dejavnosti kreditne družbe pri opravljanju teh storitev obstajajo okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za kreditno družbo, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev;
5. uporablja dovoljenje izključno za opravljanje dejavnosti iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, njena povprečna bilančna vsota pa je pet zaporednih let manjša od pragov iz navedenega člena.

(2) Če kreditna družba ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1 z odločbo kreditni družbi prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad kreditno družbo izvaja naloge iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju investicijskih storitev in poslov iz 3. in 6. točke prvega odstavka 11. člena ZTFI-1 se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

363. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se dovoljenje ne bo odvzelo, če banka v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom banki izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da se bo dovoljenje, poleg primerov iz prejšnjega odstavka, odvzelo tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev,

zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

10.4 UKREPI NADZORA ZOPER KVALIFICIRANE IMETNIKE

364. člen

(prenehanje veljavnosti odločitve o nenasprotovanju zaradi spremenjenih okoliščin)

(1) Odločitev o nenasprotovanju preneha veljati, če:

1. kvalificirani imetnik, ki ima položaj nadrejene družbe, nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga, krši svoje obveznosti, določene s tem zakonom, in teh kršitev kljub odredbi pristojnega organa oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi ali
2. Banka Slovenije ugotovi druge okoliščine v zvezi s kvalificiranim imetnikom, na podlagi katerih se lahko v skladu z določbami tega zakona izda odločba o nasprotovanju pridobitvi kvalificiranega deleža.

(2) Pravne posledice, določene v 94. členu tega zakona, nastopijo z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

365. člen

(odredba o odsvojitvi deleža)

(1) Banka Slovenije imetniku kvalificiranega deleža, ki nima veljavne odločitve o nenasprotovanju pridobitvi kvalificiranega deleža za ustrezní razpon iz prvega odstavka 91. člena tega zakona, z odredbo naloži, da delež, ki ga ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi deleža).

(2) V odredbi o odsvojitvi deleža mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitve deleža, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi:

1. če imetnik kvalificiranega deleža, s katerim je dosegel ali presegel kvalificirani delež oziroma razpon iz prvega odstavka 91. člena tega zakona, za katerega je pridobil odločitev o nasprotovanju, vloži zahtevo za oceno primernosti in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena;
2. če Banka Slovenije ugotovi, da je odločitev o nenasprotovanju prenehala veljati zaradi spremenjenih okoliščin.

(4) Za odredbo o odsvojitvi deleža se uporabljajo določbe tega zakona o odredbi.

366. člen

(poročilo o odsvojitvi delnic in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Imetnik kvalificiranega deleža, ki mu je bila izdana odredba o odsvojitvi deleža, mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi deleža, Banki Slovenije predložiti poročilo o odsvojitvi deleža, ki mora vključevati:

1. dokaze o odsvojitvi in
2. podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih deleža.

(2) Banka Slovenije lahko od pridobitelja deleža iz prejšnjega odstavka zahteva, da se izjavi, ali je delež pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o tem, za čigav račun je pridobitelj pridobil delež.

(3) V postopku iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 371. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je imetnik kvalificiranega deleža pridobil kvalificirani delež banke v nasprotju s tem zakonom in ni vložil predhodne zahteve za oceno primernosti, vendar je odsvojil delež banke pred izdajo odredbe o odsvojitvi deleža iz prejšnjega člena ali pridobil ustrezen odločitev o nenasprotovanju, Banka Slovenije pod pogoji iz petega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delež v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(5) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja take odločbe in objava informacij na podlagi 385. člena tega zakona lahko pomembno prispevata k izboljšanju upravljanja banke in k preprečevanju ravnanja, ki pomeni kršitev tega zakona.

(6) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz četrtega odstavka tega člena imetnika kvalificiranega deleža pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

367. člen

(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neposredni imetnik kvalificiranega deleža delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi deleža, ali če Banka Slovenije ugotovi, da ima neposredni pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi deleža, v svojem imenu in za račun imetnika kvalificiranega deleža (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj), Banka Slovenije z odločbo prepove imetniku kvalificiranega deleža in morebitnim neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko imetnik kvalificiranega deleža in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora vključevati:

1. podatke o neposrednem imetniku kvalificiranega deleža, in če je ta delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih;

2. število delnic, iz katerih lahko neposredni imetnik kvalificiranega deleža in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic se vroči tudi banki. Banka po vročitvi odločbe imetniku kvalificiranega deleža in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh po tem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

368. člen (odločba o prisilni prodaji delnic)

(1) Če neposredni neupravičeni imetnik v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic iz prejšnjega člena ne odsvoji delnic, Banka Slovenije izda odločbo o prisilni prodaji delnic.

(2) Prisilna prodaja delnic se izvede z rubežem, prodajo in prenosom delnic.

(3) Banka Slovenije v odločbi o prisilni prodaji delnic določi:

- neposrednega neupravičenega imetnika delnic,
- delnice, ki so predmet prisilne prodaje in se zarubijo, prodajo ter prenesejo,
- skrbnika za prodajo delnic, ki je lahko investicijsko podjetje, odvetniška družba ali odvetnik, stečajni upravitelj, likvidacijski upravitelj, pooblaščenec udeleženec trga vrednostnih papirjev ali druga strokovno usposobljena oseba za prodajo delnic,
- višino nadomestila, do katerega je upravičen skrbnik za prodajo delnic za svoje delo,
- morebitne druge pogoje in omejitve, ki jih mora skrbnik za prodajo upoštevati pri prodaji.

(4) Banka Slovenije vroči odločbo o prisilni prodaji delnic tudi klirinško-depotni družbi. Klirinško-depotna družba pri delnicah, na katere se odločba o prisilni prodaji delnic nanaša, vpiše:

- informacijo, da je bila izdana odločba o prisilni prodaji delnic,
- datum izdaje odločbe,
- skrbnika za prodajo delnic in
- prepoved razpolaganja.

(5) Glede učinka vpisa prepovedi razpolaganja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje o učinkih prepovedi razpolaganja.

(6) Prodaja delnic se zagotovi na podlagi preglednega postopka prodaje, da se:

- zagotovita pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;
- prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;
- opravi prodaja pod tržnimi pogoji ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;
- prepreči morebitno nasprotje interesov;
- doseže najvišja možna prodajna cena.

(7) Če se prodaja kvalificirani delež, je lahko pridobitelj kvalificiranega deleža samo oseba, ki je pridobila dovoljenje za kvalificirani delež v skladu z 91. členom tega zakona.

(8) Skrbnik za prodajo Banko Slovenije o postopku prodaje redno obvešča.

369. člen (rubež, prodaja in prenos delnic)

(1) Rubež delnic je opravljen z dnem, ko je odločba o prisilni prodaji delnic vpisana v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev.

(2) Prodajo delnic, ki so uvrščene na organizirani trg vrednostnih papirjev na podlagi pravnomočne odločbe o prisilni prodaji delnic opravi skrbnik za prodajo, ki je pooblaščen udeleženec trga vrednostnih papirjev. Skrbnik za prodajo o prodaji obvesti klirinško-depotno družbo, ki v skladu z zakonom, ki ureja nematerializirane vrednostne papirje, izvede prenos.

(3) Prodajo delnic, ki niso uvrščene na organizirani trg vrednostnih papirjev, po pravnomočnosti odločbe o prisilni prodaji delnic opravi skrbnik za prodajo z neposredno pogodbo ali na javni dražbi. Za prodajo z neposredno pogodbo in prodajo na javni dražbi se smiselno uporabijo pravila zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

(4) Banka Slovenije z odločbo o prenosu delnic potrdi prodajo z neposredno pogodbo ali prodajo na javni dražbi. Odločba o prenosu delnic je podlaga za prenos delnic v registru nematerializiranih vrednostnih papirjev. Banka Slovenije z odločbo zavrne prodajo z neposredno pogodbo ali prodajo na javni dražbi, če pri sklepanju pogodbe niso bili izpolnjeni pogoji iz petega odstavka prejšnjega člena.

(5) S prenosom delnic na kupca se pri delnicah, ki so predmet prenosa, izbriše prepoved razpolaganja, ki je bila vpisana na podlagi odločbe o prisilni prodaji delnic.

(6) Če delnic v razumnem roku ni mogoče prodati, Banka Slovenije s sklepom ustavi postopek prisilne prodaje delnic. Sklep o ustavitvi postopka ni ovira za ponovno izdajo odločbe o prisilni prodaji delnic, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena.

370. člen (povračilo stroškov v zvezi s prisilno prodajo delnic)

(1) Banka Slovenije od neposrednega neupravičenega imetnika delnic zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih v zvezi s prisilno prodajo delnic.

(2) Banka Slovenije pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega odstavka upošteva dejanske stroške, vključno s stroški:

1. nadomestila za delo skrbnika za prodajo delnic;
2. morebitne cenitve delnic;
3. postopka prodaje delnic in prenosa delnic na račun kupca;
4. najema drugih neodvisnih strokovnjakov, ki sodelujejo pri prisilni prodaji delnic, kadar se za izvedbo posameznih nalog zahtevajo posebno znanje in izkušnje.

(3) Skrbnik za prodajo mora priglasiti stroške, nastale v zvezi s prisilno prodajo delnic, v enem mesecu po izdaji odločbe o prenosu delnic. Banka Slovenije o višini stroškov odloči s sklepom. Zoper ta sklep je dopusten posebni postopek sodnega varstva.

(4) Skrbnik za prodajo delnic poplača neposrednega neupravičenega imetnika iz zneska, pridobljenega s prodajo delnic, zmanjšanega za stroške v zvezi s prisilno prodajo delnic.

371. člen

(ustavitev postopka prisilne prodaje na predlog neupravičenega imetnika)

(1) Neupravičeni imetnik, na čigar delnice se nanaša odločba o prisilni prodaji, lahko kadar koli med postopkom prisilne prodaje delnic predlaga prodajo delnic z neposredno pogodbo izbranemu kupcu.

(2) Neupravičeni imetnik predlog iz prejšnjega odstavka pošlje Banki Slovenije in skrbniku za prodajo ter predloži predlog neposredne pogodbe. Če se prodaja kvalificirani delež, je kupec kvalificiranega deleža lahko samo oseba, ki je pridobila odločitev o nenasprotovanju v skladu z 91. členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko od kupca zahteva, da se izjavi, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o okoliščinah, za čigav račun kupec pridobiva delnice.

(4) Banka Slovenije z odločbo o prenosu delnic potrdi prodajo z neposredno pogodbo na predlog neupravičenega imetnika, če iz okoliščin prodaje ne izhaja, da gre za zaobid določb tega zakona o kvalificiranih deležih.

(5) Za povračilo stroškov v zvezi s prisilno prodajo delnic se tudi v primeru, da se delnice v skladu s tem členom prodajo z neposredno pogodbo izbranemu kupcu, uporablja prejšnji člen.

10.5 UKREPI NADZORA ZOPER ČLANA UPRAVLJALNEGA ORGANA

372. člen

(odredba članu upravljalnega organa in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad banko ugotovi, da član uprave krši dolžnosti iz prvega ali tretjega odstavka 54. člena tega zakona ali da član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta iz prvega odstavka 69. člena tega zakona, in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave oziroma člana nadzornega sveta, članu upravljalnega organa z odredbo naloži, da preneha izvajati tako ravnanje ali odpravi ugotovljene kršitve.

(2) Banka Slovenije obvesti nadzorni svet in upravo banke o izdaji odredbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil dolžnosti na podlagi tega zakona, vendar je kršitve odpravil pred izdajo odredbe iz prvega odstavka tega člena in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije, lahko pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil svoje dolžnosti na podlagi tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja take odločbe ter objava informacij na podlagi 385. člena tega zakona lahko pomembno prispevata k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanja, ki pomeni kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena člana upravljalnega organa pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev. Banka Slovenije lahko izda ugotovitveno odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi, če je funkcija članu upravljalnega organa banke pred izdajo take odločbe prenehala.

373. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave se odvzame, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;
2. član po imenovanju za člana uprave sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju s 45. členom tega zakona ali ne izpolnjuje več pogojev iz 47. člena tega zakona za imenovanje za člana uprave;
3. član huje krši dolžnosti člana uprave iz 54. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana uprave ima značilnost hujše kršitve, če:

1. zaradi ravnanja člana uprave v banki nastanejo okoliščine iz drugega odstavka 344. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 496. člena tega zakona;
2. član uprave ne ravna v skladu z odredbo iz prejšnjega člena ali
3. član uprave znova krši dolžnosti člana uprave iz 54. člena tega zakona z ravnanjem enakih ali podobnih značilnosti.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

374. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Če so v zvezi s kršitvami člana uprave iz prvega odstavka prejšnjega člena ugotovljene posebne olajševalne okoliščine, lahko Banka Slovenije z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave odloči, da se odvzem dovoljenja ne bo izvedel, če član uprave v preizkusnem obdobju, ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

375. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije članu nadzornega sveta odvzame dovoljenje, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;
2. član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 62. člena tega zakona;
3. imenovanje člana ni v skladu z 41. členom tega zakona ali
4. član huje krši dolžnosti člana nadzornega sveta iz 69. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta iz 69. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki nastanejo okoliščine iz drugega odstavka 345. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 496. člena tega zakona;
2. član nadzornega sveta znova krši dolžnosti iz 69. člena tega zakona z ravnanjem enakih ali podobnih značilnosti ali
3. član nadzornega sveta ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 372. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja članu nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

10.6 UKREPI ZOPER POMEMBNE NOSILCE KLJUČNIH FUNKCIJ

376. člen

(prepoved opravljanja funkcije pomembnega nosilca ključne funkcije)

(1) Banka Slovenije pomembnemu nosilcu ključne funkcije z odločbo prepove opravljanje funkcije, če ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz 72. člena tega zakona.

(2) Za odločbo o prepovedi opravljanja funkcije pomembnega nosilca ključne funkcije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu dovoljenja.

10.7 UKREPI ZOPER FINANČNI HOLDING IN MEŠANI FINANČNI HOLDING

377. člen

(odredba za vzpostavitev skladnosti)

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz 111. člena tega zakona, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovita oziroma znova vzpostavita kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu odredi zlasti naslednje ukrepe:

1. začasna prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih ima finančni holding ali mešani finančni holding;
2. dajanje navodil ali usmeritev finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih institucijah;
3. začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine za odgovorno za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi;
4. omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;
5. zahteva, da finančni holding ali mešani finančni holding odproda ali zmanjša deleže v institucijah ali drugih subjektih finančnega sektorja;
6. zahteva, da finančni holding ali mešani finančni holding nemudoma predloži načrt o ponovni vzpostavitvi skladnosti.

(3) Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Za odredbo za vzpostavitev skladnosti se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

10.8 UKREPI V ZVEZI S POMEMBNI MI DELEŽI

378. člen

(prepoved uresničevanja glasovalnih pravic iz pomembnega deleža)

(1) Če banka, finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 108. členom tega zakona, ne vloži zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža pred pridobitvijo pomembnega deleža v skladu z 258. členom tega zakona ali pridobi pomembni delež kljub odločitvi o nasprotovanju, Banka Slovenije pridobitelju začasno prepove uresničevanje glasovalnih pravic, ki izhajajo iz pomembnega deleža.

(2) Glasovalne pravice, ki jih pridobitelj uveljavlja kljub prepovedi iz prejšnjega odstavka, so nične.

379. člen

(odločba o uskladitvi z zahtevami za pomembni delež)

(1) Če banka, finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 108. členom tega zakona, ne vloži zahteve za oceno ustreznosti pomembnega deleža pred pridobitvijo pomembnega deleža v skladu z 258. členom tega zakona ali pridobi pomembni delež kljub odločitvi o nasprotovanju, Banka Slovenije pridobitelju z odločbo določi rok, v katerem mora zmanjšati ali odsvojiti pomembni delež, izvesti ustrezno preoblikovanje pomembnega deleža ali vložiti zahtevo za oceno ustreznosti.

(2) Banka Slovenije lahko o prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz pomembnega deleža iz prejšnjega člena in o uskladitvi z zahtevami za pomembni delež iz prejšnjega odstavka odloči s skupno odločbo. Rok za usklajitev v skladu s prejšnjim odstavkom ne vpliva na prepoved uresničevanja glasovalnih pravic iz prejšnjega člena, razen če Banka Slovenije odloči drugače.

10.9 UKREPI V ZVEZI S PODRUŽNICAMI IZ TRETJIH DRŽAV

380. člen

(odredba za sprejetje potrebnih ukrepov)

(1) Banka Slovenije od podružnice iz tretje države z odredbo zahteva, da že v zgodnji fazi sprejme naslednje potrebne ukrepe:

- a) izpolnjuje zahteve, ki veljajo zanjo na podlagi tega zakona in Direktive 2013/36/EU, ali znova vzpostavi skladnost s temi zahtevami;
- b) pomembna tveganja, ki jim je izpostavljena, so krita in upravljana na preudaren in zadosten način ter ta podružnica vzdržuje uspešno poslovanje.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije od podružnice iz tretje države z odredbo zahteva zlasti, da:

- a) ima znesek jamstvenega kapitala, ki presega minimalne zahteve iz 316. člena tega zakona, ali mora izpolnjevati druge dodatne kapitalske zahteve; vsak dodatni znesek jamstvenega kapitala, ki ga mora imeti podružnica iz tretje države v skladu s to točko, mora izpolnjevati zahteve iz 316. člena tega zakona;
- b) izpolni druge posebne likvidnostne zahteve poleg zahtev iz 317. člena tega zakona; vsa dodatna likvidna sredstva, ki jih mora imeti podružnica iz tretje države v skladu s to točko, morajo izpolnjevati zahteve iz 317. člena tega zakona;
- c) okrepi svoje ureditve upravljanja, upravljanja tveganj ali knjiženja;
- č) omeji poslovanje ali dejavnosti, ki jih opravlja, ter nasprotno stranke v teh dejavnostih;
- d) zmanjša tveganje, povezano s svojimi dejavnostmi, produkti in sistemi, vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, ter preneha izvajati take dejavnosti ali ponujati take produkte;
- e) izpolni dodatne zahteve glede poročanja v skladu s četrtem odstavkom 323. člena tega zakona ali poveča pogostost rednega poročanja;
- f) javno razkriva podatke.

(3) Za odredbo za sprejetje potrebnih ukrepov se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi za odpravo kršitev.

381. člen

(odvzem dovoljenja za podružnico iz tretje države)

(1) Banka Slovenije podružnici iz tretje države odvzame dovoljenje za podružnico iz tretje države, če:

- a) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja iz 313. člena tega zakona;
- b) matična družba ali njena skupina ne izpolnjuje bonitetnih zahtev, ki se uporabljajo zanjo na podlagi prava tretje države, ali pa obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da ne izpolnjuje teh zahtev ali da jih ne bo izpolnjevala v naslednjih 12 mesecih.

(2) Podružnica iz tretje države o nastanku okoliščin iz točke b) prejšnjega odstavka takoj uradno obvesti Banko Slovenije.

(3) Banka Slovenije lahko podružnici iz tretje države odvzame dovoljenje za podružnico iz tretje države tudi, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

- a) podružnica iz tretje države pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali na kakršen koli drug nepravilni način;

- b) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje več enega ali več dodatnih pogojev ali zahtev, na podlagi katerih je bilo izdano dovoljenje;
- c) od podružnice iz tretje države ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnjevala svoje obveznosti do upnikov, in zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali vlagatelji;
- č) podružnica iz tretje države stori eno od kršitev iz 389. člena tega zakona;
- d) obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi s podružnico iz tretje države, njeno matično družbo ali njeno skupino za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ali za poskus tega ali da obstaja povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma ali poskusa tega v zvezi s podružnico iz tretje države, njeno matično družbo ali njeno skupino.

(4) Banka Slovenije se pri presoji merila iz točke d) prejšnjega odstavka posvetuje z Uradom Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja ter upošteva informacije, ki jih je pridobila kot pristojni nadzorni organ na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

10.10 RAZKRITJA V ZVEZI Z NADZOROM

382. člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi naslednje informacije:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter smernice in navodila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s poslovanjem in nadzorom bank;
2. način izvrševanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU;
3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 223. člena tega zakona, vključno z merili za uporabo načela sorazmernosti iz tretjega odstavka 223. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe tega zakona, ki urejajo obveznost varovanja zaupnih informacij, pridobljenih pri opravljanju nadzora, Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi agregirane statistične podatke o ključnih vidikih ureditve in uresničevanja pravil glede varnega in skrbnega upravljanja tveganj v bankah ter zbirne informacije glede števila in narave ukrepov nadzora, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, vključno z izrečenimi sankcijami v postopkih zaradi prekrškov.

(3) Razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo pristojni organi različnih držav članic.

(4) Banka Slovenije vsa razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objavi kot celovito informacijo ter jih redno dopolnjuje in posodablja.

383. člen

(razkritje posebnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na podlagi 5. dela Uredbe 575/2013/EU na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s 405. do 409. členom Uredbe 575/2013/EU;

2. povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz 405. do 409. člena Uredbe 575/2013/EU, ugotovljenih na letni ravni.

(2) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU, ter število takih nadrejenih bank, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU, ki ga izkazujejo v podrejenih družbah s sedežem v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU, na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(3) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, in število takih nadrejenih bank, ki imajo podrejene družbe v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, ki ga izkazujejo v podrejenih družbah v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije informacije iz prvega do tretjega odstavka tega člena razkrije v obliki zbirnega podatka oziroma povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posamezne banke oziroma druge posamezne osebe, na katero se informacije nanašajo.

384. člen

(javna objava informacij o izdanih dovoljenjih)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavi informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, dovoljenjih za kreditne družbe,

odločbah o nasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na odločbo o nenasprotovanju za pridobitev kvalificiranega deleža, vključujejo:

- datum izdaje odločbe,
- naziv pravne osebe ali osebno ime fizične osebe, katere pridobitvi kvalificiranega deleža se ne nasprotuje,
- banko, v kateri je pridobila kvalificirani delež,
- delež oziroma razpon iz prvega odstavka 91. člena tega zakona, na katerega se nanaša odločba.

(3) Ne glede na druge določbe tega zakona, ki določajo zaupnost informacij Banke Slovenije, Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi izrek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

385. člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja dejanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, in odvracanja od takih dejanj javno objavi informacije iz drugega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora, administrativnimi ukrepi in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in glede katerih je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka vključujejo naslednje podatke:

1. o kršitelju:
 - ime in sedež pravne osebe ali
 - osebno ime fizične osebe;
2. o kršitvi:
 - opis okoliščin in ravnanja, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU,
 - narava ugotovljenih kršitev;
3. izrek odločbe, s katero se postopek konča;
4. o tem, ali je zoper odločbo začet postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(3) V primeru objave informacij v zvezi z ukrepi nadzora Banka Slovenije objavi tudi informacijo o tem, ali so bile kršitve odpravljene.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odločbo ali povzetek odločbe o izrečenem ukrepu nadzora, administrativnem ukrepu ali sankciji zaradi prekrška, ki poleg informacij iz drugega odstavka tega člena vključuje dodatne informacije v zvezi z ukrepi nadzora, administrativnimi ukrepi ali sankcijami zaradi prekrška, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ali zagotavljanja ustreznega varstva deponentov.

(5) Pri objavi informacij na podlagi drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo

podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne podatke, in predloži utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov.

(6) Informacije iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije ter so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi. Banka Slovenije informacije iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena pošlje Evropskemu bančnemu organu.

(7) Banka Slovenije informacije iz drugega odstavka tega člena in ob upoštevanju 386. člena tega zakona predloži na evropsko enotno točko dostopa, vzpostavljeno na podlagi Uredbe 2023/2859/EU, v formatu, ki omogoča izvlečenje podatkov, kakor je opredeljen v 3. točki 2. člena Uredbe 2023/2859/EU, in z metapodatki, ki vključujejo:

- vsa imena fizične osebe ali institucije, na katero se informacije nanašajo;
- kadar je na voljo, identifikator pravnih subjektov institucije, kakor je določen na podlagi točke (b) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- vrsto informacij glede na razvrstitev na podlagi točke (c) četrtega odstavka 7. člena Uredbe 2023/2859/EU;
- oznako, iz katere je razvidno, ali te informacije vsebujejo osebne podatke.

386. člen (razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na predlog kršitelja odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora ali sankcija zaradi prekrška izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali bi bila v nasprotju z interesi uspešne izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka ali
3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Kadar je kršitelju pred izdajo odločbe o ukrepu nadzora, administrativnem ukrepu ali sankciji zaradi prekrška zagotovljena pravica do izjave, Banka Slovenije v pozivu k izjavi kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih nadzora, administrativnih ukrepih in sankcijah zaradi prekrška ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka te razloge navesti v izjavi in predložiti ustrezne dokaze.

(3) Kadar je kršitelju ukrep nadzora izrečen z odredbo, Banka Slovenije v odredbi kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih nadzora in administrativnih ukrepih ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru (ugovor zoper objavo), ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odredbo. Banka Slovenije o ugovoru zoper objavo odloči z odločbo.

(4) Ugovor zoper objavo zadrži objavo do izdaje odločbe o ugovoru. Če sta narava in pomen v odredbi ugotovljenih kršitev taka, da je takojšna objava pomembna za varno in skrbno upravljanje banke, lahko Banka Slovenije v odredbi odloči, da ugovor zoper objavo ne zadrži objave.

(5) Ugovor zoper objavo ne vpliva na tek roka za odpravo kršitev iz odredbe.

(6) Pri odločanju o ugovoru zoper objavo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o ugovoru zoper odredbo, če ni v tem členu določeno drugače.

(7) Če Banka Slovenije oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odredbi ali odločbi, s katero izreče ukrepe nadzora, administrativni ukrep ali sankcijo zaradi prekrška, oziroma v odločbi o ugovoru odloči:

- da se identiteta kršitelja ne objavi,
- da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in ob tem navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati,
- da se začasno zadrži objava vseh informacij iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(8) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne predlog kršitelja, da se njegova identiteta ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, ali zoper odločbo o ugovoru zoper objavo lahko kršitelj začne postopek sodnega varstva pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(9) Ne glede na šesti odstavek prejšnjega člena lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred iztekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do osmega odstavka tega člena.

11. POGLAVJE: ADMINISTRATIVNI UKREPI – PERIODIČNE DENARNE KAZNI IN ADMINISTRATIVNE SANKCIJE

11.1 SPLOŠNE DOLOČBE

387. člen (pooblastila Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami in drugimi subjekti nadzora za kršitve tega zakona, Uredbe 575/2013/EU ali odločitev, ki jih Banka Slovenije ali Evropska centralna banka sprejme na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, izreče tudi naslednje administrativne ukrepe:

- a) periodične denarne kazni,
- b) administrativne sankcije.

(2) Periodične denarne kazni in administrativne sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(3) Uporaba periodičnih denarnih kazni ne preprečuje, da Banka Slovenije za isto kršitev izreče tudi administrativno sankcijo pravni osebi, fizični osebi pa globo za prekršek.

(4) Periodične denarne kazni in administrativne sankcije so prihodek Republike Slovenije.

388. člen (uporaba administrativnih ukrepov)

(1) Banka Slovenije lahko pri izrekanju administrativnih ukrepov izvršuje vsa pooblastila, ki jih ima v skladu s tem zakonom, ter uporabi vse dokumente in informacije, ki jih zbere med opravljanjem svojih nadzorniških pristojnosti.

(2) Posamezne naloge in dejanja pri uporabi administrativnih ukrepov izvajajo osebe, zaposlene pri Banki Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi, v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(3) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri uporabi administrativnih ukrepov pooblasti drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če za to osebo velja obveznost varovanja zaupnih informacij.

389. člen

(kršitve, za katere se lahko uporabijo administrativni ukrepi)

(1) Banka Slovenije izreče periodične denarne kazni in administrativne sankcije, če pri pravni osebi ugotovi katero od naslednjih kršitev:

1. banka kreditira oziroma daje jamstva v nasprotju z 38. členom tega zakona;
2. banka krši katero od zahtev glede imenovanja ali sestave upravljalnega organa iz 41. člena tega zakona;
3. banka krši katero od zahtev glede imenovanja ali delovanja komisij nadzornega sveta iz 58., 59., 60. ali 61. člena tega zakona;
4. pridobitelj ali imetnik deleža v banki, neposredno ali posredno pridobi kvalificiran delež v banki ali slednjega dodatno neposredno ali posredno poveča, zaradi česar bi bil delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu enak pragovom iz 91. člena tega zakona ali večji od njih, brez predhodno pridobljene odločitve o nenasprotovanju, kar pomeni kršitev 81. ali 94. člena tega zakona;
5. imetnik kvalificiranega deleža v banki slednjega neposredno ali posredno odsvoji ali zmanjša, tako da je delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu manjši od pragov iz 91. člena tega zakona, brez pisnega uradnega obvestila Banki Slovenije, kar pomeni kršitev 95. člena tega zakona;
6. banka ob prejemu informacij o kakršni koli pridobitvi ali odsvojitvi deležev v njenem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo prage iz 91. člena tega zakona ali padejo pod te prage, o navedenih pridobitvah ali odsvojitvah ne obvesti Banke Slovenije, kar pomeni kršitev 95. člena tega zakona;
7. banka, z delnicami katere se trguje na organiziranem trgu, Banki Slovenije vsaj enkrat na leto ne pošlje imen imetnikov kvalificiranega deleža in podatkov o velikosti teh deležev, kar pomeni kršitev 95. člena tega zakona;
8. finančni deležnik iz 97. člena tega zakona izvede združitev ali delitev v nasprotju z 98. členom tega zakona, kar pomeni kršitev 98. člena tega zakona;
9. finančni holding ali mešani finančni holding, ki spada na področje uporabe 108. člena tega zakona, ne zaprosi Banke Slovenije za odobritev ali krši katero koli drugo zahtevo iz oddelka 3.7 tega zakona, kar pomeni kršitev 108. ali 114. člena tega zakona;
10. banka v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 121. člena tega zakona o tem v skladu z drugim odstavkom 121. člena tega zakona ne obvesti agencije, pristojne za finančne trge;
11. banka vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 129. člena tega zakona;
12. banka ne sporoča finančnih informacij v zvezi z računovodskimi izkazi v skladu s tretjim odstavkom 130. člena tega zakona;

13. banka glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu s 131. členom tega zakona;
14. banka ne predloži letnega poročila, konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila o računovodskih izkazih ali revizorjevega poročila o dajanju zagotovil o trajnostnosti v skladu s 132. členom tega zakona;
15. banka ne objavi letnega poročila ali revizorjevih poročil v skladu s 135. členom tega zakona;
16. banka ne zagotovi, da ostanejo letno poročilo in revizorjevi poročili dostopni na njenih uradnih spletnih straneh najmanj deset let po njihovi objavi v skladu s četrtem odstavkom 135. člena tega zakona;
17. subjekt sprejema depozite ali druga vračljiva sredstva od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 139. člena tega zakona;
18. subjekt opravlja dejavnosti kot banka brez pridobitve predhodnega dovoljenja, kar pomeni kršitev 37. ali 140. člena tega zakona;
19. subjekt po prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 150. člena tega zakona;
20. vsaj eno od dejavnosti iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU opravlja družba, ki dosega prag iz navedene točke in nima dovoljenja za kreditno družbo, razen če ji je bila odobrena opustitev v skladu s 154. členom tega zakona;
21. banka ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi o tej nameri predhodno obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 158. člena tega zakona, ali začne opravljati posle prek podružnice v drugi državi članici v nasprotju s 160. členom tega zakona;
22. banka začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 162. člena tega zakona;
23. banka ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje v skladu s 163. členom tega zakona;
24. banka krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov v skladu s 175. členom tega zakona;
25. banka nima ureditve notranjega upravljanja v skladu s 177. členom tega zakona;
26. banka ne zagotavlja kapitalske ustreznosti v skladu s 178. členom tega zakona;
27. banka ne zagotavlja ustrezne likvidnosti v skladu s 179. členom tega zakona;
28. banka ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 180. členom tega zakona;
29. banka ne izpolnjuje zahtev glede prejemkov iz 220., 221. ali 222. člena tega zakona;
30. banka nima politik prejemkov, nevtralnih glede na spol, v skladu s 221. členom tega zakona;
31. nameravani pridobitelj v smislu 258. člena tega zakona brez predhodno pridobljene odločitve Banke Slovenije o nenasprotovanju pridobi posredni ali neposredni pomembni delež, kar pomeni kršitev 258. člena tega zakona;
32. subjekt iz 266. člena tega zakona Banke Slovenije ne obvesti o neposredni ali posredni odsvojitvi pomembnega deleža, ki presega 15 odstotkov sprejemljivega kapitala navedenega subjekta, kar pomeni kršitev 266. člena tega zakona;
33. kateri koli subjekt iz 268. člena tega zakona izvede pomembni prenos sredstev in obveznosti, ne da bi o tem uradno obvestil Banko Slovenije, kar pomeni kršitev 268. člena tega zakona;
34. banka izvede plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital institucije, kar pomeni kršitev 296. člena tega zakona, ali so taka plačila imetnikom instrumentov, vključenih v kapital, prepovedana na podlagi 28., 52. ali 63. člena Uredbe 575/2013/EU;
35. subjekt nadzora pooblaščen osebi Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali ovira izvajanje njenih nalog in pooblastil na način, določen v 337., 340., 341., 342. in 343. členu tega zakona;

36. banka posebnemu pooblaščenцу iz 354. člena tega zakona ne omogoči izvajanja njegovih nalog ali pooblastil v skladu z določbami 354. in 356. člena tega zakona ali ga ovira pri izvajanju teh nalog in pooblastil;
37. nadrejena banka, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz 3., 4., 6. ali 7. dela Uredbe 575/2013/EU, ali ne vzpostavi skladnosti v roku iz odredbe za vzpostavitev skladnosti v skladu s 377. členom tega zakona, in sicer na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi;
38. podrejena družba nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, v skladu s prvim odstavkom 421. člena tega zakona ne pošlje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi;
39. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding svoji podrejeni banki v skladu z drugim odstavkom 421. člena tega zakona ne pošlje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi;
40. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, v skladu s četrtem odstavkom 421. člena tega zakona ne omogoči, da opravi pregled poslovanja;
41. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba podrejenim bankam, Banki Slovenije oziroma drugim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor nad temi bankami, v skladu s prvim odstavkom 423. člena tega zakona ne pošlje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor nad temi podrejenimi bankami;
42. nadrejeni mešani poslovni holding oziroma njegove podrejene družbe Banki Slovenije oziroma drugemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor nad podrejenimi bankami, v skladu z drugim odstavkom 423. člena tega zakona ne omogoči, da opravi pregled poslovanja;
43. banka krši zahteve v zvezi s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami iz 424. člena tega zakona;
44. banka ne sporoča informacij ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije glede skladnosti z obveznostjo izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe 575/2013/EU, kar pomeni kršitev člena prvega odstavka 99. člena navedene uredbe;
45. banka ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
46. banka ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti, kar pomeni kršitev prvega odstavka 394. člena Uredbe 575/2013/EU, ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
47. banka doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz 395. člena Uredbe 575/2013/EU;
48. banka je izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, ne da bi izpolnjevala pogoje iz 405. člena Uredbe 575/2013/EU;
49. banka večkrat ne razpolaga z likvidnimi sredstvi, kar pomeni kršitev 412. člena Uredbe 575/2013/EU;
50. banka ne ohranja količnika neto stabilnega financiranja, kar pomeni kršitev 413. ali 428.b člena Uredbe 575/2013/EU;
51. banka ne sporoča informacij o likvidnosti, kar pomeni kršitev prvega in drugega odstavka 415. člena Uredbe 575/2013/EU, ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
52. banka pristojnim organom ne sporoča informacij v zvezi s podatki iz prvega do tretjega odstavka 430. člena ter 430.a člena Uredbe 575/2013/EU ali sporoča nepopolne ali nepravilne informacije;
53. banka ne razkrije informacij, kar pomeni kršitev prvega, drugega in tretjega odstavka 431. člena ali prvega odstavka 451. člena Uredbe 575/2013/EU, ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

54. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi s sestavo, pogoji, prilagoditvami in odbitki v zvezi s kapitalom, kakor je določeno v 2. delu Uredbe 575/2013/EU;
55. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi z velikimi izpostavljenostmi do stranke ali skupine povezanih strank iz 4. dela Uredbe 575/2013/EU;
56. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom količnika finančnega vzvoda, vključno z uporabo odstopanj iz 7. dela Uredbe 575/2013/EU;
57. banka ne izpolnjuje zahtev glede zbiranja podatkov in upravljanja iz 2. poglavja III. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU;
58. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev ali nima vzpostavljenih ureditev upravljanja iz II. do VI. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU;
59. banka ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom količnika likvidnostnega kritja ali količnika neto stabilnega financiranja, kakor je določen v I. in IV. naslovu 6. dela Uredbe 575/2013/EU ter v Delegirani uredbi 2015/61/EU;
60. subjekt nadzora, ki je pravna oseba, ne ravna v skladu z odločitvijo, ki jo Banka Slovenije ali Evropska centralna banka sprejme ali izreče v skladu s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU;
61. banka ali drug subjekt nadzora ukrepa brez predhodnega dovoljenja ali odobritve Banke Slovenije, kadar ta zakon ali Uredba (EU) 575/2013/EU od banke ali drugega subjekta nadzora zahteva, da pridobi tako predhodno dovoljenje ali odobritev, ali pa je banka ali drug subjekt nadzora pridobila tako dovoljenje ali odobritev na podlagi neresničnih izjav ali ne izpolnjuje pogojev, pod katerimi je bilo tako dovoljenje izdano;
62. banka je spoznana za odgovorno za hudo kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi Direktive 2005/60/ES;
63. banka je eni ali več osebam, ki ne izpolnjujejo zahtev iz tega zakona za opravljanje funkcije člana upravljalnega organa, omogočila, da postanejo ali ostanejo člani upravljalnega organa, tudi v njegovi nadzorni funkciji ali višjega vodstva banke.

(2) Subjektu nadzora ne sme biti izrečena administrativna sankcija za dejanje, za katerega ni bilo z zakonom določeno, da se zanj lahko izreče administrativna sankcija preden je bilo to dejanje storjeno in če za takšno dejanje ni bila predpisana administrativna sankcija.

(3) Če se po storitvi kršitve enkrat ali večkrat spremenijo določbe o administrativnem sankcioniranju, se uporabi zakon, ki je za subjekt nadzora milejši.

11.2 PERIODIČNE DENARNE KAZNI

390. člen (periodične denarne kazni)

(1) Banka Slovenije banki oziroma drugemu subjektu nadzora z odredbo določi plačilo periodične denarne kazni za vsak dan katere koli trajajoče kršitve iz prejšnjega člena v višini dnevnega zneska do pet odstotkov povprečnega dnevnega neto prometa.

(2) Banka Slovenije fizični osebi, ki je član upravljalnega organa, višjega vodstva ali nosilec ključnih funkcij v banki, druga zaposlena oseba v banki, katere poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja banke, kakor je določeno v 220. členu tega zakona, ali druga fizična oseba in je odgovorna za katero koli trajajočo kršitev iz 389. člena tega zakona, z odredbo naloži plačilo periodične denarne kazni za vsak dan v višini dnevnega zneska do 50.000 eurov.

(3) Dnevni znesek mora banka, drug subjekt nadzora ali fizična oseba plačati za vsak dan kršitve od dneva, določenega v odredbi o plačilu periodične denarne kazni, dokler kršitev ni odpravljena in je znova dosežena skladnost z obveznostjo, vendar največ za šest mesecev.

(4) Začetek obveznosti plačila dnevnih zneskov se določi na dan vročitve odredbe ali kasnejši dan. Banka Slovenije lahko o določitvi periodične denarne kazni odloči skupaj z odredbo o odpravi kršitev v obliki sestavljene odločitve.

(5) Povprečni dnevni neto promet iz prvega odstavka tega člena je skupni letni neto promet iz 394. člena tega zakona, deljen s 365.

391. člen (višina dnevnega zneska)

Banka Slovenije pri odločanju o naložitvi periodične denarne kazni in višini dnevnega zneska periodične denarne kazni upošteva vse ustrezne okoliščine, zlasti:

- a) resnost in trajanje kršitve;
- b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
- c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, med drugim, kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom fizične osebe;
- č) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če jih je mogoče opredeliti;
- d) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
- e) sodelovanje fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, z Banko Slovenije;
- f) morebitne sistemske posledice kršitve.

392. člen (skupni znesek periodične denarne kazni)

(1) Banka Slovenije skupni znesek periodične denarne kazni in rok za plačilo izreče po odpravi kršitev, zaradi katerih je bila določena periodična denarna kazen, oziroma po poteku šestih mesecev (odločba o skupnem znesku periodične denarne kazni).

(2) Če banka oziroma drug subjekt nadzora odpravi kršitve oziroma znova vzpostavi skladnost z obveznostmi pred dnem začetka obveznosti plačila dnevnih zneskov, Banka Slovenije o tem izda ugotovitveno odločbo.

11.2 ADMINISTRATIVNE SANKCIJE

393. člen (administrativne sankcije)

(1) Banka Slovenije pravni osebi z odločbo izreče plačilo administrativne sankcije, če pri izvajanju nadzora ugotovi katero od kršitev iz 389. člena tega zakona (odločba o administrativni sankciji).

(2) Administrativna sankcija se izreče v obliki enkratnega denarnega zneska.

(3) Če je bila kršitev iz 389. člena tega zakona ugotovljena z dokončno odredbo za odpravo kršitev iz 344. ali 345. člena tega zakona, se v postopku izreka

administrativne sankcije Banka Slovenije lahko opre na v odredbi ugotovljeno dejansko stanje.

(4) V primeru združitve ali delitve ali gospodarskega prenosa dejavnosti s kršitelja na drug subjekt lahko Banka Slovenije izda ali izvrši odločbo, s katero izreče ali je izrekla administrativno sankcijo zoper subjekt, ki je pravni ali gospodarski naslednik kršitelja. Subjekt iz prejšnjega stavka vstopa v postopek v stanju, v katerem je ta ob vstopu v postopek. Ta določba ne vpliva na pravico subjekta, da poda navedbe in dokaze v zvezi z okoliščinami, ki se nanašajo na njegovo pritegnitev v postopek.

394. člen

(višina, odmera in plačilo administrativne sankcije)

(1) Banka Slovenije pravni osebi izreče administrativno sankcijo za kršitev iz 389. člena tega zakona v enkratnem denarnem znesku v višini:

- največ deset odstotkov skupnega letnega neto prometa ali
- do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti.

(2) Skupni letni neto promet iz prejšnjega odstavka je vsota naslednjih postavk, določenih v skladu s prilogama III in IV k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2021/451 z dne 17. decembra 2020 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 (UL L št. 97 z dne 19. 3. 2021, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba Komisije 2021/451/EU), zadnjič spremenjeni z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2024/855 z dne 15. marca 2024 o spremembi izvedbenih tehničnih standardov iz Izvedbene uredbe (EU) 2021/451 glede pravil o nadzorniškem poročanju o obrestnem tveganju v netrgovalni knjigi (UL L št. 2024/855 z dne 24. 4. 2024):

- a) prihodkov iz obresti;
- b) odhodkov za obresti;
- c) odhodkov zaradi delniškega kapitala, vračljivega na zahtevo;
- č) prihodkov iz dividend;
- d) prihodkov iz naslova provizij in opravnin;
- e) odhodkov iz naslova provizij in opravnin;
- f) dobičkov ali izgub iz finančnih sredstev in obveznosti v posesti za trgovanje, neto;
- g) dobičkov ali izgub iz finančnih sredstev in obveznosti, določenih za merjenje po pošteni vrednosti prek poslovnega izida, neto;
- h) dobičkov ali izgub iz obračunavanja varovanja pred tveganjem, neto;
- i) čistih dobičkov ali izgub iz tečajnih razlik;
- j) drugih poslovnih prihodkov;
- k) drugih poslovnih odhodkov.

(3) Podlaga za izračun skupnega letnega prometa za administrativne sankcije so najnovejše letne nadzorniške finančne informacije, na podlagi katerih je kazalnik večji od nič. Kadar za pravno osebo ne velja Izvedbena uredba Komisije 2021/451/EU, je ustrezni skupni letni neto promet iz prejšnjega odstavka skupni letni neto promet ali ustrezna vrsta prihodka v skladu z veljavnim računovodskim okvirom. Kadar je zadevna družba del skupine, je zadevni skupni letni neto promet iz prejšnjega odstavka enak skupnemu letnemu neto prometu, ki izhaja iz konsolidiranega računovodskega izkaza končne nadrejene osebe za neposredno predhodno obračunsko obdobje.

(4) Banka Slovenije pri odločanju o administrativni sankciji in njeni višini upošteva vse ustrezne okoliščine, zlasti:

- a) resnost in trajanje kršitve;
- b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
- c) finančno trdnost pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, med drugim, kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe;
- č) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če jih je mogoče opredeliti;
- d) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
- e) sodelovanje fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, z Banko Slovenije;
- f) predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;
- g) morebitne sistemske posledice kršitve;
- h) denarne kazni, ki so bile za isto kršitev že prej naložene po kazenskem pravu pravni osebi, odgovorni za to kršitev.

(5) Če je pravna oseba istočasno ali zaporedoma storila več enakih ali istovrstnih kršitev iz 389. člena tega zakona, ki glede na kraj, način ter druge okoliščine pomenijo enotno dejavnost ali ravnanje, Banka Slovenije pravni osebi izreče eno administrativno sankcijo, število posamičnih kršitev pa upošteva kot okoliščino pri odmeri administrativne sankcije.

(6) Banka Slovenije v odločbi o administrativni sankciji določi rok za plačilo administrativne sankcije, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od treh mesecev.

395. člen

(sorazmernost administrativne sankcije)

(1) Banka Slovenije lahko upošteva vse okoliščine primera odloči, da pravni osebi namesto plačila administrativne sankcije izreče opomin (odločba o opominu) ali da zoper pravno osebo ne bo začela postopka izreka administrativne sankcije. Pri tem upošteva zlasti:

- če je bila kršitev storjena v posebnih olajševalnih okoliščinah in pravna oseba kršitve kljub najvišji stopnji profesionalne skrbnosti ni mogla preprečiti ali
- če glede na naravo in pomen kršitev nima pomembnega vpliva na varno in skrbno upravljanje pravne osebe ali na stabilnost finančnega sistema in je pravna oseba kršitev že odpravila.

(2) Banka Slovenije o tem pisno obvesti pravno osebo.

396. člen

(znižanje administrativne sankcije na podlagi vloge za poravnavo)

(1) Pravna oseba ali Banka Slovenije lahko v postopku izreka administrativne sankcije zaradi kršitev iz 389. člena tega zakona do vročitve poziva iz 445. člena tega zakona predlaga pogajanja o pogojih priznanja odgovornosti za kršitev (postopek za poravnavo).

(2) Če se Banka Slovenije in pravna oseba strinjata s predlogom iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije pravno osebo, ki sodeluje v postopku za poravnavo, pisno seznani z:

- očitki, zaradi katerih namerava začeti postopek izreka administrativne sankcije,
- dokazi, pridobljenimi za opredelitev predvidenih očitkov,
- razponom morebitne administrativne sankcije,
- rokom, v katerem pravna oseba lahko vloži vlogo za poravnavo.

(3) Po prejemu pisnega obvestila iz prejšnjega odstavka lahko pravna oseba vloži vlogo za poravnavo, ki mora biti sestavljena v pisni obliki in vsebovati:

- jasno in nedvoumno priznanje pravne osebe o odgovornosti za kršitev,
- opis kršitve, morebitne škode, ki je nastala zaradi kršitve, trajanje kršitve, vpliv kršitve na stabilno ureditev upravljanja pravne osebe ter druge pomembne okoliščine,
- navedbo najvišjega zneska administrativne sankcije, s katero pravna oseba soglaša, da jo Banka Slovenije izreče, ter dejstev, ki vplivajo na odmero administrativne sankcije,
- izjavo pravne osebe, da je bila ustrezno obveščena o ugotovitvah Banke Slovenije o dejstvih in dokazih, ki so pomembni za odločitev o kršitvi, in da je imela zadostne možnosti, da se je lahko o njih izjavila,
- izjavo pravne osebe, da soglaša, da Banka Slovenije izda odločbo.

(4) Če Banka Slovenije vlogo za poravnavo sprejme, lahko na podlagi vloge za poravnavo izda odločbo o administrativni sankciji.

(5) Pravni osebi se lahko na podlagi vloge za poravnavo, ki jo Banka Slovenije sprejme, administrativna sankcija zniža za največ 20 odstotkov višine, ki bi jo Banka Slovenije izrekla pravni osebi, če ne bi vložila vloge za poravnavo.

(6) Pravna oseba lahko umakne vlogo za poravnavo v osmih dneh od dneva, ko jo je vložila. Pravna oseba se lahko do poteka tega roka pisno odpove pravici do umika vloge za poravnavo.

(7) Če vloga za poravnavo ni vložena v roku iz obvestila iz drugega odstavka tega člena ali če Banka Slovenije ne sprejme vložene vloge za poravnavo ali če pravna oseba vlogo za poravnavo pravočasno umakne, se v postopku za poravnavo s strani pravne osebe predloženi dokazi in izjave ne smejo uporabiti v postopku izreka administrativne sankcije.

(8) Če je odločba o administrativni sankciji, izdana na podlagi vloge za poravnavo, izdana v skladu s pogoji vloge za poravnavo, se ne sme izpodbijati iz razloga, ker dejansko stanje ni bilo pravilno in popolno ugotovljeno ali ker je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju.

(9) Postopek znižanja administrativne sankcije na podlagi vloge za poravnavo iz tega člena podrobneje predpiše Banka Slovenije.

397. člen (sodelovanje z drugimi organi)

(1) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastil za izrekanje administrativnih sankcij tesno sodeluje z drugimi ustreznimi pristojnimi organi oziroma pristojnimi organi v drugi državi članici, z namenom zagotoviti, da se s temi ukrepi dosežejo rezultati, ki so cilj tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU.

(2) V čezmejnih primerih Banka Slovenije pri izrekanju administrativnih sankcij usklajuje svoje ukrepe za preprečevanje kopičenja in prekrivanja s pristojnimi organi drugih držav članic.

(3) Banka Slovenije lahko izreče administrativno sankcijo isti pravni osebi, ki je odgovorna za storitev ali opustitev istega dejanja, v primeru kopičenja upravnih in kaznovalnih postopkov, povezanih z isto kršitvijo, če je kopičenje postopkov in kazni

nujno potrebno in sorazmerno za doseganje različnih in dopolnjujočih se ciljev v splošnem interesu.

(4) Kadar Banka Slovenije pri uporabi administrativnih sankcij meni, da bi kršitev lahko imela tudi znake kaznivega dejanja, o postopku in ugotovitvah obvesti pristojno državno tožilstvo. Pristojno državno tožilstvo po preučitvi primera obvesti Banko Slovenije, če bo uvedlo kazenski postopek.

(5) Državno tožilstvo o tem, da je predlagalo uvedbo kazenskega postopka zoper banko ali drug subjekt nadzora Banke Slovenije in da je očitano jim kaznivo dejanje povezano z njihovim poslovanjem ali delovanjem v okviru zahtev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, obvesti Banko Slovenije.

(6) Banka Slovenije in vrhovno državno tožilstvo lahko z namenom učinkovite izmenjave informacij skleneta sporazum o sodelovanju.

12. POGLAVJE: POSEBNE VRSTE NADZORA

12.1 NADZOR NAD BANKO V ZVEZI S POSLOVANJEM NA OBMOČJU DRUGE DRŽAVE ČLANICE

398. člen

(sodelovanje pristojnih organov v zvezi z opravljanjem storitev banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, zlasti z izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, načrtov sanacije, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na tako zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko ta o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice, v kateri banka opravlja storitve, nemudoma pošlje vse informacije in ugotovitve v zvezi z banko glede izpolnjevanja zahtev v zvezi z likvidnostjo v skladu s 6. delom Uredbe 575/2013/EU in določbami tega zakona o izpolnjevanju zahtev na konsolidirani podlagi, ki so pomembne za poslovanje podružnice banke v državi članici, zlasti za zaščito vlagateljev v državi članici.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile, o teh ugotovitvah nemudoma obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, in hkrati pošlje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla.

(5) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja storitve, pridobila informacije v zvezi z njenim poslovanjem, mu na

njegovo zahtevo sporoči in pojasni, kako so bile njegove informacije in ugotovitve upoštevane.

(6) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice pridobila informacije o kršitvah banke pri poslovanju v državi članici, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, pristojnemu organu na njegovo zahtevo pošlje pojasnila o ukrepih, ki jih je sprejela zoper banko, da se odpravijo ali preprečijo take kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici.

(7) Če je pristojni organ države članice kljub ukrepom in pojasnilom Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka sprejel ukrepe zoper banko v zvezi z njenim poslovanjem na območju države članice in Banka Slovenije oceni, da ti ukrepi niso primerni, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke v državi članici ali da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih oseb, za katere banka opravlja storitve v državi članici, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema države članice, lahko Banka Slovenije zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(8) Če se Banka Slovenije ne strinja z začasnimi ukrepi, ki jih sprejme pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

399. člen

(opredelitev podružnice banke v državi članici kot pomembne)

(1) Kadar pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom te države članice in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve glede opredelitve podružnice banke v državi članici kot pomembne.

(2) Skupna odločitev iz prejšnjega odstavka se navede v dokumentu, ki vsebuje obrazložitev, in se pošlje ustreznim pristojnim organom držav članic.

(3) Če v dveh mesecih od vložitve zahteve pristojnega organa države članice iz prvega odstavka tega člena skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta in odločitev v naslednjih dveh mesecih sprejme pristojni organ države članice, je ta odločitev za Banko Slovenije zavezujoča.

400. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice glede poslovanja pomembne podružnice banke v tej državi članici tako, da na lastno pobudo pristojnemu organu države članice pošlje zlasti naslednje informacije o poslovanju banke:

1. o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivalo na institucije v tej državi članici;
2. o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih je banki izrekla Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, zlasti o morebitni zahtevi za zagotovitev kapitala v skladu s 1. točko drugega odstavka 345. člena tega zakona in o ukrepih za omejitvev

uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke, narejene v skladu z 223. členom tega zakona, oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov v skladu s 414. členom tega zakona ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah.

(2) Banka Slovenije se posvetuje s pristojnim organom države članice, v kateri ima banka pomembno podružnico, o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti v skladu z 210. členom tega zakona, če je to pomembno z vidika likvidnostnih tveganj v tej državi članici.

(3) Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah načrtuje in usklajuje naloge in ukrepe nadzora v sodelovanju s pristojnimi organi teh držav članic ter po potrebi s pristojnimi centralnimi bankami ESCB, zlasti glede priprave in izvedbe ukrepov v kriznih razmerah ter v primeru neugodnega razvoja pri poslovanju banke ali na finančnih trgih.

(4) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka ustanovi in vodi kolegij pristojnih organov, če tak kolegij še ni ustanovljen na podlagi 415. člena tega zakona.

(5) Ustanovitev in delovanje kolegija iz prejšnjega odstavka temelji na pisnem dogovoru, ki ga sklenejo udeleženi pristojni organi. Banka Slovenije odloči o udeležbi pristojnih organov na posameznem sestanku ali pri dejavnostih kolegija in pri tem upošteva pomen nadzorne aktivnosti, ki bo obravnavana na sestanku kolegija, za te pristojne organe, zlasti mogoči vpliv na stabilnost finančnega sistema v teh državah članicah. Banka Slovenije vse člane kolegija obvešča o načrtovanih sestankih kolegija in zadevah, ki bodo obravnavane, o odločitvah, sprejetih na sestankih, ter o izvedenih aktivnostih.

401. člen

(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

(1) Preden Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke v državi članici, o tem obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek zaprosi pristojni organ države članice, v kateri banka prek podružnice opravlja storitve, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici ali da za to pooblasti revizorja ali drugo strokovno osebo. Pooblaščen osebe Banke Slovenije se lahko udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Banka Slovenije informacije in ugotovitve o poslovanju podružnice banke, ki jih sporoči pristojni organ države članice na podlagi opravljenega pregleda poslovanja te podružnice, upošteva pri določanju svojega načrta nadzorniških pregledov, pri čemer upošteva tudi stabilnost finančnega sistema v tej državi članici.

402. člen

(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če Banka Slovenije od pristojnih organov države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, prejme informacijo, da banka krši ali da obstaja pomembno tveganje, da bo kršila predpise države članice, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU ali določbe Uredbe 575/2013/EU, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe nadzora po tem zakonu z namenom, da banka odpravi kršitve.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti pristojni organ države članice o sprejetih ukrepih.

403. člen

(obvestilo pristojnemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljanje posamezne storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih banka opravlja te storitve.

12.2 NADZOR NAD POSLOVANJEM BANKE DRŽAVE ČLANICE NA OBMOČJU REPUBLIKE SLOVENIJE

404. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom pri opravljanju storitev banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali prek podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalске ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga pomeni banka države članice v Republiki Sloveniji.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na tako zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko ta o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(3) Kadar se pristojni organ države članice ali konsolidacijski nadzornik banke, ki ima pomembno podružnico v Republiki Sloveniji, ne posvetuje z Banko Slovenije o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti, ali kadar Banka Slovenije po posvetovanju meni, da operativni postopki niso ustrezni, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

405. člen

(opredelitev pomembne podružnice banke države članice)

(1) Banka Slovenije lahko pri pristojnem organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji, ali pri konsolidacijskem nadzorniku zahteva, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.

(2) V predlogu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije utemelji pomembnost podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, pri čemer upošteva zlasti, ali:

1. njen tržni delež, merjen po depozitih, zbranih v Republiki Sloveniji, presega dva odstotka;
2. bi imelo prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice banke države članice negativne posledice za sistemsko likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;
3. je podružnica banke države članice zaradi svoje velikosti z vidika števila strank pomembna za bančni ali finančni sistem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Če v dveh mesecih od vložitve predloga Banke Slovenije za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne skupna odločitev ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Banka Slovenije pri odločitvi iz prejšnjega odstavka v največji možni meri upošteva stališča pristojnega organa države članice. O odločitvi za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne Banka Slovenije pisno obvesti pristojni organ države članice in navede razloge za tako odločitev.

(6) Če je za opravljanje nalog iz 413. člena tega zakona določen konsolidacijski nadzornik, se vse določbe tega člena, ki se nanašajo na pristojni organ države članice, uporabljajo za konsolidacijskega nadzornika.

(7) Opredelitev podružnice banke za pomembno ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

406. člen

(pregled poslovanja podružnice banke države članice)

(1) Pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije v skladu s pravom Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se pregleda lahko udeleži.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 337. do 342. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo pristojnega organa države članice Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži tega pregleda.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz prvega in drugega odstavka 166. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko po predhodnem posvetovanju s pristojnim organom države članice opravi pregled poslovanja podružnice in od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije. Po opravljenem pregledu Banka Slovenije pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja banke ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, pošlje pristojnemu organu države članice.

407. člen (poročanje banke države članice)

Banka države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo Banke Slovenije poslati informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v zvezi z opravljanjem storitev banke države članice v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami, ki so potrebne za opredelitev podružnice kot pomembne.

408. člen (ukrepi nadzora ter drugi ukrepi v zvezi s poslovanjem banke in podružnice banke države članice)

(1) Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši določbe predpisov iz 166. člena tega zakona, ji z namenom zaščite javne koristi Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu in o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke.

(2) Če je Banka Slovenije pristojnemu organu države članice poslala informacije in ugotovitve o kršitvah v zvezi s poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, ter na podlagi pojasnil pristojnega organa države članice ugotovila, da pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, lahko Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije lahko v nujnih primerih še pred pošiljanjem informacij pristojnemu organu države članice po prejšnjem odstavku ali preden pristojni organ druge države članice na podlagi informacij Banke Slovenije ukrepa v banki države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ali preden so sprejeti ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke, sprejme začasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva izvajanje določenih aktivnosti ali ji to prepove, če je to potrebno zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(4) Začasni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni z namenom zaščite pred finančno nestabilnostjo in ne smejo omogočati slabše obravnave upnikov iz drugih držav članic ter lahko vključujejo tudi prepoved plačil in druge ukrepe iz 357. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije začasne ukrepe iz tretjega odstavka tega člena odpravi, ko oceni, da je bil namen, zaradi katerega so bili sprejeti, dosežen, zlasti potem ko

pristojni organ države članice sprejme ustrezne ukrepe oziroma potem ko so sprejeti ustrezni ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke.

(6) Banka Slovenije o sprejetju in odpravi začasnih ukrepov iz tretjega odstavka tega člena brez odlašanja obvesti Evropski bančni organ, Komisijo in pristojni organ druge države članice.

(7) Če banka države članice kljub ukrepom pristojnega organa države članice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, ne odpravi kršitev ali ne odpravi kršitev kljub ukrepom Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja storitev na območju Republike Slovenije.

(8) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice, razen če z izrekom ukrepa zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati. V tem primeru Banka Slovenije o prepovedi opravljanja storitev obvesti pristojni organ države članice, Evropski bančni organ in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

409. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če pristojni organ države članice sedeža banke obvesti Banko Slovenije, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev in da se zavarujejo interesi strank te banke.

12.3 NADZOR NA KONSOLIDIRANI PODLAGI

410. člen

(področje uporabe za skupine investicijskih podjetij)

(1) To poglavje se uporablja za skupine investicijskih podjetij, kakor so opredeljene v 25. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 2019/2033/EU, kadar za vsaj eno investicijsko podjetje v navedeni skupini na podlagi drugega ali petega odstavka 1. člena Uredbe 2019/2033/EU velja Uredba 575/2013/EU.

(2) To poglavje se ne uporablja za skupine investicijskih podjetij, kadar za nobeno investicijsko podjetje v navedeni skupini na podlagi drugega ali petega odstavka 1. člena Uredbe 2019/2033/EU ne velja Uredba 575/2013/EU.

411. člen

(pristojnost nadzornih organov na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke in je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora nad to banko na posamični podlagi ali
2. če je banka podrejena:

- nadrejenemu investicijskemu podjetju Republike Slovenije oziroma druge države članice,
- nadrejenemu EU investicijskemu podjetju,
- nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali
- EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu.

(2) Če so istemu nadrejenemu investicijskemu podjetju ali EU investicijskemu podjetju poleg banke podrejene banke ali kreditne institucije drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij druge države članice.

(3) Če sta istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu podrejeni dve ali več drugih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic vključno z banko, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

- če je v skupini samo banka ali
- če je v skupini več podrejenih kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah vključno z banko in je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko se zahteva konsolidacija na podlagi tretjega ali šestega odstavka 18. člena Uredbe 575/2013/EU in je bilančna vsota banke največja.

(5) Ne glede na določbe prve in druge alineje 2. točke prvega odstavka tega člena v povezavi z drugim odstavkom, druge alineje tretjega odstavka in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primeru, ko je v skladu s tem zakonom pristojna za nadzor nad eno ali več podrejenimi bankami v skupini in je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih bank večji od bilančne vsote podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic v skupini, ki jih nadzira kateri koli drug pristojni organ.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor, pri tem pa se upoštevajo merila in postopek iz 412. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbe prvega do šestega in devetega odstavka tega člena je agencija, pristojna za finančne trge, pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če:

1. ima nadrejeni finančni holding Republike Slovenije ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja s sedežem v Republiki Sloveniji in
2. v skupini ni podrejene banke.

(8) Določbe tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za investicijska podjetja s sedežem v Republiki Sloveniji in agencijo, pristojno za finančne trge.

(9) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki so odobreni v skladu s 108. členom tega zakona in imajo kot svojo podrejeno družbo banko, so vključeni v konsolidirani nadzor Banke Slovenije, razen če zakon določa drugače.

412. člen

(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena na pristojni organ države članice sedeža druge podrejene banke, če je to ustrezno ob upoštevanju relativne pomembnosti dejavnosti bank ali potrebe po zagotovitvi kontinuitete nadzora na konsolidirani podlagi v drugih državah članicah.

(2) Agencija, pristojna za finančne trge, lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz prejšnjega člena na pristojni organ države članice sedeža drugega podrejenega investicijskega podjetja, če je to ustrezno ob upoštevanju relativne pomembnosti dejavnosti investicijskih podjetij s sedežem v Republiki Sloveniji ali potrebe po zagotovitvi kontinuitete nadzora na konsolidirani podlagi v drugih državah članicah.

(3) Pred sprejetjem odločitve iz prvega odstavka mora dati Banka Slovenije EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu ali podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(4) Pred sprejetjem odločitve iz drugega odstavka tega člena mora dati agencija, pristojna za finančne trge, nadrejenemu investicijskemu podjetju, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu ali podrejenemu investicijskemu podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(5) Banka Slovenije oziroma agencija, pristojna za finančne trge, obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o vsakem prenosu pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

413. člen

(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Če je Banka Slovenije v skladu s 411. členom tega zakona konsolidacijski nadzornik, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in pošiljanje ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi, v času rednega poslovanja in v kriznih razmerah;
2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora v času rednega poslovanja, vključno z izvajanjem nadzora na konsolidirani podlagi z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi;
3. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, in po potrebi s centralnimi bankami ESCB pri pripravah na krizne razmere in v kriznih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v bankah ali na finančnih trgih, z uporabo obstoječih načinov obveščanja zaradi učinkovitega kriznega upravljanja.

(2) Načrtovanje in usklajevanje nalog nadzora iz 3. točke prejšnjega odstavka vključuje ukrepe iz 345. člena tega zakona in vzpostavitev vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da drugi pristojni organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, ne izvajajo svojih nalog nadzora v obsegu iz prvega odstavka tega člena ali z njo ne sodelujejo v obsegu, ki je potreben za ustrezno opravljanje nalog nadzora iz prvega odstavka tega člena, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(4) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice in Banka Slovenije ugotovi, da ta organ ne opravlja ustrezno nalog nadzora na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(5) Banka Slovenije lahko zahteva predložitve finančnih in drugih poročil v zvezi s skupino oziroma bančno skupino ter določi podrobnejšo vsebino, način in roke za predložitve poročil.

414. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah)

(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi za nadzor nad podrejenimi družbami držav članic EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga prizadevati za sprejetje skupne odločitve o:

1. oceni ustrezne ravni kapitala na konsolidirani podlagi za skupino na podlagi 180. in 223. člena tega zakona, upošteva njen finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevane ravni kapitala na podlagi 238. člena in 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, za vsak subjekt v skupini in na konsolidirani podlagi;
2. ukrepov za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upošteva ustreznost organizacije in upravljanje likvidnostnega tveganja iz pododdelka 6.3.5 tega zakona ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s četrtem odstavkom 345. člena tega zakona;
3. kakršnih koli napotkov o dodatno potrebnem kapitalu iz 239. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu z 238. členom tega zakona oziroma 104.a členom Direktive 2013/36/EU;
2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine v skladu s pododdelkom 6.3.5 tega zakona ter četrtem odstavkom 345. člena tega zakona oziroma 86. in 105. členom Direktive 2013/36/EU;
3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu z 239. členom tega zakona oziroma 104.b členom Direktive 2013/36/EU.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganj skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja skupine iz prejšnjega odstavka tudi ocene tveganj podrejenih družb, ki jih v skladu s 180. in 223. členom tega zakona oziroma 73. in 97. členom Direktive 2013/36/EU izdelajo sodelujoči pristojni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pošlje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije lahko na lastno pobudo ali v primeru nestrinjanja na zahtevo katerega drugega pristojnega organa, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, v zvezi s skupno odločitvijo iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi, če:

1. skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali
2. Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od prejema predložitve zadeve iz prejšnjega odstavka.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev iz prejšnjega odstavka na konsolidirani podlagi glede uporabe pododdelka 6.3.5, 180., 223., 238., 239. člena in četrtega odstavka 345. člena tega zakona oziroma glede 73., 86., 97. člena, točke (a) prvega odstavka 104. člena, 104.b in 105. člena Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije pri tem po presoji upošteva ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik svojo odločitev pisno obrazloži in pošlje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom. Obrazložitev mora vključevati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo ocene tveganosti podrejenih družb, ki so jih izdali sodelujoči pristojni organi, ter stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih drugih pristojnih organov.

(8) Če je banka del skupine, nad katero izvaja nadzor pristojni organ druge države članice kot konsolidacijski nadzornik, in kadar skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije sama sprejme odločitev glede uporabe pododdelka 6.3.5 tega zakona, 180., 223., 238., 239. člena in četrtega odstavka 345. člena tega zakona oziroma glede 73., 86., 97. člena, točke (a) prvega odstavka 104. člena 104.b in 105. člena Direktive 2013/36/EU na posamični ali subkonsolidirani podlagi za banko, ki je podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, z upoštevanjem skupne odločitve oziroma mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika. Banka Slovenije to odločitev pisno obrazloži in pošlje banki ter konsolidacijskemu nadzorniku. Obrazložitev mora vključevati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo tudi stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih konsolidacijskega nadzornika.

(9) Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja iz sedmega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če ta na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi sedmega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot

konsolidacijski nadzornik pošlje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom oziroma podrejeni banki in konsolidacijskemu nadzorniku, če je Banka Slovenije sodelujoči pristojni organ.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi upošteva skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena in odločitev konsolidacijskega nadzornika iz šestega odstavka tega člena kot dokončno.

(11) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posodobi enkrat na leto. Posodobitev odločitve glede uporabe 238., 239. člena ali četrtega odstavka 345. člena tega zakona oziroma točke (a) prvega odstavka 104. člena, 104.b ali 105. člena Direktive 2013/36/EU Banka Slovenije zagotovi tudi, kadar organ, pristojen za nadzor nad podrejenimi družbami EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzorniku vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev odločitve. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev odločitve temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

(12) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev skupnih odločitev iz prvega odstavka tega člena.

415. člen

(kolegij pristojnih organov in sodelovanje Banke Slovenije v kolegiju)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi pisnega dogovora iz 418. člena tega zakona s sodelujočimi pristojnimi organi držav članic ustanovi kolegij pristojnih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 413., 414. in 416. člena tega zakona.

(2) Kolegij zagotavlja konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti, zlasti za:

1. izmenjavo informacij med člani kolegija, vključno z Evropskim bančnim organom, v skladu z 21. členom Uredbe 1093/2010/EU;
2. pripravo dogovorov o dodelitvi nalog in prenosu odgovornosti med člani kolegija;
3. določanje načrta nadzorniških pregledov na podlagi ocene tveganosti bančne skupine;
4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 417. člena in tretjega odstavka 419. člena tega zakona za povečanje učinkovitosti nadzora;
5. dosledno uporabo bonitetnih zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU za vse osebe v bančni skupini brez poseganja v izvrševanje opcij in diskrecijskih pravic, ki izhajajo iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU;
6. izvajanje nalog iz 3. točke prvega odstavka 413. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi bili lahko ustanovljeni za ta namen.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik za lažje izvajanje nalog iz prvega odstavka 413. člena, prvega odstavka 416. člena in prvega odstavka 418. člena tega zakona ustanovi kolegij tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene banke, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah,

pod pogojem, da za sodelujoče pristojne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz 14., 15., 16. in 20. člena tega zakona ter po potrebi iz 76. in 81. člena Direktive 2015/65/EU.

(4) V kolegiju lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor nad podrejenimi družbami EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice banke iz 405. člena tega zakona, ter po potrebi centralne banke ESCB in pristojni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz pododdelka 2.2.1 tega zakona, in kadar je to ustrezno, 2. oddelka 1. poglavja IV. naslova Direktive 2019/2034/EU.

(5) V kolegiju lahko sodeluje pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 108. členom tega zakona oziroma 21.a členom Direktive 2013/36/EU.

(6) Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije, ki v zvezi s tem izvaja zlasti naslednje dejavnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in izvedenih dejavnostih;
3. obvešča Evropski bančni organ o dejavnosti kolegija, tudi v kriznih razmerah, in mu predloži informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(7) Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva možni vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih sodelujočih pristojnih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh pristojnih organov, še posebno v kriznih razmerah, poleg tega pa upošteva izvajanje obveznosti iz petega odstavka 400. člena tega zakona.

(8) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu in Uredbi 575/2013/EU.

(9) Če je za ustanovitev kolegija kot konsolidacijski nadzornik pristojen pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije sodeluje v tem kolegiju na podlagi pisnega dogovora iz 418. člena tega zakona.

416. člen

(obvestilo in informacije v kriznih razmerah)

(1) Ob nastopu kriznih razmer, vključno z razmerami iz 18. člena Uredbe 1093/2010/EU, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici, v kateri so osebe bančne skupine ali pomembne podružnice iz 399. člena tega zakona vključene v to skupino, Banka Slovenije z upoštevanjem 19. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik, takoj ko je mogoče, pošlje obvestilo in informacije o tem Evropskemu bančnemu organu, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, pristojnim organom držav članic, udeleženi pri nadzoru te skupine, in naslednjim organom vsake od teh držav članic, kadar so informacije pomembne:

1. centralnim bankam ESCB, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem

- povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;
2. ministrstvom, pristojnim za finance, oziroma državnim organom drugih držav članic, pristojnim za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami.

(2) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije ob nastopu kriznih razmer iz prejšnjega odstavka, takoj ko je mogoče, o tem obvesti konsolidacijskega nadzornika in druge pristojne organe držav članic, ki so udeleženi pri nadzoru nad to bančno skupino na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi, in Evropski bančni organ.

417. člen

(pridobivanje informacij od drugih pristojnih organov)

Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije o bančni skupini, ki so že bile poslane drugemu pristojnemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega pristojnega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja bank različnim pristojnim organom, ki sodelujejo pri nadzoru.

418. člen

(dogovori s pristojnimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi Banka Slovenije z drugimi pristojnimi organi, udeleženi pri tem nadzoru, sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prejšnjega odstavka se lahko določijo dodatne naloge konsolidacijskemu nadzorniku in postopki za sprejemanje odločitev ter postopki sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 28. členom Uredbe 1093/2010/EU na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko pristojnemu organu druge države članice, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko države članice, tako da ta prevzame odgovornost za nadzor nad to podrejeno banko.

(4) Če je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad nadrejeno banko, lahko v skladu z 28. členom Uredbe 1093/2010/EU na podlagi dvostranskega dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki je pristojen za nadzor nad podrejeno družbo, prevzame pristojnost in odgovornost za nadzor nad podrejeno družbo ter o tem obvesti Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom s:

1. pristojnim organom druge države članice, kjer je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga;
2. konsolidacijskim nadzornikom, če je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, vendar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik.

(6) Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja

finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem za namene uporabe tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi ter za učinkovito sodelovanje z njim sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena.

419. člen

(izmenjava informacij s pristojnimi organi držav članic pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi in z upoštevanjem 29. člena tega zakona tem organom pošlje zlasti informacije o:

1. pravni strukturi skupine in njeni strukturi upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini, ter nadrejene osebe z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 177. členom tega zakona, ureditve glede razmerij tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s četrtem odstavkom 183. člena tega zakona ter navedbo vseh pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini;
2. postopkih zbiranja informacij od institucij v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij;
3. neugodnem dogajanju v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vpliva na druge banke v skupini;
4. pomembnih ukrepih, ki jih je izrekla banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala iz 1. točke drugega odstavka 345. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje.

(2) Če Banka Slovenije, kadar je odgovorna za nadzor nad banko, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij iz tega zakona ter Uredbe 575/2013/EU, preden naslovi na banko zahtevo za predložitev teh informacij, preveri, ali je to mogoče in ali so te informacije dostopne pri konsolidacijskem nadzorniku.

(3) Če konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne zagotovi vseh bistvenih informacij iz prvega odstavka tega člena oziroma se na zahtevo po zagotovitvi teh informacij ne odzove v razumnem roku, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

420. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih pristojnih organov držav članic, z njimi posvetovati o:

1. spremembah delničarske, organizacijske ali upravljaljske strukture banke v skupini, za katere je treba pridobiti dovoljenje pristojnega organa;
2. pomembnih ukrepih, ki jih namerava izreči banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala na podlagi zahteve iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) V primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka se mora Banka Slovenije vedno posvetovati s konsolidacijskim nadzornikom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Banki Slovenije ni treba predhodno posvetovati, če je izvedba ukrepa nujna ali če bi postopek posvetovanja lahko ogrozil učinkovitost predvidenih ukrepov. V teh primerih mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice nemudoma po sprejetju ukrepa.

421. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, poslati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora svoji podrejeni banki poslati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding banki ne pošlje informacij iz prejšnjega odstavka, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding ali banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(6) Družba, ki je podrejena banki, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, mora pristojnemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi nad to banko, finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom:

1. na njegovo zahtevo poslati vse informacije, potrebne za nadzor nad posameznimi bankami v bančni skupini;
2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnje točke.

(7) Če je družba iz prejšnjega odstavka zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja z nadzornimi organi iz 426. člena tega zakona.

(8) Če ima družba iz šestega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke šestega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 428. člena tega zakona.

(9) V primeru podrejene banke, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz 19. člena Uredbe 575/2013/EU, lahko Banka Slovenije od nadrejene osebe zahteva informacije, ki bi olajšale nadzor nad to podrejeno banko.

422. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi ali nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor nad podrejenimi osebami, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezne določbe ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor nad zavarovalniško skupino, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe tega zakona, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kakor je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.

(3) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena.

423. člen

(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma Banki Slovenije in drugim pristojnim organom poslati vse informacije, ki so pomembne za nadzor nad temi podrejenimi bankami.

(2) Nadrejeni mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor nad podrejenimi bankami, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnjega odstavka.

(3) V primeru, ko ima mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb sedež v drugi državi članici, se preverjanje informacij opravi v skladu s 428. členom tega zakona.

424. člen

(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke za upravljanje tveganj in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki, z

namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi 394. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije lahko podrobneje predpiše način, vsebino in pogostost poročanja iz prejšnjega odstavka.

425. člen

(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katera koli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka Slovenije s pristojnimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

426. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

(1) Če banka, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice, ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev, Banka Slovenije sodeluje tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor nad temi družbami.

(2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

(3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 423. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim za nadzor nad zavarovalnico.

(4) Za informacije, pridobljene v okviru nadzora na konsolidirani podlagi, zlasti za vsako izmenjavo informacij med pristojnimi organi, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz 14. člena tega zakona in v skladu s predpisi, ki urejajo bonitetni nadzor investicijskih podjetij, oziroma 15. členom Direktive 2019/2034/EU.

427. člen

(seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije oblikuje sezname nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Republike Slovenije iz 11. člena Uredbe 575/2013/EU ter jih pošlje pristojnim organom drugih držav članic, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.

428. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 423. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi pristojni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Pristojni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 423. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko udeleži pregleda.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 343. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prejšnjega stavka.

429. člen

(upravljalni organ nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki ni pridobil odobritve v skladu s 108. členom tega zakona, mora zagotoviti, da njegov upravljalni organ izpolnjuje pogoje iz 47. in 62. člena tega zakona. Za izpolnjevanje navedenih pogojev je primarno odgovoren nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding.

(2) Prejšnji odstavek se, če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding nima upravljalnega organa v smislu 16. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona, smiselno uporablja za poslovodstvo oziroma osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding.

430. člen

(nadzor, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi)

(1) Če banka, ki je podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 411. členu tega zakona ali pristojni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka predmet nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja pristojni organ te tretje države in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu in 2. poglavju II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU.

(2) Pri preverjanju po prejšnjem odstavku mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski odbor za bančništvo, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim organom in z drugimi pristojnimi organi držav članic, ki so vključeni v nadzor nad osebami v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, se za banko iz prvega odstavka tega člena smiselno uporabijo določbe tega zakona in Uredbe 575/2013/EU ali Banka Slovenije določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v EU, in uporabi pravila o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz prejšnjega odstavka se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati pristojni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije obvesti druge sodelujoče pristojne organe držav članic, Evropski bančni organ in Komisijo.

431. člen

(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v tem oddelku, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, finančnih institucij ali drugih družb, ki niso banke, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor nad to družbo na posamični podlagi.

12.4 NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

432. člen

(odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in drugih dejavnosti kot banka)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 139. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s takim sprejemanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti. Za zbiranje informacij in pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 335. do 342. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti

razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot banka ali opravlja eno od dejavnosti iz podtočke (b) 1. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in dosega prag iz navedenega člena brez pridobljenega dovoljenja kot kreditna družba in ne gre za primer iz drugega odstavka 33. člena tega zakona, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha tako ravnati (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka oziroma kreditna družba).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite deponentov izdaja take odločbe in objava informacij na podlagi 385. člena tega zakona pomembno prispevata k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanja, ki pomeni kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega ali četrtega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

433. člen

(odločba o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi iz prvega ali četrtega odstavka prejšnjega člena, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo). Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega stavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z zakonom, ki ureja prisilno prenehanje gospodarskih družb, zoper pravno osebo začne postopek prisilne likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v treh delovnih dneh od vložitve predloga.

(5) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

13. POGLAVJE: HRANILNICE

434. člen (uporaba določb o bankah)

Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju določeno drugače.

435. člen (dejavnosti hranilnice)

Hranilnica sme začeti opravljati posle v tujih valutah, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh poslov v skladu s tem zakonom.

436. člen (ustanovni kapital)

Najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice, ki vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU, je 1.000.000 eurov.

437. člen (preoblikovanje v banko)

(1) Hranilnica, ki se želi preoblikovati v banko, mora pred tem pridobiti dovoljenje za preoblikovanje v banko.

(2) Hranilnica zahtevo za izdajo dovoljenja za preoblikovanje v banko vloži pri Banki Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za preoblikovanje v banko mora hranilnica priložiti dokumentacijo iz 144. člena tega zakona v smiselnem obsegu za namen presoje izpolnjevanja pogojev iz 34. člena, 190. člena in 435. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za preoblikovanje v banko, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. višine ustanovnega kapitala iz 34. člena tega zakona,
2. funkcije notranje revizije iz 190. člena tega zakona,
3. opravljanja poslov v tujih valutah iz 435. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije v primeru izdaje dovoljenja za preoblikovanje v banko zagotovi, da je postopek čim gospodarnejši in da se upoštevajo informacije iz veljavnih dovoljenj za opravljanje storitev, s katerimi Banka Slovenije že razpolaga.

14. POGLAVJE: KREDITNE DRUŽBE

438. člen (uporaba določb o kreditnih družbah)

Za kreditne družbe se uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ta zakon ne določa drugače.

439. člen (opravljanje storitev kreditne družbe)

(1) Kreditna družba lahko opravlja finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Kreditna družba lahko začne opravljati storitve iz prejšnjega odstavka, potem ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Kreditna družba ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega odstavka tega člena.

15. POGLAVJE: IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

440. člen (reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Banke morajo potrošnikom omogočiti izvensodno reševanje sporov v zvezi z bančnimi storitvami pred neodvisnim subjektom.

(2) Banka, ki pooblasti neodvisni subjekt za odločanje o sporih v skladu s prejšnjim odstavkom, na svojih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objavi informacijo o pooblaščenici instituciji za reševanje sporov, o obliki in sestavi organa, ki v okviru pooblaščenega subjekta odloča v sporu, ter o načinu in postopku odločanja tega organa.

16. POGLAVJE: POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH IN POSTOPEK SODNEGA VARSTVA

16.1 SPLOŠNE DOLOČBE

441. člen (uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu in Uredbi 1024/2013/EU, ter opravlja procesna dejanja v postopkih, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, po postopku, določenem v 16. poglavju tega zakona, če ta zakon, Uredba 1024/2013/EU ali predpis, izdan na njeni podlagi, za posamezno vrsto postopka ne določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

442. člen

(vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi 1024/2013/EU, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje odločitve vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

443. člen

(elektronske vloge)

(1) Vloga v elektronski obliki se vloži tako, da se po elektronski poti pošlje informacijskemu sistemu Banke Slovenije.

(2) Vloge v postopkih, v katerih pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, v skladu z določbami Uredbe 468/2014/EU in tega zakona pa se vložijo pri Banki Slovenije, se v elektronski obliki lahko pošljejo tudi v informacijski sistem Evropske centralne banke.

(3) Vloge v skupnih postopkih Banke Slovenije in Evropske centralne banke, kakor so opredeljeni v V. delu Uredbe 468/2014/EU, ki se v skladu z določbami tega zakona vložijo pri Banki Slovenije, se v elektronski obliki lahko pošljejo tudi v informacijski sistem Evropske centralne banke.

(4) Pogoje in način vložitve vlog v elektronski obliki oziroma po elektronski poti pri Banki Slovenije določi Banka Slovenije s podzakonskim predpisom.

444. člen

(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 447. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

445. člen

(možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;

3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, ne obstajajo, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

446. člen (vročanje)

(1) V postopkih po tem zakonu se vročitve pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave in članom nadzornega sveta se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave oziroma članom nadzornega sveta.

(3) Vročitve kandidatom za člana uprave in člane nadzornega sveta se opravljajo z vročanjem banki, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se v odločbi, s katero se konča postopek odločanja Banke Slovenije in ki se vroči banki, podatki in informacije, ki jih banka ni upravičena pridobiti, prekrijejo. Odločba, s katero se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se vroči tudi kandidatu za člana uprave ali člana nadzornega sveta.

(5) Kadar stranko v postopku zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je dokument vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

447. člen (obravnavo)

(1) Banka Slovenije obravnava zadeve brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba zaslišati priče ali izvedence,
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,
3. če je treba opraviti ustni razgovor po 50. členu tega zakona ali
4. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

448. člen (odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča v obliki odločb, sklepov in odredb (v nadaljnjem besedilu: akti).

(2) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj, zahtevah za oceno primernosti, ustreznosti, odobritvah, izvzetjih in opustitvah ter o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(3) S sklepom Banka Slovenije odloča o vprašanjih, ki se nanašajo na postopek ali se pojavijo v zvezi z izvedbo postopka.

(4) Akti Banke Slovenije morajo biti obrazloženi, če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(5) Izrek akta iz prvega odstavka tega člena mora vključevati:

1. osebne podatke subjekta nadzora, ki je fizična oseba (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, če teh podatkov ni, pa podatke o subjektu nadzora, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku;
2. kratek opis dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitev (kraj in čas storitve, način storitve ter odločilne okoliščine), z navedbo predpisa, ki določa obveznost ali zahtevo, ki je bila kršena, oziroma podlago za odločitev.

(6) V obrazložitvi odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, je treba kratko navesti izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je v skladu s tem zakonom subjekt pozvan, da da izjavo, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev.

(7) Pravni pouk vključuje pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo organa, pri katerem se pravno sredstvo vloži.

449. člen

(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)

(1) Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

(2) Proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, ni pritožbe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

(4) Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

450. člen

(izvršljivost)

(1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, odločbe, s katerimi se določi denarna obveznost, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti.

451. člen

(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)

(1) Subjekt nadzora ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje za to določena uradna oseba.

(2) Pravico iz prejšnjega odstavka ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist.

(3) Pregled in prepis dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahtevata pisno. Od osebe iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahteva, naj pisno obrazloži svojo pravno korist in predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost osebe, ki ni subjekt nadzora v predmetnem postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v dokumentu označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in predloži utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov. Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke in druge zaupne podatke iz prejšnjega stavka.

(5) Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov iz prejšnjega odstavka v obsegu, ki upošteva zakoniti interes oseb, ki niso subjekti nadzora v postopku Banke Slovenije. Pravica iz prvega in drugega odstavka tega člena ne vključuje pravice dostopa do zaupnih informacij, razen če so glede razkritja in uporabe zaupnih informacij osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjeni pogoji iz pododdelka 2.2.1 tega zakona.

(6) Če v zvezi z zahtevo subjekta nadzora ali druge osebe za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko subjekt nadzora ali druga oseba, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva po tem zakonu.

(7) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov ter odražajo dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

16.2 POSTOPEK ODLOČANJA O IZDAJI DOVOLJENJ IN SOGLASIJ, ZAHTEVAH ZA OCENO PRIMERNOSTI TER ODOBRTIVAH, IZVZETJIH IN OPUSTITVAH

452. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe tega oddelka se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij (v nadaljnjem besedilu: dovoljenja), o katerih na podlagi tega

zakona in Uredbe 1024/2013/EU odloča Banka Slovenije, če ta zakon za posamezni postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) Določbe tega poglavja o dovoljenjih se smiselno uporabljajo tudi za zahteve za oceno primernosti ali ustreznosti ter odobritve, izvzetja in opustitve, če ta zakon ne določa drugače.

(3) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe oddelka 16.1 tega zakona, če ni v tem oddelku določeno drugače.

453. člen (taksa za odločanje)

(1) Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, ki se izdajo na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in vložijo pri Banki Slovenije, ter za odločanje o izdaji dovoljenj, ki jih Banka Slovenije izdaja po uradni dolžnosti, morajo vložniki oziroma prejemniki dovoljenj plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(2) Kadar je Banka Slovenije pristojna za posamezna dejanja v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije s tarifo določi takso, ki jo za opravljena dejanja Banke Slovenije v tem postopku opravi Banka Slovenije.

(3) Za obravnavo uradnih obvestil in za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, vloženih pri Banki Slovenije, oziroma za odvzem dovoljenj na podlagi Uredbe 648/2012/EU ter pravnih aktov, sprejetih na njeni podlagi, morajo vložniki uradnih obvestil in zahtev za izdajo dovoljenj oziroma osebe, ki se jim dovoljenje odvzame, plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(4) Ta člen se smiselno uporablja tudi za takse za odločanje v postopkih na zahtevo subjektov nadzora po tem zakonu, o katerih Banka Slovenije odloča na podlagi drugih zakonov.

454. člen (udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik).

(2) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki lahko sodelujejo tudi člani nadzornega sveta in imetniki kvalificiranih deležev, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije taka oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta ali kvalificirani imetnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku, lahko prisostvuje postopku ali je seznanjen z dejanji v postopku, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku.

(3) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža lahko sodeluje tudi banka, (drug) član uprave, (drug) član nadzornega sveta in (drug) kvalificirani imetnik, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije taka oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v

postopku. Oseba, ki je v skladu s tem zakonom upravičena sodelovati v postopku, lahko prisostvuje postopku ali je seznanjena z dejanji v postopku, ni pa upravičena samostojno opravljati dejanj v postopku.

(4) Udeleženec v postopku izdaje dovoljenja je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega in tretjega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje dovoljenja, lahko v postopku daje pisne izjave, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj v postopku do izdaje odločbe o zahtevi za izdajo dovoljenja.

(5) V postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(6) Za osebe iz drugega do četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij ter zaupnih podatkov uporablja 451. člen tega zakona. Odločba ali sklep, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se tem osebam vroči tako, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

(7) Vsaka stranka in vsak udeleženec v postopku poravnava svoje stroške postopka.

455. člen (začetek postopka)

(1) Postopek odločanja Banke Slovenije se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja, zahteve za oceno primernosti, zahteve za oceno ustreznosti, zahteve za odobritev, zahteve za izvzetje ali zahteve za opustitev pri Banki Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na predlog drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek za izdajo dovoljenja samo, kadar tako določa zakon, Uredba 575/2013/EU, Uredba 1024/2013/EU ali drug predpis EU.

456. člen (vsebina zahteve)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja, ki se vloži pri Banki Slovenije, mora vključevati:

1. osebnih podatke vložnika;
2. zahtevke za izdajo dovoljenja oziroma soglasja;
3. druge podatke, določene z zakonom, Uredbo 575/2013/EU ali Uredbo 1024/2013/EU in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, ter drugimi pravnimi akti iz 9. člena tega zakona.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom ali uredbo EU, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitve o zahtevi.

457. člen (procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene naslednje procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. zahtevo je vložila upravičena oseba;
2. zahteva vključuje vse podatke, ki jih mora vključevati;
3. zahtevi so priložene predpisane listine;
4. zahtevi je priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije;
5. izpolnjene so druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, pozove vložnika, da pomanjkljivosti odpravi v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo. Sklep o zavrženju zahteve Banka Slovenije izda v dveh mesecih.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, dovoljenje za kreditno družbo ali za združitev oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve, razen če ta zakon določa drugače.

458. člen (izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva, da ji:

1. v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni, predloži dodatne podatke oziroma listine;
2. omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 337. do 342. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo, če vložnik:

1. v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali
2. odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

459. člen (možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)

(1) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih ni predlagal vložnik, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 445. člena tega zakona, le da rok za izjavo stranke ne sme biti krajši od 15 dni.

(3) Ne glede na tretji odstavek 446. člena tega zakona se poziv k izjavi pred zavrnitvijo zahteve za izdajo dovoljenja vroči kandidatu.

460. člen (rok za odločitev)

(1) Banka Slovenije o naslednjih zahtevah odloči v šestih mesecih od prejema popolne zahteve:

1. za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev ter dovoljenja za kreditno družbo,
2. za oceno združitve oziroma delitve, če finančni deležniki niso iz iste skupine,
3. za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države.

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj in soglasij mora Banka Slovenije odločiti v štirih mesecih od prejema zahteve, razen če za odločanje o posameznem dovoljenju ali soglasju ta zakon, Uredba 575/2013/EU ali drug predpis izrecno določa drugačen rok.

(3) Če je Banka Slovenije pozvala stranko, naj odpravi pomanjkljivosti, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena v skladu s prejšnjim členom vložnika pozvala, da se izjavi o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta poslana v roku, določenem s pozivom.

16.3 POSTOPEK NADZORA

16.3.1 Splošne določbe

461. člen (uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 16.3 tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezni postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe oddelka 16.1 tega zakona, če ni v oddelku 16.3 tega zakona določeno drugače.

(3) V postopku nadzora se smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

462. člen

(udeleženci postopka nadzora in postopka izdaje ukrepa nadzora)

(1) Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, nad katerim Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(2) V postopku nadzora nad banko lahko poleg stranke sodelujejo tudi člani nadzornega sveta, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije taka oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku nadzora, lahko prisostvuje postopku ali je seznanjen z dejanji v postopku nadzora, daje pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku nadzora.

(3) Udeleženec v postopku izdaje ukrepa nadzora Banke Slovenije je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz prejšnjega odstavka tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z ukrepom nadzora prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje ukrepa nadzora, lahko daje pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj do izdaje akta Banke Slovenije, s katerim se izreče ukrep nadzora.

(4) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(5) Za osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij in zaupnih podatkov uporablja 451. člen tega zakona. Akti, izdani v postopku izdaje ukrepa nadzora, se tem osebam vročijo tako, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

463. člen

(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

(1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 12. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvrševanjem svojih drugih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

16.3.2 Odredba

464. člen

(uporaba določb o odredbi)

Določbe tega pododdelka se uporabljajo, kadar ta zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo, razen če je za posamezno odredbo v tem zakonu določeno drugače.

465. člen (vsebina odredbe)

Izrek odredbe mora vključevati:

1. opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži dodatne ukrepe, s katerimi se kršitve odpravijo na določeni način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

466. člen (ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi imata subjekt nadzora in druga oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa nadzora, pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

467. člen (razlogi za ugovor)

(1) Ugovor je dopusten, če:

1. kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
2. dejanje oziroma opustitev, ki je bilo oziroma bila razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
3. odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo;
4. bi izvršitev odredbe povzročila kako dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
5. je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora;
6. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje ali
7. je podana kršitev pravil postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odredbe;
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali
4. odredbe ni mogoče preizkusiti.

(3) Oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa, in upravičena oseba na podlagi drugega odstavka 466. člena tega zakona lahko vložita ugovor zoper odredbo le, če je zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena prizadet njun pravni interes.

468. člen (vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora vključevati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vloga;
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;
4. druge podatke, ki jih mora vključevati vsaka vloga.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(4) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(5) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

469. člen (meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se ta izpodbija z ugovorom, in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

470. člen (odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru odloča Svet Banke Slovenije z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Svet Banke Slovenije ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Svet Banke Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2. ali 5. točke prvega odstavka 467. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 3., 4., 6. ali 7. točke prvega odstavka 467. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.

16.3.3 Odvzem dovoljenja

471. člen

(začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljeni sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen s tem zakonom, razen če je za odločanje o odvzemu posameznega dovoljenja pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora vključevati:

1. opis dejanja, ravnanja ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;
2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije ugotovila, da obstaja utemeljeni sum iz prvega odstavka tega člena;
3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti ne krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

472. člen

(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

473. člen

(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Banka Slovenije odloči o odvzemu dovoljenja v 30 dneh od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja in izvedenih dokazih oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni

v odločbi o začetku postopka in ki jih je v izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja predlagal ali priložil subjekt nadzora.

474. člen (ustavitev postopka)

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja.

475. člen (odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora vključevati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja;
2. firmo in sedež oziroma ime in priimek ter datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto;
3. opis dejanja, ravnanja ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

476. člen (uporaba določb o postopku za odvzem dovoljenja)

Določbe tega pododdelka se smiselno uporabljajo tudi za:

1. postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja in
2. preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

16.4 POSTOPEK Z ADMINISTRATIVNIMI UKREPI

16.4.1 Postopek za periodične denarne kazni

477. člen (vsebina odredbe o periodični denarni kazni)

Izrek odredbe o periodični denarni kazni vključuje:

1. navedbo odločitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, ki jo krši subjekt nadzora,
2. višino dnevnega zneska,
3. dan, s katerim se začne uporabljati periodična denarna kazen.

478. člen (ugovor zoper odredbo o periodični denarni kazni)

(1) Ugovor zoper odredbo o periodični denarni kazni je dopusten, če:

1. ne gre za kršitev odločitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke;
2. odmera višine določenega dnevnega zneska ni v skladu s 390. členom tega zakona;

3. se pri datumu, s katerim se začne uporabljati periodična denarna kazen, ne upošteva roka iz odločitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke glede kršitve, ki je razlog za periodično denarno kazen;
4. je bila z odredbo naložena periodična denarna kazen subjektu nadzora, nad katerim Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora;
5. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje; ali
6. je ugotovljena kršitev pravil postopka.

(2) Ugovor zoper odredbo o periodični denarni kazni ne zadrži dne začetka, s katerim se začne uporabljati periodična denarna kazen.

479. člen (sestavljena odredba)

(1) Če Banka Slovenije o periodični denarni kazni odloči skupaj z odredbo o odpravi kršitev, v izreku sestavljene odredbe navede vse sestavine iz 465. člena in iz 2. in 3. točke 477. člena tega zakona.

(2) Ugovor zoper sestavljeno odredbo se lahko vloži iz katerega koli razloga iz 467. člena tega zakona ali prejšnjega člena.

(3) Če subjekt nadzora zoper sestavljeno odredbo ugovarja samo v delu glede periodične denarne kazni, se rok za odpravo kršitev ne podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

480. člen (vsebina odločbe o skupnem znesku periodične denarne kazni)

- (1) Izrek odločbe o skupnem znesku periodične denarne kazni vključuje:
1. navedbo odredbe o periodični denarni kazni ali sestavljene odredbe, s katero je bila določena periodična denarna kazen, in višino dnevnega zneska iz te odredbe;
 2. informacijo o odpravi kršitev oziroma ponovni vzpostavitvi skladnosti z obveznostmi;
 3. obdobje, za katerega je veljala obveznost plačila dnevnih zneskov, in posebej število dni tega obdobja;
 4. skupni znesek periodične denarne kazni;
 5. rok za plačilo skupnega zneska periodične denarne kazni, ki ne sme biti krajši od 15 dni.

(2) Izrek ugotovitvene odločbe iz drugega odstavka 392. člena tega zakona obsega 1., 2. in 3. točko prejšnjega odstavka.

(3) V primeru sestavljene odredbe je ugotovitev iz prejšnjega odstavka sestavni del ugotovitvene odločbe iz 347. člena tega zakona.

16.4.2 Postopek za administrativne sankcije

481. člen (začetek postopka administrativne sankcije)

(1) Banka Slovenije vodi postopek in izreka administrativne sankcije po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije o začetku postopka administrativne sankcije pisno obvesti pravno osebo. Pisno obvestilo o začetku postopka ne šteje kot možnost izjave po 445. členu tega zakona.

(3) V postopku administrativne sankcije Banka Slovenije v pozivu k izjavi iz 445. člena tega zakona navede tudi predvideno višino administrativne sankcije.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 393. člena tega zakona Banka Slovenije v pozivu k izjavi iz 445. člena tega zakona navede oznako odredbe za odpravo kršitev, s katero je bila kršitev ugotovljena, ter predvideno višino administrativne sankcije in okoliščine, ki jih je pri odmeri upoštevala.

(5) Banka Slovenije postopka administrativne sankcije ne začne oziroma ga ustavi, če je bila pravni osebi za isto kršitev s pravnomočno odločbo Banke Slovenije ali pravnomočno sodbo sodišča že izrečena administrativna sankcija.

482. člen

(vsebina odločbe o administrativni sankciji)

(1) Izrek odločbe o administrativni sankciji vključuje:

- navedbo pravne osebe, ki je storila kršitev iz 389. člena tega zakona,
- kratek opis kršitve iz 389. člena tega zakona ali oznako odredbe za odpravo kršitev, s katero je bila kršitev iz 389. člena tega zakona ugotovljena,
- višino administrativne sankcije in
- rok za plačilo administrativne sankcije.

(2) Izrek odločbe o opominu vključuje:

- navedbo pravne osebe, ki je storila kršitev iz 389. člena tega zakona,
- kratek opis kršitve iz 389. člena tega zakona ali oznako odredbe za odpravo kršitev, s katero je bila kršitev iz 389. člena tega zakona ugotovljena, in
- navedbo, da se pravni osebi izreka opomin.

(3) V primeru iz tretjega odstavka 393. člena tega zakona Banka Slovenije v izreku odločbe o administrativni sankciji navede tudi oznako odredbe za odpravo kršitev, s katero je bila kršitev ugotovljena, in okoliščine, ki jih je pri odmeri upoštevala.

16.4.3 Zastaranje administrativnih ukrepov

483. člen

(zastaranje administrativnih ukrepov)

(1) Postopek za naložitev periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ni dopusten, če je od dneva storitve kršitve preteklo več kot pet let. V primeru nadaljevanih ali ponavljajočih se kršitev začne zastaralni rok teči na dan prenehanja zadnje kršitve.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje Banke Slovenije, ki ga izvede v okviru postopka naložitve periodične denarne kazni ali administrativne sankcije. Po vsakem pretrganju začne zastaranje teči znova.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek administrativne sankcije ni mogoče izreči, ko poteče dvakrat toliko časa, kakor je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Zastaranje ne teče, ko je odločitev o periodični denarni kazni ali administrativni sankciji predmet rednega ali izrednega sodnega varstva in se nadaljuje po pravnomočnosti sodnega akta. Zastaranje ne teče med kazenskim postopkom, ki temelji na istem dejanskem stanju kot administrativna sankcija zoper isto pravno osebo in se nadaljuje po pravnomočnosti odločitve v kazenskem postopku.

(5) Če je pravnomočna odločba ali sodba o periodični denarni kazni ali administrativni sankciji v postopku z izrednim pravnim sredstvom razveljavljena in se je zastaranje iz tretjega odstavka tega člena izteklo ali bi se izteklo v roku, krajšem od dveh let, je v novem postopku odločanja o periodični denarni kazni ali administrativni sankciji pred Banko Slovenije zastaralni rok dve leti.

484. člen

(izvršba administrativnih ukrepov in zavarovanje)

(1) Izvršbo periodične denarne kazni ali administrativne sankcije opravi pristojni davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti, na predlog Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo, ob izdaji ali po izdaji odločbe, vse do njene pravnomočnosti, izvede ukrepe za zavarovanje izvršbe in za zavarovanje izpolnitve obveznosti iz naslova periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ter s tem povezanih stroškov. V tem postopku se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, o zavarovanju izpolnitve in plačila davčne obveznosti.

485. člen

(zastaranje izvršitve administrativnih ukrepov)

(1) Izrečene periodične denarne kazni ali administrativne sankcije se ne smejo začeti izvrševati, če pretečeta dve leti od dneva, ko je odločba, s katero je bil izrečen skupni znesek periodične denarne kazni ali administrativna sankcija, postala pravnomočna.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ne morejo izvrševati po zakonu.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje Banke Slovenije ali pristojnega davčnega organa, ki meri na izvršitev periodične denarne kazni ali administrativne sankcije. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa se periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ne smejo začeti izvrševati po preteku štirih let od dneva, ko je odločba, s katero je bil izrečen skupni znesek periodične denarne kazni ali administrativna sankcija, postala pravnomočna.

(4) Periodične denarne kazni ali administrativne sankcije ni dopustno več izvrševati po poteku zastaralnih rokov, ki jih določa zakon, ki ureja davčno izvršbo.

16.5 POSTOPEK SODNEGA VARSTVA

486. člen

(postopek sodnega varstva)

(1) Za postopek sodnega varstva proti odločbam, ki jih izda Banka Slovenije, se uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov.

487. člen
(pravica do sodnega varstva)

(1) Tožbo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, vloži le subjekt nadzora.

(2) V postopku sodnega varstva po tem zakonu lahko stranka, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščenju, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

488. člen
(izpodbijanje aktov Banke Slovenije)

(1) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, ni postopka sodnega varstva.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

(4) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti zoper sklep, s katerim se konča postopek odločanja, začet na zahtevo stranke, in v drugih primerih, ko ta zakon izrecno določa, da je zoper sklep dopusten poseben postopek sodnega varstva.

(5) Zoper odredbo, ki jo izda Banka Slovenije, ni posebnega postopka sodnega varstva.

489. člen
(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

490. člen
(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v 15 dneh.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče od vročitve odločbe. Če tožniku odločba ni bila vročena, rok iz prejšnjega odstavka teče od objave odločbe v skladu s 384. in 385. členom tega zakona.

(3) Tožba v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti s sklepom odloči, da se izvršitev odločbe, zoper katero je vložena tožba v postopku sodnega varstva, odloži. Zoper ta sklep ni sodnega varstva.

(5) Rok za odgovor na tožbo je 15 dni.

491. člen (nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov, razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred Banko Slovenije.

492. člen (meje preizkusa)

(1) Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka izdaje odločbe Banke Slovenije se šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odločbe;
2. subjektu nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe, razen če zakon tako določa;
3. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
4. subjekta nadzora ni zastopal zakoniti zastopnik oziroma če pooblaščenec ni imel ustreznega pooblastila ali opravljenega pravniškega državnega izpita;
5. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali
6. odločbe ni mogoče preizkusiti.

493. člen (seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno.

(2) Stranke se glavni obravnavi lahko tudi odpovedo. V tem primeru sodišče odloči na seji in pri tem upošteva dejansko stanje, kakor je bilo ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta, ter morebitna nova dejstva in dokaze, ki jih predložijo stranke in jih sodišče v skladu s tem zakonom lahko upošteva v skladu s 491. členom tega zakona

494. člen (odločitev sodišča)

Če je subjekt nadzora pretežno ali v celoti izvršil odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije, sodišče v primeru, ko v postopku sodnega varstva ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi ali izreče za ničnega, izpodbijanega akta ne odpravi, ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost.

17. POGLAVJE:
IZVAJANJE IZREDNIH UKREPOV BANKE SLOVENIJE

495. člen
(uporaba predpisov glede izvajanja izrednih ukrepov)

Za izvajanje izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema se uporabljajo določbe 7.7. oddelka Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV, 44/16 – ZRPPB) in tega zakona.

18. POGLAVJE:
KAZENSKÉ DOLOČBE

496. člen
(globa za kršitev odgovorne osebe banke)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član uprave, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti krši dolžnost člana uprave iz 54. člena tega zakona, ali član nadzornega sveta, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti krši dolžnost člana nadzornega sveta iz 69. člena tega zakona in povzroči, da se pri banki zgodi katera od kršitev iz 389. člena tega zakona.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta kaznuje z globo do 5.000.000 eurov.

(3) Odgovorna oseba banke, ki ni članica uprave ali nadzornega sveta in naklepno ali iz zavestne malomarnosti povzroči, da se pri banki zgodi katera od kršitev iz 389. člena tega zakona, se kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba banke kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

497. člen
(globa za kršitev imetnika in odgovorne osebe imetnika kvalificiranega deleža)

(1) Odgovorna oseba pravne osebe, ki kot imetnik kvalificiranega deleža ne odsvoji deleža v skladu z odredbo o odsvojitvi deleža iz 365. člena tega zakona, se kaznuje z globo v višini od 800 do 10.000 eurov.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

(3) Posameznik, ki kot imetnik kvalificiranega deleža ne odsvoji deleža v skladu z odredbo o odsvojitvi deleža iz 365. člena tega zakona, se kaznuje z globo v višini od 2.500 do 10.000 eurov.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se posameznik kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, če ju je mogoče opredeliti, in če dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz prejšnje točke.

498. člen

(globo za kršitev odgovorne osebe finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti krši dolžnost člana upravljalnega organa iz 54. ali 69. člena tega zakona v povezavi z 79. členom tega zakona in povzroči, da se pri finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu zgodi katera od kršitev iz 389. člena tega zakona.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega koristoljubnosti, se član upravljalnega organa kaznuje z globo do 5.000.000 eurov.

(3) Odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni članica upravljalnega organa in naklepno ali iz zavestne malomarnosti povzroči, da se pri finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu zgodi katera od kršitev iz 389. člena tega zakona, se kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni član upravljalnega organa finančnega holdinga, kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

499. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti:

1. sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 139. člena tega zakona ali
2. pooblaščenim osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 337., 340., 341., 342. in 343. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 432. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 139. člena tega zakona;
2. če pooblaščenim osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 337., 340., 341., 342. in 343. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 432. člena tega zakona.

(3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 139. člena tega zakona;
2. če pooblaščen oseb Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 337., 340., 341., 342. in 343. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 432. člena tega zakona.

(4) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti:

1. pridobi kvalificirani delež banke, ne da bi pred tem pridobila odločitev o nenasprotovanju iz 91. člena tega zakona;
2. v osmih dneh od sklenitve delničarskega sporazuma iz 80. člena tega zakona ali kvalificiranega delničarskega sporazuma iz 81. člena tega zakona o tem ne obvesti Banke Slovenije.

(5) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pravna oseba pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila odločitev o nenasprotovanju iz 91. člena tega zakona.

(7) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(8) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov, posameznik pa z globo od 400 do 15.000 eurov.

500. člen

(globo za kršitve odgovornih oseb v zvezi z obveščanjem agencije, pristojne za finančne trge)

(1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 121. člena tega zakona o tem dejstvu ne obvesti agencije, pristojne za finančne trge (drugi odstavek 121. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba banke kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

(3) Glede izreka globe, postopka in zastaranja se uporabljajo določbe ZPre-1.

501. člen

(kršitve odgovornih oseb v bančni skupini)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti povzroči, da:

1. podrejena družba nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ne pošlje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 421. člena);
2. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding svoji podrejeni banki ne pošlje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 421. člena);
3. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja (četrti odstavek 421. člena);
4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba podrejenim bankam, Banki Slovenije oziroma drugim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor nad temi bankami, ne pošlje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor nad temi podrejenimi bankami (prvi odstavek 423. člena);
5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding Banki Slovenije oziroma drugemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor nad podrejenimi bankami, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja (drugi odstavek 423. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

502. člen

(kršitve odgovornih oseb revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba revizijske družbe ali pooblaščen revizor, ki naklepno ali iz zavestne malomarnosti:

1. ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 133. člena tega zakona;
2. ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Banke Slovenije iz sedmega odstavka 133. člena tega zakona;
3. ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega ali drugega odstavka 134. člena tega zakona;
4. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje zahtevanih podatkov v skladu s tretjim odstavkom 134. člena tega zakona.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba revizijske družbe kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

503. člen

(prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za prekrške iz 500. člena tega zakona prekrškovni organ agencija, pristojna za finančne trge.

504. člen

(pooblastilo za postopek in uporaba določb Zakona o prekrških)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi izdanih predpisih.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na 441. člen tega zakona se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

(4) Ne glede na četrti odstavek 55. člena Zakon o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE, 5/21 – odl. US, 38/24 in 100/25 – ZS-1; v nadaljnjem besedilu: ZP-1) lahko Banka Slovenije rok za pisno izjavo o dejstvih in okoliščinah prekrška, določenega s tem zakonom, podaljša za največ 30 dni.

505. člen

(izrek globe v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

506. člen

(uporaba določb o prekrških)

(1) Višine in razponi glob, določeni v tem zakonu, veljajo in se uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

(2) Postopek o prekršku po tem zakonu ni dopusten, če pretečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen. Določba prejšnjega stavka ne posega v pravila zastaranja za hujše kršitve po tretjem odstavku 42. člena ZP-1.

19. POGLAVJE: PREHODNE DOLOČBE

507. člen

(ohranitev veljavnosti dovoljenj)

(1) Dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev bank, za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža ter druga dovoljenja in soglasja, ki na podlagi Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21, 123/21 – ZBNIP, 2/25 – odl. US in 17/25; v nadaljnjem besedilu: ZBan-3) veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja in soglasja, izdana po

tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja ali soglasja, kot jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, se dovoljenje ali soglasje odvzame oziroma prekliče v skladu z določbami tega zakona.

(2) Odločbe Banke Slovenije glede statusnih značilnosti ali položaja banke, zlasti glede opredelitve banke kot pomembne, druge sistemsko pomembne ter majhne in nekompleksne banke oziroma v zvezi z uveljavitvijo poenostavljenih obveznosti za načrte sanacije, ki jih določa ZBan-3 ali Uredba 575/2013/EU, in na podlagi ZBan-3 veljajo na dan uveljavitve tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za odločbe, izdane po tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev statusnih značilnosti ali položaja banke, kot jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, Banka Slovenije o odvzemu ali preklicu odločbe odloči v skladu z določbami tega zakona.

508. člen

(prehodna določba za pridobivanje podatkov o okoljskih, družbenih in upravljavskih tveganjih)

Četrty in peti odstavek 202. člena tega zakona se začeta uporabljati, ko Banka Slovenije v skladu z drugim odstavkom 42. člena Zakona o centralnem kreditnem registru (Uradni list RS, št. 100/25) vzpostavi možnost izmenjave informacij o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih poslovnih subjektov v sistemu izmenjave informacij o zadolženosti poslovnih subjektov.

509. člen

(prehodna določba za nosilce ključnih funkcij)

Banke za obstoječe nosilce ključnih funkcij ocenijo njihovo primernost v skladu s 73. členom tega zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona in o tem v skladu s 74. členom tega zakona obvestijo Banko Slovenije.

510. člen

(prehodna določba glede notranje revizije hranilnic)

Hranilnice morajo za opravljanje nalog notranjega revidiranja zaposliti osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 192. člena tega zakona najpozneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona. Do takrat lahko naloge notranjega revidiranja s pogodbo prenesejo na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog v skladu s prvim odstavkom 192. člena tega zakona.

511. člen

(postopki v teku)

(1) Postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-3.

(2) Drugi postopki Banke Slovenije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona.

(3) Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona.

512. člen

(postopki imenovanj za člane Sveta Banke Slovenije)

Ne glede na 522. člen tega zakona se postopki imenovanj za člane Sveta Banke Slovenije, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili zaključeni, končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

513. člen

(uporaba zakona za kršitve in dokončanje postopkov, začetih pred uporabo tega zakona)

(1) Določbe o administrativnih sankcijah iz tega zakona se uporabljajo za kršitve iz 389. člena tega zakona, ki so storjene po začetku uporabe tega zakona.

(2) Postopki o prekršku zoper pravne osebe, ki do začetka uporabe tega zakona še niso bili pravnomočno končani, se končajo po dosedanjih predpisih.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se določbe o administrativnih sankcijah in kazenske določbe iz tega zakona lahko uporabljajo za kršitve, ki so bile storjene pred začetkom uporabe tega zakona, če je obravnava po tem zakonu za kršitelja milejša.

514. člen

(prenehanje dovoljenj za kvalificirane naložbe)

Dovoljenja za kvalificirane naložbe, izdana na podlagi ZBan-3, z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati.

515. člen

(prehodna določba za podružnice iz tretjih držav)

(1) Zahteve iz 168. člena tega zakona se ne uporabljajo za opravljanje finančnih storitev v zvezi s pogodbami, ki so jih na območju Republike Slovenije sklenile družbe iz tretjih držav pred 11. januarjem 2027.

(2) Banka Slovenije lahko odloči, da dovoljenje za ustanovitev podružnice iz tretje države, ki je do 10. januarja 2027 dokončno, ostane veljavno, če podružnica banke tretje države izpolnjuje minimalne zahteve iz 9. poglavja tega zakona.

516. člen

(izdaja predpisov)

(1) Banka Slovenije v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda predpise na podlagi 4. točke 78. člena, prvega odstavka 267. člena in devetega odstavka 396. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona izda predpis na podlagi prvega odstavka 107. člena tega zakona.

20. POGLAVJE: KONČNE DOLOČBE

517. člen (nadaljnja veljavnost predpisov)

(1) Sklep o merilih za določitev pomembne banke (Uradni list RS, št. 115/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Sklep o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic iz prava Unije (Uradni list RS, št. 105/21, 67/22, 108/24 in 68/25) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena tega zakona.

(3) Sklep o podatkih in informacijah za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne (Uradni list RS, št. 21/21 in 92/21 – ZBan-3) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena tega zakona.

(4) Sklep o upravljanju kreditnega tveganja v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 115/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena, 3. točke 136. člena in 1. točke 184. člena tega zakona.

(5) Pravilnik o medsebojnem sodelovanju nadzornih organov na področju mikrobonitetnega nadzora (Uradni list RS, št. 78/15 in 92/21 – ZBan-3) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 28. člena tega zakona.

(6) Sklep o merilih za stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 55/15 in 92/21 – ZBan-3) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 35. člena in drugega odstavka 349. člena v zvezi s 351. členom tega zakona.

(7) Sklep o ureditvi notranjega upravljanja, upravljalnem organu in procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 115/21 in 11/25) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 1. točke 78. člena ter 1., 2. in 3. točke 184. člena tega zakona.

(8) Sklep o dokumentaciji za dokazovanje pogojev za imenovanje člana upravljalnega organa banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 42/25) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 2. in 3. točke 78. člena tega zakona.

(9) Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 50/17 in 92/21 – ZBan-3) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 96. člena tega zakona.

(10) Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 36/25) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 136. člena tega zakona.

(11) Sklep o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 184/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi devetega odstavka 11. člena in 136. člena tega zakona.

(12) Sklep o pogojih za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja za nepremičnino (Uradni list RS, št. 9/17 in 92/21 – ZBan-3) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 151. člena tega zakona.

(13) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev (Uradni list RS, št. 55/23 in 58/23 – popr.) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 151. člena tega zakona.

(14) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za statusna preoblikovanja (Uradni list RS, št. 55/23) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 151. člena tega zakona.

(15) Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 184/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 165. člena tega zakona.

(16) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za vključitev kapitalskega instrumenta v izračun kapitala bank in hranilnic ter dokumentaciji o naknadnih izdajah instrumentov (Uradni list RS, št. 21/21 in 92/21 – ZBan-3) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 178. člena tega zakona.

(17) Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 115/21 in 161/22) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 3. točke 184. člena tega zakona.

(18) Sklep o izračunu stopnje posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 55/15, 42/16, 9/17 in 92/21 – ZBan-3) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 274. člena in 304. člena tega zakona.

(19) Sklep o letnih nadomestilih za opravljanje nadzora in taksah v zvezi s postopki odločanja Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 202/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 333. člena in 453. člena tega zakona.

(20) Sklep o poročanju bank in hranilnic v zvezi s skupino (Uradni list RS, št. 63/15 in 92/21 – ZBan-3) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 413. člena tega zakona.

(21) Sklep o dokumentaciji v zvezi z zahtevo za odobritev oziroma izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga (Uradni list RS, št. 173/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 118. člena tega zakona.

(22) Sklep o določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo (Uradni list RS, št. 157/22 in 131/23) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 11. in 275. člena tega zakona.

(23) Sklep o določitvi zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 60/22 in 131/23) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 11. in 288. člena tega zakona.

(24) Sklep o pogojih in načinu vložitve vlog v elektronski obliki oziroma elektronski poti (Uradni list RS, št. 42/25) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 443. člena tega zakona.

(25) Sklepi Banke Slovenije o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa, izdani na podlagi tretjega odstavka 13. člena ZBan-2 in tretjega odstavka 13. člena ZBan-3, še naprej veljajo kot predpisi, izdani na podlagi tretjega odstavka 13. člena tega zakona.

(26) Sklep o uporabi Smernic za upravljanje okoljskih, socialnih in upravljaljskih (ESG) tveganj (Uradni list RS, št. 39/25), izdan na podlagi 13. člena ZBan-3 še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 13. člena in osmega odstavka 197. člena tega zakona.

518. člen (nadaljnja uporaba ZBan-3)

Ne glede na prvi odstavek 523. člena tega zakona se ZBan-3 uporabi, kadar se nanj sklicuje Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr., 66/19, 123/21, 45/24 in 77/25).

519. člen (spremembi Zakona o potrošniških kreditih)

(1) V Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16, 92/21 – ZBan-3 in 12/24 – ZKSNKB) se v 76. členu besedilo »351. do 394. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21; v nadaljnjem besedilu: Zakon o bančništvu)« nadomesti z besedilom »441. do 494. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. XX/YY; v nadaljnjem besedilu: Zakon o bančništvu)«.

(2) V prvem odstavku 84. člena se besedilo »272. do 277. člen« nadomesti z besedilom »337. do 342. člen«.

520. člen (spremembe Zakona o Banki Slovenije)

V Zakonu o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/11 in 55/17) se v 30. členu za prvim odstavkom dodajo novi drugi, tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

»(2) Za člana Sveta Banke Slovenije je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije;
2. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven slovenskega ogrodja kvalifikacij;
3. ima ustrezne delovne izkušnje na področju denarne politike, bančništva, finančnih trgov, prava ali drugega finančnega področja, potrebne za opravljanje nalog člana Sveta Banke Slovenije;
4. ni bila obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zoper njo ni vložena pravnomočna obtožnica za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
5. ima ugled in lastnosti za opravljanje funkcije člana Sveta Banke Slovenije v skladu z najvišjimi standardi integritete, etičnega ravnanja ter preprečevanja nasprotja interesov.

(3) Banka Slovenije po nastopu funkcije člana Sveta Banke Slovenije, razen za guvernerja in namestnika guvernerja, izvede vse potrebno za pridobitev dovoljenja za člana Sveta Banke Slovenije za dostop do tajnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke. Pravnomočna odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja za dostop do tajnih podatkov ali pravnomočna odločba o preklicu dovoljenja za dostop do tajnih podatkov sta razloga za razrešitev člana Sveta Banke Slovenije.

(4) Svet Banke Slovenije mora biti sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, veščine in izkušnje, da lahko poglobljeno razume pristojnosti in cilje delovanja Banke Slovenije ter zagotavlja ustrezno raznolikost.

(5) Član Sveta Banke Slovenije lahko funkcijo člana Sveta Banke Slovenije opravlja skupno, ne glede na morebitne vmesne prekinitve, največ 14 let. Navedena omejitev se upošteva za imenovanja na funkcijo člana Sveta Banke Slovenije po 11. januarju 2026.«.

Dosedanja drugi in tretji odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

521. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21, 123/21 – ZBNIP, 2/25 – odl. US in 17/25).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 47/15 in 92/21 – ZBan-3) in Sklep o odlogu in prenehanju obveznosti poročanja bank, hranilnic, podružnic držav članic, plačilnih institucij, družb za izdajo elektronskega denarja, menjalcev in drugih obveznikov (Uradni list RS, št. 49/20, 58/20 in 92/21 – ZBan-3).

(3) Z 11. januarjem 2027 preneha veljati Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države (Uradni list RS, št. 73/15 in 92/21 – ZBan-3).

522. člen

(začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se četrti odstavek 252. člena, deseti odstavek 283. člena, sedmi odstavek 284. člena, deveti odstavek 354. člena in sedmi odstavek 385. člena tega zakona začnejo uporabljati 10. januarja 2030.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 168. člena ter 9. poglavja tega zakona uporabljajo od 11. januarja 2027.

(4) Ne glede na prejšnji člen se glede opravljanja storitev podružnic iz tretjih držav, do 10. januarja 2027 uporabljajo določbe 5.3.6 pododdelka ZBan-3.